

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/59/EU**ze dne 15. května 2014,****kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční krize ukázala, že se na úrovni Unie výrazně nedostává vhodných nástrojů, s jejichž pomocí by bylo možné účinně zacházet s nezdravými úvěrovými institucemi a investičními podniky (dále společně jen „instituce“) nebo institucemi v selhání. Tyto nástroje jsou potřeba zejména k tomu, aby se předešlo platební neschopnosti, nebo pokud již platební neschopnost nastane, aby se negativní následky minimalizovaly zachováním systémově významných funkcí dotčené instituce. V době krize byly tyto problémy hlavním faktorem, který přinutil členské státy zachraňovat instituce za použití peněz daňových poplatníků. Cílem důvěryhodného rámce pro ozdravné postupy a řešení krize je v co největší míře předcházet nutnosti takových opatření.
- (2) Finanční krize zasáhla celý systém, neboť měla dopad na přístup velké části úvěrových institucí k financování. Aby se zabránilo selhání, jež by mělo následky pro celou ekonomiku, je nezbytné čelit takové krizi opatřeními, jejichž cílem je zajistit přístup k financování za stejných podmínek všem úvěrovým institucím, které jsou jinak solventní. Tato opatření zahrnují likviditu poskytovanou centrálními bankami a záruky poskytované členskými státy za cenné papíry vydané solventními úvěrovými institucemi.
- (3) Finanční trhy Unie jsou vysoce integrované a vzájemně provázané, přičemž mnohé instituce působí ve velkém rozsahu za hranicemi. Selhání přeshraniční instituce může ovlivnit stabilitu finančních trhů v jiných členských státech, v nichž tato instituce působí. Neschopnost členských států převzít kontrolu nad institucí v selhání a účinně řešit její krizi tak, aby nedošlo k většímu narušení systému, může ohrozit vzájemnou důvěru mezi členskými státy a důvěryhodnost vnitřního trhu v oblasti finančních služeb. Stabilita finančních trhů je proto nezbytnou podmínkou pro zřízení a fungování vnitřního trhu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 39, 12.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 68.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. května 2014.

- (4) Postupy pro řešení krize institucí nejsou v současné době na úrovni Unie nijak harmonizovány. Některé členské státy uplatňují na instituce tytéž postupy jako na jiné podniky v platební neschopnosti, přičemž v některých případech jsou tyto postupy pro instituce přizpůsobeny. Mezi právními a správními předpisy, jimiž se platební neschopnost institucí v jednotlivých členských státech řídí, panují velké hmotné i procesní rozdíly. Finanční krize navíc odhalila, že obecné postupy řešení platební neschopnosti podniků nemusí být vždy vhodné pro instituce, protože nezajišťují vždy dostatečnou rychlost zásahu, pokračování zásadních funkcí institucí a zachování finanční stability.
- (5) Proto je nutný takový systém, který by orgánům poskytl důvěryhodný soubor nástrojů k dostatečně včasnému a rychlému zásahu do nezdravé instituce či instituce v selhání tak, aby bylo zajištěno pokračování jejích zásadních finančních a ekonomických funkcí a zároveň se minimalizovaly dopady selhání instituce na hospodářství a finanční systém. Tento systém by měl zajistit, aby akcionáři nesli ztráty jako první a aby věřitelé nesli ztráty po akcionářích, přičemž žádnému věřiteli by neměly vzniknout větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by daná instituce byla likvidována v běžném úpadečném řízení, a to v souladu se zásadou stanovenou v této směrnici, že žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení. Nové pravomoci by měly orgánům například umožnit udržet nepřetržitý přístup k vkladům a platebním transakcím, popřípadě prodat životaschopné části instituce a rozdělit spravedlivým a předvídatelným způsobem ztráty. Uvedené cíle by měly napomoci zamezit destabilizaci finančních trhů a minimalizovat náklady pro daňové poplatníky.
- (6) Průběžný přezkum regulačního rámce, zejména navýšení kapitálových a likvidních rezerv a lepší nástroje politik makrobezpečnostního dohledu, by měl do budoucna snížit pravděpodobnost krizí a upevnit odolnost institucí vůči ekonomickému napětí, ať již bude způsobeno systémovými poruchami nebo událostmi týkajícími se jednotlivých institucí. Není však možné vytvořit regulační a dohledový rámec, jenž by dokázal zabránit tomu, aby tyto instituce měly v budoucnu potíže. Členské státy by proto měly být připraveny a měly by mít vhodné nástroje pro ozdravné postupy a řešení krize v situacích, kdy dochází současně k systémovým krizím i k selhání jednotlivých institucí. Mezi tyto nástroje by měly patřit mechanismy, jež orgánům umožní účinně přistupovat k institucím v selhání nebo institucím, jejichž selhání je pravděpodobné.
- (7) Výkon těchto pravomocí a přijatá opatření by měly zohledňovat okolnosti, za nichž k selhání došlo. Vyskytne-li se krize u jednotlivé instituce a zbývající části finančního systému jí nejsou postiženy, měly by mít orgány možnost vykonávat pravomoci k řešení krize bez velkých ohledů na šíření krize. V nestabilním prostředí by se měla naproti tomu věnovat větší pozornost tomu, aby nedošlo k destabilizaci finančních trhů.
- (8) Řešení krize instituce, které ji udržuje jako fungující podnik, může v krajním případě zahrnovat i vládní nástroje finanční stabilizace, včetně přechodného veřejného vlastnictví. Je proto nutné strukturovat pravomoci k řešení krize a mechanismy financování k řešení krizí tak, aby veškeré případné přebytky z restrukturalizace instituce, jejíž ozdravení orgány provedly, případly daňovým poplatníkům. Odpovědnost a přijetí rizika by měla doprovázet odměna.
- (9) Některé členské státy již provedly legislativní změny, které zavádějí mechanismy k řešení krize institucí v selhání; jiné oznámily svůj záměr takové mechanismy zavést v případě, že nebudou přijaty na úrovni Unie. Je pravděpodobné, že neexistence společných podmínek, pravomocí a procesů k řešení krize institucí bude překážkou řádného fungování vnitřního trhu a spolupráce vnitrostátních orgánů při zacházení s přeshraničními skupinami úvěrových institucí v selhání. To platí zejména tam, kde v důsledku různých přístupů nemají vnitrostátní orgány stejnou úroveň kontroly či stejnou schopnost řešit krizi institucí. Tyto rozdíly mezi režimy řešení krize mohou odlišně ovlivňovat náklady financování institucí v jednotlivých členských státech a případně narušovat hospodářskou soutěž mezi institucemi. Účinné režimy řešení krize ve všech členských státech jsou nezbytné i k zajištění toho, aby instituce nemohly být ve výkonu svého práva usazování na vnitřním trhu omezovány finančními možnostmi svého domovského členského státu zvládnout jejich selhání.
- (10) Uvedené překážky by měly být odstraněny a měla by být přijata pravidla pro zajištění toho, aby ustanovení o vnitřním trhu nebyla oslabována. Za tím účelem by pravidla upravující řešení krize institucí měla podléhat společným minimálním harmonizačním pravidlům.

- (11) Je třeba zajistit soudržnost s platnou právní úpravou Unie v oblasti finančních služeb a také maximální možnou finanční stabilitu v široké škále institucí, a proto by se měl režim řešení krize vztahovat na instituce podléhající požadavkům obezřetnosti stanoveným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽²⁾. Tento režim by se měl rovněž vztahovat na finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ⁽³⁾, jakož i na holdingové společnosti se smíšenou činností a finanční instituce, pokud jsou dceřiným podnikem instituce nebo finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti nebo holdingové společnosti se smíšenou činností a vztahuje se na ně dohled nad mateřským podnikem na konsolidovaném základě. Krize ukázala, že platební neschopnost subjektu ve skupině se může záhy projevit na platební schopnosti celé skupiny, a může tak mít dokonce systémové dopady. Orgány by tudíž měly mít k dispozici účinná opatření pro takové subjekty, aby se zabránilo šíření krize a vznikl soudržný program řešení krize pro celou skupinu, jelikož platební neschopnost subjektu ve skupině by se mohla záhy projevit na platební schopnosti celé skupiny.
- (12) Pro zajištění soudržnosti právního rámce by se na ústřední protistrany vymezené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽⁴⁾ a na centrální depozitáře cenných papírů vymezené v budoucím nařízení Evropského parlamentu a Rady o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů mohla vztahovat samostatná legislativní iniciativa vytvářející rámec pro ozdravné postupy a řešení krize těchto subjektů.
- (13) Použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize stanovených touto směrnicí mohou být narušena práva akcionářů a věřitelů. Zvláště pravomoc orgánů převádět akcie nebo veškerá aktiva instituce, popřípadě jejich část, soukromému kupujícímu bez svolení akcionářů zasahuje do jejich vlastnických práv. Kromě toho pravomoc rozhodnout, které závazky by měly být z instituce v selhání vyvedeny s ohledem na cíle zajištění kontinuity služeb a zabránění nepříznivým dopadům na finanční stabilitu, může ovlivnit rovné zacházení s věřiteli. Opatření k řešení krize by tedy měla být přijímána, pouze pokud je to nezbytné ve veřejném zájmu, a jakýkoli zásah do práv akcionářů a věřitelů vyplývající z opatření k řešení krize by měl být slučitelný s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Zejména v případech, kdy se věřitelům patřícím do téže třídy dostane v souvislosti s opatřením k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozlišení odůvodněno veřejným zájmem a úměrné rizikům, na něž jsou tato opatření zacílena, a nemělo by být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti.
- (14) Orgány by měly v souvislosti s ozdravnými plány a plány řešení krize a při použití různých pravomocí a nástrojů, které mají k dispozici, vzít v úvahu povahu podnikání, vlastnickou strukturu, právní formu, rizikový profil, velikost a právní status instituce a její propojenost s ostatními institucemi nebo obecně s finančním systémem, rozsah a složitost jejich činností, zda je členem institucionálního systému ochrany nebo jiných vzájemných systémů solidarity, zda provádí investiční služby nebo činnosti a zda je pravděpodobné, že by její selhání a následná likvidace v běžném úpadečkovém řízení měly výrazně nepříznivý dopad na finanční trhy, na jiné instituce, na podmínky financování nebo na ekonomiku obecně; měly by rovněž zajistit, aby byl režim uplatňován vhodně a přiměřeně a aby byla minimalizována administrativní zátěž související s povinnostmi vypracování ozdravného plánu a plánu řešení krize. Vzhledem k tomu, že obsah a informace uvedené v této směrnici a její příloze zavádějí minimální normu pro instituce, jež mají zjevně systémový význam, smějí orgány vůči jednotlivým institucím uplatňovat odlišné nebo výrazně nižší požadavky na ozdravné plány a plány řešení krize a na poskytování informací vůči jednotlivým institucím a delší než roční frekvenci aktualizace. U malých institucí s nízkou provázaností a složitostí by mohl být ozdravný plán omezen na určité základní informace o jejich struktuře, podmínkách pro zahájení ozdravných opatření a variantách ozdravných opatření. Lze-li povolit, aby instituce vstoupila do platební neschopnosti, mohl by být omezen rozsah plánu řešení krize. Mimoto by měl být tento

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176 ze dne 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém doзору nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 7.2.2012, s. 1).

režim uplatňován tak, aby nebyla ohrožena stabilita finančních trhů. Zejména v situacích, kdy se objevují rozsáhlejší problémy nebo dokonce pochybnosti o odolnosti celé řady institucí, je nezbytné, aby orgány zvážily riziko šíření krize vyplývající z opatření přijatých v souvislosti s jakoukoli jednotlivou institucí.

- (15) Za účelem zajištění žádoucí rychlosti opatření, zaručení nezávislosti na ekonomických aktérech a zabránění střetu zájmů by členské státy měly plněním funkcí a úkolů ve vztahu k řešení krize podle této směrnice pověřit orgány veřejné správy nebo orgány, jimž jsou svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy. Členské státy by měly zajistit, aby byly těmto orgánům příslušným k řešení krize přiděleny odpovídající zdroje. Určení veřejných orgánů by nemělo vyloučit ani přenesení pravomoci v mezích působnosti orgánu příslušného k řešení krize. Není ovšem nutné předepisovat členským státům typ orgánu nebo orgánů, které by měly určit jako svůj orgán příslušný k řešení krize. Harmonizace tohoto aspektu by sice usnadnila koordinaci, představovala by však výrazný zásah do ústavních a správních systémů členských států. Dostatečné míry koordinace lze dosáhnout i s využitím méně rušivého požadavku: veškeré vnitrostátní orgány podílející se na řešení krize institucí by měly být zastoupeny v kolegiích k řešení krize, na jejichž půdě by se měla uskutečňovat koordinace na přeshraniční úrovni nebo úrovni Unie. Členské státy by si tedy samy měly zvolit, které orgány budou odpovídat za použití nástrojů k řešení krize a za výkon pravomocí stanovených v této směrnici. Pokud členský stát určí jako orgán příslušný k řešení krize orgán odpovědný za obezřetnostní dohled nad institucemi (dále jen „příslušný orgán“), měla by být přijata náležitá strukturální opatření pro oddělení funkce dohledu a funkce řešení krize. Oddělení těchto dvou funkcí by nemělo bránit tomu, aby měla funkce řešení krize přístup k jakýmkoli informacím, jež má k dispozici funkce dohledu.
- (16) S ohledem na dopady, které může mít selhání instituce na finanční systém a ekonomiku členského státu, i případnou potřebu využít k řešení krize veřejných finančních prostředků by do procesu krizového řízení a řešení krize měla být již v počáteční fázi zapojena ministerstva financí i další dotčená ministerstva členských států.
- (17) Účinné řešení krize institucí nebo subjektů skupin působících na úrovni Unie vyžaduje, aby příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize spolupracovaly v kolegiu pro dohled a kolegiu k řešení krize ve všech fázích, na které se vztahuje tato směrnice, od přípravy ozdravných plánů a plánů řešení krize po vlastní řešení krize instituce. Neshodnou-li se vnitrostátní orgány na rozhodnutích, jež se mají přijmout vůči institucím v souladu s touto směrnicí, měl by Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2010/1093⁽¹⁾, jako poslední instance plnit úlohu zprostředkování, pokud tak tato směrnice stanoví. V určitých případech tato směrnice stanoví závazné zprostředkování poskytované orgánem EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Uvedené závazné zprostředkování nebrání provádění nezávazného zprostředkování v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010 v jiných případech.
- (18) Rozhodnutí přijatá v rámci řešení krize institucí nebo skupin působících na úrovni Unie by měla být rovněž zacílena na zachování finanční stability a minimalizaci hospodářských a sociálních dopadů v členských státech, v nichž instituce nebo skupina působí.
- (19) V zájmu účinného zacházení s institucemi v selhání by orgány měly mít pravomoc ukládat přípravná a preventivní opatření.
- (20) Vzhledem k rozšíření odpovědnosti a úkolů EBA, které stanoví tato směrnice, by Evropský parlament, Rada a Komise měly dbát na to, aby byly neprodleně k dispozici přiměřené lidské a finanční zdroje. Za tímto účelem by měly být tyto úkoly náležitě zohledněny v postupu pro sestavení, plnění a kontrolu jeho rozpočtu, který je uveden v člancích 63 a 64 nařízení (EU) č. 1093/2010. Evropský parlament a Rada by měly zajistit, aby byly dodrženy co nejvyšší normy efektivit.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (21) Je nezbytné, aby instituce vypracovaly a pravidelně aktualizovaly ozdravné plány uvádějící opatření, která tyto instituce mají přijmout za účelem nápravy své finanční situace po závažném zhoršení. Tyto plány by měly být podrobné a měly by vycházet z realistických předpokladů použitelných v celé škále důkladných a náročných scénářů. Požadavek na vypracování ozdravného plánu by však měl být používán přiměřeně s ohledem na systémový význam instituce nebo skupiny a její propojenost, mimo jiné i prostřednictvím vzájemných záručních režimů. V souladu s tím by měl požadovaný obsah zohledňovat povahu zdrojů financování instituce, včetně vzájemně zaručeného financování nebo vzájemně zaručených závazků, a míru spolehlivě dostupné podpory skupiny. Instituce by měly mít povinnost předkládat své plány příslušným orgánům k celkovému posouzení, včetně toho, zda jsou tyto plány komplexní a dokázaly by skutečně a včas obnovit životaschopnost instituce, i v obdobích závažných finančních obtíží.
- (22) Ozdravné plány by měly obsahovat případná opatření, jež by vedení dotčené instituce mohlo přijmout, pokud jsou splněny podmínky pro včasný zásah.
- (23) Při určování toho, zda by mohlo opatření soukromého sektoru zabránit selhání instituce v přiměřené lhůtě, by měl relevantní orgán vzít v úvahu účinnost opatření včasného zásahu přijatých ve lhůtě předem stanovené příslušným orgánem. Při vypracovávání skupinových ozdravných plánů by měl být vzat v úvahu potenciální dopad ozdravných opatření na všechny členské státy, v nichž skupina působí.
- (24) Pokud instituce nepředloží náležitý ozdravný plán, měly by mít příslušné orgány pravomoc uložit uvedené instituci, aby přijala nezbytná opatření k odstranění věcných nedostatků plánu. Tímto požadavkem může být dotčena svoboda podnikání zaručená článkem 16 Listiny. Omezení tohoto základního práva je však nezbytné pro dosažení cílů finanční stability. Konkrétněji je takové omezení nezbytné pro posílení podnikání institucí a k zamezení tomu, aby instituce nadměrně rostly nebo přijímaly nadměrná rizika, aniž by byly schopny řešit neúspěchy a ztráty a obnovit svůj kapitál. Toto omezení je přiměřené, neboť umožňuje preventivní opatření v rozsahu, v němž jsou nezbytná za účelem řešení nedostatků, a je proto v souladu s článkem 52 Listiny.
- (25) Nezbytnou složkou účinného řešení krize je jeho plán. Orgány by měly mít k dispozici veškeré informace, které potřebují k určení a zajištění kontinuity zásadních funkcí. Obsah plánu řešení krize by však měl být úměrný systémovému významu instituce či skupiny.
- (26) Vzhledem k tomu, že instituce nejlépe zná vlastní fungování a problémy z něho vyplývající, měly by orgány příslušné k řešení krize vypracovávat plány řešení krize mimo jiné na základě informací poskytnutých dotčenými institucemi.
- (27) Za účelem dodržení zásady proporcionality a zabránění nadměrné administrativní zátěži by měly mít příslušné orgány a tam, kde je to relevantní, orgány příslušné k řešení krize možnost v omezeném počtu případů stanovených touto směrnicí upustit v jednotlivých případech od požadavků týkajících se vypracování ozdravných plánů a plánů řešení krize. Tyto případy zahrnují instituce přidružené k ústřednímu subjektu, které jsou zcela nebo zčásti osvobozeny od obezřetnostních požadavků vnitrostátním právem v souladu s článkem 21 směrnice 2013/36/EU, a instituce, jež spadají pod institucionální systém ochrany podle čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013. V každém případě by se udělení takové výjimky mělo řídit podmínkami stanovenými touto směrnicí.
- (28) S ohledem na kapitálovou strukturu institucí přidružených k ústřednímu subjektu by tyto instituce pro účely této směrnice neměly být povinny vypracovávat každá samostatný ozdravný plán nebo plán řešení krize výhradně z toho důvodu, že ústřední subjekt, k němuž jsou přidruženy, podléhá přímému dohledu Evropské centrální banky.

- (29) Orgány příslušné k řešení krize by na základě posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného relevantními orgány příslušnými k řešení krize měly mít pravomoc požadovat přímo či nepřímo, prostřednictvím příslušného orgánu, změny struktury a organizace institucí a přijímat nezbytná a přiměřená opatření ke snížení nebo odstranění věcných překážek pro používání nástrojů k řešení krize a k zajištění způsobilosti dotčených subjektů k řešení krize. Vzhledem k potenciálně systémové povaze všech institucí je pro zachování finanční stability zásadní, aby orgány mohly řešit krizi jakékoli instituce. Aby bylo respektováno právo podnikat stanovené v článku 16 Listiny, měla by být diskreční pravomoc orgánů omezena na to, co je nezbytné ke zjednodušení struktury a operací instituce výlučně pro zlepšení její způsobilosti k řešení krize. Kromě toho by veškerá opatření uložená pro tyto účely měla být v souladu s právem Unie. Opatření by neměla být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti a měla by být odůvodněna naléhavým důvodem veřejného zájmu na finanční stabilitě. Opatření by navíc neměla překračovat meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné. Při určování opatření, která mají být přijata, by orgány příslušné k řešení krize měly vzít v úvahu varování a doporučení Evropské rady pro systémová rizika, zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽¹⁾
- (30) Navržená opatření směřující k řešení či odstranění překážek bránících způsobilosti instituce či skupiny k řešení krize by institucím neměla bránit ve výkonu práva usazování, které jim uděluje Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (31) Ozdravné plány a plány řešení krize by neměly předpokládat přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře nebo vystavovat riziku ztrát daňové poplatníky.
- (32) Skupinové plánování ozdravných postupů a řešení krize podle této směrnice by se mělo vztahovat na všechny skupiny institucí, nad nimiž je dohled vykonáván na konsolidovaném základě, včetně skupin, jejichž podniky mají vzájemné vztahy ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽²⁾. Ozdravné plány a plány řešení krize by měly brát v úvahu finanční, technickou a podnikatelskou strukturu příslušné skupiny. Pokud jsou pro instituce, které jsou součástí skupiny, vypracovány individuální ozdravné plány a plány řešení krize, měly by relevantní orgány usilovat o co nejvyšší míru jednotnosti s ozdravnými plány a plány řešení krize ostatních subjektů skupiny.
- (33) Obecně by mělo platit, že se skupinové ozdravné plány a skupinové plány řešení krize vypracovávají pro skupinu jako celek a stanoví opatření ve vztahu k mateřské instituci i jednotlivým dceřiným podnikům, které jsou součástí dané skupiny. Relevantní orgány jednající v kolegiu k řešení krize by měly vyvinout veškeré úsilí, aby dosáhly společného rozhodnutí o posouzení a přijetí daných plánů. Ve zvláštních případech, v nichž byl vypracován individuální ozdravný plán nebo plán řešení krize, by však do oblasti působnosti skupinového ozdravného plánu posouzeného orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě ani skupinového plánu řešení krize, o němž rozhoduje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, neměly spadat subjekty skupiny, ve vztahu k nimž relevantní orgány posoudily nebo vypracovaly individuální plány.
- (34) Při vypracovávání skupinových plánů řešení krize by měl být brán konkrétně v úvahu potenciální dopad opatření k řešení krize ve všech členských státech, v nichž skupina působí. Na vypracovávání plánu by se měly podílet orgány příslušné k řešení krize z členských států, v nichž má skupina dceřiné podniky.
- (35) Ozdravné plány a plány řešení krize by měly zahrnovat postupy pro informování zástupců zaměstnanců a konzultace s nimi po celou dobu procesu ozdravení a řešení krize, je-li to relevantní. V tomto ohledu by se měly dodržovat případné kolektivní smlouvy nebo jiná ujednání sociálních partnerů a vnitrostátní a unijní právo upravující zapojení odborů a zástupců zaměstnanců do procesů restrukturalizace společností.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (36) S ohledem na citlivost informací, které ozdravné plány a plány řešení krize obsahují, by se na tyto důvěrné informace v nich obsažené měla vztahovat ustanovení této směrnice o důvěrnosti.
- (37) Příslušné orgány by měly předat ozdravné plány a jejich veškeré změny relevantním orgánům příslušným k řešení krize a ty by měly předat plány řešení krize a jejich veškeré změny těmto příslušným orgánům, aby byly všechny relevantní orgány příslušné k řešení krize neustále plně informovány.
- (38) Poskytování finanční podpory jedním subjektem přeshraniční skupiny jinému subjektu téže skupiny je v současnosti v některých členských státech omezeno řadou ustanovení vnitrostátního práva. Cílem těchto ustanovení je chránit věřitele a akcionáře každého ze subjektů. Tato ustanovení však nezohledňují vzájemnou závislost subjektů téže skupiny. Je tudíž vhodné stanovit, za jakých podmínek je možné převádět finanční podporu mezi subjekty přeshraniční skupiny institucí za účelem zajištění finanční stability skupiny jako celku, aniž by to ohrozilo likviditu nebo platební schopnost subjektu skupiny, který podporu poskytuje. Finanční podpora mezi subjekty skupiny by měla být dobrovolná a měly by se na ni vztahovat odpovídající záruky. Je vhodné, aby členské státy přímo ani nepřímo nepodmiňovaly výkon práva na usazování existencí dohody o poskytování finanční podpory. Ustanoveními o vnitroskupinové finanční podpoře podle této směrnice není dotčena smluvní nebo zákonná úprava ručení mezi institucemi, která zúčastněné instituce chrání prostřednictvím vzájemných záruk a rovnocenných ujednání. Pokud příslušný orgán vnitroskupinovou finanční podporu omezí nebo zakáže a pokud skupinový ozdravný plán na vnitroskupinovou finanční podporu odkazuje, je třeba omezení nebo zákaz považovat za věcnou změnu pro účely revize ozdravného plánu.
- (39) Během fází ozdravení a včasného zásahu, jež stanoví tato směrnice, by si akcionáři měli podržet kontrolu nad danou institucí a plnou odpovědnost, s výjimkou případů, kdy je příslušným orgánem jmenován dočasný správce. Této odpovědnosti by měli pozbýt, jakmile v dané instituci zaveden režim řešení krize.
- (40) Pro zachování finanční stability je důležité, aby příslušné orgány dokázaly napravit narušenou finanční a hospodářskou situaci instituce dříve, než se instituce dostane do bodu, kdy již orgány nemají jinou možnost než přistoupit k řešení krize. Za tím účelem by příslušné orgány měly být vybaveny pravomocemi k včasnému zásahu, včetně pravomoci jmenovat dočasného správce, který nahradí vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce nebo s nimi dočasně spolupracuje. Úkolem dočasného správce by mělo být vykonávat jakékoli jemu svěřené pravomoci s cílem podporovat řešení za účelem nápravy finanční situace instituce. Jmenování dočasného správce by však nemělo nepřiměřeně zasahovat do práv akcionářů nebo vlastníků či procesních povinností stanovených právem Unie nebo vnitrostátním právem v oblasti obchodních společností a mělo by respektovat mezinárodní závazky Unie či členských států týkající se ochrany investic. Mezi pravomoci k včasnému zásahu by měly patřit i pravomoci již stanovené směrnicí 2013/36/EU pro okolnosti jiné než ty, které jsou považovány za včasný zásah, a také další situace považované za nezbytné k obnově finančního zdraví instituce.
- (41) Rámec pro řešení krize by měl zajistit včasné zahájení řešení krize předtím, než se finanční instituce dostane do rozvahové platební neschopnosti a než se zcela vyčerpá její kapitál. Řešení krize by mělo být zahájeno, jakmile příslušný orgán po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize shledá, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné a alternativní opatření stanovená touto směrnicí by v přiměřené lhůtě jejímu selhání zabránila. Výjimečně mohou členské státy stanovit, že vedle příslušného orgánu může zjištění, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, učinit i orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem. Skutečnost, že instituce nesplňuje požadavky na schválení, by neměla sama o sobě odůvodňovat zahájení řešení krize, zejména pokud instituce dosud je nebo pravděpodobně bude životaschopná. Instituce by měla být považována za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, pokud porušuje nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti poruší požadavky pro pokračující povolení, pokud aktiva instituce jsou nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti budou menší než její závazky, pokud instituce není nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti nebude schopna splácet své splatné závazky, nebo pokud instituce požaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu s výjimkou zvláštních okolností stanovených v této směrnici. Skutečnost, že instituce potřebuje od centrální banky nouzové poskytnutí likvidity, by neměla být sama o sobě podmínkou postačující k prokázání toho, že instituce není nebo v blízké budoucnosti nebude schopna splácet své splatné závazky.

Pokud by tuto facilitu některý stát zaručoval, podléhala by instituce, která by k této facilitě měla přístup, rámci pro státní podporu. V zájmu zachování finanční stability, zejména v případě systémového nedostatku likvidity, by neměly státní záruky za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami nebo státní záruky za nově vydané závazky za účelem nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu vyvolat řešení krize, pokud je splněna řada podmínek. Opatření státních záruk by měla být zejména schválena v rámci státní podpory, neměla by být součástí většího balíku pomoci a uplatnění záručních opatření by mělo být přísně časově omezeno. Záruky členských států za akciové pohledávky by měly být zakázané. Poskytne-li členský stát záruku za nově vydané závazky jiné než kapitálové účasti, zajistí, aby za tuto záruku instituce poskytla dostatečné protiplnění. Kromě toho by poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory nemělo vyvolat řešení krize v případech, kdy členský stát jakožto preventivní opatření převezme kapitálovou účast v instituci, včetně instituce ve veřejném vlastnictví, která splňuje příslušné kapitálové požadavky. Může se jednat například o situaci, kdy se od instituce požaduje získání nového kapitálu s ohledem na výsledek zátěžového testu vycházejícího ze scénářů nebo rovnocenných kroků provedených orgány makrobezpečnostního dohledu, které zahrnují požadavek stanovený za účelem zachování finanční stability v kontextu systémové krize, avšak daná instituce nemůže kapitál získat ze soukromých zdrojů na trzích. Instituce by se neměla považovat za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, výhradně na základě toho, že jí byla poskytnuta mimořádná veřejná finanční podpora před vstupem této směrnice v platnost. Přístup k likviditním facilitám, včetně nouzového poskytnutí likvidity centrálními bankami, může rovněž představovat státní podporu podle rámce pro státní podporu.

- (42) V případě řešení krize skupiny s přeshraniční působností by měl být při přijímání opatření k řešení krize vzat v úvahu potenciální dopad řešení krize ve všech členských státech, v nichž instituce nebo skupina působí.
- (43) Pravomoci orgánů příslušných k řešení krize by se měly vztahovat i na holdingové společnosti, je-li holdingová společnost i dceřiná instituce, ať už v Unii nebo ve třetí zemi, v selhání nebo je-li jejich selhání pravděpodobné. Bez ohledu na skutečnost, že holdingová společnost nemusí být v selhání nebo její selhání nemusí být pravděpodobné, by se pravomoci orgánů příslušných k řešení krize měly vztahovat také na holdingové společnosti, pokud jedna nebo více dceřiných institucí splňuje podmínky zahájení řešení krize nebo pokud instituce třetí země splňuje podmínky řešení krize v této třetí zemi, je-li použití nástrojů a pravomocí k řešení krize vůči holdingové společnosti nezbytné k řešení krize jednoho nebo více jejích dceřiných podniků nebo k řešení krize celé skupiny.
- (44) Je-li instituce v selhání nebo je-li její selhání pravděpodobné, měly by mít vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize k dispozici minimální harmonizovaný soubor nástrojů a pravomocí k řešení krize. Na jejich používání by se měly vztahovat společné podmínky, účel a obecné zásady. Jakmile orgán příslušný k řešení krize rozhodne zavést v instituci režim řešení krize, měla by být běžná úpadková řízení vyloučena, ledaže je nutné je použít v kombinaci s použitím nástrojů k řešení krize a z podnětu orgánu příslušného k řešení krize. Členské státy by měly mít možnost udělit orgánům příslušným k řešení krize pravomoci a nástroje nad rámec těch, jež jsou jim uděleny podle této směrnice. Používání takových dalších nástrojů a pravomocí by však mělo být v souladu se zásadami a účelem řešení krize stanovenými touto směrnicí. Použitím takových nástrojů a pravomocí by zejména nemělo být dotčeno účinné řešení krize přeshraničních skupin.
- (45) S cílem zabránit morálnímu hazardu by instituce v selhání měla mít možnost trh opustit bez ohledu na svou velikost a provázanost na ostatní subjekty a bez narušení systému. Instituce v selhání by v zásadě měla být likvidována v běžném úpadkovém řízení. Likvidace v běžném úpadkovém řízení by však mohla ohrozit finanční stabilitu, přerušit poskytování zásadních funkcí a ovlivnit ochranu vkladatelů. V takovém případě je velmi pravděpodobné, že existuje veřejný zájem na zavedení režimu řešení krize v instituci a na použití nástrojů k řešení krize spíše než využití běžných úpadkových řízení. Účelem řešení krize by tudíž mělo být zajištění kontinuity zásadních funkcí, zabránění nepříznivým dopadům na finanční stabilitu, ochrana veřejných finančních prostředků minimalizováním toho, aby se instituce v selhání spoléhaly na mimořádnou veřejnou finanční podporu, a ochrana pojištěných vkladatelů, investorů a finančních prostředků a aktiv klientů.
- (46) Před použitím nástrojů k řešení krize by měla být vždy zvážena likvidace instituce v selhání v běžném úpadkovém řízení. Instituce v selhání by měla být použitím nástrojů k řešení krize zachována jako fungující podnik v maximální možné míře za použití soukromých prostředků. Toho lze dosáhnout prodejem kupujícímu ze soukromého sektoru či fúzí s ním nebo po odpisu závazků instituce nebo po konverzi jejího dluhu na kapitál s cílem provést rekapitalizaci.

- (47) Při používání nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly přijmout veškeré vhodné kroky k zajištění toho, aby byla opatření k řešení krize přijímána v souladu se zásadami, mezi něž patří, že odpovídající podíl ztrát nesou akcionáři a věřitelé, že by v zásadě mělo dojít k výměně vedení, že náklady na řešení krize instituce jsou minimalizovány a že se věřitelům téže třídy dostane spravedlivého zacházení. Zejména v případech, kdy se věřitelů patřících do téže třídy dostane v souvislosti s opatřením k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozlišení odůvodněno veřejným zájmem a nemělo by být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti. Zahrnuje-li použití nástrojů k řešení krize poskytnutí státní podpory, měl by být zásah posouzen v souladu s příslušnými pravidly státní podpory. Otázky státní podpory mohou mimo jiné vyvstat, pokud jsou při řešení krize institucí v selhání využity fondy pro řešení krizí nebo systémy pojištění vkladů.
- (48) Při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomoci k řešení krize by měly orgány příslušné k řešení krize, je-li to relevantní, informovat zástupce zaměstnanců a konzultovat s nimi. V tomto ohledu by se měly plně zohlednit případné kolektivní smlouvy nebo jiná ujednání sociálních partnerů.
- (49) Omezení práv akcionářů a věřitelů by měla být v souladu s článkem 52 Listiny. Nástroje k řešení krize by proto měly být použity pouze na instituce, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné, a pouze pokud je to nezbytné ke splnění cíle finanční stability v obecném zájmu. Nástroje k řešení krize by se zejména měly použít, pokud instituci nelze likvidovat v běžném úpadkovém řízení, aniž by byl destabilizován finanční systém, pokud jsou tato opatření nezbytná k zajištění rychlého převodu a kontinuity systémově významných funkcí a pokud neexistuje přiměřená vyhlídka případného alternativního soukromého řešení, včetně zvýšení kapitálu stávajícími akcionáři nebo jakoukoli třetí stranou, jež by postačovalo k obnovení plné životaschopnosti instituce. Při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize by měla být rovněž zohledněna zásada proporcionality a specifické rysy právní formy instituce.
- (50) Zásah do majetkových práv by neměl být nepřiměřený. Dotčeným akcionářům a věřitelům by neměly vzniknout větší ztráty, než které by jim vznikly, pokud by v době přijetí rozhodnutí o řešení krize došlo k likvidaci instituce. V případě částečného převodu aktiv instituce v režimu řešení krize na soukromého kupujícího nebo překlenovací banku by zbývající část takové instituce měla být likvidována v běžném úpadkovém řízení. V zájmu ochrany akcionářů a věřitelů, kteří zůstanou v likvidačním řízení instituce, by tito akcionáři a věřitelé měli mít nárok obdržet v likvidačním řízení úhradu svých pohledávek nebo náhradu za ně, která by neměla být nižší než odhad toho, co by získali zpět, pokud by celá instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení.
- (51) Na ochranu práva akcionářů a věřitelů by měly být stanoveny jasné povinnosti ohledně ocenění aktiv a závazků instituce v režimu řešení krize a v případech, kdy je to vyžadováno touto směrnicí, ohledně ocenění zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům dostalo, pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení. Mělo by být možné zahájit takové ocenění již ve fázi včasného zásahu. Před přijetím jakýchkoli opatření k řešení krize by mělo být provedeno spravedlivé a realistické ocenění aktiv a závazků instituce. Takové ocenění by mělo podléhat soudnímu přezkumu pouze společně s rozhodnutím o řešení krize. Dále by v případech, kdy je to vyžadováno touto směrnicí, mělo být po použití nástrojů k řešení krize provedeno následné srovnání mezi zacházením, jehož se akcionářům a věřitelům skutečně dostalo, a zacházením, jehož by se jim dostalo v běžném úpadkovém řízení. Pokud je zjištěno, že úhrada pohledávek akcionářů a věřitelů nebo náhrada za ně byla nižší než částka, kterou by získali v běžném úpadkovém řízení, měli by mít v případech, kdy je to vyžadováno touto směrnicí, nárok na úhradu rozdílu. Na rozdíl od ocenění před přijetím opatření k řešení krize by toto srovnání mělo být možné napadnout odděleně od rozhodnutí o řešení krize. Členské státy by měly mít volnost rozhodnout o postupu pro úhradu jakéhokoli rozdílu v zacházení s akcionáři a věřiteli, jenž byl zjištěn. Tento případný rozdíl by měl být uhrazen z mechanismů financování zřízených v souladu s touto směrnicí.
- (52) Je důležité, aby byly při selhání instituce uznány ztráty. Ocenění aktiv a závazků institucí v selhání by mělo vycházet ze spravedlivých, obezřetných a realistických předpokladů v okamžiku použití nástrojů k řešení krize. Při oceňování by však neměla být ovlivněna hodnota závazků finanční situací dané instituce. V naléhavých případech by mělo být možné, aby orgány příslušné k řešení krize provedly rychlé ocenění aktiv a závazků instituce v selhání. Takové ocenění by mělo být prozatímní a mělo by se použít do doby, než bude provedeno nezávislé ocenění.

Závazné technické normy EBA týkající se metodiky oceňování by měly vymezit rámec zásad uplatňovaných při provádění takových ocenění a umožnit, aby orgány příslušné k řešení krize a nezávislí odhadci mohli používat různé konkrétní metodiky podle potřeby.

- (53) K zachování důvěry trhů a minimalizaci dalšího šíření krize je nutné rychlé a koordinované jednání. Jakmile je instituce považována za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, a neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by jejím selháním v přiměřené lhůtě zabránila alternativní opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu, neměly by orgány příslušné k řešení krize s přijetím patřičných a koordinovaných opatření k řešení krize ve veřejném zájmu otálet. Okolnosti, za nichž může dojít k selhání instituce, a zejména zohlednění možné naléhavosti situace by měly orgánům příslušným k řešení krize umožnit přijmout opatření k řešení krize, aniž by byla uložena povinnost nejprve využít pravomoci k včasnému zásahu.
- (54) Při přijímání opatření k řešení krize by měly vzít orgány příslušné k řešení krize v úvahu opatření stanovená v plánech řešení krize a podle těchto opatření postupovat, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo prostřednictvím opatření, která v plánech řešení krize stanovená nejsou.
- (55) Nestanoví-li tato směrnice výslovně jinak, měly by být nástroje k řešení krize použity před poskytnutím jakékoli kapitálové injekce veřejného sektoru nebo odpovídající mimořádné veřejné finanční podpory instituci. To by však nemělo bránit využití finančních prostředků ze systémů pojištění vkladů nebo fondů k řešení krizí pro účely absorpce ztrát, které by jinak vznikly pojištěným vkladatelům nebo věřitelům vyloučeným na základě diskreční pravomoci. V tomto ohledu by využití mimořádné veřejné finanční podpory, fondů k řešení krizí nebo systémů pojištění vkladů na pomoc při řešení krize institucí v selhání mělo být v souladu s příslušnými předpisy o státní podpoře.
- (56) Problémy na finančních trzích v Unii, které jsou důsledkem událostí týkajících se celého systému, by mohly mít nepříznivé dopady na ekonomiku Unie a občany Unie. Nástroje k řešení krize by proto měly být navrženy tak, aby byly vhodné pro širokou škálu velmi nepředvídatelných scénářů, při zohlednění skutečnosti, že může být rozdíl mezi krizí jedné instituce a širší systémovou bankovní krizí.
- (57) Když Komise podle článku 107 Smlouvy o fungování EU hodnotí státní podporu v případě vládních nástrojů stabilizace uvedených v této směrnici, měla by odděleně vyhodnotit, zda nejsou oznámené vládní nástroje stabilizace v rozporu s neoddelitelně spojenými právními předpisy Unie, včetně předpisů souvisejících s minimálním požadavkem na absorpci ztrát ve výši 8 % obsaženým v této směrnici, a rovněž zda nastala zcela mimořádná situace systémové krize, která odůvodňuje použití těchto nástrojů podle této směrnice při zachování rovných podmínek na vnitřním trhu. V souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU by mělo být toto vyhodnocení provedeno předtím, než směji být vládní nástroje stabilizace použity.
- (58) Použití vládních nástrojů stabilizace by mělo být ve střednědobém výhledu fiskálně neutrální.
- (59) Nástroje k řešení krize by měly zahrnovat převod činnosti nebo akcií instituce v režimu řešení krize, zřízení překlennovací instituce, oddělení neproblematických aktiv instituce v selhání od znehodnocených aktiv a aktiv s nedostatečnými výsledky a rekapitalizace z vnitřních zdrojů od akcionářů a věřitelů instituce v selhání.
- (60) Jestliže byly nástroje k řešení krize využity k převodu systémově důležitých služeb či životaschopné podnikatelské činnosti na zdravý subjekt, jakým je kupující ze soukromého sektoru nebo překlennovací instituce, měla by být zbylá část instituce zlikvidována v přiměřené lhůtě s ohledem na nutnost toho, aby instituce v selhání poskytla služby a podporu tak, aby kupující či překlennovací instituce mohli provozovat činnost či poskytovat služby, které na ně v důsledku daného převodu přešly.

- (61) Nástroj převodu činnosti by měl příslušným orgánům umožnit prodat instituci nebo část její podnikatelské činnosti jednomu či více kupujícím bez svolení akcionářů. Při použití nástroje převodu činnosti by příslušné orgány měly provést kroky k uvedení instituce nebo části jejích podnikatelských činností na trh v otevřeném, transparentním a nediskriminačním procesu a usilovat o dosažení co nejvyšší prodejní ceny. Není-li možno tento postup z důvodů naléhavosti použít, měly by orgány učinit kroky k nápravě škodlivých dopadů na hospodářskou soutěž a na vnitřní trh.
- (62) Veškeré čisté výnosy z převodu aktiv nebo závazků instituce v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch instituce, která zůstane v likvidačním řízení. Veškeré čisté výnosy z převodu akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch vlastníků těchto akcií nebo jiných nástrojů účasti. Při výpočtu výnosů by se měly odečíst náklady vzniklé selháním instituce a během procesu řešení krize.
- (63) Za účelem včasného převodu činnosti a ochrany finanční stability by mělo být posouzení kupujícího kvalifikované účasti provedeno včas, aby se neopozdilo použití nástroje převodu činnosti v souladu s touto směrnicí, odchýlně od lhůt a postupů stanovených ve směrnici 2013/36/EU a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽¹⁾.
- (64) Informace týkající se prodeje instituce v selhání a jednání s potenciálními nabyvateli před použitím nástroje převodu činnosti budou pravděpodobně mít systémový význam. V zájmu zajištění finanční stability je důležité, aby bylo zveřejněno takových informací požadovaných nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ⁽²⁾ odloženo po dobu nezbytnou k vypracování plánu a struktury řešení krize instituce v souladu se lhůtami povolenými v rámci režimu zneužívání trhu.
- (65) Hlavním účelem překlenovací instituce jako instituce zcela nebo zčásti vlastněné jedním nebo více veřejnými orgány nebo ovládané orgánem příslušným k řešení krize by bylo zajistit, aby klientům instituce v selhání byly i nadále poskytovány základní finanční služby a aby instituce i nadále vykonávala základní finanční činnosti. Překlenovací instituce by měla být provozována jako životaschopný fungující podnik a měla by být co nejdříve, ve lhůtě stanovené touto směrnicí, a jakmile pro to nastanou vhodné podmínky, vrácena na trh nebo likvidována, pokud nebude životaschopná.
- (66) Nástroj oddělení aktiv by měl příslušným orgánům umožnit převést aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize na samostatnou společnost. Tento nástroj by měl být použit pouze ve spojení s ostatními nástroji, aby instituce v selhání nezískala neoprávněnou soutěžní výhodu.
- (67) Účinný režim řešení krize by měl minimalizovat náklady řešení krize instituce v selhání, které nesou daňoví poplatníci. Měl by zajistit, aby bylo možné řešit krizi systémově významných institucí bez ohrožení finanční stability. Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů tohoto cíle dosahuje tím, že zajišťuje, aby akcionáře a věřitele instituce v selhání postihly odpovídající ztráty a aby nesli příslušnou část nákladů vzniklých v důsledku selhání instituce. Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů tak bude akcionáře a věřitele institucí více motivovat k tomu, aby za běžných podmínek zdraví instituce sledovali, a je v souladu s doporučením Rady pro finanční stabilitu, aby zákonné pravomoci k odpisu a konverzi závazků byly součástí rámce řešení krize jako doplňková možnost ve spojení s dalšími nástroji k řešení krize.
- (68) Pro zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize měly potřebnou flexibilitu k rozdělení ztrát mezi věřitele za různých okolností, je vhodné, aby tyto orgány mohly použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů jak v případech, kdy je cílem vyřešit krizi instituce v selhání jako fungujícího podniku, existuje-li realistická vyhlídka, že je možné obnovit životaschopnost instituce, tak tehdy, kdy jsou systémově důležité služby převedeny na překlenovací instituci a zbývající část instituce ukončí činnost a je likvidována.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (viz strana 349 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (69) Je-li nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů použit s cílem obnovit kapitál instituce v selhání, aby mohla dále působit jako fungující podnik, měla by řešení krize rekapitalizací z vnitřních zdrojů doprovázet výměna vedení s výjimkou případů, kdy je zachování vedení vhodné a nezbytné pro dosažení účelu řešení krize, a následná restrukturalizace instituce a jejích činností směřující k odstranění příčin selhání. Tato restrukturalizace by měla proběhnout na základě plánu reorganizace podnikatelské činnosti. Pokud je to na místě, měly by být tyto plány slučitelné s plánem restrukturalizace, který má instituce povinnost předložit Komisi v souladu s rámcem pro státní podporu. Kromě opatření, jejichž cílem je obnovení dlouhodobé životaschopnosti instituce, by měl plán obsahovat zejména opatření, kterými se podpora omezuje na minimální sdílení zátěže a která omezují narušení hospodářské soutěže.
- (70) Není vhodné používat nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů u pohledávek, které jsou zajištěné, kolateralizované či jinak zaručené. Aby však bylo zajištěno, že nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů bude účinný a dosáhne svých cílů, je žádoucí, aby jej bylo možné používat na co nejširší škálu nezajištěných závazků instituce v selhání. Je ovšem vhodné některé druhy nezajištěných závazků z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučit. Za účelem ochrany držitelů pojištěných vkladů by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů neměl vztahovat na vklady chráněné podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ⁽¹⁾. V zájmu zajištění kontinuity zásadních funkcí by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů neměl vztahovat na některé závazky vůči zaměstnancům instituce v selhání či na obchodní závazky související se zbožím a službami nezbytnými pro každodenní fungování instituce. Aby bylo možné uhradit důchodové pohledávky a důchody splatné penzijním fondům a penzijním správcům nebo v souvislosti s nimi, neměl by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů vztahovat na závazky instituce v selhání vůči důchodovému systému. Měl by se však vztahovat na závazky týkající se důchodových dávek založených na pohyblivých složkách odměny, které nejsou regulovány kolektivní smlouvou, a na pohyblivou složku odměny osob podstupujících podstatné riziko. Za účelem omezení rizika systémového šíření krize by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů neměl vztahovat na závazky vzniklé z účasti v platebním systému, jejichž zbývající splatnost je kratší než sedm dní, ani na závazky s původní splatností kratší než sedm dní vůči institucím jiným než subjektům, které jsou součástí stejné skupiny.
- (71) Vzhledem k tomu, že jedním z nejdůležitějších účelů řešení krize je ochrana pojištěných vkladatelů, neměly by pojištěné vklady podléhat použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Systém pojištění vkladů by nicméně měl přispívat k financování procesu řešení krize tím, že absorbuje ztráty v rozsahu čistých ztrát, které by musel nést po odškodnění vkladatelů v běžném úpadkovém řízení. Výkon pravomocí k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů by zajistil, aby vkladatelé nadále měli přístup ke svým vkladům alespoň do limitu pojištění, což je hlavním důvodem, proč byly systémy pojištění vkladů zřízeny. Pokud by v takových případech nebylo stanoveno zapojení uvedených systémů, jednalo by se o neoprávněnou výhodu vůči zbytku věřitelů, kteří by podléhali výkonu pravomocí orgánu příslušného k řešení krize.
- (72) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít pravomoc závazky zcela nebo zčásti vyloučit v určitých případech, včetně situace, kdy tyto závazky není možné rekapitalizovat v přiměřené lhůtě, kdy je vyloučení nezbytně nutné a přiměřené k zajištění kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání nebo kdy by použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na tyto závazky vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky nebyly z rekapitalizace vyloučeny. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít možnost závazky zcela nebo zčásti vyloučit, je-li to nezbytné pro zamezení šíření krize a finanční nestability, jež by mohly vážně poškodit hospodářství členského státu. Při provádění těchto posouzení by měly orgány příslušné k řešení krize zvážit důsledky případné rekapitalizace závazků pocházejících ze způsobitelných vkladů, jež patří fyzickým osobám, mikropodnikům a malým a středním podnikům, nad limit pojištění stanovený směrnicí 2014/49/EU.
- (73) Při uplatnění těchto vyloučení je s ohledem na ně možné zvýšit úroveň odepisování nebo konverze u jiných způsobitelných závazků, je-li dodržena zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, než do jakého by se dostal při běžném úpadkovém řízení. Nelze-li ztráty přenést na další věřitele, může instituci v režimu řešení krize poskytnout příspěvek mechanismus financování k řešení krizí, pokud je splněna řada přísných podmínek včetně požadavku, aby ztráty v celkovém rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu již byly absorbovány a aby financování z fondu pro řešení krizí bylo omezeno buď na 5 % celkových závazků včetně kapitálu, nebo na výši prostředků, které má fond pro řešení krizí k dispozici, zvýšenou o částku, kterou lze získat z následných příspěvků během tří let, podle toho, co je nižší.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (viz strana 149 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (74) Za mimořádných okolností, pokud došlo k vyloučení závazků a namísto nich k rekapitalizaci přispěl v povoleném rozsahu fond pro řešení krizí, by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost usilovat o financování z alternativních finančních zdrojů.
- (75) Minimální částka příspěvku na absorpci ztrát a rekapitalizaci ve výši 8 % celkových závazků včetně kapitálu nebo případně 20 % rizikově vážených aktiv by měla být vypočtena na základě ocenění pro účely řešení krize v souladu s touto směrnicí. Historické ztráty, které již akcionáři absorbovali snížením kapitálu před uvedeným oceněním, by do těchto procentních hodnot zahrnuty být neměly.
- (76) Žádné ustanovení této směrnice by od členských států nemělo vyžadovat, aby mechanismy financování k řešení krizí financovaly ze svých rozpočtů.
- (77) Není-li v této směrnici stanoveno jinak, měly by orgány příslušné k řešení krize používat nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů způsobem, který respektuje rovnocenné zacházení s věřiteli a zákonné pořadí pohledávek v souladu s příslušným insolvenčním právem. Ztráty by měly být nejprve absorbovány nástroji regulatorního kapitálu a měly by být přiděleny akcionářům cestou buď zrušení či převodu akcií, nebo silného nařazení podílů. Pokud tyto nástroje nestačí, měly by být podřízené závazky konvertovány nebo odepsány. Prioritní závazky by měly být konvertovány nebo odepsány, pokud byly konvertovány nebo odepsány celé podřízené třídy.
- (78) Případné vyloučení závazků, například v případě platebních systémů a systémů vypořádání, zaměstnanců nebo obchodních věřitelů nebo přednostního pořadí například vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, by mělo být uplatněno ve třetích zemích stejně jako v Unii. Aby bylo v případě potřeby možné odepsat nebo konvertovat závazky ve třetích zemích, měla by být tato možnost zahrnuta do smluv, které se řídí právem třetích zemí, zejména v případě závazků řazených níže v hierarchii věřitelů. Sjednání takové smluvní podmínky by nemělo být vyžadováno ve vztahu k závazkům vyloučeným z rekapitalizace jakožto vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků či v případě, že právo dané třetí země nebo závazná dohoda uzavřená s touto třetí zemí umožňují, aby orgán členského státu příslušný k řešení krize vykonal svou pravomoc k odpisu či konverzi.
- (79) Aby instituce nestrukturovaly své závazky způsobem, který oslabuje účinnost nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, je vhodné stanovit, že instituce mají vždy splňovat minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, vyjádřený jako procentní podíl celkových závazků a kapitálu instituce. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít pravomoc v jednotlivých případech požadovat, aby tento podíl byl zcela nebo zčásti složen z kapitálu nebo konkrétního druhu závazků.
- (80) Tato směrnice uplatňuje přístup „shora dolů“ při stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky ve skupině. V rámci tohoto přístupu je rovněž uznána skutečnost, že opatření k řešení krize se uplatňuje na úrovni jednotlivých právnických osob a je nutné, aby se schopnost absorbovat ztráty v rámci skupiny nacházela v právnické osobě, kde ke ztrátám dojde, nebo aby k ní měla taková osoba přístup. Za tímto účelem by orgány příslušné k řešení krize měly zajistit, aby schopnost absorbovat ztráty byla v rámci skupiny rozložena v souladu s mírou rizika u právnických osob, které skupinu tvoří. Minimální požadavek potřebný pro každý dceřiný podnik by měl být posouzen zvlášť. Orgány příslušné k řešení krize by kromě toho měly zajistit, aby se veškerý kapitál a závazky, které se započítávají do konsolidovaného minimálního požadavku, nacházely v subjektech, v nichž hrozí vznik ztrát, nebo aby byly jiným způsobem přístupné pro účely absorpce ztrát. Tato směrnice by měla umožňovat zahájení řešení krize ve více okamžicích nebo zahájení řešení krize v jednom okamžiku. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky by měl odpovídat strategii řešení krize, která je vhodná pro danou skupinu, v souladu s plánem řešení krize. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky by měl být v rámci skupiny především stanoven na vhodné úrovni tak, aby odrážel přístup zahájení řešení krize ve více okamžicích nebo přístup zahájení řešení krize v jednom okamžiku v souladu s plánem řešení krize, při zohlednění toho, že by mohly nastat okolnosti, kdy bude například v zájmu účinnějšího dosažení účelu řešení krize uplatněn jiný přístup než přístup uvedený v plánu. Proto by bez ohledu na to, zda si skupina zvolila přístup zahájení řešení krize v jednom okamžiku nebo ve více okamžicích, měly splňovat všechny instituce a jiné právnické osoby dané skupiny, pokud to orgány příslušné k řešení krize vyžadují, vždy odpovídající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, aby se předešlo riziku šíření krize nebo riziku runu na banku.

- (81) Členské státy by měly zajistit, aby nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 v okamžiku neživotaschopnosti instituce, která je vydala, plně absorbovaly ztráty. Proto by orgány příslušné k řešení krize měly mít povinnost tyto nástroje plně odepsat nebo je konvertovat do nástrojů kmenového kapitálu tier 1 v okamžiku neživotaschopnosti a ještě předtím, než jsou přijata jakákoli opatření k řešení krize. Pro tento účel by se okamžikem neživotaschopnosti měl rozumět okamžik, kdy relevantní orgán shledá, že instituce splňuje podmínky zahájení řešení krize, nebo okamžik, kdy tento orgán rozhodne, že by instituce přestala být životaschopná, pokud by uvedené kapitálové nástroje nebyly odepsány nebo konvertovány. Skutečnost, že tyto nástroje mají být orgány odepsány nebo konvertovány za podmínek vyžadovaných touto směrnicí, by měla být uznána v podmínkách, jimiž se tyto nástroje řídí, a v jakémkoli prospektu nebo nabídkových dokumentech zveřejněných nebo poskytnutých v souvislosti s těmito nástroji.
- (82) V zájmu účinného řešení krize by mělo být možné používat nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů před 1. lednem 2016.
- (83) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít možnost využívat nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů jen částečně, pokud posouzení potenciálního dopadu na stabilitu finančního systému v dotčených členských státech a ve zbytku Unie ukáže, že jeho plné využití by bylo v rozporu s celkovými veřejnými zájmy členského státu nebo Unie jako celku.
- (84) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít veškeré nezbytné zákonné pravomoci, které mohou být v různých kombinacích vykonány při používání nástrojů k řešení krize. Měly by mezi ně patřit pravomoci k převodu akcií, aktiv, práv nebo závazků instituce v selhání na jiný subjekt, například jinou instituci nebo překlenovací instituci, pravomoci k odpisu nebo zrušení akcií nebo k odpisu nebo konverzi závazků instituce v selhání, pravomoc vyměnit vedení instituce a pravomoc pozastavit úhradu závazků. Nutné jsou doplňkové pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat od ostatních částí skupiny kontinuitu základních služeb.
- (85) Není nutné předepisovat přesný způsob, jakým by měly orgány příslušné k řešení krize do instituce v selhání zasahovat. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít na výběr mezi převzetím kontroly prostřednictvím přímého zásahu do instituce nebo prostřednictvím úředního příkazu. Měly by se rozhodovat podle okolností daného případu. Nezdá se být nyní nutné zavádět v zájmu účinné spolupráce mezi členskými státy jediný model.
- (86) Rámec řešení krize by měl zahrnovat procesní požadavky zajišťující, aby se opatření k řešení krize řádně oznamovala a – s výhradou omezeného počtu výjimek stanovených v této směrnicí – zveřejňovala. Avšak vzhledem k tomu, že informace získané orgány příslušnými k řešení krize a jejich odbornými poradci během procesu řešení krize budou nejspíše citlivé, měl by se na ně předtím, než se rozhodnutí o řešení krize zveřejní, vztahovat účinný režim důvěrnosti. Je nutné vzít v úvahu skutečnost, že informace o obsahu a podrobnostech ozdravných plánů a plánů řešení krize a výsledku posouzení těchto plánů mohou mít dalekosáhlé důsledky, zejména pro dotčené podniky. Je nutné předpokládat, že veškeré informace poskytnuté v souvislosti s rozhodnutím před jeho vydáním, ať již se jedná o to, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, či o použití konkrétního nástroje nebo opatření v rámci zvoleného postupu, mají dopad na veřejné a soukromé zájmy, jichž se dané kroky dotýkají. Nepříznivý dopad na instituci může však mít již informace o tom, že orgán příslušný k řešení krize se touto institucí zabývá. Je proto nezbytné zajistit vhodné mechanismy pro zachování důvěrnosti takových informací, jako jsou obsah a podrobnosti ozdravných plánů a plánů řešení krize a výsledek posouzení provedených v této souvislosti.
- (87) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít doplňkové pravomoci k zajištění účinnosti převodu akcií nebo dluhových nástrojů a aktiv, práv a závazků. S výhradou záruk stanovených touto směrnicí by tyto pravomoci měly zahrnovat pravomoc vyjmout z převáděných nástrojů nebo aktiv práva třetích stran a pravomoc vymáhat plnění smluv a stanovovat kontinuitu ujednání ve vztahu k příjemci převedených aktiv a akcií. Práva zaměstnanců ukončit pracovní smlouvu by však neměla být dotčena. Právo některé ze stran ukončit smlouvu s institucí v režimu řešení krize nebo subjektem její skupiny z důvodů jiných, než je pouhé řešení krize instituce v selhání, by rovněž nemělo být dotčeno. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít doplňkovou pravomoc uložit zbytkové instituci,

u níž probíhá likvidace v běžném úpadečkovém řízení, aby poskytovala nezbytné služby, které umožní, aby instituce, na kterou byly na základě použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenuvací instituce převedeny aktiva či akcie, provozovala své podnikání.

- (88) Podle článku 47 Listiny mají dotčené strany právo na řádný proces a na účinné prostředky nápravy vůči opatřením, která se jich týkají. Rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize by proto měla podléhat soudnímu přezkumu.
- (89) Opatření krizového řízení přijatá vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize mohou vyžadovat komplexní ekonomická hodnocení a velký prostor pro rozhodování na základě vlastního uvážení. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize disponují speciální odborností k provádění těchto hodnocení a k vymezení podmínek pro náležité využívání diskreční pravomoci. Proto je důležité zajistit, aby z těchto komplexních ekonomických hodnocení vypracovaných vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize v této souvislosti vycházely vnitrostátní soudy při přezkumu daných opatření krizového řízení. Složitost těchto hodnocení by však neměla vnitrostátním soudům bránit v tom, aby ověřily věcnou správnost, spolehlivost a logičnost důkazů, o něž se orgán příslušný k řešení krize opírá, to, zda důkazy obsahují všechny relevantní informace, které je třeba zohlednit pro posouzení komplexní situace, a to, zda mohou být podkladem pro závěry z nich vyvozené.
- (90) Vzhledem k tomu, že se tato směrnice má vztahovat na nanejvýš naléhavé situace a odklad účinnosti jakéhokoli rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize by mohlo bránit kontinuitě zásadních funkcí, je nezbytné stanovit, že by podání jakéhokoli návrhu na soudní přezkum nemělo mít automatický odkladný účinek na napadené rozhodnutí a že by rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize mělo být okamžitě vykonatelné, přičemž by měla platit domněnka, že odklad jeho vykonatelnosti by byl v rozporu s veřejným zájmem.
- (91) Kromě toho, pokud je to nutné za účelem ochrany třetích stran, které v dobré víře získaly aktiva, práva a závazky instituce v režimu řešení krize na základě výkonu pravomocí k řešení krize orgánů, a pro zajištění stability finančních trhů, by právem na přezkum neměl být dotčen žádný následný správní akt nebo transakce uzavřená na základě zrušeného rozhodnutí. V takových případech by se náprava protiprávního rozhodnutí proto měla omezit na přiznání náhrady škody, kterou dotčené osoby utrpěly.
- (92) Vzhledem k tomu, že si závažné ohrožení finanční stability v členském státě a v Unii může vynutit naléhavé přijetí opatření krizového řízení, měly by postup stanovený vnitrostátním právem pro podání žádosti o soudní schválení opatření krizového řízení předem a soudní posouzení této žádosti probíhat urychleně. S ohledem na nutnost přijmout opatření krizového řízení urychleně by měl soud vydat rozhodnutí do 24 hodin a členské státy by měly zajistit, aby mohl relevantní orgán přijmout rozhodnutí ihned po vydání soudního schválení. Tím není dotčeno právo zúčastněných stran požádat soud o zrušení rozhodnutí v omezené době po přijetí opatření krizového řízení orgánem příslušným k řešení krize.
- (93) Je v zájmu účinného řešení krize a zamezení sporům o příslušnost, aby nebyla vůči instituci v selhání zahajována žádná běžná úpadečková řízení či aby se v nich nepokračovalo, zatímco orgán příslušný k řešení krize vykonává své pravomoci k řešení krize nebo používá nástroje k řešení krize, pokud se tak neděje z podnětu nebo se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize. Je užitečné a nezbytné pozastavit na omezenou dobu některé smluvní závazky, aby orgán příslušný k řešení krize měl čas zavést do praxe nástroje k řešení krize. To by však nemělo platit pro povinnosti ve vztahu k systémům určeným podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾, ústředním protistranám a centrálním bankám. Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě platební neschopnosti účastníka takového systému. Aby bylo zajištěno, že se tato ochranná opatření řádně uplatní v situacích krize při zachování odpovídající jistoty pro provozovatele platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry a další účastníky trhu, stanoví tato směrnice, že opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení by samo o sobě nemělo být pokládáno za úpadečkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy. Žádným ustanovením této směrnice však není dotčeno fungování systému určeného podle směrnice 98/26/ES ani právo na zajištění zaručené článkem 9 směrnice 98/26/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (94) K zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize, pokud převádějí aktiva a závazky kupujícímu ze soukromého sektoru nebo překlenovací instituci, měly dost času na identifikaci smluv, které je zapotřebí převést, může být vhodné uvalit přiměřená omezení na práva protistran finanční smlouvu závěrečně vypořádat, urychlit ji nebo jiným způsobem ukončit před uskutečněním převodu. Takové omezení by bylo nezbytné z toho důvodu, aby příslušné orgány mohly získat úplnou představu o rozvaze instituce v selhání, bez změny hodnoty nebo rozsahu v důsledku případného rozsáhlého uplatnění práv na ukončení smlouvy. Aby se zajistilo, že k zasahování do smluvních práv protistran dojde pouze v minimální nezbytné míře, mělo by se omezení práv na ukončení uplatnit jedině ve vztahu k opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení, včetně jakékoli události nastalé v přímé souvislosti s uplatněním takového opatření, přičemž práva na výpověď vyplývající z jakéhokoli jiného neplnění, včetně nezaplacení nebo nedodání marže, by měla zůstat zachována.
- (95) Pro zachování legitimních ujednání kapitálového trhu v případě převodu některých, nikoli však všech aktiv, práv a závazků instituce v selhání je vhodné zahrnout podle potřeby záruky, které zabrání dělení propojených závazků, práv a smluv. Toto omezení účelového výběru z propojených smluv by mělo zahrnovat smlouvy se stejnou protistranou kryté zajišťovacími dohodami, dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení pohledávek, dohody o nettingu při okamžitém vypořádání smlouvy a ujednání o strukturovaném financování. Pokud se používá záruka, měly by být orgány příslušné k řešení krize povinny převést všechny propojené smlouvy v rámci chráněného ujednání nebo je všechny ponechat ve zbytkové instituci v selhání. Tyto záruky by měly zajistit, že nebude dotčeno nakládání s expozicemi krytými nettingovou dohodou pro regulační účely podle směrnice 2013/36/EU.
- (96) Zajištěním toho, aby orgány příslušné k řešení krize měly k dispozici stejné nástroje a pravomoci, se usnadní koordinovaný postup v případě selhání přeshraniční skupiny; k podpoře spolupráce a zabránění nejednotným vnitrostátním reakcím jsou však zřejmě nezbytné další kroky. Orgány příslušné k řešení krize by při řešení krize subjektů ve skupině měly být povinny spolupracovat a svůj postup konzultovat v kolegiích k řešení krize za účelem dohodnutí režimu řešení krize na úrovni skupiny. Kolegia k řešení krize by měla být založena rozšířením stávajících kolegií dohledu tím, že se do nich začlení orgány příslušné k řešení krize a zapojí příslušná ministerstva, centrální banky, EBA a případně orgány odpovědné za systémy pojištění vkladů. V případě krize by se kolegium k řešení krize mělo stát fórem pro výměnu informací a koordinaci opatření k řešení krize.
- (97) Řešení krize přeshraničních skupin by mělo dosáhnout rovnováhy mezi potřebou toho, aby postupy zohledňovaly naléhavost situace a umožňovaly účinná, spravedlivá a včasná řešení pro skupinu jako celek, na jedné straně a nezbytností ochrany finanční stability ve všech členských státech, v nichž skupina působí, na straně druhé. Různé orgány příslušné k řešení krize by měly sdílet svá stanoviska v kolegiu pro řešení krize. Opatření k řešení krize navržená orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny by měla být vypracována a projednána mezi různými orgány příslušnými k řešení krize v kontextu plánů řešení krize skupiny. Kolegia k řešení krize by měla shromáždit stanoviska orgánů příslušných k řešení krize ze všech členských států, v nichž skupina působí, aby se pokud možno usnadnila rychlá a společná rozhodnutí. Opatření k řešení krize přijímaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny by měla vždy zohledňovat jejich dopad na finanční stabilitu členských států, kde skupina působí. To by mělo být zajištěno tím, že orgány příslušné k řešení krize na úrovni členského státu, v němž je usazen dceřiný podnik, budou mít možnost vznášet námitky vůči rozhodnutím orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, a to nejen pokud jde o vhodnost opatření k řešení krize, ale také z důvodů potřeby chránit finanční stabilitu daného členského státu.
- (98) Kolegium k řešení krize by nemělo být rozhodovacím orgánem, ale platformou usnadňující rozhodování vnitrostátních orgánů. Společná rozhodnutí by měly přijímat dotčené vnitrostátní orgány.
- (99) Vytvoření programu řešení krize na úrovni skupiny by mělo usnadnit koordinované řešení krize, které pravděpodobněji všem institucím ve skupině přinese nejlepší výsledky. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny by měl navrhnout program řešení krize na úrovni skupiny a předložit jej kolegiu k řešení krize. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, které s programem nesouhlasí nebo se rozhodnou přijmout nezávislá opatření k řešení krize, by měly vysvětlit důvody svého nesouhlasu a oznámit je, spolu s podrobnostmi jakýchkoli nezávislých opatření k řešení krize, která hodlají přijmout, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na něž se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje. Jakýkoli vnitrostátní orgán, který se rozhodne odchýlit se od programu řešení krize na úrovni skupiny, by měl náležitě zvážit potenciální dopad na finanční stabilitu v členských státech, v nichž se nacházejí ostatní orgány příslušné k řešení krize, a na jiné části skupiny.

- (100) V rámci programu řešení krize na úrovni skupiny by měly být orgány vyzvány k používání stejného nástroje na právnícké osoby splňující podmínky zahájení řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny by měly mít pravomoc použít nástroj překlenovací instituce na úrovni skupiny (což může případně zahrnovat ujednání o sdílení zátěže) s cílem stabilizovat skupinu jako celek. Vlastnictví dceřiných podniků by mohlo být převedeno na překlenovací banku s cílem dalšího prodeje, buď jako balík, nebo jednotlivě, až budou na trhu vhodné podmínky. Kromě toho by měl mít orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny pravomoc použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů na mateřské úrovni.
- (101) Účinné řešení krize mezinárodně působících institucí a skupin vyžaduje spolupráci mezi Unií, členskými státy a orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích. Spolupráce se usnadní, budou-li režimy řešení krize ve třetích zemích založeny na společných zásadách a přístupech, které vytváří Rada pro finanční stabilitu a skupina G20. Za tímto účelem by měl mít orgán EBA pravomoc vypracovávat a uzavírat nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s orgány třetích zemí v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010 a vnitrostátním orgánům by mělo být povoleno uzavírat dvoustranná ujednání v souladu s rámcovými ujednáními EBA. Vypracování těchto ujednání mezi vnitrostátními orgány odpovědnými za zvládání selhání globálních podniků by mělo sloužit k zajištění účinného plánování, rozhodování a koordinace, pokud jde o mezinárodní skupiny. Obecně by se tyto způsoby spolupráce a koordinace měly uplatňovat oboustranně. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, a to případně v rámci evropského kolegia k řešení krize, by měly uznávat a vymáhat postupy třetích zemí k řešení krize za okolností stanovených touto směrnicí.
- (102) Spolupráce by měla probíhat jak ve vztahu k dceřiným podnikům skupin Unie nebo třetích zemí, tak ve vztahu k pobočkám institucí Unie nebo třetích zemí. Dceřiné podniky skupin třetích zemí jsou podniky usazenými v Unii, a proto plně podléhají právu Unie, včetně nástrojů k řešení krize stanovených touto směrnicí. Je však nezbytné, aby si členské státy uchovaly právo jednat ve vztahu k pobočkám institucí, které mají skutečné sídlo ve třetích zemích, pokud by uznání a uplatnění postupů třetí země týkajících se pobočky ohrozilo finanční stabilitu v Unii nebo pokud by se vkladatelům z Unie nedostalo zacházení rovnocenného se zacházením s vkladateli ze třetí země. V takové situaci a za ostatních okolností stanovených touto směrnicí by členské státy měly mít právo po konzultaci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize odmítnout uznání postupů třetí země k řešení krize ve vztahu k unijním pobočkám institucí třetích zemí.
- (103) Za určitých okolností může účinnost použitých nástrojů k řešení krize záviset na dostupnosti krátkodobého financování pro instituci nebo překlenovací instituci, poskytnutí záruk potenciálním kupujícím či poskytnutí kapitálu překlenovací instituci. Nehledě na úlohu centrálních bank při poskytování likvidity finančnímu systému i v době napětí je důležité, aby členské státy zřídily mechanismy financování s cílem předejít tomu, aby byly finanční prostředky potřebné pro tyto účely čerpány ze státních rozpočtů. Stabilizaci finančního systému by mělo financovat finanční odvětví jako celek.
- (104) Jako obecné pravidlo by měly členské státy ustavit své vnitrostátní mechanismy financování prostřednictvím fondů ovládaných orgány příslušnými k řešení krize a využívaných k účelům stanoveným v této směrnicí. Měla by však být stanovena přesně vymezená výjimka, která by členskými státy umožňovala, jsou-li splněny určité podmínky, ustavit vnitrostátní mechanismy financování prostřednictvím povinných příspěvků od institucí povolených na jejich územích, přičemž tyto příspěvky nejsou drženy ve fondech ovládaných jejich orgány příslušnými k řešení krize.
- (105) V zásadě by měly příspěvky pocházet z odvětví, a to nezávisle na jakékoli operaci řešení krize a před ní. Nestačí-li předchozí financování krýt ztráty či náklady vzniklé využitím mechanismů financování, měly by se vybrat další příspěvky, aby uhradily dodatečné náklady nebo ztrátu.
- (106) Pro dosažení kritického množství a zamezení procyklickým efektům, k nimž by došlo, pokud by se mechanismy financování musely v situaci systémové krize spoléhat výlučně na následné příspěvky, je nezbytné, aby finanční prostředky vnitrostátních mechanismů financování dostupné předem dosahovaly přinejmenším určité minimální cílové úrovně.

- (107) V zájmu zajištění spravedlivého výpočtu příspěvků a poskytnutí pobídek k působení podle méně rizikového modelu by příspěvky do vnitrostátních mechanismů financování měly zohledňovat míru kreditního, likviditního a tržního rizika, které institucím vzniká.
- (108) Zajištění účinného řešení krize institucí v selhání v rámci Unie je zásadním prvkem pro dokončení vnitřního trhu. Selhání takových institucí má dopad nejen na finanční stabilitu trhů, v nichž přímo působí, ale i na celý finanční trh Unie. S dokončením vnitřního trhu s finančními službami se zvýrazňuje vzájemné ovlivňování různých vnitrostátních finančních systémů. Instituce působí mimo svůj členský stát usazení a jsou propojené prostřednictvím mezibankovních a jiných trhů, které jsou ve své podstatě celoevropské. Zajištění účinného financování pro řešení krize těchto institucí mezi členskými státy je nejen v nejlepším zájmu členských států, v nichž působí, ale i všech členských států obecně jako prostředek k zajištění rovných podmínek hospodářské soutěže a lepšího fungování vnitřního finančního trhu. Zřízení Evropského systému mechanismů financování by mělo zajistit, aby všechny instituce působící v Unii podléhaly stejně účinným mechanismům financování k řešení krizí, a přispět ke stabilitě vnitřního trhu.
- (109) Za účelem vytvoření odolného Evropského systému mechanismů financování a v souladu s cílem požadujícím, aby financování pocházelo především od akcionářů a věřitelů instituce v režimu řešení krize a poté z odvětví, a nikoli z veřejných rozpočtů, mohou mechanismy financování v případě potřeby požádat o úvěr z jiných mechanismů financování. Měly by rovněž mít pravomoc poskytovat úvěry jiným mechanismům, které je potřebují. Takové poskytování úvěrů by mělo být zcela dobrovolné. O poskytnutí úvěru jiným mechanismům by měl rozhodnout mechanismus financování, který jej poskytuje, ale vzhledem k možným fiskálním dopadům by členské státy měly mít pravomoc vyžadovat konzultaci nebo souhlas příslušného ministerstva.
- (110) Mechanismy financování jsou zřizovány na úrovni členských států, avšak v souvislosti s řešením krize na úrovni skupiny by měly být sdíleny, pokud se vnitrostátní orgány dohodnou na řešení krize dané instituce. Vklady pojištěné v systému pojištění vkladů by při řešení krize neměly nést žádné ztráty. Pokud opatření k řešení krize zajistí, aby měli vkladatelé i nadále přístup ke svým vkladům, mělo by se vyžadovat, aby systémy pojištění vkladů, k nimž instituce v režimu řešení krize patří, poskytl příspěvek do výše ztrát, které by nesly, pokud by byla instituce likvidována v běžném úpadečném řízení.
- (111) Zatímco pojištěné vklady jsou proti ztrátám v rámci řešení krize chráněny, další způsobilé vklady jsou potenciálně k dispozici pro účely absorpce ztrát. Za účelem poskytnutí určité míry ochrany fyzickým osobám, mikropodnikům a malým a středním podnikům, které drží způsobilé vklady nad objem pojištěných vkladů, by takové vklady měly mít vyšší stupeň priority než pohledávky běžných, nezajištěných věřitelů bez přednostních práv podle vnitrostátního práva, kterým se řídí běžné úpadečkové řízení. Pohledávka systému pojištění vkladů by podle takového vnitrostátního práva měla mít ještě vyšší stupeň priority než výše uvedené kategorie způsobilých vkladů. Harmonizace vnitrostátního práva týkajícího se selhání je v této oblasti nutná k minimalizaci expozice fondů pro řešení krizí členských států na základě zásady stanovené touto směrnicí, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení.
- (112) Pokud jsou v souvislosti s řešením krize instituce vklady převáděny na jinou instituci, neměli by být vkladatelé pojištěni nad limit pojištění stanovený směrnicí 2014/49/EU. Proto by měla být velikost nároků ve vztahu k vkladům zůstávajícím v instituci v režimu řešení krize omezena na rozdíl mezi převedenými finančními prostředky a limitem pojištění stanoveným směrnicí 2014/49/EU. Jsou-li převáděné vklady vyšší než limit pojištění, neměl by mít vkladatel žádný nárok vůči systému pojištění vkladů ve vztahu k vkladům zůstávajícím v instituci v režimu řešení krize.
- (113) Zřízení mechanismů financování vytvářejících Evropský systém mechanismů financování stanovený touto směrnicí by mělo zajistit koordinaci použití prostředků dostupných na vnitrostátní úrovni pro řešení krize.

- (114) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o vymezení kritérií pro definice „zásadních funkcí“ a „hlavních linií podnikání“ pro účely této směrnice; okolnosti, za kterých je nezbytné vyloučit z výkonu pravomocí k odpisu či konverzi některé závazky stanovené touto směrnicí; třídy ujednání, kterým by členské státy měly zajistit přiměřenou ochranu při částečném převodu; způsob, jímž by se měly v poměru k jejich rizikovému profilu upravit příspěvky institucí do mechanismů financování k řešení krizí; povinnosti v oblasti registrace, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti, jejichž smyslem je zajistit řádné zaplacení příspěvků předem; a okolnosti a podmínky, za nichž lze určitou instituci dočasně osvobodit od povinnosti hradit následné příspěvky. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (115) Je vhodné, aby v případech stanovených touto směrnicí orgán EBA podporoval sbližování praxe vnitrostátních orgánů prostřednictvím obecných pokynů v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010. V oblastech, na které se regulační nebo prováděcí technické normy nevztahují, může EBA v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010 vydávat obecné pokyny a doporučení pro uplatňování práva Unie z vlastního podnětu.
- (116) Evropský parlament a Rada by měly mít možnost vyslovit proti aktu v přenesené pravomoci námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení. Evropský parlament a Rada by měly mít možnost informovat ostatní orgány o svém záměru námitky nevyslovit.
- (117) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly usnadnit harmonizaci a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odbornému znalostem, jimiž orgán EBA disponuje, by bylo v případech stanovených touto směrnicí účinné a vhodné ho pověřit vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem bez politických rozhodnutí a jejich předložením Komisi.
- (118) Komise by měla v případech stanovených touto směrnicí přijmout návrhy regulačních technických norem vypracované EBA prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. Komise by měla být v případech stanovených touto směrnicí rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem vypracovaných EBA prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (119) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES⁽¹⁾ stanoví ve všech členských státech vzájemné uznávání a vymáhání rozhodnutí týkajících se reorganizace nebo likvidace institucí, které mají pobočky v jiném členském státě, než je členský stát, v němž mají sídlo. Uvedená směrnice zajišťuje, aby všechna aktiva a závazky instituce bez ohledu na to, ve které zemi se nacházejí, byly řešeny v jednom řízení v domovském členském státě a aby se s věřiteli v hostitelských členských státech nakládalo stejně jako s věřiteli v domovském členském státě. V zájmu účinného řešení krize by se směrnice 2001/24/ES měla použít v případě použití nástrojů k řešení krize na instituce i na jiné subjekty, na které se vztahuje režim řešení krize. Směrnice 2001/24/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (120) Směrnice Unie týkající se práva společností obsahují závazná pravidla ochrany akcionářů a věřitelů institucí spadajících do oblasti působnosti těchto směrnic. V situaci, kdy orgány příslušné k řešení krize potřebují jednat rychle, mohou uvedená pravidla bránit přijetí účinných opatření, použití nástrojů a výkonů pravomocí pro řešení krize orgány příslušnými k řešení krize, a tato směrnice by tedy měla stanovit vhodné odchylky. V zájmu zajištění nejvyšší možné úrovně právní jistoty pro zúčastněné strany by tyto odchylky měly být jasné a úzce vymezené a měly by se použít pouze ve veřejném zájmu, a jsou-li překročeny prahové podmínky pro řešení krize. Použití nástrojů k řešení krize předpokládá, že je splněn účel řešení krize a podmínky zahájení řešení krize stanovené touto směrnicí.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. března 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15).

- (121) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ⁽¹⁾ obsahuje pravidla týkající se práv akcionářů rozhodovat o zvýšení a snížení kapitálu, jejich práva účastnit se jakékoli emise nových akcií za hotovostní úhradu, ochrany věřitelů v případě snížení kapitálu a svolání valné hromady v případě vážné ztráty kapitálu. Uvedená pravidla mohou bránit tomu, aby orgány pro řešení krize jednaly rychle, a proto by z nich měly být stanoveny vhodné výjimky.
- (122) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ⁽²⁾ stanoví mimo jiné pravidla o schvalování fúzí valnou hromadou každé z fúzujících společností, o požadavcích na návrh podmínek fúze, zprávu vedoucích orgánů a znaleckou zprávu a o ochraně věřitelů. Směrnice Rady 82/891/EHS ⁽³⁾ obsahuje obdobná pravidla rozdělení akciových společností. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ⁽⁴⁾ stanoví odpovídající pravidla pro přeshraniční fúze kapitálových společností. Měly by být stanoveny vhodné odchylky od těchto směrnic, které by orgánům příslušným k řešení krize umožnily rychlé jednání.
- (123) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ⁽⁵⁾ stanoví povinnost učinit povinnou nabídku na převzetí všech akcií společnosti za spravedlivou cenu, jak je definována v uvedené směrnici, jestliže akcionář nabude, ať přímo nebo nepřímo a sám nebo v součinnosti s jinými akcionáři, určitý podíl akcií dané společnosti, jenž mu zajišťuje ovládnutí této společnosti a který je dán vnitrostátním právem. Účelem pravidla o povinné nabídce je chránit menšinové akcionáře v případě změny kontroly. Avšak vyhlídka takové nákladné povinnosti by mohla odradit případné investory v dotčené instituci a pro orgány příslušné k řešení krize by tak mohlo být obtížné využít všech svých pravomocí k řešení krize. Od povinnosti povinné nabídky by měly být stanoveny vhodné odchylky v míře nezbytné pro výkon pravomocí k řešení krize, ale po uplynutí období řešení krize by pravidlo závazné nabídky mělo platit ve vztahu k jakémukoli akcionáři, který získá v dotčené instituci kontrolu.
- (124) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ⁽⁶⁾ stanoví procesní práva akcionářů v souvislosti s valnými hromadami. Směrnice 2007/36/ES mimo jiné stanoví minimální lhůtu pro oznámení konání valné hromady a obsah tohoto oznámení. Uvedená pravidla mohou bránit tomu, aby orgány příslušné k řešení krize jednaly rychle, a proto by měly být stanoveny vhodné odchylky od uvedené směrnice. Před řešením krize může být nutné urychleně navýšit kapitál v situaci, kdy instituce nesplňuje či pravděpodobně nebude splňovat požadavky nařízení (EU) č. 575/2013/ES a směrnice 2013/36/ES, a navýšení kapitálu pravděpodobně stabilizuje finanční situaci a zabrání dosažení prahových hodnot pro řešení krize. V takových situacích by měla být povolena možnost svolat valnou hromadu ve zkrácené lhůtě. Akcionáři by si však měli ponechat své rozhodovací pravomoci ohledně navýšení kapitálu a zkrácení lhůty pro oznámení o konání valných hromad. Měly by být stanoveny vhodné odchylky od směrnice 2007/36/ES umožňující vznik takového mechanismu.
- (125) Orgány příslušné k řešení krize byly zastoupeny v Evropském systému finančního dohledu, zřízeném nařízením (EU) č. 1092/2010, (EU) č. 1093/2010, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽⁷⁾ a

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 74).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzích akciových společností (Úř. věst. L 110, 29.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Šestá směrnice Rady 82/891/EHS ze dne 17. prosince 1982, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o rozdělení akciových společností (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 47).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností (Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (Úř. věst. L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽¹⁾, a orgán EBA by měl mít odborné znalosti potřebné k plnění úkolů stanovených touto směrnicí; proto by nařízení (EU) č. 1093/2010 mělo být změněno tak, aby pojem příslušných orgánů zavedený uvedeným nařízením zahrnoval vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize definované touto směrnicí. Skutečnost, že jsou orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány podle nařízení (EU) č. 1093/2010 takto postaveny na roveň, je v souladu s úkolem, který je EBA svěřen článkem 25 nařízení (EU) č. 1093/2010: přispívat k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení krize a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílet a zaměřovat se na usnadňování řešení krize institucí v selhání, zejména skupin působících přeshraničně.

- (126) S cílem zajistit, aby instituce, osoby, které vykonávají skutečnou kontrolu nad jejich podnikáním, a jejich vedoucí orgán dodržovaly povinnosti vyplývající z této směrnice a aby se s nimi v celé Unii zacházelo stejně, měly by členské státy stanovit správní sankce a jiná správní opatření, které jsou účinné, přiměřené a odrazující. Správní sankce a jiná správní opatření stanovená členskými státy by tedy měly splňovat určité základní požadavky, pokud jde o jejich určení, o kritéria, která by měla být zohledněna při ukládání sankce nebo jiného správního opatření, o zveřejňování sankcí či jiných správních opatření, o klíčové sankční pravomoci a o výši správních pokut. Orgán EBA by měl vést centrální databázi veškerých správních sankcí a informací o odvoláních, které mu nahlásily příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize, přičemž by měl důsledně dodržovat služební tajemství.
- (127) Tato směrnice odkazuje na správní sankce a jiná správní opatření, které zahrnují všechny úkony provedené v reakci na porušení předpisů a které mají odradit od dalšího takového jednání, bez ohledu na to, zda se podle vnitrostátního práva kvalifikují jako sankce nebo jiná správní opatření.
- (128) Ačkoliv nic nebrání členským státům ve stanovení pravidel týkajících se správních sankcí i trestních sankcí za táž porušení předpisů, nemělo by se od členských států vyžadovat, aby stanovily správní sankce v případě porušení této směrnice, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo. V souladu s vnitrostátním právem nejsou členské státy povinny ukládat za stejný přestupek správní i trestní sankce, avšak mohou tak učinit, pokud to umožňuje jejich vnitrostátní právo. Zachováním trestních sankcí namísto správních sankcí nebo jiných správních opatření za porušení této směrnice by však neměla být omezena či jinak ovlivněna schopnost orgánů příslušných k řešení krize a příslušných orgánů pro účely této směrnice včas spolupracovat, mít přístup k informacím a vyměňovat si informace s orgány příslušnými k řešení krize a příslušnými orgány v jiných členských státech, a to ani po postoupení daného porušení předpisů příslušným soudním orgánům k trestnímu stíhání.
- (129) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (130) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí práva, svobody a zásady uznané zejména v Listině, a zejména právo na vlastnictví, právo na účinnou nápravu a spravedlivý proces a právo na obranu.
- (131) Jelikož cíle této směrnice, totiž harmonizace pravidel a procesů pro řešení krize institucí, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jej, z důvodů dopadů selhání kterékoli instituce v celé Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (132) Při přijímání rozhodnutí nebo opatření podle této směrnice by příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize měly vždy náležitě zohlednit jejich dopad na finanční stabilitu a hospodářskou situaci v jiných členských státech a měly by zvážit význam jakéhokoli dceřiného podniku nebo pobočky pro finanční odvětví a hospodářství členského státu, v němž je takový dceřiný podnik nebo pobočka usazen nebo se nachází, a to i v případech, kdy má dotčený dceřiný podnik nebo pobočka menší význam pro danou konsolidovanou skupinu.
- (133) Komise přezkoumá obecné uplatňování této směrnice, a zejména posoudí s ohledem na uspořádání vycházející z jakéhokoli aktu Unie zřizujícího mechanismus k řešení krizí, který zahrnuje více než jeden členský stát, výkon pravomoci orgánu EBA zprostředkovávat mezi orgánem příslušným k řešení krize v členském státě, který se daného mechanismu účastní, a orgánem příslušným k řešení krize v členském státě, který se ho neúčastní,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A ORGÁNY

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla a postupy týkající se ozdravných postupů a řešení krize těchto subjektů:
 - a) institucí usazených v Unii;
 - b) finančních institucí usazených v Unii, pokud je finanční instituce dceřiným podnikem úvěrové instituce či investičního podniku nebo společnosti uvedené v písmeni c) nebo d) a podléhá dohledu nad mateřským podnikem na konsolidovaném základě v souladu články 6 až 17 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - c) finančních holdingových společností, smíšených finančních holdingových společností a holdingových společností se smíšenou činností usazených v Unii;
 - d) mateřských finančních holdingových společností v členském státě, mateřských finančních holdingových společností v Unii, mateřských smíšených finančních holdingových společností v členském státě a mateřských smíšených finančních holdingových společností v Unii;
 - e) poboček institucí usazených mimo Unii v souladu se specifickými podmínkami stanovenými v této směrnici.

Při stanovování a uplatňování požadavků podle této směrnice a při používání různých nástrojů, které mají k dispozici v souvislosti se subjektem uvedeným v prvním pododstavci, a s výhradou zvláštních ustanovení vezmou orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány v úvahu povahu jeho podnikání, jeho vlastnickou strukturu, jeho právní formu, jeho rizikový profil, velikost a právní status, jeho propojenost s ostatními institucemi nebo obecně s finančním systémem, rozsah a složitost jeho činností, jeho členství v institucionálním systému ochrany, který splňuje požadavky stanovené v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v jiných vzájemných systémech solidarity uvedených v čl. 113 odst. 6 zmíněného nařízení a to, zda poskytuje investiční služby nebo provozuje činnosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice 2014/65/EU.

2. Členské státy mohou přijmout nebo zachovat pravidla, která jsou přísnější než pravidla stanovená v této směrnici a v aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech přijatých na základě této směrnice nebo která je doplňují, pokud mají obecnou působnost a nejsou v rozporu s touto směrnicí a s akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty přijatými na základě této směrnice.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „řešením krize“ použití nástroje k řešení krize nebo nástroje uvedeného v čl. 37 odst. 9 za účelem dosažení jednoho či více účelů řešení krize uvedených v čl. 31 odst. 2;
- 2) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013 bez zahrnutí subjektů uvedených v čl. 2 odst. 5 směrnice 2013/36/EU;
- 3) „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, který podléhá požadavku na počáteční kapitál stanovenému v čl. 28 odst. 2 směrnice 2013/36/EU;
- 4) „finanční institucí“ finanční instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 5) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 16 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 6) „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;
- 7) výrazem „na konsolidovaném základě“ na základě konsolidované situace ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 47 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 8) „institucionálním systémem ochrany“ opatření, které splňuje požadavky stanovené v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 9) „finanční holdingovou společností“ finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 20 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 10) „smíšenou finanční holdingovou společností“ smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 11) „holdingovou společností se smíšenou činností“ holdingová společnost se smíšenou činností ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 22 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 12) „mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě“ mateřská finanční holdingová společnost v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 30 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 13) „mateřskou finanční holdingovou společností v Unii“ mateřská finanční holdingová společnost v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 31 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 14) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě“ mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 32 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 15) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v Unii“ mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 33 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 16) „účelem řešení krize“ účely řešení krize uvedené v čl. 31 odst. 2;
- 17) „pobočkou“ pobočka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 575/2013;

- 18) „orgánem příslušným k řešení krize“ orgán určený členským státem v souladu s článkem 3;
- 19) „nástrojem k řešení krize“ nástroj k řešení krize uvedený v čl. 37 odst. 3;
- 20) „pravomocí k řešení krize“ některá z pravomocí uvedených v článcích 63 až 72;
- 21) „příslušným orgánem“ příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013 včetně Evropské centrální banky s ohledem na zvláštní úkoly, které jí svěřuje nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽¹⁾;
- 22) „příslušnými ministerstvy“ ministerstva financí či jiná ministerstva členských států, která jsou odpovědná za rozhodnutí na vnitrostátní úrovni v hospodářské, finanční a rozpočtové oblasti v rámci vnitrostátních kompetencí a která byla určena v souladu s čl. 3 odst. 5;
- 23) „institucí“ úvěrová instituce nebo investiční podnik;
- 24) „vedoucím orgánem“ vedoucí orgán ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 7 směrnice 2013/36/EU;
- 25) „vrcholným vedením“ vrcholné vedení ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 9 směrnice 2013/36/EU;
- 26) „skupinou“ mateřský podnik a jeho dceřiné podniky;
- 27) „přeshraniční skupinou“ skupina zahrnující subjekty skupiny usazení ve více členských státech;
- 28) „mimořádnou veřejnou finanční podporou“ státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo jakákoli jiná veřejná finanční podpora na nadnárodní úrovni, která by představovala státní podporu, pokud by byla poskytnuta na vnitrostátní úrovni, a která je poskytována s cílem zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost instituce či subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) či skupiny, jejíž součástí je taková instituce nebo takový subjekt;
- 29) „nouzovým poskytnutím likvidity“ poskytnutí peněžních prostředků centrální banky centrální bankou nebo jakákoli jiná pomoc, která může vést ke zvýšení peněžních prostředků centrální banky, solventní finanční instituci nebo skupině solventních finančních institucí, jež čelí dočasným problémům s likviditou, mimo rámec měnové politiky;
- 30) „systémovou krizí“ narušení finančního systému, které může mít závažné nepříznivé dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Všechny typy finančních zprostředkovatelů, trhů a infrastruktury mohou mít do určité míry systémový význam;
- 31) „subjektem skupiny“ právnická osoba, která je součástí skupiny;
- 32) „ozdravným plánem“ ozdravný plán vypracovaný a aktualizovaný institucí v souladu s článkem 5;
- 33) „skupinovým ozdravným plánem“ ozdravný plán vypracovaný a aktualizovaný na úrovni skupiny v souladu s článkem 7;
- 34) „významnou pobočkou“ pobočka, která by byla považována za významnou v hostitelském členském státě v souladu s čl. 51 odst. 1 směrnice 2013/36/EU;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

- 35) „zásadními funkcemi“ činnosti, služby nebo operace, jejichž přerušení by v jednom nebo více členských státech pravděpodobně vedlo k narušení služeb, jež mají zásadní význam pro reálnou ekonomiku, nebo k narušení finanční stability vzhledem k velikosti, podílu na trhu, vnější a vnitřní propojenosti, složitosti či přeshraniční činnosti instituce či skupiny, se zvláštním ohledem na nahraditelnost těchto činností, služeb či operací;
- 36) „hlavními liniemi podnikání“ obory podnikání a související služby, které pro instituci nebo skupinu, jíž je instituce součástí, představují podstatný zdroj příjmů, zisku či franšízové hodnoty;
- 37) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 41 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 38) „kapitálem“ kapitál ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 118 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 39) „podmínkami zahájení řešení krize“ podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1;
- 40) „opatřením k řešení krize“ rozhodnutí zavést podle článku 32 nebo 33 v instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) režim, řešení krize, použití nástroje k řešení krize nebo výkon jedné nebo více pravomocí k řešení krize;
- 41) „plánem řešení krize“ plán řešení krize vypracovaný pro instituci v souladu s článkem 10;
- 42) „řešením krize na úrovni skupiny“ kterékoli z těchto opatření:
- a) přijetí opatření k řešení krize na úrovni mateřského podniku nebo instituce, která podléhá dohledu na konsolidovaném základě, nebo
 - b) koordinace použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize orgány příslušnými k řešení krize ve vztahu k subjektům skupiny, které splňují podmínky zahájení řešení krize;
- 43) „skupinovým plánem řešení krize“ plán pro řešení krize na úrovni skupiny vypracovaný v souladu s články 12 a 13;
- 44) „orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny“ orgán příslušný k řešení krize v členském státě, ve kterém se nachází orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě;
- 45) „programem řešení krize na úrovni skupiny“ plán vypracovaný pro účely řešení krize na úrovni skupiny v souladu s článkem 91;
- 46) „kolegiem k řešení krize“ kolegium zřízené v souladu s článkem 88 k plnění úkolů uvedených v čl. 88 odst. 1;
- 47) „běžným úpadkovým řízením“ kolektivní úpadkové řízení, které zahrnuje částečný nebo úplný odprodej majetku dlužníka a jmenování likvidátora nebo správce, běžně použitelné na instituce podle vnitrostátního práva, ať už specifické pro uvedené instituce nebo obecně použitelné na jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu;
- 48) „dluhovými nástroji“ uvedenými v čl. 63 odst. 1 písm. g) a j) dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu, nástroje vytvářející nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů;
- 49) „mateřskou institucí v členském státě“ mateřská instituce v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 28 nařízení (EU) č. 575/2013;

- 50) „mateřskou institucí v Unii“ mateřská instituce v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 29 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 51) „požadavky na kapitál“ požadavky stanovené v člancích 92 až 98 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 52) „kolegiem dohledu“ kolegium orgánů dohledu zřízené v souladu s článkem 116 směrnice 2013/36/EU;
- 53) „rámcem státní podpory Unie“ rámec zřízený články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU a nařízeními a všemi akty Unie, včetně obecných směrů, sdělení a oznámení, vydanými nebo přijatými podle čl. 108 odst. 4 nebo článku 109 Smlouvy o fungování EU;
- 54) „likvidací“ realizace aktiv instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- 55) „nástrojem oddělení aktiv“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 42 převádí aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize na společnost pro správu aktiv;
- 56) „společností pro správu aktiv“ právnická osoba, která splňuje požadavky stanovené v čl. 42 odst. 2;
- 57) „nástrojem rekapitalizace z vnitřních zdrojů“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 43 vykonává pravomoci k odpisu a konverzi závazků instituce v režimu řešení krize;
- 58) „nástrojem převodu činnosti“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 38 převádí akcie nebo jiné nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takové instituce na kupujícího, který není překlennovací institucí;
- 59) „překlennovací institucí“ právnická osoba, která splňuje požadavky stanovené v čl. 40 odst. 2;
- 60) „nástrojem překlennovací instituce“ mechanismus, kterým se akcie či jiné nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takové instituce převádějí v souladu s článkem 40 na překlennovací instituci;
- 61) „nástroji účasti“ akcie, jiné nástroje, jež udělují vlastnický podíl, nástroje, jež jsou přeměnitelné na akcie nebo na jiné nástroje účasti nebo jež udělují právo na nabytí akcií nebo jiných nástrojů účasti, a nástroje představující podíly na akciích nebo na jiných nástrojích účasti;
- 62) „akcionáři“ akcionáři nebo držitelé jiných nástrojů účasti;
- 63) „pravomocemi k převodu“ pravomoci vymezené v čl. 63 odst. 1 písm. c) nebo d) k převodu akcií, jiných nástrojů účasti, dluhových nástrojů, aktiv, práv nebo závazků či jakékoli kombinace těchto položek z instituce v režimu řešení krize na příjemce;
- 64) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 65) „derivátem“ derivát ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 66) „pravomocemi k odpisu a konverzi“ pravomoci uvedené v čl. 59 odst. 2 a v čl. 63 odst. 1 písm. e) až j);

- 67) „zajištěným závazkem“ závazek, u něhož je právo věřitele na platbu nebo jinou formu plnění závazku zajištěno zatížením, zástavním nebo zadržovacím právem nebo dohodami o zajištění včetně závazků vzniklých z repo obchodů a jiných dohod o zajištění s převodem vlastnického práva;
- 68) „nástroji kmenového kapitálu tier 1“ kapitálové nástroje, jež splňují podmínky stanovené v čl. 28 odst. 1 až 4, čl. 29 odst. 1 až 5 nebo čl. 31 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 69) „nástroji vedlejšího kapitálu tier 1“ kapitálové nástroje, jež splňují podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 70) „celkovou částkou“ celková částka způsobilých závazků, jež má být podle posouzení orgánu příslušného k řešení krize odepsána nebo konvertována v souladu s čl. 46 odst. 1;
- 71) „způsobilými závazky“ závazky a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kmenového kapitálu tier 1, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 ani nástroji kapitálu tier 2, instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na základě čl. 44 odst. 2;
- 72) „systémem pojištění vkladů“ systém pojištění vkladů zavedený a oficiálně uznaný členským státem podle článku 4 směrnice 2014/49/EU;
- 73) „nástroji kapitálu tier 2“ kapitálové nástroje nebo podřízené úvěry, jež splňují podmínky stanovené v článku 63 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 74) „příslušnými kapitálovými nástroji“, pro účely hlavy IV kapitoly IV oddílu 5 a hlavy IV kapitoly V, nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroje kapitálu tier 2;
- 75) „konverzním koeficientem“ faktor určující počet akcií nebo jiných nástrojů účasti, na něž bude konvertován závazek konkrétní třídy, a to odkazem buď na jeden nástroj dané třídy, nebo na konkrétní jednotku hodnoty pohledávky;
- 76) „dotčeným věřitelem“ věřitel, jehož pohledávka souvisí se závazkem, jenž je snížen nebo konvertován na akcie nebo jiné nástroje účasti v důsledku výkonu pravomoci k odpisu či konverzi v souladu s použitím nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů;
- 77) „dotčeným držitelem“ držitel nástrojů účasti, jehož nástroje účasti jsou zrušeny na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. h);
- 78) „odpovědným orgánem“ orgán členského státu určený v souladu s článkem 61, jenž je podle vnitrostátního práva uvedeného státu odpovědný za zjišťování uvedená v čl. 59 odst. 3;
- 79) „příslušnou mateřskou institucí“ mateřská instituce v členském státě, mateřská instituce v Unii, finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost, holdingová společnost se smíšenou činností, mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, mateřská finanční holdingová společnost v Unii nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii, na niž se používá nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů;
- 80) „příjemcem“ subjekt, na něž se z instituce v režimu řešení krize převádějí akcie, jiné nástroje účasti, dluhové nástroje, aktiva, práva nebo závazky nebo jakákoli kombinace těchto položek;
- 81) „pracovním dnem“ jakýkoli den kromě soboty, neděle nebo dne, který je v dotčeném členském státě dnem pracovního volna;

- 82) „právem na ukončení“ právo ukončit smlouvu, právo na urychlení, závěrečné vypořádání, vzájemné započtení nebo netting závazků nebo jakékoli podobné ustanovení, jež pozastavuje, mění nebo ruší povinnost smluvní strany, nebo ustanovení bránící tomu, aby ze smlouvy vznikla povinnost, která by jinak vznikla;
- 83) „institucí v režimu řešení krize“ instituce, finanční instituce, finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost, holdingová společnost se smíšenou činností, mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, mateřská finanční holdingová společnost v Unii, mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii, vůči níž se přijímá opatření k řešení krize;
- 84) „dceřinou institucí v Unii“ instituce usazená v členském státě, která je dceřiným podnikem instituce třetí země nebo mateřského podniku třetí země;
- 85) „mateřským podnikem v Unii“ mateřská instituce v Unii, mateřská finanční holdingová společnost v Unii nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii;
- 86) „institucí třetí země“ subjekt se skutečným sídlem ve třetí zemi, na který by se vztahovala definice instituce, pokud by byl usazen v Unii;
- 87) „mateřským podnikem třetí země“ mateřský podnik, mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost usazená ve třetí zemi;
- 88) „postupem třetí země k řešení krize“ opatření podle práva třetí země ke zvládnutí selhání instituce nebo mateřského podniku třetí země, která jsou co do cílů a očekávaných výsledků srovnatelná s opatřeními k řešení krize podle této směrnice;
- 89) „pobočkou v Unii“ pobočka instituce třetí země, jež se nachází v členském státě;
- 90) „relevantním orgánem třetí země“ orgán třetí země příslušný k výkonu funkcí srovnatelných s funkcemi orgánů příslušných k řešení krize nebo příslušných orgánů podle této směrnice;
- 91) „mechanismem financování skupiny“ mechanismus nebo mechanismy financování členského státu orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny;
- 92) „transakcí ‚back-to-back‘“ transakce mezi dvěma subjekty skupiny za účelem převodu rizika nebo části rizika pocházejícího z jiné transakce mezi jedním z těchto subjektů skupiny a třetí stranou;
- 93) „vnitroskupinovou zárukou“ smlouva, kterou jeden subjekt skupiny ručí za závazky jiného subjektu skupiny vůči třetí straně;
- 94) „pojištěnými vklady“ pojištěné vklady ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 5 směrnice 2014/49/EU;
- 95) „způsobitelnými vklady“ způsobitelné vklady ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 4 směrnice 2014/49/EU;
- 96) „krytým dluhopisem“ nástroj uvedený v čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES⁽¹⁾;

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

- 97) „dohodou o finančním zajištění s převedením vlastnického práva“ dohoda o finančním zajištění s převedením vlastnického práva ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ⁽¹⁾;
- 98) „nettingovou dohodou“ dohoda, podle níž lze určitý počet pohledávek nebo závazků konvertovat na jednu čistou pohledávku, včetně dohod o závěrečném vypořádání, podle nichž se v případě rozhodné události pro vymáhání (jakkoli a kdekoli definované) závazky stran urychlí, takže jsou okamžitě splatné, nebo se ukončí, a v obou případech jsou konvertovány na jednu čistou pohledávku nebo jsou jí nahrazeny, včetně „doložek o závěrečném vypořádání“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. n) bodu i) směrnice 2002/47/ES a „vzájemného započtení“ („nettingu“) ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 98/26/ES;
- 99) „dohodou o vzájemném započtení“ dohoda, podle níž lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků mezi institucí v režimu řešení krize a protistranou;
- 100) „finančními smlouvami“ mimo jiné tyto smlouvy a dohody:
- a) smlouvy o cenných papírech, včetně:
 - i) smluv o koupi, prodeji nebo zapůjčení cenného papíru, skupiny nebo indexu cenných papírů;
 - ii) opcí na cenný papír nebo skupinu či index cenných papírů;
 - iii) repo obchodů nebo reverzních repo obchodů s jakýmkoli z těchto cenných papírů, skupin nebo indexů;
 - b) komoditní smlouvy, včetně:
 - i) smluv o koupi, prodeji nebo zapůjčení komodity nebo skupiny či indexu komodit pro budoucí dodání;
 - ii) opcí na komoditu nebo skupinu či index komodit;
 - iii) repo obchodů nebo reverzních repo obchodů s jakoukoli z těchto komodit, skupin nebo indexů;
 - c) futures a forwardy, včetně smluv (jiných než komoditních) o koupi, prodeji nebo převodu komodity nebo majetku jakéhokoli jiného druhu, služby, práva nebo podílu za konkrétní cenu k budoucímu datu;
 - d) swapové dohody, včetně:
 - i) swapů a opcí týkajících se úrokových sazeb; spotových nebo jiných dohod o devizových transakcích; měnových dohod; akciového indexu a akcií; dluhopisového indexu nebo dluhových cenných papírů; komoditních indexů nebo komodit; povětrnostních podmínek; emisí nebo inflace;
 - ii) swapů veškerých výnosů, swapů úvěrového rozpětí nebo úvěrových swapů;
 - iii) veškerých dohod nebo transakcí, jež jsou podobné některé dohodě uvedené v bodech i) nebo ii), která je opětovně obchodována na trzích swapů nebo derivátů;
 - e) mezibankovní úvěrové dohody týkající se úvěrů se splatností tři měsíce nebo méně;
 - f) rámcové dohody pro jakoukoli smlouvu nebo dohodu uvedenou v písmenech a) až e);

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

- 101) „opatřením k předejití krizi“ výkon pravomoci k přímému odstranění nedostatků nebo překážek bránících možnosti ozdravení podle čl. 6 odst. 6, výkon pravomoci řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize podle článku 17 nebo 18, použití opatření včasného zásahu podle článku 27, jmenování dočasného správce podle článku 29 nebo výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi podle článku 59;
- 102) „opatřením krizového řízení“ opatření k řešení krize nebo jmenování zvláštního správce podle článku 35 či osoby podle čl. 51 odst. 2 nebo podle čl. 72 odst. 1;
- 103) „schopností ozdravení“ schopnost instituce zlepšit svou finanční situaci po závažném zhoršení;
- 104) „vkladatelem“ vkladatel ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 6 směrnice 2014/49/EU;
- 105) „investorem“ investor ve smyslu čl. 1 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ⁽¹⁾;
- 106) „určeným vnitrostátním makrobezpečnostním orgánem“ orgán pověřený prováděním makrobezpečnostní politiky uvedený v doporučení B bodě 1 doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 22. prosince 2011 o makrobezpečnostním mandátu vnitrostátních orgánů (ESRB/2011/3);
- 107) „mikropodniky a malými a středními podniky“ mikropodniky a malé a střední podniky definované na základě kritéria ročního obrátu uvedeného v čl. 2 odst. 1 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ⁽²⁾;
- 108) „regulovaným trhem“ regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, jimiž vymezí kritéria pro určení činností, služeb a operací uvedených v prvním pododstavci bodě 35, pokud jde o definici „zásadních funkcí“, a kritéria pro určení oborů podnikání a souvisejících služeb uvedených v prvním pododstavci bodě 36, pokud jde o definici „hlavních linií podnikání“.

Článek 3

Určení orgánů příslušných k řešení krize

1. Každý členský stát určí jeden či výjimečně více orgánů příslušných k řešení krize, které jsou oprávněny používat nástroje k řešení krize a vykonávat pravomoci k řešení krize.
2. Orgánem příslušným k řešení krize je orgán veřejné správy nebo orgány, jimž byly svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy.
3. Orgány příslušnými k řešení krize mohou být národní centrální banky, příslušná ministerstva nebo jiné orgány veřejné správy či orgány, jimž byly svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy. Členské státy mohou výjimečně stanovit, že orgánem příslušným k řešení krize jsou příslušné orgány pro dohled pro účely nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU. Musí být přijata vhodná strukturální opatření zajišťující provozní nezávislost, aby nedocházelo ke střetům zájmů mezi funkcemi dohledu podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU nebo jinými funkcemi relevantního orgánu a funkcemi orgánů příslušných k řešení krize podle této směrnice, aniž jsou dotčeny povinnosti výměny informací a spolupráce stanovené v odstavci 4. Členské státy zejména zajistí, aby v rámci příslušných orgánů, národních centrálních bank, příslušných ministerstev nebo jiných orgánů byl výkon funkce řešení krize nezávislý na výkonu funkce dohledu nebo jiných funkcí relevantního orgánu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

Pracovníci vykonávající funkce orgánu příslušného k řešení krize podle této směrnice musí být strukturálně odděleni od pracovníků vykonávajících činnosti podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU či jiné funkce relevantního orgánu a musí podléhat odděleným hierarchickým vztahům.

Pro účely tohoto odstavce členské státy nebo orgán příslušný k řešení krize přijme a zveřejní veškerá nezbytná příslušná interní pravidla, včetně pravidel upravujících profesní tajemství a výměnu informací mezi jednotlivými funkčními oblastmi.

4. Členské státy požadují, aby orgány vykonávající funkci dohledu a funkci řešení krize a osoby vykonávající tyto funkce jejich jménem úzce spolupracovaly při přípravě, plánování a uplatňování rozhodnutí k řešení krize, bez ohledu na to, zda orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán představují samostatné subjekty nebo zda tyto funkce zastává též subjekt.

5. Každý členský stát určí jedno ministerstvo odpovědné za výkon funkcí příslušného ministerstva podle této směrnice.

6. Není-li orgánem příslušným k řešení krize v členském státě příslušné ministerstvo, informuje tento orgán příslušné ministerstvo o rozhodnutích přijatých na základě této směrnice, a pokud vnitrostátní právo nestanoví jinak, získá souhlas ministerstva, než vykoná rozhodnutí, která mají přímé fiskální nebo systémové dopady.

7. Rozhodnutí, která v souladu s touto směrnicí přijímají příslušné orgány, orgány příslušné k řešení krize a EBA, musí vzít v úvahu svůj potenciální dopad ve všech členských státech, v nichž instituce nebo skupina působí, a musí minimalizovat nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu a nepříznivé ekonomické a sociální důsledky v těchto členských státech. Na rozhodnutí EBA se vztahuje článek 38 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. Členské státy zajistí, aby každý orgán příslušný k řešení krize disponoval odborností, zdroji a provozní kapacitou pro uplatňování opatření k řešení krize a byl schopen vykonávat své pravomoci s rychlostí a pružností nezbytnou pro dosažení účelu řešení krize.

9. EBA vytvoří ve spolupráci s příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize požadované normy odborných znalostí, zdrojů a provozní kapacity a sleduje provádění odstavce 8, a to i prostřednictvím pravidelných vzájemných hodnocení.

10. V případě, že členský stát v souladu s odstavcem 1 používáním nástrojů k řešení krize a výkonem pravomocí k řešení krize pověří více orgánů, zašle orgánu EBA a Komisi řádně odůvodněné oznámení, proč tak učinil, a jasně mezi těmito orgány rozdělí funkce a odpovědnost, zajistí, aby byly náležitě koordinovány, a určí jeden orgán jako kontaktní orgán pro účely spolupráce a koordinace s relevantními orgány jiných členských států.

11. Členské státy oznámí orgánu EBA vnitrostátní orgán či orgány určené jako orgány příslušné k řešení krize a kontaktní orgán a případně jejich konkrétní funkce a odpovědnost. EBA seznam uvedených orgánů příslušných k řešení krize a kontaktních orgánů zveřejní.

12. Aniž je dotčen článek 85, mohou členské státy v souladu s vnitrostátním právem omezit odpovědnost orgánu příslušného k řešení krize, příslušného orgánu a pracovníků těchto orgánů za škodu způsobenou jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich funkcí podle této směrnice.

HLAVA II

PŘÍPRAVA

KAPITOLA I

Plánování ozdravných postupů a řešení krize

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 4

Zjednodušené povinnosti některých institucí

1. S ohledem na dopad, který by mohlo mít selhání instituce vzhledem k povaze její obchodní činnosti, její vlastnické struktury, její právní formě, jejímu rizikovému profilu, velikosti a právnímu statusu, její propojenosti s jinými institucemi nebo s finančním systémem obecně, rozsahu a složitosti jejích činností, jejímu členství v institucionálním systému ochrany nebo v jiných vzájemných systémech solidarity v souladu s čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 a případném provádění investičních služeb nebo činností ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice 2014/65/EU, a s ohledem na to, zda je pravděpodobné, že by její selhání a následná likvidace v běžném úpadečném řízení měly výrazně nepříznivý dopad na finanční trhy, na jiné instituce, na podmínky financování nebo na ekonomiku obecně, členské státy zajistí, aby příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize stanovily:

- a) obsah a podrobnosti ozdravných plánů a plánů řešení krize podle článků 5 až 12;
- b) lhůtu, ve které mají být vypracovány první ozdravné plány a plány řešení krize, a frekvenci jejich aktualizace, jež může být nižší než frekvence stanovená v čl. 5 odst. 2, čl. 7 odst. 5, čl. 10 odst. 6 a čl. 13 odst. 3;
- c) obsah a podrobnosti informací požadovaných po institucích podle čl. 5 odst. 5, čl. 11 odst. 1 a čl. 12 odst. 2 a oddílů A a B přílohy;
- d) míru podrobností pro posouzení způsobilosti k řešení krize podle článků 15 a 16 a oddílu C přílohy.

2. Příslušné orgány a případně orgány příslušné k řešení krize provedou posouzení uvedené v odstavci 1 tam, kde je to vhodné, po konzultaci s vnitrostátním makroobezřetnostním orgánem.

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že jsou uplatňovány zjednodušené povinnosti, mohly příslušné orgány a případně orgány příslušné k řešení krize kdykoli nařídit uplatňování plných, nezjednodušených povinností.

4. Členské státy zajistí, aby uplatňování zjednodušených povinností samo o sobě nemělo vliv na pravomoc příslušného orgánu a případně orgánu příslušného k řešení krize přijmout opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení.

5. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující kritéria uvedená v odstavci 1 tohoto článku pro posouzení dopadu selhání instituce na finanční trhy, na jiné instituce a na podmínky financování v souladu s uvedeným odstavcem.

6. Při zohlednění zkušeností s uplatňováním obecných pokynů uvedených v odstavci 5, je-li to vhodné, vypracuje EBA návrhy regulačních technických norem upřesňující kritéria uvedená v odstavci 1 pro posouzení dopadu selhání instituce na finanční trhy, na jiné instituce a na podmínky financování v souladu s uvedeným odstavcem.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize informují EBA o způsobu, jakým použily odstavce 1, 8, 9 a 10 na instituce ve své pravomoci. O provádění odstavců 1, 8, 9 a 10 podá EBA do 31. prosince 2017 zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. V této zprávě identifikuje zejména jakékoli rozdíly v provádění odstavců 1, 8, 9 a 10 na úrovni členských států.

8. S výhradou odstavců 9 a 10 členské státy zajistí, aby příslušné orgány a popřípadě orgány příslušné k řešení krize mohly upustit od uplatňování:

a) požadavků obsažených v oddílech 2 a 3 této kapitoly na instituce přidružené k ústřednímu subjektu, které jsou vnitrostátním právem zcela nebo zčásti osvobozeny od obezřetnostních požadavků v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) požadavků obsažených v oddíle 2 této kapitoly na instituce, které jsou členem institucionálního systému ochrany.

9. Je-li upuštěno od uplatňování požadavků podle odstavce 8, členské státy:

a) uplatňují požadavky obsažené v oddílech 2 a 3 této kapitoly na ústřední subjekt a k němu přidružené instituce ve smyslu článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidovaném základě;

b) požadují, aby institucionální systém ochrany vyhověl požadavkům obsaženým v oddíle 2 této kapitoly ve spolupráci s každým ze svých členů, vůči němuž nejsou uvedené požadavky uplatňovány.

Pro tento účel zahrnuje každý odkaz na skupinu učiněný v oddílech 2 a 3 této kapitoly ústřední subjekt i k němu přidružené instituce ve smyslu článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013 a jejich dceřiné podniky a každý odkaz na mateřské podniky nebo instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článku 111 směrnice 2013/36/EU zahrnuje ústřední subjekt.

10. Instituce, které podléhají přímému dohledu Evropské centrální banky podle čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013, nebo instituce, které tvoří významný podíl ve finančním systému některého členského státu, vypracují vlastní ozdravné plány v souladu s oddílem 2 této kapitoly a musí být předmětem individuálních plánů řešení krize v souladu s oddílem 3.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že činnosti instituce tvoří ve finančním systému tohoto členského státu významný podíl, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

a) celková hodnota jejích aktiv přesahuje 30 000 000 000 EUR; nebo

b) poměr jejích celkových aktiv k HDP členského státu usazení je vyšší než 20 %, není-li celková hodnota jejích aktiv nižší než 5 000 000 000 EUR.

11. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem určujících jednotné formáty, vzory a definice, podle nichž příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize zjišťují a předávají informace orgánu EBA pro účely odstavce 7, při dodržení zásady proporcionality.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 2

Plánování ozdravných postupů

Článek 5

Ozdravné plány

1. Členské státy zajistí, aby každá instituce, jež není součástí skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU, vypracovala a aktualizovala ozdravný plán, který stanoví opatření, jež má tato instituce přijmout pro nápravu své finanční situace po jejím závažném zhoršení. Ozdravné plány se považují za systém správy a řízení ve smyslu článku 74 směrnice 2013/36/EU.

2. Příslušné orgány zajistí, aby instituce aktualizovaly své ozdravné plány nejméně jednou ročně nebo po změně své právní či organizační struktury, svého podnikání či své finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na ozdravný plán nebo si vyžaduje jeho změnu. Příslušné orgány mohou po institucích požadovat, aby své ozdravné plány aktualizovaly častěji.

3. Ozdravné plány nesmějí předpokládat přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře ani její obdržení.

4. Ozdravné plány musí, pokud je to na místě, obsahovat analýzu toho, jak a kdy by mohla instituce za podmínek, jež plán řeší, požádat o využití facilit centrální banky, a určovat aktiva, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění.

5. Aniž je dotčen článek 4, zajistí členské státy, aby ozdravné plány obsahovaly informace uvedené v oddíle A přílohy. Členské státy mohou požadovat, aby do ozdravných plánů byly zahrnuty i další informace.

Ozdravné plány musí obsahovat také případná opatření, jež by instituce mohla přijmout, pokud jsou splněny podmínky pro včasný zásah podle článku 27.

6. Členské státy požadují, aby ozdravné plány zahrnovaly vhodné podmínky a postupy pro zajištění včasného uplatnění ozdravných opatření, jakož i širokou škálu variant ozdravných postupů. Členské státy požadují, aby v ozdravných plánech byla zvažena řada scénářů závažných makroekonomických a finančních obtíží souvisejících s konkrétními podmínkami instituce, včetně událostí se systémovým dopadem a obtíží specifických pro jednotlivé právnické osoby a skupiny.

7. EBA v úzké spolupráci s Evropskou radou pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 dále upřesňující rozsah scénářů, které se mají použít pro účely odstavce 6 tohoto článku.

8. Členské státy mohou stanovit, aby příslušné orgány měly pravomoc požadovat po instituci vedení podrobných záznamů o finančních smlouvách, jichž je stranou.

9. Vedoucí orgán instituce uvedené v odstavci 1 posoudí a schválí ozdravný plán před jeho předložením příslušnému orgánu.

10. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem dále upřesňujících, aniž je dotčen článek 4, informace, které má obsahovat ozdravný plán uvedený v odstavci 5 tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 6

Posouzení ozdravných plánů

1. Institucím, od nichž se vyžaduje vypracování ozdravných plánů podle čl. 5 odst. 1 a čl. 7 odst. 1, uloží členské státy povinnost předložit tyto postupy k přezkoumání příslušnému orgánu. Členské státy požadují od institucí, aby příslušnému orgánu uspokojivě prokázaly, že dané plány splňují kritéria odstavce 2.

2. Příslušné orgány každý ozdravný plán do šesti měsíců od jeho předložení, po konzultaci s příslušnými orgány členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou pobočku relevantní, přezkoumají a posoudí, do jaké míry vyhovuje požadavkům stanoveným v článku 5 a těmto kritériím:

a) uskutečnění navrhovaných opatření by s přiměřenou pravděpodobností vedlo k zachování nebo obnovení životaschopnosti a finanční situace instituce nebo skupiny, s přihlédnutím k přípravným opatřením, která instituce přijala či má v plánu přijmout;

b) plán a specifické varianty v rámci daného plánu by s přiměřenou pravděpodobností bylo možné rychle a účinně provést i za situace finančního napětí, přičemž by se v co nejvyšší míře zabránilo významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém, včetně scénářů, které by vedly i jiné instituce k tomu, aby provedly ozdravný plán ve stejném období.

3. Při posuzování vhodnosti ozdravných plánů přihlíží příslušný orgán k tomu, aby struktura kapitálového vybavení a financování dané instituce odpovídala míře složitosti její organizační struktury a jejímu rizikovému profilu.

4. Příslušný orgán postoupí ozdravný plán orgánu příslušnému k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize může ozdravný plán posoudit s cílem zjistit, zda některé činnosti v něm zahrnuté nemohou mít nepříznivý dopad na způsobilost dané instituce k řešení krize, a může příslušnému orgánu dát doporučení ohledně těchto otázek.

5. Pokud příslušný orgán dojde k závěru, že ozdravný plán má významné nedostatky nebo že existují významné překážky jeho provedení, oznámí své závěry instituci nebo mateřskému podniku skupiny a uloží dané instituci povinnost předložit ve lhůtě dvou měsíců, kterou lze se souhlasem orgánů o jeden měsíc prodloužit, přepracovaný plán představující řešení těchto nedostatků a překážek.

Než příslušný orgán uloží instituci povinnost předložit přepracovaný ozdravný plán, umožní jí vyjádřit se k tomuto požadavku.

Pokud se příslušný orgán nedomnívá, že dané nedostatky a překážky byly v přepracovaném plánu náležitě vyřešeny, může instituci uložit provedení konkrétních změn daného plánu.

6. Pokud instituce přepracovaný ozdravný plán nepředloží nebo pokud příslušný orgán shledá, že přepracovaný ozdravný plán náležitě neřeší nedostatky a překážky zjištěné v původním posouzení, a tyto nedostatky a překážky nelze dostatečně napravit uložením konkrétních změn daného plánu, uloží příslušný orgán instituci, aby v přiměřené lhůtě určila změny, které může provést ve svém podnikání za účelem odstranění nedostatků ozdravného plánu nebo překážek bránících jeho provedení.

Pokud instituce tyto změny ve lhůtě stanovené příslušným orgánem neurčí nebo pokud příslušný orgán dospěje k závěru, že by opatření navrhovaná institucí dané nedostatky nebo překážky náležitě nevyřešila, může jí uložit přijetí jakýchkoli opatření, která považuje za nezbytná a přiměřená, s ohledem na závažnost daných nedostatků a překážek a dopad těchto opatření na podnikání instituce.

Aniž je dotčen článek 104 směrnice 2013/36/EU, může příslušný orgán instituci uložit, aby:

- a) snížila svůj rizikový profil, včetně likviditního rizika;
- b) umožnila včasná rekapitalizační opatření;
- c) přezkoumala svou strategii a strukturu;
- d) změnila strategii financování tak, aby zvýšila odolnost hlavních linií podnikání a zásadních funkcí;
- e) změnila svou strukturu správy a řízení.

Seznam opatření uvedený v tomto odstavci nebrání členským státům v tom, aby příslušným orgánům povolily přijetí dalších opatření podle vnitrostátního práva.

7. Pokud příslušný orgán požaduje po instituci přijetí opatření v souladu s odstavcem 6, musí být jeho rozhodnutí o těchto opatřeních odůvodněná a přiměřená.

Rozhodnutí musí být instituci písemně oznámeno a musí být možné se proti němu odvolat.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících minimální kritéria, které má příslušný orgán posoudit pro účely posouzení podle odstavce 2 tohoto článku a čl. 8 odst. 1.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 7

Skupinové ozdravné plány

1. Členské státy zajistí, aby mateřské podniky v Unii vypracovaly a předložily orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě skupinový ozdravný plán. Skupinové ozdravné plány sestávají z ozdravného plánu pro celou skupinu vedenou mateřským podnikem v Unii. Skupinový ozdravný plán stanoví opatření, jejichž provedení může být vyžadováno na úrovni mateřského podniku v Unii a každého jednotlivého dceřiného podniku.

2. V souladu s článkem 8 mohou příslušné orgány požadovat po dceřiných podnicích, aby vypracovaly a předložily individuální ozdravné plány.

3. Jsou-li splněny požadavky na důvěrnost stanovené v této směrnici, postoupí orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě skupinové ozdravné plány:

- a) relevantním příslušným orgánům uvedeným v člácích 115 a 116 směrnice 2013/36/EU;
- b) příslušným orgánům členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou pobočku relevantní;
- c) orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny; a
- d) orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků.

4. Skupinový ozdravný plán musí usilovat o stabilizaci skupiny jako celku nebo jakékoli instituce skupiny, pokud se potýká s obtížemi, s cílem řešit nebo odstranit příčiny obtíží a obnovit finanční situaci dotčené skupiny nebo instituce při zohlednění finanční situace ostatních subjektů skupiny.

Skupinový ozdravný plán musí obsahovat mechanismy zajišťující koordinaci a soudržnost opatření, která mají být přijata na úrovni mateřského podniku v Unii a na úrovni subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d), a opatření, která mají být přijata na úrovni dceřiných podniků a případně v souladu se směrnicí 2013/36/EU na úrovni významných poboček.

5. Skupinový ozdravný plán a jakýkoli plán vypracovaný pro některý dceřiný podnik musí obsahovat prvky vymezené v článku 5. Je-li to vhodné, obsahuje opatření pro vnitroskupinovou finanční podporu přijatá na základě dohody o vnitroskupinové finanční podpoře, která byla uzavřena v souladu s kapitolou III.

6. Skupinové ozdravné plány musí obsahovat řadu variant ozdravných postupů uvádějících opatření řešící scénáře uvedené v čl. 5 odst. 6

Pro každý ze scénářů skupinový ozdravný plán určí, zda existují překážky provádění ozdravných opatření v rámci skupiny, mimo jiné na úrovni jednotlivých subjektů, na něž se plán vztahuje, a zda existují podstatné praktické nebo právní překážky urychlenému převodu kapitálu či vyplacení závazků nebo aktiv v rámci skupiny.

7. Vedoucí orgán subjektu, který vypracovává skupinový ozdravný plán podle odstavce 1, posoudí a schválí tento plán před jeho předložením orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě.

Článek 8

Posouzení skupinových ozdravných plánů

1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě spolu s příslušnými orgány pro dceřiné podniky, po konzultaci s příslušnými orgány uvedenými v článku 116 směrnice 2013/36/EU a s příslušnými orgány členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, přezkoumají skupinový ozdravný plán a posoudí, do jaké míry vyhovuje požadavkům a kritériím stanoveným v člancích 6 a 7 této směrnice. Toto posouzení se provede postupem stanoveným v článku 6 a v souladu s tímto článkem a zohlední potenciální dopady ozdravných opatření na finanční stabilitu ve všech členských státech, v nichž skupina působí.

2. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány pro dceřiné podniky usilují o dosažení společného rozhodnutí:

- a) o přezkumu a posouzení skupinového ozdravného plánu;
- b) o tom, zda má být vypracován individuální ozdravný plán pro instituce, které jsou součástí dané skupiny; a
- c) o uplatnění opatření uvedených v čl. 6 odst. 5 a 6.

Uvedené strany usilují o dosažení společného rozhodnutí do čtyř měsíců ode dne, kdy orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě postoupil skupinový ozdravný plán v souladu s čl. 7 odst. 3.

Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. Není-li společného rozhodnutí příslušných orgánů o přezkumu a posouzení skupinového ozdravného plánu nebo o jakýchkoli opatřeních, jejichž přijetí se po mateřském podniku v Unii požaduje v souladu s čl. 6 odst. 5 a 6, dosaženo do čtyř měsíců ode dne postoupení, rozhodne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě o těchto záležitostech sám. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě toto rozhodnutí přijme po zvážení stanovisek a výhrad ostatních příslušných orgánů vyjádřených v uvedeném čtyřměsíčním období. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí rozhodnutí mateřskému podniku v Unii a ostatním příslušným orgánům.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z příslušných orgánů uvedených v odstavci 2 předložil záležitost zmíněnou v odstavci 7 orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě.

4. Není-li do čtyř měsíců ode dne postoupení dosaženo společného rozhodnutí příslušných orgánů:

a) o tom, zda má být vypracován individuální ozdravný plán pro instituce v jeho pravomoci; nebo

b) o použití opatření uvedených v čl. 6 odst. 5 a 6 na úrovni dceřiných podniků,

rozhodne o této otázce každý příslušný orgán sám.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů předložil záležitost zmíněnou v odstavci 7 orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží příslušný orgán odpovědný za dceřiný podnik své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí příslušného orgánu odpovědného za dceřiný podnik na individuální úrovni.

5. Ostatní příslušné orgány, jejichž postoje podle odstavce 4 nejsou nesouhlasné, mohou dosáhnout společného rozhodnutí o skupinovém ozdravném plánu, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich pravomoci.

6. Společné rozhodnutí podle odstavce 2 nebo 5 a rozhodnutí přijatá příslušnými orgány v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavců 3 a 4, se považují za konečná a musí být uplatňována příslušnými orgány v dotčených členských státech.

7. Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu podle odstavce 3 nebo 4 může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010, pouze pokud jde o posouzení ozdravných plánů a provádění opatření podle čl. 6 odst. 6 písm. a), b) a d) této směrnice.

Článek 9

Ukazatele ozdravného plánu

1. Pro účely článků 5 až 8 příslušné orgány vyžadují, aby každý ozdravný plán obsahoval rámec ukazatelů vytvořený danou institucí, který stanoví, v jakém okamžiku lze přijmout příslušná opatření v plánu uvedená. Tyto ukazatele schválí příslušné orgány při posuzování ozdravných plánů v souladu s články 6 a 8. Tyto ukazatele mohou být kvalitativní nebo kvantitativní, týkají se finanční situace dané instituce a musí být snadno sledovatelné. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zavedly vhodné mechanismy pro průběžné sledování těchto ukazatelů.

Aniž je dotčen první pododstavec, může instituce:

- a) přijmout opatření podle svého ozdravného plánu i v případě, že nebyl splněn příslušný ukazatel, pokud to její vedoucí orgán považuje za daných okolností za vhodné; nebo
- b) nepřijmout takové opatření, pokud to její vedoucí orgán nepovažuje za daných okolností za vhodné.

O rozhodnutí přijmout opatření uvedené v ozdravném plánu nebo o rozhodnutí nepřijmout takové opatření musí být bezodkladně vyrozuměn příslušný orgán.

2. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující minimální seznam kvalitativních a kvantitativních ukazatelů uvedených v odstavci 1.

Oddíl 3

Plánování řešení krize

Článek 10

Plány řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize, po konzultaci s příslušným orgánem a po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí jakékoli významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, vypracuje pro každou instituci, která není součástí skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU, plán řešení krize. Plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize, která může orgán příslušný k řešení krize přijmout, pokud instituce splňuje podmínky zahájení řešení krize. Dotčené instituci jsou poskytnuty informace uvedené v odst. 7 písm. a).

2. Při vypracování plánu řešení krize označí orgán příslušný k řešení krize veškeré závažné překážky bránící způsobilosti k řešení krize, a je-li to nezbytné a přiměřené, navrhne relevantní opatření k odstranění těchto překážek v souladu s kapitolou II této hlavy.

3. Plán řešení krize musí zohledňovat řadu relevantních scénářů, včetně toho, že selhání je specifické pro daný podnik že k němu dojde v době širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem. Plán řešení krize nesmí předpokládat žádné z těchto opatření:

a) jakoukoli mimořádnou veřejnou finanční podporu, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;

b) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou; ani

c) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

4. Plán řešení krize musí obsahovat analýzu toho, jak a kdy by mohla instituce za podmínek, jež plán řeší, požádat o využití facilit centrální banky, a určovat aktiva, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění.

5. Orgány příslušné k řešení krize mohou po institucích požadovat, aby jim pomohly s vypracováním a aktualizací plánů.

6. Plány řešení krize se přezkoumávají a v případě potřeby aktualizují nejméně jednou ročně a po každé podstatné změně právní či organizační struktury instituce, jejího podnikání nebo její finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na účinnost plánu nebo jinak vyžaduje revizi plánu řešení krize.

Pro účely revize či aktualizace plánů řešení krize uvedených v prvním pododstavci instituce a příslušné orgány bezodkladně sdělí orgánům příslušným k řešení krize veškeré změny, které vyžadují takovou revizi či aktualizaci.

7. Aniž je dotčen článek 4, musí plán řešení krize stanovit možnosti pro použití nástrojů k řešení krize a pravomocí k řešení krize uvedených v hlavě IV ve vztahu k instituci. Musí obsahovat, a to v kvantifikované podobě, je-li to účelné a možné:

- a) shrnutí klíčových prvků plánu;
- b) shrnutí podstatných změn instituce, k nimž došlo od doby, kdy byly předloženy poslední informace pro účely řešení krize;
- c) přehled toho, jak by bylo možné zásadní funkce a hlavní linie podnikání v nezbytné míře právně a ekonomicky oddělit od ostatních funkcí, aby se zajistila kontinuita v případě selhání instituce;
- d) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
- e) podrobný popis posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a článkem 15;
- f) popis veškerých opatření vyžadovaných podle článku 17 k řešení nebo odstranění překážek bránících způsobilosti k řešení krize zjištěných v posouzení provedeném podle článku 15;
- g) popis procesů pro určení hodnoty a prodejnosti zásadních funkcí, hlavních linií podnikání a aktiv instituce;
- h) podrobný popis opatření pro zajištění toho, aby byly informace vyžadované podle článku 11 vždy aktuální a k dispozici orgánům příslušným k řešení krize;
- i) vysvětlení orgánu příslušného k řešení krize, jakým způsobem by varianty řešení krize mohly být financovány, aniž se předpokládá kterékoli z těchto opatření:
 - i) jakákoli mimořádná veřejná finanční podpora, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;
 - ii) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou;
 - iii) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby;
- j) podrobný popis různých strategií řešení krize, které by mohly být uplatněny podle různých možných scénářů a odpovídajících harmonogramů;
- k) popis kritických prvků vzájemné propojenosti;
- l) popis variant pro zachování přístupu k platebním a zúčtovacím službám a jiné infrastruktury a posouzení přenositelnosti pozic klienta;
- m) analýzu dopadu plánu na zaměstnance dané instituce, včetně posouzení souvisejících nákladů, a popis předpokládaných postupů konzultace se zaměstnanci během procesu řešení krize, zohledňující případné vnitrostátní systémy pro dialog se sociálními partnery;
- n) plán komunikace s médii a s veřejností;

- o) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky vyžadované podle čl. 45 odst. 1 a případně lhůtu pro dosažení této úrovně;
- p) případně minimální požadavek na kapitál a smluvní nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 45 odst. 1 a případně lhůtu pro dosažení této úrovně;
- q) popis klíčových operací a systémů pro udržování nepřerušného fungování provozních procesů instituce;
- r) případné vyjádření dotčené instituce k plánu řešení krize.

8. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc požadovat po instituci a subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vedení podrobných záznamů o finančních smlouvách, jichž jsou stranou. Orgán příslušný k řešení krize může stanovit lhůtu, v níž mají být instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) schopny tyto záznamy dodat. Na všechny instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), které jsou v pravomoci daného orgánu příslušného k řešení krize, se musí vztahovat táž lhůta. Orgán příslušný k řešení krize může rozhodnout o stanovení různých lhůt pro různé druhy finančních smluv uvedené v čl. 2 bodě 100. Tímto odstavcem nejsou dotčeny pravomoci příslušného orgánu ke shromažďování informací.

9. EBA po konzultaci s ESRB vypracuje návrhy regulačních technických norem dále upřesňujících obsah plánu řešení krize.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 11

Informace pro účely plánů řešení krize a spolupráce poskytnuté institucí

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci požadovat, aby:
 - a) instituce v nezbytné míře spolupracovaly na vypracování plánů řešení krize;
 - b) jim instituce přímo nebo prostřednictvím příslušného orgánu poskytly veškeré informace nezbytné k vypracování a provádění plánů řešení krize.

Orgány příslušné k řešení krize musí mít zejména pravomoc kromě jiných informací požadovat informace a analýzy uvedené v oddíle B přílohy.

2. Příslušné orgány v příslušných členských státech spolupracují s orgány příslušnými k řešení krize s cílem ověřit, zda některé nebo všechny informace uvedené v odstavci 1 již nejsou k dispozici. Pokud takové informace k dispozici jsou, příslušné orgány je poskytnou orgánům příslušným k řešení krize.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem upřesňujících postupy a minimální soubor standardních formulářů a vzorů pro poskytování informací podle tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 12

Skupinové plány řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize významných poboček, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, vypracovaly skupinové plány řešení krize. Skupinové plány řešení krize obsahují plán řešení krize pro celou skupinu vedenou mateřským podnikem v Unii, a to buď v podobě řešení krize na úrovni mateřského podniku v Unii, nebo v podobě rozpuštění skupiny a řešení krize na úrovni dceřiných podniků. Ve skupinovém plánu řešení krize jsou stanovena opatření pro řešení krize:

- a) mateřského podniku v Unii;
 - b) dceřiných podniků, které jsou součástí skupiny a které se nacházejí v Unii;
 - c) subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d); a
 - d) s výhradou hlavy VI dceřiných podniků, které jsou součástí skupiny a které se nacházejí mimo Unii.
2. Skupinový plán řešení krize se vypracovává na základě informací poskytnutých podle článku 11.
3. Skupinový plán řešení krize:
- a) uvádí opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k subjektům skupiny, jak prostřednictvím opatření k řešení krize ve vztahu ke subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), mateřskému podniku a dceřiným institucím, tak prostřednictvím koordinovaných opatření k řešení krize ve vztahu k dceřiným institucím, v rámci scénářů stanovených v čl. 10 odst. 3;
 - b) analyzuje, do jaké míry mohou být nástroje k řešení krize a pravomoci k řešení krize koordinovaně použity a vykonány ve vztahu k subjektům skupiny usazeným v Unii, včetně opatření usnadňujících koupi celé skupiny, popřípadě oddělených linií podnikání nebo činností provozovaných několika subjekty skupiny, nebo konkrétních subjektů skupiny třetí stranou, a identifikuje možné překážky pro koordinované řešení krize;
 - c) jsou-li součástí skupiny subjekty se sídlem ve třetích zemích, stanoví vhodné způsoby spolupráce a koordinace s relevantními orgány těchto třetích zemí a zjistí důsledky pro řešení krize v Unii;
 - d) stanoví opatření, včetně právního a ekonomického oddělení některých funkcí či linií podnikání, která jsou nezbytná pro usnadnění řešení krize na úrovni skupiny, pokud jsou splněny podmínky zahájení řešení krize;
 - e) stanoví dodatečná opatření, která v této směrnici nejsou uvedena a která orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zamýšlí přijmout v rámci řešení krize na úrovni skupiny;
 - f) stanoví, jak by jednotlivá opatření k řešení krize na úrovni skupiny mohla být financována, a v případě, kdy je potřeba mechanismus financování, stanoví zásady pro sdílení odpovědnosti za toto financování mezi zdroji finančních prostředků v různých členských státech. Plán nesmí předpokládat žádné z těchto opatření:
 - i) jakoukoli mimořádnou veřejnou finanční podporu, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;
 - ii) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou; ani

- iii) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

Uvedené zásady musí být stanoveny na základě spravedlivých a vyvážených kritérií a zohledňovat zejména čl. 107 odst. 5 a dopad na finanční stabilitu ve všech dotčených členských státech.

4. Posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize podle článku 16 se provede zároveň s vypracováním a aktualizací skupinového plánu řešení krize v souladu s tímto článkem. Podrobný popis posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného v souladu s článkem 16 se zahrne do skupinového plánu řešení krize.

5. Skupinový plán řešení krize nesmí mít na žádný členský stát neúměrný dopad.

6. EBA po konzultaci s ESRB vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících obsahy skupinových plánů řešení krize při zohlednění rozmanitosti modelů podnikání skupin na vnitřním trhu.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 13

Požadavek a postup pro skupinové plány řešení krize

1. Mateřské podniky v Unii předloží informace, které mohou být požadovány v souladu s článkem 11, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny. Uvedené informace se týkají mateřského podniku v Unii a v požadovaném rozsahu každého subjektu skupiny, včetně subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d).

Jsou-li splněny požadavky na důvěrnost stanovené v této směrnici, předá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informace poskytnuté v souladu s tímto odstavcem:

- a) orgánu EBA;
- b) orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků;
- c) orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou pobočku relevantní;
- d) relevantním příslušným orgánům uvedeným v článcích 115 a 116 směrnice 2013/36/EU; a
- e) orgánům příslušným k řešení krize v členských státech, v nichž jsou usazeny subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d).

Informace, které orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků a příslušným orgánům pro dceřiné podniky, orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, a relevantním příslušným orgánům uvedeným v článcích 115 a 116 směrnice 2013/36/EU, zahrnují přinejmenším veškeré informace důležité pro daný dceřiný podnik nebo významnou pobočku. Informace poskytnuté orgánu EBA zahrnují veškeré informace, které jsou významné z hlediska úlohy orgánu EBA ve vztahu ke skupinovým plánům řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny není povinen předat informace týkající se dceřiných podniků ve třetích zemích bez souhlasu relevantního orgánu dohledu nebo orgánu příslušného k řešení krize třetí země.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny, jednající společně s orgány příslušnými k řešení krize uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci tohoto článku, v kolegiích k řešení krize a po konzultaci s relevantními příslušnými orgány, včetně příslušných orgánů v jurisdikcích členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky, vypracovaly a vedly skupinové plány řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny mohou podle svého uvážení a za podmínky, že splní požadavky na důvěrnost stanovené v článku 98 této směrnice, do vypracování a vedení skupinových plánů řešení krize zapojit orgány příslušné k řešení krize z třetích zemí, v jejichž jurisdikci si skupina založila dceřiné podniky, finanční holdingové společnosti nebo významné pobočky podle článku 51 směrnice 2013/36/EU.

3. Členské státy zajistí, aby skupinové plány řešení krize byly přezkoumány a případně aktualizovány nejméně jednou ročně a po každé změně právní či organizační struktury, podnikání či finanční situace skupiny, včetně všech subjektů skupiny, jestliže by mohla mít podstatný dopad na plán nebo vyžaduje jeho změnu.

4. Skupinový plán řešení krize se přijímá formou společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků.

Tyto orgány příslušné k řešení krize přijmou společné rozhodnutí do čtyř měsíců ode dne předání informací uvedených v čl. 1 druhém pododstavci orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny rozhodne o skupinovém plánu řešení krize sám. Rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněno a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámí rozhodnutí mateřskému podniku v Unii.

S výhradou odstavce 9 tohoto článku, pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

6. Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, přijme každý orgán příslušný k řešení krize odpovědný za dceřiný podnik vlastní rozhodnutí a vypracuje a vede plány řešení krize pro subjekty ve své pravomoci. Každé takové individuální rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněno, musí uvádět důvody nesouhlasu s navrhovaným skupinovým plánem řešení krize a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů a orgánů příslušných k řešení krize. Každý orgán příslušný k řešení krize uvědomí o svém rozhodnutí ostatní členy kolegia k řešení krize.

S výhradou odstavce 9 tohoto článku, pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží dotčený orgán příslušný k řešení krize své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku.

7. Ostatní orgány příslušné k řešení krize, jejichž postoje podle odstavce 6 nejsou nesouhlasné, mohou dosáhnout společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich pravomoci.

8. Společná rozhodnutí podle odstavců 4 a 7 a rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavců 5 a 6, se považují za konečná a musí být uplatňována ostatními dotčenými orgány příslušnými k řešení krize.

9. V souladu s odstavci 5 a 6 tohoto článku může EBA na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010, pokud se žádný dotčený orgán příslušný k řešení krize nedomnívá, že otázka, o které nebylo dosaženo shody, může jakýmkoli způsobem zasahovat do fiskální odpovědnosti jeho členského státu.

10. Jsou-li přijata společná rozhodnutí podle odstavců 4 a 7 a orgán příslušný k řešení krize se podle odstavce 9 domnívá, že otázka týkající se skupinových plánů řešení krize, o které nebylo dosaženo shody, zasahuje do fiskální odpovědnosti jeho členského státu, zahájí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny opětovné posuzování skupinového plánu řešení krize, včetně minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

Článek 14

Předání plánů řešení krize příslušným orgánům

1. Orgán příslušný k řešení krize předá plány řešení krize a veškeré jejich změny relevantním příslušným orgánům.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předá skupinové plány řešení krize a veškeré jejich změny relevantním příslušným orgánům.

KAPITOLA II

Způsobilost k řešení krize

Článek 15

Posouzení způsobilosti institucí k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, posoudil, v jakém rozsahu je instituce, která není součástí skupiny, způsobilá pro řešení krize, aniž se předpokládá kterékoli z těchto opatření:

- a) jakákoli mimořádná veřejná finanční podpora, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;
- b) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou;
- c) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

Má se za to, že instituce je způsobilá pro řešení krize, pokud ji orgán příslušný k řešení krize může proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení nebo řešit její krizi použitím různých nástrojů a výkonem pravomocí k řešení krize, přičemž by se mělo v co nejvyšší míře zabránit významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém členského státu, v němž je instituce usazena, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i za okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem –, a s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných institucí. Orgány příslušné k řešení krize oznámí orgánu EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že instituce není způsobilá pro řešení krize.

2. Pro účely posouzení způsobilosti k řešení krize uvedeného v odstavci 1 posoudí orgán příslušný k řešení krize přinejmenším aspekty uvedené v oddíle C přílohy.

3. Orgán příslušný k řešení krize posoudí způsobilost k řešení krize podle tohoto článku současně s vypracováním a aktualizací plánů řešení krize v souladu s článkem 10 a pro účely jejich vypracování a aktualizace.

4. EBA po konzultaci s ESRB vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících aspekty a kritéria pro posouzení způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize stanovené v odstavci 2 tohoto článku a článku 16.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 16

Posouzení způsobilosti skupin k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, s příslušnými orgány pro takové dceřiné podniky a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, posoudily, v jakém rozsahu jsou skupiny způsobilé pro řešení krize, aniž se přepokládá kterékoli z těchto opatření:

- a) jakákoli mimořádná veřejná finanční podpora, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;
- b) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou;
- c) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

Má se za to, že skupina je způsobilá pro řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize mohou proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení subjekty skupiny nebo řešit jejich krizi použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize na subjekty skupiny, přičemž by se mělo v co nejvyšší míře zabránit významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém členských států, v nichž jsou subjekty skupiny usazeny, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i za okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem –, s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných subjekty skupiny buď snadným včasným oddělením, nebo jinými prostředky. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny oznámí orgánu EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že skupina není způsobilá pro řešení krize.

Posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize vezmou v úvahu kolegia k řešení krize uvedená v článku 88.

2. Pro účely posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize posoudí orgány příslušné k řešení krize přinejmenším aspekty uvedené v oddíle C přílohy.

3. Posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize podle tohoto článku se provede současně s vypracováním a aktualizací skupinových plánů řešení krize v souladu s článkem 12. Na toto posouzení se použije postup přijímání rozhodnutí stanovený v článku 13.

Článek 17

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize v případě, že na základě posouzení způsobilosti instituce k řešení krize provedeného v souladu s články 15 a 16 po konzultaci s příslušným orgánem shledá, že existují podstatné překážky způsobilosti této instituce k řešení krize, toto zjištění písemně oznámil dotčené instituci, příslušnému orgánu a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky.

2. Požadavek, aby orgány příslušné k řešení krize vypracovaly plány řešení krize a aby relevantní orgány příslušné k řešení krize dosáhly společného rozhodnutí o skupinových plánech řešení krize podle čl. 10 odst. 1 a čl. 13 odst. 4, se pozastavuje po oznámení uvedeném v odstavci 1 tohoto článku, dokud orgán příslušný k řešení krize nepřijme v souladu s odstavcem 3 tohoto článku opatření pro odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize, nebo nerozhodne v souladu s odstavcem 4 tohoto článku.

3. Ve lhůtě čtyř měsíců od přijetí oznámení podle odstavce 1 instituce orgánu příslušnému k řešení krize navrhne možná opatření k řešení či odstranění podstatných překážek uvedených v oznámení. Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem posoudí, zda tato opatření dotyčné podstatné překážky účinně řeší či odstraňují.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že opatření navrhovaná institucí podle odstavce 3 účinně nezmiřují či neodstraňují dané překážky, uloží instituci přímo nebo nepřímo prostřednictvím příslušného orgánu, aby přijala alternativní opatření, jež by uvedeného cíle mohla dosáhnout, a písemně je instituci oznámí; tato instituce musí do jednoho měsíce navrhnout plán jejich plnění.

Pokud orgán příslušný k řešení krize stanoví alternativní opatření, uvede, z jakého důvodu opatření navržená institucí by nestačila k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a proč jsou navrhovaná alternativní opatření přiměřená k jejich odstranění. Orgán příslušný k řešení krize zohlední, jak dané překážky způsobilosti k řešení krize ohrožují finanční stabilitu a jaký dopad by daná opatření měla na obchodní činnost dané instituce, na její stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství.

5. Pro účely odstavce 4 mají orgány příslušné k řešení krize pravomoc přijmout kterékoli z těchto opatření:

- a) požadovat, aby instituce revidovala dohody o vnitroskupinovém financování nebo přezkoumala skutečnost, že neexistují, nebo uzavřela dohody o poskytování služeb uvnitř skupiny či se třetími stranami k zajištění zásadních funkcí;
- b) požadovat, aby instituce omezila svou maximální individuální nebo celkovou expozici;
- c) uložit specifickou nebo pravidelnou dodatečnou povinnost poskytnout informace relevantní pro řešení krize;
- d) požadovat, aby se instituce zbavila konkrétních aktiv;
- e) požadovat, aby instituce omezila či ukončila konkrétní existující či navrhované činnosti;
- f) omezit rozvoj nových či stávajících oborů podnikání nebo prodej nových či stávajících produktů nebo takovému rozvoji či prodeji zabránit;
- g) požadovat změny právní či provozní struktury instituce nebo kteréhokoli subjektu skupiny, který je pod její přímou či nepřímou kontrolou, s cílem snížit jejich složitost a zajistit tak, aby bylo možné právně i provozně oddělit zásadní funkce od jiných funkcí použitím nástrojů k řešení krize;

- h) požadovat, aby instituce nebo mateřský podnik založily mateřskou finanční holdingovou společnost v členském státě nebo mateřskou finanční holdingovou společnost v Unii;
- i) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydaly způsobilé závazky za účelem splnění požadavků podle článku 45;
- j) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijaly další kroky s cílem splnit minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky podle článku 45, zejména aby se pokusily sjednat změnu jakéhokoli způsobilého závazku, nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje kapitálu tier 2, který vydaly, s cílem zajistit, aby jakékoli rozhodnutí o odpisu nebo konverzi daného závazku nebo nástroje přijaté orgánem příslušným k řešení krize bylo vykonáno podle práva, kterým se daný závazek nebo nástroj řídí; a
- k) v případě, že je instituce dceřiným podnikem holdingové společnosti se smíšenou činností, požadavek, aby tato holdingová společnost se smíšenou činností založila samostatnou finanční holdingovou společnost, která by ji kontrolovala, pokud je to nutné k usnadnění řešení krize instituce a k zamezení toho, aby se použily nástroje a pravomoci k řešení krize uvedené v hlavě IV, které mají nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny.

6. Rozhodnutí přijaté podle odstavce 1 nebo 4 musí splňovat tyto požadavky:

- a) musí být podloženo důvody vedoucími k danému posouzení či zjištění;
- b) musí uvádět, jak posouzení či zjištění splňuje požadavek přiměřenosti použitých opatření stanovený v odstavci 4; a
- c) musí být možné se proti němu odvolat.

7. Než orgán příslušný k řešení krize stanoví kterékoli opatření podle odstavce 4 po konzultaci s příslušným orgánem, a je-li to vhodné, s určeným vnitrostátním maloobezetnostním orgánem, řádně zváží možný dopad takových opatření na dotčenou instituci, na vnitřní trh finančních služeb a na finanční stabilitu v jiných členských státech a v Unii jako celku.

8. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 dále upřesňující opatření stanovená v odstavci 5 a okolnosti, za nichž může být každé opatření uplatněno.

Článek 18

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky obnovení platební schopnosti: postup na úrovni skupiny

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s kolegiem dohledu a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, zváží posouzení požadované podle článku 16 a učiní veškeré přiměřené kroky, aby dosáhly společného rozhodnutí o uplatnění opatření stanovených podle čl. 17 odst. 4 ve vztahu ke všem institucím, které jsou součástí skupiny.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny ve spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a s orgánem EBA v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje a předloží zprávu mateřskému podniku v Unii, orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které ji poskytnou dceřiným podnikům pod svým dohledem, a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky. Zpráva je vypracována po konzultaci s příslušnými orgány a analyzuje podstatné překážky pro účinné používání nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize ve vztahu ke skupině. Zpráva zváží dopad na model podnikání instituce a doporučí veškerá přiměřená a cílená opatření, která jsou podle názoru orgánu nezbytná či vhodná k odstranění těchto překážek.

3. Do čtyř měsíců od přijetí zprávy může mateřský podnik v Unii předložit své připomínky a navrhnout orgánu příslušnému k řešení na úrovni skupiny alternativní opatření, která by překážky uvedené ve zprávě odstranila.

4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje o veškerých opatřeních navržených mateřským podnikem v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, EBA, orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků a orgány příslušné k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s příslušnými orgány a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly v kolegiu k řešení krize společného rozhodnutí o identifikaci podstatných překážek a případně o posouzení opatření navrhovaných mateřským podnikem v Unii a opatření požadovaných orgány za účelem řešení či odstranění překážek, přičemž zohlední možný dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.

5. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do čtyř měsíců od předložení jakýchkoli připomínek mateřského podniku v Unii nebo od uplynutí čtyřměsíční lhůty uvedené v odstavci 3, podle toho, co nastane dříve. Musí být odůvodněné a uvedené v dokumentu, který orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Není-li společného rozhodnutí ve lhůtě uvedené v odstavci 5, může orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sám rozhodnout o vhodných opatřeních, která mají být přijata na úrovni skupiny podle čl. 17 odst. 3.

Toto rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne rozhodnutí mateřskému podniku v Unii.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

7. Není-li dosaženo společného rozhodnutí, rozhodnou orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků samy o vhodných opatřeních, která mají dceřiné podniky přijmout na individuální úrovni v souladu s čl. 17 odst. 4. Toto rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Rozhodnutí se poskytne dotčenému dceřinému podniku a orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z orgánů příslušných k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize dotčeného dceřiného podniku své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku.

8. Společné rozhodnutí podle odstavce 5 a rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize podle odstavce 6 v případě, že neexistuje společné rozhodnutí, se považují za definitivní a musí být uplatňována ostatními dotčenými orgány příslušnými k řešení krize.

9. Neexistuje-li společné rozhodnutí o přijetí kterýchkoli opatření uvedených v čl. 17 odst. 5 písm. h), h) nebo k), může EBA na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize podle odstavce 6 nebo 7 tohoto článku pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA III

Vnitroskupinová finanční podpora

Článek 19

Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře

1. Členské státy zajistí, aby mateřská instituce v členském státě nebo mateřská instituce v Unii nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) a jejich dceřiné podniky v jiných členských státech nebo třetích zemích, které jsou institucemi nebo finančními institucemi podléhajícími dohledu nad mateřským podnikem na konsolidovaném základě, mohly uzavřít dohodu o poskytování finanční podpory kterékoli jiné straně dohody, která splňuje podmínky pro včasný zásah podle článku 27, pokud jsou rovněž splněny podmínky uvedené v této kapitole.

2. Touto kapitolou nejsou dotčeny vnitroskupinové finanční mechanismy, včetně mechanismů financování a fungování mechanismů centralizovaného financování, pokud žádná ze stran takových mechanismů nesplňuje podmínky pro včasný zásah.

3. Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře není nezbytnou podmínkou:

a) poskytnutí vnitroskupinové finanční podpory kterémukoli subjektu skupiny, který se nachází ve finančních obtížích, jestliže o tom dotyčná instituce rozhodne, s přihlédnutím ke konkrétnímu případu a v souladu s politikou skupiny, není-li tím vystavena riziku skupina jako celek; nebo

b) působení v některém členském státě.

4. Členské státy odstraní všechny právní překážky ve vnitrostátním právu bránící transakcím, které jsou prováděny v rámci vnitroskupinové finanční podpory v souladu s touto kapitolou; žádná ustanovení této kapitoly však nebrání členským státům omezovat vnitroskupinové transakce v souvislosti s vnitrostátními předpisy uplatňujícími možnosti uvedené v nařízení (EU) č. 575/2013, provádějícími směrnici 2013/36/EU nebo vyžadujícími oddělení částí skupiny nebo činností prováděných v rámci skupiny pro účely finanční stability.

5. Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře může:

a) zahrnovat jeden nebo více dceřiných podniků ve skupině a může stanovit poskytování finanční podpory mateřským podnikem dceřiným podnikům, dceřinými podniky mateřskému podniku, navzájem mezi dceřinými podniky ve skupině, které jsou stranami dohody, nebo mezi jakoukoli kombinací uvedených subjektů;

b) stanovit finanční podporu v podobě úvěru, poskytnutí záruk, poskytnutí aktiv pro použití jako zajištění, nebo jakékoli kombinace těchto forem finanční podpory v jedné či více transakcích, včetně transakcí mezi příjemcem podpory a třetí stranou.

6. Jestliže určitý subjekt skupiny v souladu s podmínkami dohody o vnitroskupinové finanční podpoře souhlasí s poskytnutím finanční podpory jinému subjektu skupiny, může dohoda obsahovat reciproční dohodu o tom, že subjekt skupiny, který podporu přijímá, poskytne finanční podporu subjektu skupiny, který podporu poskytuje.

7. Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře musí pro jakoukoli transakci provedenou v jejím rámci uvádět zásady pro výpočet protiplnění. Tyto zásady musí zahrnovat požadavek, aby se protiplnění stanovilo v okamžiku poskytnutí dané finanční podpory. Dohoda, včetně zásad pro výpočet protiplnění za poskytnutí finanční podpory a ostatních smluvních ujednání, musí splňovat tyto zásady:

- a) všechny strany musí dohodu uzavřít ze svobodné vůle;
- b) při uzavření dohody a při určení protiplnění za poskytnutí finanční podpory musí všechny strany jednat ve svém vlastním nejlepším zájmu, přičemž může být zohledněn jakýkoli přímý či nepřímý prospěch, který dotčené strany mají z poskytnutí této finanční podpory;
- c) všechny strany poskytující finanční podporu musí od všech stran, které finanční podporu přijímají, obdržet veškeré relevantní informace ještě před tím, než určí protiplnění za poskytnutí této finanční podpory a rozhodnou o jejím poskytnutí;
- d) při stanovování protiplnění za poskytnutí finanční podpory mohou být zohledněny informace, které nejsou dostupné trhu, ale které má k dispozici strana poskytující finanční podporu na základě toho, že je součástí téže skupiny jako strana, která finanční podporu přijímá; a
- e) v zásadách pro výpočet protiplnění za poskytnutí finanční podpory nemusí být zohledněn žádný předpokládaný dočasný dopad událostí mimo skupinu na tržní ceny.

8. Dohodu o vnitroskupinové finanční podpoře lze uzavřít, pouze pokud v době, kdy je navrhovaná dohoda uzavřena, podle názoru odpovědných příslušných orgánů žádná ze stran nesplňuje podmínky pro včasný zásah.

9. Členské státy zajistí, aby jakékoli právo, nárok nebo opatření vyplývající z dohody o vnitroskupinové finanční podpoře mohly být uplatněny pouze stranami dohody, s vyloučením třetích stran.

Článek 20

Přezkum navržené dohody příslušnými orgány a zprostředkování

1. Mateřská instituce v Unii předloží orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě žádost o schválení jakékoli navrhované dohody o vnitroskupinové finanční podpoře navržené podle článku 19. Žádost musí obsahovat znění navrhované dohody a uvádět subjekty skupiny, které se chtějí stát stranami dohody.

2. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě žádost neprodleně postoupí příslušným orgánům každého z dceřiných podniků, které se chtějí stát stranami dohody, s cílem dosažení společného rozhodnutí.

3. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě navrhovanou dohodu schválí postupem podle odstavců 5 a 6 tohoto článku, pokud jsou její podmínky v souladu s podmínkami pro finanční podporu stanovenými v článku 23.

4. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě může postupem podle odstavců 5 a 6 tohoto článku zakázat uzavření navržené dohody, pokud se domnívá, že daná dohoda není v souladu s podmínkami pro finanční podporu stanovenými v článku 23.

5. Příslušné orgány učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o tom, zda jsou podmínky navrhované dohody v souladu s podmínkami pro finanční podporu stanovenými v článku 23, do čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě; přitom zohlední možný dopad provádění dohody ve všech členských státech, v nichž skupina působí, včetně jakýchkoli fiskálních důsledků. Společné rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího dostatečně odůvodněné rozhodnutí a žadatelé ho poskytnou orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě.

Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci těmto příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Není-li společného rozhodnutí příslušných orgánů dosaženo do čtyř měsíců, rozhodne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě o žádosti sám. Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího dostatečné odůvodnění a zohledňuje stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené v uvedeném čtyřměsíčním období. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí své rozhodnutí žadateli a ostatním příslušným orgánům.

7. Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Článek 21

Schválení navrhované dohody akcionáři

1. Členské státy požadují, aby jakákoli navrhovaná dohoda, která byla schválena příslušnými orgány, byla předložena ke schválení akcionářům každého ze subjektů skupiny, který zamýšlí uzavřít dohodu. V takovém případě platí dohoda pouze pro strany, jejichž akcionáři dohodu schválili v souladu s odstavcem 2.

2. Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře platí pro subjekt skupiny, pouze pokud jeho akcionáři zmocnili vedoucí orgán daného subjektu skupiny přijmout rozhodnutí, že daný subjekt skupiny poskytne nebo přijme finanční podporu v souladu s podmínkami dohody a v souladu s podmínkami stanovenými v této kapitole, a pokud toto zmocnění akcionářů nebylo odvoláno.

3. Vedoucí orgán každého ze subjektů, který je stranou dohody, podává každoročně akcionářům zprávu o provádění dohody a jakéhokoli rozhodnutí přijatého na základě dohody.

Článek 22

Předání dohod o vnitroskupinové finanční podpoře orgánům příslušným k řešení krize

Příslušné orgány předají relevantním orgánům příslušným k řešení krize dohody o vnitroskupinové finanční podpoře, které schválily, a veškeré změny těchto dohod.

Článek 23

Podmínky pro vnitroskupinovou finanční podporu

1. Finanční podporu může subjekt skupiny v souladu s článkem 19 poskytnout, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) existuje reálný předpoklad, že poskytnutá podpora do významné míry vyřeší finanční obtíže subjektu skupiny přijímajícího podporu;
- b) cílem poskytnutí finanční podpory je zachování nebo obnovení finanční stability skupiny jako celku nebo jakéhokoli ze subjektů skupiny a poskytnutí této podpory je v zájmu subjektu skupiny, který ji poskytuje;
- c) finanční podpora se poskytuje na základě smluvních ujednání, včetně podmínek protiplnění v souladu s čl. 19 odst. 7;

- d) na základě informací dostupných vedoucímu orgánu subjektu skupiny, který finanční podporu poskytuje, v době přijetí rozhodnutí udělit finanční podporu existuje reálná vyhlídka na to, že subjekt skupiny přijímající podporu protiplnění za tuto podporu uhradí, a pokud byla podpora poskytnuta v podobě úvěru, že tento úvěr splatí. Pokud je podpora poskytnuta v podobě záruky nebo jakékoli formy zajištění, vztahuje se táž podmínka na závazek, který příjemci podpory vzniká v případě uplatnění této záruky nebo zajištění;
- e) poskytnutí finanční podpory by neohrozilo likviditu nebo platební schopnost subjektu skupiny poskytujícího podporu;
- f) poskytnutí finanční podpory by nemělo za následek vznik hrozby pro finanční stabilitu, zejména v členském státě subjektu skupiny, který ji poskytuje;
- g) subjekt skupiny poskytující podporu v době, kdy je podpora poskytnuta, splňuje požadavky týkající se kapitálu nebo likvidity podle směrnice 2013/36/EU a veškeré požadavky uložené podle čl. 104 odst. 2 směrnice 2013/36/EU a poskytnutí dané finanční podpory nepovede k tomu, že by subjekt poskytující podporu tyto požadavky porušil, pokud to nepovolí příslušný orgán odpovědný za dohled nad ním na individuálním základě;
- h) subjekt skupiny poskytující podporu splňuje v době, kdy je podpora poskytnuta, požadavky týkající se velké expozice podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU, včetně jakýchkoli požadavků vnitrostátních právních předpisů určujících použitelné varianty obsažené v uvedené směrnici, a poskytnutí dané finanční podpory nepovede k tomu, že by subjekt skupiny poskytující podporu tyto požadavky porušil, pokud to nepovolí příslušný orgán odpovědný za dohled nad ním na individuálním základě;
- i) poskytnutí finanční podpory by neohrozilo způsobilost subjektu skupiny, který ji poskytuje, k řešení krize.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících podmínky stanovené v odst. 1 písm. a), c), e) a i).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. EBA vydá do 3. ledna 2016 na podporu sblížování postupů obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující podmínky stanovené v odst. 1 písm. b), d), f), g) a h) tohoto článku.

Článek 24

Rozhodnutí o poskytnutí finanční podpory

Rozhodnutí o poskytnutí vnitroskupinové finanční podpory v souladu s dohodou přijímá vedoucí orgán subjektu skupiny poskytujícího finanční podporu. Toto rozhodnutí musí být odůvodněné a uvádět cíl navrhované finanční podpory. Rozhodnutí musí uvádět zejména, jak poskytnutí finanční podpory splňuje podmínky stanovené v čl. 23 odst. 1. Rozhodnutí o přijetí vnitroskupinové finanční podpory v souladu s dohodou přijímá vedoucí orgán subjektu skupiny přijímajícího finanční podporu.

Článek 25

Právo příslušných orgánů na nesouhlas

1. Před poskytnutím podpory v souladu s dohodou o vnitroskupinové finanční podpoře vedoucí orgán subjektu skupiny, který zamýšlí finanční podporu poskytnout, oznámí tuto skutečnost:

- a) svému příslušnému orgánu;

- b) kde je to relevantní, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenech a) a c);
- c) příslušnému orgánu subjektu skupiny přijímajícího finanční podporu, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenech a) a b); a
- d) orgánu EBA.

Oznámení musí obsahovat odůvodněné rozhodnutí vedoucího orgánu v souladu s článkem 24 a podrobnosti navrhované finanční podpory, včetně kopie dohody o vnitroskupinové finanční podpoře.

2. Ve lhůtě pěti pracovních dnů po obdržení úplného oznámení může příslušný orgán subjektu skupiny poskytujícího finanční podporu poskytnutí finanční podpory povolit nebo ji zakázat nebo omezit, jestliže usoudí, že nejsou splněny podmínky pro vnitroskupinovou finanční podporu stanovené v článku 23. Rozhodnutí příslušného orgánu zakázat nebo omezit finanční podporu musí být odůvodněné.

3. Příslušný orgán své rozhodnutí povolit, zakázat nebo omezit finanční podporu ihned oznámí:

- a) orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě;
- b) příslušnému orgánu subjektu skupiny přijímajícího finanční pomoc; a
- c) orgánu EBA.

Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ihned informuje ostatní členy kolegia dohledu a členy kolegia k řešení krize.

4. Má-li orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nebo příslušný orgán odpovědný za subjekt skupiny přijímající podporu proti rozhodnutí zakázat nebo omezit podporu námitky, může věc do dvou dnů předložit orgánu EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 31 nařízení č. 1093/2010.

5. Pokud příslušný orgán nezakáže nebo neomezí finanční podporu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 nebo ji schválil před koncem této lhůty, může být finanční podpora poskytnuta v souladu s podmínkami předloženými příslušnému orgánu.

6. Rozhodnutí vedoucího orgánu instituce o poskytnutí finanční podpory musí být předáno:

- a) příslušnému orgánu;
- b) kde je to relevantní, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenech a) a c),
- c) příslušnému orgánu subjektu skupiny přijímajícího finanční pomoc, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenech a) a b), a
- d) orgánu EBA.

Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ihned informuje ostatní členy kolegia dohledu a členy kolegia k řešení krize.

7. Pokud příslušný orgán podle odstavce 2 tohoto článku omezí nebo zakáže finanční podporu skupiny a pokud skupinový ozdravný plán v souladu s čl. 7 odst. 5 odkazuje na vnitroskupinovou finanční podporu, může příslušný orgán subjektu skupiny, ve vztahu k němuž je podpora omezena nebo zakázána, požádat orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, aby zahájil nové posouzení ozdravného plánu podle článku 8, nebo je-li ozdravný plán vypracován na individuálním základě, požádat subjekt skupiny, aby předložil přepracovaný ozdravný plán.

Článek 26

Zveřejnění

1. Členské státy zajistí, aby subjekty skupiny zveřejnily informaci, zda uzavřely či neuzavřely dohodu o vnitroskupinové finanční podpoře podle článku 19, a zveřejnily popis obecných podmínek takové dohody a názvy subjektů skupiny, které jsou jejími stranami, a aby uvedené informace alespoň jednou ročně aktualizovaly.

Použijí se články 431 až 434 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem upřesňujících formu a obsah popisu uvedeného v odstavci 1.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy prováděcích technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA III

VČASNÝ ZÁSAH

Článek 27

Opatření včasného zásahu

1. Pokud instituce porušuje nebo, mimo jiné z důvodu rychle se zhoršujících finančních podmínek, včetně zhoršující se likvidní situace, rostoucí míry cizího financování, nesplácených úvěrů nebo koncentrace expozic, posuzováno na základě souboru podmínek, které mohou zahrnout požadavek na kapitál instituce plus 1,5 procentního bodu, pravděpodobně v blízké budoucnosti nebude splňovat kterýkoli požadavek nařízení (EU) č. 575/2013, směrnice 2013/36/EU nebo hlavy II směrnice 2014/65/EU nebo jakýkoli z článků 3 až 7, 14 až 17, a článků 24, 25 a 26 nařízení (EU) č. 600/2014, zajistí členské státy, aby příslušné orgány měly k dispozici, aniž jsou dotčena případná opatření uvedená v článku 104 směrnice 2013/36/EU, alespoň tato opatření:

- a) uložit vedoucímu orgánu instituce, aby zavedl jeden nebo více mechanismů nebo opatření uvedených v ozdravném plánu nebo v souladu s čl. 5 odst. 2 aktualizoval takový ozdravný plán, pokud se okolnosti, které vedly ke včasnému zásahu, liší od předpokladů uvedených v původním ozdravném plánu, a zavedl jeden nebo více mechanismů nebo opatření stanovených v aktualizovaném plánu v určité lhůtě s cílem zajistit, že podmínky uvedené v návětí již nebudou platit;
- b) uložit vedoucímu orgánu instituce, aby posoudil situaci, identifikoval opatření k překonání jakýchkoli zjištěných problémů a vypracoval akční program k jejich překonání a harmonogram jeho provádění;
- c) uložit vedoucímu orgánu instituce, aby svolal – nebo svolat přímo, pokud tak vedoucí orgán neučiní –, valnou hromadu akcionářů instituce, a v obou případech stanovit její pořad jednání a požadovat, aby akcionáři projednali přijetí určitých rozhodnutí;
- d) uložit odvolání nebo nahrazení jednoho nebo více členů vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení, pokud je zjištěno, že tyto osoby nejsou schopny plnit své úkoly podle článku 13 směrnice 2013/36/EU nebo článku 9 směrnice 2014/65/EU;
- e) uložit vedoucímu orgánu instituce, aby v souladu s případným ozdravným plánem vypracoval plán pro jednání o restrukturalizaci dluhů s některými nebo všemi jejími věřiteli;

- f) požadovat změny obchodní strategie instituce;
- g) požadovat změny právní nebo provozní struktury instituce; a
- h) získat, a to i prostřednictvím kontrol na místě, a poskytnout orgánu příslušnému k řešení krize veškeré informace nezbytné k aktualizaci plánu řešení krize a přípravě možného řešení krize instituce a k ocenění aktiv a závazků instituce v souladu s článkem 36.
2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány bezodkladně oznámily orgánům příslušným k řešení krize o zjištění, že podmínky stanovené v odstavci 1 byly ve vztahu k určité instituci splněny, a aby pravomoci orgánů příslušných k řešení krize zahrnovaly pravomoc uložit instituci, aby oslovila potenciální kupující za účelem přípravy řešení krize instituce, s výhradou podmínek stanovených v čl. 39 odst. 2 a ustanovení o důvěrnosti obsažených v článku 84:
3. U každého opatření uvedeného v odstavci 1 stanoví příslušné orgány vhodnou lhůtu pro dokončení a s cílem umožnit příslušnému orgánu zhodnotit účinnost daného opatření.
4. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 na podporu jednotného uplatňování podmínky pro uplatnění opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku.
5. EBA, případně s přihlédnutím ke zkušenostem z uplatňování pokynů uvedených v odstavci 4, může vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění minimálního souboru podmínek pro uplatnění opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 28

Odstranění vrcholného vedení a vedoucího orgánu

V případě značného zhoršení finanční situace instituce nebo v případě závažných porušení právních předpisů nebo stanov instituce anebo závažných administrativních nesrovnalostí, kdy k nápravě tohoto zhoršení nestačí ostatní opatření přijatá v souladu s článkem 27, členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly požadovat odstranění vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu instituce jako celku nebo ve vztahu k jednotlivým osobám. Jmenování nového vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu se uskuteční v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie a podléhá schválení nebo souhlasu příslušného orgánu.

Článek 29

Dočasný správce

1. Pokud příslušný orgán považuje výměnu vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu uvedenou v článku 28 za nedostatečnou k nápravě situace, zajistí členské státy, aby příslušné orgány mohly jmenovat jednoho nebo více dočasných správců instituce. Příslušné orgány mohou úměrně daným okolnostem jmenovat jakéhokoli dočasného správce, aby buď dočasně nahradil vedoucí orgán, nebo dočasně pracoval s vedoucím orgánem instituce; toto rozhodnutí příslušný orgán upřesní při jmenování. Pokud příslušný orgán jmenuje dočasného správce pro práci s vedoucím orgánem instituce, určí při jmenování jeho úlohu, povinnosti a pravomoci a veškeré požadavky na vedoucí orgán instituce, aby před přijetím konkrétních rozhodnutí nebo opatření konzultoval dočasného správce nebo získal jeho souhlas. Příslušný orgán je povinen zveřejnit jmenování každého dočasného správce, ledaže dočasný správce nemá pravomoc jednat jménem dané instituce. Členské státy dále zajistí, aby každý dočasný správce měl kvalifikaci, schopnosti a znalosti nezbytné k výkonu své funkce a nenacházel se v žádném střetu zájmů.

2. Příslušný orgán určí úměrně daným okolnostem pravomoci dočasného správce při jeho jmenování. Tyto pravomoci mohou zahrnovat některé nebo veškeré pravomoci řídicího orgánu instituce podle stanov instituce a podle vnitrostátního práva, včetně pravomoci vykonávat některé nebo veškeré administrativní funkce vedoucího orgánu instituce. Pravomoci dočasného správce ve vztahu k instituci musí být v souladu s platným právem obchodních společností.

3. Úlohu a funkce dočasného správce určí příslušný orgán při jmenování; tato úloha a tyto funkce mohou zahrnovat zjišťování finanční situace instituce, řízení činností nebo části činností instituce s cílem zachovat nebo obnovit finanční situaci instituce a přijímání opatření na obnovu řádného a obezřetného řízení činností instituce. Příslušný orgán při jmenování určí veškeré meze úlohy a funkcí dočasného správce.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly výlučnou pravomoc jmenovat a odvolávat každého dočasného správce. Příslušný orgán může odvolat dočasného správce kdykoli a z jakéhokoli důvodu. Příslušný orgán může kdykoli měnit podmínky jmenování dočasného správce, s výhradou tohoto článku.

5. Příslušný orgán může vyžadovat, aby některé úkony dočasného správce podléhaly předchozímu schválení příslušného orgánu. Příslušný orgán stanoví veškeré takové požadavky v okamžiku jmenování dočasného správce nebo v okamžiku jakékoli změny podmínek jmenování dočasného správce.

Dočasný správce smí v každém případě vykonávat pravomoc svolat valnou hromadu akcionářů instituce a stanovit její pořad jednání pouze s předchozím souhlasem příslušného orgánu.

6. Příslušný orgán může vyžadovat, aby dočasný správce v odstupech stanovených příslušným orgánem a na konci svého mandátu vypracovával zprávy o finanční situaci instituce a o krocích uskutečněných během doby, po kterou je jmenován.

7. Dočasný správce je jmenován nejvýše na jeden rok. Tuto dobu lze ve výjimečných případech prodloužit, jestliže jsou podmínky pro jmenování dočasného správce i nadále splněny. Příslušný orgán odpovídá za zjištění, zda jsou okolnosti vhodné pro zachování pozice dočasného správce, a odůvodňuje každé takové rozhodnutí akcionářům.

8. S výhradou tohoto článku nejsou jmenováním dočasného správce dotčena práva akcionářů v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem v oblasti obchodních společností.

9. Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem omezit odpovědnost každého dočasného správce za škodu způsobenou jeho jednáním nebo opomenutím při výkonu svých povinností v souladu s odstavcem 3.

10. Dočasný správce jmenovaný v souladu s tímto článkem není považován za stínového ředitele ani za skutečného ředitele podle vnitrostátního práva.

Článek 30

Koordinace opatření včasného zásahu a jmenování dočasného správce ve vztahu ke skupinám

1. Pokud jsou ve vztahu k mateřskému podniku v Unii splněny podmínky pro uložení požadavků podle článku 27 nebo jmenování dočasného správce v souladu s článkem 29, oznámí to orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě orgánu EBA a konzultuje s ostatními příslušnými orgány v kolegiu dohledu.

2. V návaznosti na toto oznámení a konzultaci orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě rozhodne, zda je ve vztahu k příslušnému mateřskému podniku v Unii třeba použít některé z opatření podle článku 27 nebo jmenovat dočasného správce podle článku 29 ve vztahu k příslušnému mateřskému podniku v Unii, přičemž zohlední dopad těchto opatření na subjekty skupiny v dalších členských státech. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí toto rozhodnutí ostatním příslušným orgánům v kolegiu dohledu a orgánu EBA.

3. Pokud jsou ve vztahu k dceřinému podniku mateřského podniku v Unii splněny podmínky pro uložení požadavků podle článku 27 nebo jmenování dočasného správce v souladu s článkem 29, oznámí to příslušný orgán odpovědný za dohled na individuálním základě, jenž hodlá přijmout opatření v souladu s uvedenými články, orgánu EBA a konzultuje s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě.

Po obdržení oznámení může orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě posoudit pravděpodobný dopad uložení požadavků podle článku 27 nebo jmenování dočasného správce podle článku 29 na dotčenou instituci, skupinu nebo subjekty skupiny v jiných členských státech. Výsledky tohoto posouzení sdělí příslušnému orgánu do tří dnů.

V návaznosti na toto oznámení a konzultaci příslušný orgán rozhodne, zda je třeba použít některé z opatření podle článku 27 nebo jmenovat dočasného správce podle článku 29. Rozhodnutí patřičně zohlední veškerá posouzení orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě. Příslušný orgán oznámí toto rozhodnutí orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, dalším příslušným orgánům v kolegiu dohledu a orgánu EBA.

4. Pokud více než jeden příslušný orgán hodlá jmenovat dočasného správce nebo uplatnit kterékoli z opatření uvedených v článku 27 na více než jednu instituci ze stejné skupiny, posoudí orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní relevantní příslušné orgány, zda je vhodnější jmenovat stejného dočasného správce pro všechny dotčené subjekty nebo koordinovat uplatnění kteréhokoli z opatření uvedených v článku 27 na více než jednu instituci, aby se usnadnila řešení napravující finanční situaci dotčené instituce. Posouzení má podobu společného rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a ostatních relevantních příslušných orgánů. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do pěti dnů ode dne oznámení uvedeného v odstavci 1. Společné rozhodnutí musí být odůvodněné a mít podobu dokumentu, který orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Není-li společného rozhodnutí dosaženo do pěti dnů, mohou orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány pro dceřiné podniky přijmout individuální rozhodnutí o jmenování dočasného správce pro instituce, za něž nesou odpovědnost, a o uplatnění kteréhokoli z opatření uvedených v článku 27.

5. Nesouhlasí-li dotčený příslušný orgán s rozhodnutím oznámeným v souladu s odstavci 1 nebo 3 nebo neexistuje-li společné rozhodnutí podle odstavce 4, může příslušný orgán danou záležitost v souladu s odstavcem 6 předložit orgánu EBA.

6. Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům, které hodlají uplatnit jedno nebo více opatření podle čl. 27 odst. 1 písm. a) této směrnice ve vztahu k bodům 4, 10, 11 a 19 oddílu A přílohy této směrnice, podle čl. 27 odst. 1 písm. e) této směrnice nebo podle čl. 27 odst. 1 písm. g) této směrnice, dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Rozhodnutí každého z příslušných orgánů musí být odůvodněné. Musí zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené během konzultačního období uvedeného v odstavci 1 nebo 3 nebo během pětidenního období uvedeného v odstavci 4, jakož i možný dopad rozhodnutí na finanční stabilitu v dotčených členských státech. Rozhodnutí poskytne mateřskému podniku v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a dceřiným podnikům příslušné orgány jejich členského státu.

V případech uvedených v odstavci 6 tohoto článku, pokud před koncem konzultačního období uvedeného v odstavci 1 nebo 3 tohoto článku nebo na konci pětidenního období uvedeného v odstavci 4 tohoto článku kterýkoli z dotčených příslušných orgánů předložil záležitost orgánu EBA v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní příslušné orgány přijetí svých rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které může EBA přijmout v souladu s čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a přijmou své rozhodnutí v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená pětidenní lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do tří dnů. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí výše uvedeného pětidenního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

8. Pokud EBA nerozhodne do tří dnů, použijí se individuální rozhodnutí přijatá v souladu s odstavcem 1 nebo 3 nebo s odst. 4 třetím pododstavcem.

HLAVA IV

ŘEŠENÍ KRIZE

KAPITOLA I

Účel, podmínky a obecné zásady

Článek 31

Účel řešení krize

1. Při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize orgány příslušné k řešení krize zohledňují účel řešení krize a volí si nástroje a pravomoci, jimiž lze nejlépe dosáhnout jednotlivých účelů relevantních pro okolnosti případu.

2. Účely řešení krize uvedené v odstavci 1 jsou:

- a) zajistit kontinuitu zásadních funkcí;
- b) zabránit významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém, zejména zabráněním šíření krize, včetně v rámci tržní infrastruktury, a udržení tržní disciplíny;
- c) chránit veřejné finanční prostředky tím, že se minimalizuje spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu;
- d) chránit vkladatele, na které se vztahuje směrnice 2014/49/EU, a investory, na které se vztahuje směrnice 97/9/ES;
- e) chránit finanční prostředky a aktiva klientů.

Při dosahování výše uvedených účelů se orgán příslušný k řešení krize snaží minimalizovat náklady na řešení krize a zabránit snižování hodnoty, jež není nezbytné pro dosažení účelu řešení krize.

3. S výhradou různých ustanovení této směrnice mají jednotlivé účely řešení krize stejnou důležitost a orgány příslušné k řešení krize je vzájemně vyvažují, jak je to vhodné vzhledem k povaze a okolnostem každého případu.

Článek 32

Podmínky zahájení řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize podnikly opatření k řešení krize ve vztahu k instituci uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a), pouze pokud se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že jsou splněny veškeré tyto podmínky:

- a) zjištění, že instituce je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, učinil příslušný orgán po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize nebo, za podmínek stanovených v odstavci 2, orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem;
- b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, nebo opatření dohledu, včetně opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů podle čl. 59 odst. 2, přijatá ve vztahu k instituci;
- c) opatření k řešení krize jsou nezbytná ve veřejném zájmu podle odstavce 5.

2. Členské státy mohou stanovit, že vedle příslušného orgánu může zjištění, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné podle odst. 1 písm. a), učinit orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem, pokud mají orgány příslušné k řešení krize podle vnitrostátního práva nezbytné nástroje, aby takové zjištění učinily, zejména přiměřený přístup k příslušným informacím. Příslušný orgán poskytne orgánu příslušnému k řešení krize neprodleně všechny relevantní informace, které orgán příslušný k řešení krize požaduje k provedení svého posouzení.

3. Předchozí přijetí opatření včasného zásahu podle článku 27 není podmínkou přijetí opatření k řešení krize.

4. Pro účely odst. 1 písm. a) se má za to, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) instituce porušuje požadavky pro pokračující povolení způsobem, který by odůvodnil odebrání povolení příslušným orgánem, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že instituce v blízké budoucnosti požadavky takto poruší, mimo jiné z toho důvodu, že jí vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají veškerý její kapitál nebo jeho významnou část;
- b) aktiva instituce jsou nižší než její závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;
- c) instituce není schopna splácet své splatné dluhy nebo jiné závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;
- d) je vyžadována mimořádná veřejná finanční podpora, s výjimkou případů, kdy v zájmu zamezení nebo nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu a zachování finanční stability má tato mimořádná veřejná finanční podpora jednu z těchto podob:
 - i) státní záruka za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami v souladu s podmínkami centrálních bank;

ii) státní záruka za nově vydané závazky; nebo

iii) kapitálová injekce nebo nákup kapitálových nástrojů při cenách a za podmínky, jež neposkytují instituci výhodu, jestliže v okamžiku poskytnutí veřejné podpory nejsou splněny podmínky uvedené v písmenech a), b) nebo c) tohoto odstavce ani nenastaly okolnosti uvedené v čl. 59 odst. 3.

V každém z případů uvedených v prvním pododstavci písm. d) bodech i), ii) a iii) musí být záruky nebo rovnocenná opatření v nich uvedené omezeny na solventní instituce a podléhají konečnému schválení podle rámci Unie pro státní podporu. Tato opatření musí být svou povahou preventivní a dočasná, musí být přiměřená z hlediska nápravy důsledků závažného narušení a nesmějí být použita k vyrovnání ztrát, jež instituce utrpěla nebo pravděpodobně utrpí v blízké budoucnosti.

Podpůrná opatření uvedená v prvním pododstavci písm. d) bodě iii) musí být omezena na injekce nezbytné k řešení nedostatku kapitálu zjištěného při vnitrostátních či unijních zátěžových testech nebo testech v rámci jednotného mechanismu dohledu, při přezkumech kvality nebo podobných výkonech, které provádí Evropská centrální banka, EBA nebo vnitrostátní orgány a případně potvrzuje příslušný orgán.

EBA vydá do 3. ledna 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 o druhu výše uvedených testů, přezkumů nebo výkonů, které mohou k této podpoře vést.

Do 31. prosince 2015 Komise přezkoumá, zda je nadále třeba umožňovat podpůrná opatření podle prvního pododstavce písm. d) bodu iii), a podmínky, které je třeba plnit v případě pokračování, a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. K této zprávě případně připojí legislativní návrh.

5. Pro účely odst. 1 písm. c) tohoto článku se opatření k řešení krize považují za opatření ve veřejném zájmu, pokud jsou nezbytná pro dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize stanovených v článku 31, jsou ve vztahu k uvedeným účelům přiměřená a likvidací instituce v běžném úpadečném řízení by uvedených účelů řešení krize ve stejné míře dosaženo nebylo.

6. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 na podporu sbližování praxe dohledu a řešení krize, pokud jde o výklad různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné.

Článek 33

Podmínky zahájení řešení krize finančních institucí a holdingových společností

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k finanční instituci uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), pokud jsou podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 splněny ve vztahu k finanční instituci i ve vztahu k mateřskému podniku podléhajícímu dohledu na konsolidovaném základě.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), pokud jsou podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 splněny ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) i ve vztahu k jednomu nebo více dceřiným podnikům, nebo není-li dceřiný podnik usazen v Unii, pokud orgán třetí země shledal, že splňuje podmínky zahájení řešení krize podle práva této třetí země.

3. Pokud dceřiné instituce holdingové společnosti se smíšenou činností přímo nebo nepřímo drží zprostředkující finanční holdingová společnost, zajistí členské státy, aby opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny byla přijímána ve vztahu ke zprostředkující finanční holdingové společnosti, a nikoli ve vztahu k holdingové společnosti se smíšenou činností.

4. S výhradou odstavce 3 tohoto článku, bez ohledu na to, zda subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1, mohou orgány příslušné k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) přijmout opatření k řešení krize, pokud jeden nebo více dceřiných podniků, jež jsou institucemi, splňují podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1, 4 a 5 a jejich aktiva a závazky jsou takové, že jejich selhání ohrožuje instituci nebo skupinu jako celek, nebo pokud insolvenční právo členského státu požaduje, aby se skupiny považovaly za celek, a opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) jsou nezbytná k řešení krize těchto dceřiných podniků, jež jsou institucemi, nebo k řešení krize celé skupiny.

Pro účely odstavce 2 a prvního pododstavce tohoto odstavce mohou při posuzování, zda jsou splněny podmínky čl. 32 odst. 1 ve vztahu k jednomu nebo více dceřiným podnikům, jež jsou institucemi, orgán instituce příslušný k řešení krize a orgán subjektu uvedeného v článku 1 odst. 1 písm. c) nebo d) příslušný k řešení krize na základě vzájemné dohody odhlédnout od jakéhokoli převodu kapitálu nebo ztrát mezi subjekty uvnitř skupiny, včetně výkonu pravomocí k odpisu či konverzi.

Článek 34

Obecné zásady řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize přijaly veškerá vhodná opatření s cílem zajistit, aby byla opatření k řešení krize přijímána v souladu s těmito zásadami:

- a) nejprve nesou ztráty akcionáři instituce v režimu řešení krize;
- b) po akcionářích nesou ztráty věřitelé instituce v režimu řešení krize v souladu s pořadím priority jejich pohledávek v běžném úpadkovém řízení, není-li v této směrnici výslovně stanoveno jinak;
- c) vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce v režimu řešení krize jsou vyměněny, s výjimkou těch případů, kdy je úplné nebo částečné zachování vedoucího orgánu a vrcholného vedení s ohledem na okolnosti považováno za nezbytné pro dosažení účelu řešení krize;
- d) vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce v režimu řešení krize poskytne veškerou nezbytnou pomoc pro dosažení účelu řešení krize;
- e) fyzické a právnické osoby nesou v souladu s právem členského státu podle občanského nebo trestního práva svou odpovědnost za selhání instituce;
- f) pokud není v této směrnici stanoveno jinak, věřitelům stejné třídy se dostane rovného zacházení;
- g) žádnému věřiteli nevzniknou větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) byly likvidovány v běžném úpadkovém řízení v souladu se zárukami uvedenými v článcích 73 až 75;
- h) pojištěné vklady jsou plně chráněny; a
- i) opatření k řešení krize jsou přijímána v souladu se zárukami stanovenými v této směrnici.

2. Pokud je instituce subjektem skupiny a aniž je dotčen článek 31, orgány příslušné k řešení krize používají nástroje k řešení krize a vykonávají pravomoci k řešení krize způsobem, jenž minimalizuje dopad na jiné subjekty skupiny a na skupinu jako celek a minimalizuje nepříznivý dopad na finanční stabilitu v Unii a jejích členských státech, zejména v zemích, kde skupina působí.

3. Členské státy při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize zajistí jejich soulad s rámcem Unie pro státní podporu, pokud je to na místě.

4. Použije-li se vůči instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 písm. b), c) nebo d) nástroj převodu činnosti, nástroj překlenovací instituce nebo nástroj oddělení aktiv, má se za to, že pro účely čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ⁽¹⁾ je daná instituce nebo daný subjekt uvedený v čl. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice předmětem konkurzního řízení nebo obdobného úpadkového řízení.

5. Při použití nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomoci k řešení krize orgány příslušné k řešení krize informují zástupce zaměstnanců a konzultují s nimi.

6. Orgány příslušné k řešení krize používají nástroje k řešení krize a vykonávají pravomoci k řešení krize bez toho, aby byla dotčena ustanovení o zastoupení zaměstnanců ve vedoucích orgánech společností, jak jsou stanovena ve vnitrostátním právu či zvyklostech.

KAPITOLA II

Zvláštní správa

Článek 35

Zvláštní správa

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly jmenovat zvláštního správce, jenž nahradí vedoucí orgán instituce v režimu řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize jmenování zvláštního správce zveřejní. Členské státy dále zajistí, aby zvláštní správce měl kvalifikaci, schopnosti a znalosti nezbytné k výkonu své funkce.

2. Zvláštní správce má veškeré pravomoci akcionářů a vedoucího orgánu instituce. Zvláštní správce však smí vykonávat tyto pravomoci pouze pod kontrolou orgánu příslušného k řešení krize.

3. Zvláštní správce má zákonnou povinnost přijmout veškerá nezbytná opatření a prosazovat účely řešení krize, jež jsou uvedeny v článku 31, a provádět opatření k řešení krize podle rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize. Je-li to nezbytné, má tato povinnost přednost před jakoukoli jinou povinností vedení podle stanov instituce nebo vnitrostátního práva, pokud je s nimi v rozporu. Uvedená opatření mohou zahrnovat navýšení kapitálu, reorganizaci vlastnické struktury instituce nebo převzetí institucemi, které jsou finančně a organizačně zdravé, v souladu s nástroji k řešení krize uvedenými v kapitole IV.

4. Příslušné orgány mohou stanovit meze úkonů zvláštního správce nebo vyžadovat, aby některé jeho kroky podléhaly předchozímu schválení příslušného orgánu. Příslušné orgány mohou zvláštního správce kdykoli odvolat.

5. Členské státy vyžadují, aby zvláštní správce pro jmenující orgán příslušný k řešení krize v pravidelných odstupuzech stanovených tímto orgánem a na počátku a na konci svého mandátu vypracovával zprávy o hospodářské a finanční situaci instituce a o krocích uskutečněných při plnění svých povinností.

6. Zvláštní správce je jmenován nejvýše na jeden rok. Tuto dobu lze ve výjimečných případech prodloužit, jestliže orgán příslušný k řešení krize shledá, že podmínky pro jmenování zvláštního správce jsou i nadále splněny.

7. Pokud více orgánů příslušných k řešení krize hodlá jmenovat zvláštního správce ve vztahu k subjektu patřícímu do skupiny, posoudí, zda je vhodnější jmenovat stejného zvláštního správce pro všechny dotyčné subjekty, aby se usnadnila řešení napravující finanční zdraví dotyčných subjektů.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

8. Pokud vnitrostátní právo umožňuje jmenovat v případech platební neschopnosti správu pro úpadkové řízení, může být tato správa zvláštní správou podle tohoto článku.

KAPITOLA III

Oceňování

Článek 36

Ocenění pro účely řešení krize

1. Před přijetím opatření k řešení krize nebo výkonem pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby osoba nezávislá na jakémkoli veřejném orgánu, včetně orgánu příslušného k řešení krize, a na instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) provedla poctivé, obezřetné a realistické ocenění aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d). S výhradou odstavce 13 tohoto článku a článku 85, pokud jsou splněny veškeré požadavky stanovené v tomto článku, považuje se toto ocenění za konečné.

2. Pokud nezávislé ocenění podle odstavce 1 není možné, mohou orgány příslušné k řešení krize provést prozatímní ocenění aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s odstavcem 9 tohoto článku.

3. Cílem ocenění je posoudit hodnotu aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež splňují podmínky zahájení řešení krize podle článků 32 a 33.

4. Účelem ocenění je:

- a) poskytnout informace ke zjištění, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize nebo podmínky pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů;
- b) jsou-li podmínky zahájení řešení krize splněny, poskytnout informace k rozhodnutí o vhodném opatření k řešení krize, které má být ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijato;
- c) je-li vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi relevantních kapitálových nástrojů, poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo nařazení akcií nebo jiných nástrojů účasti a rozsahu odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů;
- d) je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu odpisu nebo konverze způsobilých závazků;
- e) je-li použit nástroj překlenuvací instituce nebo nástroj oddělení aktiv, poskytnout informace k rozhodnutí o aktivech, právech, závazcích nebo akciích nebo jiných nástrojích účasti, které mají být převedeny, a rozhodnutí o hodnotě jakéhokoli protiplnění, které má být vyplaceno instituci v režimu řešení krize nebo případně vlastníkům akcií nebo jiných nástrojů účasti;
- f) je-li použit nástroj převodu činnosti, poskytnout informace k rozhodnutí o aktivech, právech, závazcích nebo akciích nebo jiných nástrojích účasti, které mají být převedeny, k tomu, aby orgán příslušný k řešení krize porozuměl, co představuje obchodní podmínky pro účely článku 38;
- g) ve všech případech zajistit, aby v okamžiku použití nástrojů k řešení krize nebo výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi relevantních kapitálových nástrojů byly plně uznány veškeré ztráty spojené s aktivy instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

5. Aniž je případně dotčen rámec Unie pro státní podporu, musí ocenění vycházet z obezřetných předpokladů, včetně poměrů neplnění a závažnosti ztrát. Ocenění nesmí předpokládat žádné potenciální poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory, nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou ani jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby, počínaje okamžikem, kdy je přijato opatření k řešení krize nebo je vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi relevantních kapitálových nástrojů. Ocenění dále zohlední skutečnost, že pokud je použit jakýkoli nástroj k řešení krize:

- a) orgán příslušný k řešení krize a jakýkoli mechanismus financování jednající podle článku 101 může v souladu s čl. 37 odst. 7 od instituce v režimu řešení krize získat zpět veškeré přiměřené, řádně vynaložené výdaje;
- b) mechanismus financování k řešení krizí může účtovat úroky nebo poplatky ve vztahu k úvěrům nebo zárukám poskytnutým instituci v režimu řešení krize v souladu s článkem 101.

6. Ocenění doplní následující informace uvedené v účetních knihách a evidenci instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d):

- a) aktuální rozvaha a zpráva o finanční pozici instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- b) analýza a odhad účetní hodnoty aktiv;
- c) seznam dlužných rozvahových a podrozvahových závazků uvedených v knihách a záznamech instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) s uvedením příslušných úvěrů a úrovní priority podle použitelného insolvenčního práva.

7. Ve vhodných případech mohou být informace uvedené v odst. 6 písm. b) k rozhodnutím uvedeným v odst. 4 a písm. e) a f) doplněny analýzou a oceněním hodnoty aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) na základě tržní hodnoty.

8. V ocenění se uvede rozdělení věřitelů do tříd podle úrovní jejich priority podle použitelného insolvenčního práva a odhad zacházení, jakého by se podle očekávání každé třídy akcionářů a věřitelů dostalo, kdyby daná instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) byly likvidovány v běžném úpadkovém řízení.

Tímto oceněním není dotčeno uplatňování zásady, že žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení, jež má být učiněno podle článku 74.

9. Pokud v důsledku naléhavosti okolností daného případu není možné dodržet požadavky stanovené v odstavcích 6 a 8, nebo se použije odstavec 2, provede se prozatímní ocenění. Toto prozatímní ocenění musí splňovat požadavky odstavce 3, a pokud je to za daných okolností přiměřeně proveditelné, i požadavky odstavců 1, 6 a 8.

Prozatímní ocenění uvedené v tomto odstavci zahrnuje náležitě odůvodněnou rezervu na dodatečné ztráty.

10. Ocenění, které nespĺňuje veškeré požadavky stanovené v tomto článku, se považuje za prozatímní, dokud nezávislá osoba neprovede ocenění, které je plně v souladu s veškerými požadavky podle tohoto článku. Uvedené konečné následné ocenění se provede, jakmile je to uskutečnitelné. Může být provedeno buď odděleně od ocenění podle článku 74, nebo současně s ním a touž nezávislou osobou, avšak jde o dvě různá ocenění.

Účelem konečného následného ocenění je:

a) zajistit, aby veškeré ztráty spojené s aktivy instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) byly plně uznány v účetních knihách instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);

b) poskytnout informace k rozhodnutí o zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů nebo o zvýšení hodnoty hrazeného protiplnění v souladu s odstavcem 11.

11. Je-li odhad čisté hodnoty aktiv instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podle konečného následného ocenění vyšší než odhad čisté hodnoty aktiv instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podle prozatímního ocenění, může orgán příslušný k řešení krize:

a) vykonat svou pravomoc zvýšit hodnotu pohledávek věřitelů nebo vlastníků příslušných kapitálových nástrojů, které byly odepsány v rámci nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů;

b) uložit překlenovací instituci nebo společnosti pro správu aktiv, aby ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům uhradily další protiplnění instituci v režimu řešení krize, nebo případně ve vztahu k akciím nebo nástrojům účasti jejich vlastníků.

12. Bez ohledu na odstavec 1 se prozatímní ocenění provedené v souladu s odstavci 9 a 10 považuje za platný základ k přijímání opatření k řešení krize orgány příslušnými k řešení krize, včetně převzetí kontroly nad institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v selhání, nebo k výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů.

13. Ocenění je nedílnou součástí rozhodnutí použít nástroj k řešení krize nebo vykonat pravomoc k řešení krize nebo rozhodnutí vykonat pravomoc k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů. Samotné ocenění nepodléhá soudnímu přezkumu, ale může být přezkoumáno soudem společně s rozhodnutím podle článku 85.

14. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících okolnosti, za kterých je určitá osoba nezávislá na orgánu příslušném k řešení krize i na instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) pro účely odstavce 1 tohoto článku a pro účely článku 74.

15. EBA může vypracovat návrhy regulačních technických norem upřesňujících pro účely odstavců 1, 3 a 9 tohoto článku a pro účely článku 74 tato kritéria:

a) metodiku pro posouzení hodnoty aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);

b) oddělení ocenění podle článků 36 a 74;

c) metodiku pro výpočet rezervy na dodatečné ztráty a její zahrnutí do prozatímního ocenění.

16. EBA předloží Komisi návrhy regulačních technických norem uvedené v odstavci 14 do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavcích 14 a 15 tohoto článku v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA IV

Nástroje k řešení krize

O d d í l 1

O b e c n é z á s a d y

Článek 37

Obecné zásady pro nástroje k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly nezbytné pravomoci k použití nástrojů k řešení krize na instituce a na subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které splňují příslušné podmínky zahájení řešení krize.
2. Pokud se orgán příslušný k řešení krize rozhodne použít nástroje k řešení krize na instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a toto opatření k řešení krize by mělo za následek ztráty, které by nesli věřitelé, nebo konverzi jejich pohledávek, vykoná orgán příslušný k řešení krize pravomoc k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů podle článku 59 bezprostředně před použitím nástroje k řešení krize nebo současně s jeho použitím.
3. Nástroje k řešení krize uvedené v odstavci 1 jsou:
 - a) nástroj převodu činnosti;
 - b) nástroj překlenovací instituce;
 - c) nástroj oddělení aktiv;
 - d) nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů.
4. S výhradou odstavce 5 mohou orgány příslušné k řešení krize použít nástroje k řešení krize jednotlivě nebo je mohou jakkoli kombinovat.
5. Nástroj oddělení aktiv mohou orgány příslušné k řešení krize použít pouze současně s jiným nástrojem k řešení krize.
6. Pokud jsou použity pouze nástroje uvedené v odst. 3 písm. a) nebo b) tohoto článku, a to pouze k částečnému převodu aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize, zbytková část instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), z nichž byly aktiva, práva nebo závazky převedeny, se likviduje v běžném úpadkovém řízení. Likvidace se provede v přiměřené lhůtě s ohledem na případnou potřebu, aby daná instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) poskytovaly služby nebo podporu podle článku 65, a příjemci se tak umožnilo provozovat činnosti nebo poskytovat služby získané uvedeným převodem, a na jakýkoli jiný důvod, podle něhož je další trvání zbytkové části instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezbytné pro dosažení účelu řešení krize nebo souladu se zásadami uvedenými v článku 34.
7. Orgán příslušný k řešení krize a jakýkoli mechanismus financování jednající podle článku 101 může získat zpět veškeré přiměřené výdaje řádně vynaložené v souvislosti s použitím nástrojů či pravomocí k řešení krize nebo vládních nástrojů finanční stabilizace jedním nebo více z těchto způsobů:
 - a) jakožto odpočet od jakéhokoli protiplnění, které příjemce hradí instituci v režimu řešení krize nebo případně vlastníkům akcií nebo jiných nástrojů účasti;

- b) od instituce v režimu řešení krize, jakožto přednostní věřitel, nebo
- c) z výnosů dosažených v důsledku ukončení provozu překlenovací instituce nebo společnosti pro správu aktiv, jakožto přednostní věřitel.

8. Členské státy zajistí, aby se na převod aktiv, práv nebo závazků z instituce v režimu řešení krize na jiný subjekt v důsledku použití nástroje k řešení krize nebo výkonu pravomoci k řešení krize nebo použití vládních nástrojů finanční stabilizace nepoužila pravidla vnitrostátního insolvenčního práva, která se týkají neplatnosti nebo nevymahatelnosti právních aktů poškozujících věřitele.

9. Členské státy mohou orgánům příslušným k řešení krize svěřit další nástroje a pravomoci vykonatelné v případě, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňují podmínky zahájení řešení krize, pokud:

- a) při uplatnění vůči přeshraničním skupinám tyto další pravomoci nepředstavují překážku účinnému řešení na úrovni skupiny a
- b) jsou v souladu s účelem řešení krize a obecnými zásadami řešení krize uvedenými v člancích 31 a 34.

10. Ve velmi mimořádných situacích systémové krize může orgán příslušný k řešení krize hledat financování z alternativních finančních zdrojů prostřednictvím využití vládních nástrojů stabilizace podle článků 56 až 58c, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) akcionáři, držitelé jiných nástrojů účasti, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných způsobitelných závazků odpisem, konverzí nebo jinak přispěli k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize, přičemž se vychází z ocenění v souladu s článkem 36 provedeného k okamžiku opatření k řešení krize;
- b) toto financování podléhá předchozímu a konečnému schválení podle rámce Unie pro státní podporu.

Oddíl 2

Nástroj převodu činnosti

Článek 38

Nástroj převodu činnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převést na kupujícího, jenž není překlenovací institucí:

- a) akcie nebo jiné nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize;
- b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize.

S výhradou odstavců 8 a 9 tohoto článku a článku 85 dochází k převodu uvedenému v prvním pododstavci tohoto odstavce bez získání souhlasu akcionářů instituce v režimu řešení krize nebo jakékoli třetí strany jiné než kupujícího a bez dodržení jakýchkoli jiných procesních požadavků podle práva obchodních společností nebo práva cenných papírů než těch, které jsou uvedeny v článku 39.

2. Převod podle odstavce 1 se provádí za obchodních podmínek, s ohledem na okolnosti a v souladu s rámcem Unie pro státní podporu.

3. V souladu s odstavcem 2 tohoto článku učiní orgány příslušné k řešení krize veškeré přiměřené kroky, aby pro převod dosáhly obchodních podmínek, které jsou v souladu s oceněním provedeným podle článku 36, s ohledem na okolnosti případu.

4. S výhradou čl. 37 odst. 7 se jakékoli protiplnění uhrazené kupujícím použije ve prospěch:

a) majitelů akcií nebo jiných nástrojů účasti, pokud byl převod činnosti uskutečněn převodem akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize z držitelů těchto akcií nebo nástrojů na kupujícího;

b) instituce v režimu řešení krize, pokud byl převod činnosti uskutečněn převodem některých nebo všech aktiv nebo závazků této instituce na kupujícího.

5. Při použití nástroje převodu činnosti může orgán příslušný k řešení krize vykonat pravomoc k převodu více než jednou s cílem provést další převody akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize anebo aktiv, práv nebo závazků této instituce.

6. Po použití nástroje převodu činnosti mohou orgány příslušné k řešení krize se souhlasem kupujícího vykonat pravomoci k převodu ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům převedeným na kupujícího s cílem převést tato aktiva, práva nebo závazky zpět na instituci v režimu řešení krize, nebo akcie nebo jiné nástroje účasti zpět na jejich původní vlastníky; instituce v režimu řešení krize nebo původní vlastníci jsou povinni taková aktiva, práva nebo závazky anebo akcie nebo jiné nástroje účasti převzít zpět.

7. Kupující musí mít nezbytná povolení k provozování činnosti, kterou zakoupí, je-li převod proveden podle odstavce 1. Příslušné orgány zajistí, aby žádost o povolení byla posouzena včas, ve spojení převodem.

8. Odchylně od článků 22 až 25 směrnice 2013/36/EU, od požadavku informování příslušných orgánů podle článku 26 směrnice 2013/36/EU, od čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 1 a 2 a článků 12 a 13 směrnice 2014/65/EU a od požadavku hlášení podle čl. 11 odst. 3 uvedené směrnice, pokud by převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na základě použití nástroje převodu činnosti měl za následek nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti v instituci druhu uvedeného v čl. 22 odst. 1 směrnice 2013/36/EU nebo čl. 11 odst. 1 směrnice 2014/65/EU, provede příslušný orgán uvedené instituce posouzení požadované podle uvedených článků včas a způsobem, jenž nezdržuje použití nástroje převodu činnosti ani nebrání tomu, aby opatření k řešení krize dosáhla relevantních účelů řešení krize.

9. Členské státy zajistí, aby se v případě, že příslušný orgán dané instituce nedokončil posouzení uvedené v odstavci 8 ke dni převodu akcií nebo jiných nástrojů účasti na základě použití nástroje převodu činnosti orgánem příslušným k řešení krize, použila tato ustanovení:

a) uvedený převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele má okamžitý právní účinek;

b) v průběhu lhůty pro posouzení a jakékoli lhůty pro odprodej akcií nebo jiných nástrojů účasti stanovené v písmeni f) je pozastaveno hlasovací právo nabyvatele spojené s těmito akciemi nebo jinými nástroji účasti a toto právo má pouze orgán příslušný k řešení krize, který je není povinen vykonat a nenese žádnou odpovědnost za výkon nebo zdržení se výkonu takového hlasovacího práva;

- c) v průběhu lhůty pro posouzení nebo jakékoli lhůty pro odprodej akcií nebo jiných nástrojů účasti stanovené v písmeni f) se na tyto převody akcií nebo jiných nástrojů účasti nepoužijí sankce ani jiná opatření za porušení požadavků týkajících se nabývání nebo zcizování kvalifikovaných účastí uvedené v článcích 66, 67 a 68 směrnice 2013/36/EU;
- d) bezprostředně po dokončení posouzení příslušný orgán písemně oznámí orgánu příslušnému k řešení krize a nabyvateli, zda takový převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele schvaluje nebo s ním v souladu s čl. 22 odst. 5 směrnice 2013/36/EU nesouhlasí;
- e) schválí-li příslušný orgán takový převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele, má se za to, že nabyvatel plně nabývá hlasovacího práva spojeného s těmito akciemi nebo jinými nástroji účasti bezprostředně poté, co orgán příslušný k řešení krize a nabyvatel obdrželi oznámení o tomto schválení od příslušného orgánu;
- f) nesouhlasí-li příslušný orgán s takovým převodem akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele:
 - i) hlasovací právo spojené s danými akciemi nebo jinými nástroji účasti stanovené v písmeni b) zůstává plně platné a účinné;
 - ii) orgán příslušný k řešení krize může po nabyvateli požadovat, aby dané akcie nebo jiné nástroje účasti odprodal ve lhůtě, kterou za tímto účelem orgán příslušný k řešení krize stanoví s přihlédnutím k převažujícím tržním podmínkám; a
 - iii) pokud nabyvatel dané akcie nebo jiné nástroje účasti neodprodá ve lhůtě stanovené orgánem příslušným k řešení krize, může příslušný orgán se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize nabyvateli uložit sankce a jiná opatření za porušení požadavků týkajících se nabývání nebo zcizování kvalifikovaných účastí uvedených v článcích 66, 67 a 68 směrnice 2013/36/EU.

10. Převody provedené na základě nástroje převodu činnosti podléhají zárukám uvedeným v hlavě IV kapitole VII.

11. Pro účely výkonu práva poskytovat služby nebo se usadit v jiném členském státě v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo směrnicí 2014/65/EU se kupující považuje za pokračování instituce v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež tato instituce vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

12. Členské státy zajistí, aby kupující uvedený v odstavci 1 mohl nadále vykonávat práva instituce v režimu řešení krize na členství v platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání, na burzách cenných papírů, v systémech pro odškodnění investorů a systémech pojištění vkladů a na přístup k nim za předpokladu, že splňuje kritéria pro členství a účast pro účast v těchto systémech.

Bez ohledu na první pododstavec členské státy zajistí, aby:

- a) přístup nemohl být odepřen z důvodu, že kupující nemá rating od ratingové agentury nebo tento rating neodpovídá úrovní ratingu požadovaným pro udělení přístupu k systémům uvedeným v prvním pododstavci;
- b) pokud kupující nesplňuje kritéria pro členství nebo účast v příslušném platebním a zúčtovacím systému nebo systému vypořádání, na burze cenných papírů, v systému pro odškodnění investorů nebo systému pojištění vkladů, byla práva uvedená v prvním pododstavci vykonávána po dobu, kterou může stanovit orgán příslušný k řešení krize, jež nepřesáhne 24 měsíců a již lze prodloužit na žádost kupujícího podanou orgánu příslušnému k řešení krize.

13. Aniž je dotčena hlava IV kapitola VII, nemají akcionáři nebo věřitelé instituce v režimu řešení krize a ostatní třetí strany, jejichž aktiva, práva nebo závazky nejsou převedeny, ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům ani v souvislosti s nimi žádná práva.

Článek 39

Nástroj převodu činnosti: procesní požadavky

1. S výhradou odstavce 3 tohoto článku orgán příslušný k řešení krize při použití nástroje převodu činnosti na instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) uvede na trh ta aktiva, práva, závazky, akcie nebo jiné nástroje účasti této instituce, které má v úmyslu převést, nebo přijme opatření pro jejich uvedení na trh. Soubory práv, aktiv a závazků lze uvádět na trh odděleně.

2. Aniž je případně dotčen rámec Unie pro státní podporu, uskuteční se uvedení na trh podle odstavce 1 v souladu s těmito kritérii:

- a) je co nejtransparentnější a podstatně nezkrsluje aktiva, práva, závazky, akcie nebo jiné nástroje účasti této instituce, jež příslušný orgán hodlá převést, s ohledem na okolnosti a zejména na potřebu udržet finanční stabilitu;
- b) nepřiměřeně neupřednostňuje ani nediskriminuje konkrétní potenciální kupující;
- c) je prosté jakéhokoli střetu zájmů;
- d) neposkytuje potenciálnímu kupujícímu jakoukoli neoprávněnou výhodu;
- e) zohledňuje potřebu uskutečnit rychlá opatření k řešení krize;
- f) usiluje o dosažení nejvyšší možné prodejní ceny za dotčené akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky.

S výhradou prvního pododstavce písm. b) nebrání zásady uvedené v tomto odstavci orgánu příslušnému k řešení krize oslovit konkrétní potenciální kupující.

Zveřejnění skutečnosti, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice jsou uvedeny na trh, jež by jinak bylo vyžadováno v souladu s čl. 17 odst. 1 nařízení (EU) č. 596/2014, lze pozdržet v souladu s čl. 17 odst. 4 nebo 5 uvedeného nařízení.

3. Orgán příslušný k řešení krize může použít nástroj převodu činnosti, aniž by splnil požadavky na uvedení na trh podle odstavce 1, pokud shledá, že by splnění uvedených požadavků pravděpodobně ohrozilo jeden nebo více účelů řešení krize, a zejména pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) domnívá se, že existuje podstatné ohrožení finanční stability způsobené nebo zhoršené selháním nebo pravděpodobným selháním instituce v režimu řešení krize; a
- b) domnívá se, že by splnění uvedených požadavků pravděpodobně oslabilo účinnost nástroje převodu činnosti při řešení tohoto ohrožení nebo dosažení účelu řešení krize uvedeného v čl. 31 odst. 2 písm. b).

4. EBA do 3. července 2015 vydá obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující faktické okolnosti, jež představují podstatné ohrožení, a aspekty týkající se účinnosti nástroje převodu činnosti uvedené v odst. 3 písm. a) a b).

Oddíl 3

Nástroj překlenovací instituce

Článek 40

Nástroj překlenovací instituce

1. Členské státy za účelem uplatňování nástroje překlenovací instituce a s ohledem na potřebu udržet zásadní funkce v rámci překlenovací instituce zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci převést na překlenovací instituci:

- a) akcie nebo jiné nástroje účasti vydané jednou nebo více institucemi v režimu řešení krize;
- b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky jedné nebo více institucí v režimu řešení krize.

S výhradou článku 85 může k převodu uvedenému v prvním pododstavci dojít bez získání souhlasu akcionářů institucí v režimu řešení krize nebo jakékoli třetí strany jiné než překlenovací instituce a bez dodržení jakýchkoli procesních požadavků podle práva obchodních společností nebo práva cenných papírů.

2. Překlenovací instituce je právnická osoba, která splňuje všechny tyto požadavky:

- a) je zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení krize nebo mechanismus financování k řešení krizí, a je ovládána orgánem příslušným k řešení krize;
- b) je vytvořena za účelem získání a držení některých nebo všech akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize nebo některých nebo všech aktiv, práv a závazků jedné nebo více institucí v režimu řešení krize za účelem zachování přístupu k zásadním funkcím a prodeji instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Použitím nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro účel uvedený v čl. 43 odst. 2 písm. b) nesmí být dotčena schopnost orgánu příslušného k řešení krize ovládat překlenovací instituci.

3. Při použití nástroje překlenovací instituce orgán příslušný k řešení krize zajistí, aby celková hodnota závazků převedených na překlenovací instituci nepřekročila celkovou hodnotu práv a aktiv převedených z instituce v režimu řešení krize nebo poskytnutých z jiných zdrojů.

4. S výhradou čl. 37 odst. 7 se jakékoli protiplnění uhrazené překlenovací institucí použije ve prospěch:

- a) majitelů akcií nebo jiných nástrojů účasti, pokud byl převod na překlenovací instituci uskutečněn převodem akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize z držitelů těchto akcií nebo nástrojů na překlenovací instituci;
- b) instituce v režimu řešení krize, pokud byl převod na překlenovací instituci uskutečněn převodem některých nebo všech aktiv nebo závazků instituce v režimu řešení krize na překlenovací instituci.

5. Při použití nástroje překlenovací instituce může orgán příslušný k řešení krize vykonat pravomoc k převodu více než jednou s cílem provést další převody akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize anebo aktiv, práv nebo závazků této instituce.

6. Po použití nástroje překlenovací instituce může orgán příslušný k řešení krize:

a) převádět práva, aktiva nebo závazky zpět z překlenovací instituce na instituci v režimu řešení krize anebo akcie nebo jiné nástroje účasti zpět na jejich původní vlastníky; instituce v režimu řešení krize nebo původní vlastníci jsou povinni tato aktiva, práva nebo závazky anebo akcie nebo jiné nástroje účasti převzít zpět, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 7;

b) převádět akcie nebo jiné nástroje účasti nebo aktiva, práva nebo závazky z překlenovací instituce na třetí stranu.

7. Orgány příslušné k řešení krize mohou převádět akcie nebo jiné nástroje účasti anebo aktiva, práva nebo závazky zpět z překlenovací instituce v jednom z těchto případů:

a) možnost převést konkrétní akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky zpět je výslovně uvedena v nástroji, jímž byl převod proveden;

b) konkrétní akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky ve skutečnosti nepatří do tříd akcií nebo jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v nástroji, jímž byl převod proveden, nebo nesplňují podmínky pro převod uvedených akcií nebo jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků tímto nástrojem stanovené.

Tento zpětný převod může být proveden v jakékoli lhůtě uvedené v tomto nástroji a musí splňovat veškeré další relevantní podmínky v něm uvedené.

8. Převody mezi institucí v režimu řešení krize nebo původními vlastníky akcií nebo jiných nástrojů účasti na jedné straně a překlenovací institucí na straně druhé podléhají zárukám uvedeným v hlavě IV kapitole VII.

9. Pro účely výkonu práva poskytovat služby nebo se usadit v jiném členském státě v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo směrnicí 2014/65/EU se překlenovací instituce považuje za pokračování instituce v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež instituce v režimu řešení krize vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

Pro jiné účely mohou orgány příslušné k řešení krize vyžadovat, aby se překlenovací instituce považovala za pokračování instituce v režimu řešení krize a mohla i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež instituce v režimu řešení krize vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

10. Členské státy zajistí, aby překlenovací instituce mohla nadále vykonávat práva instituce v režimu řešení krize na členství v platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání, na burzách cenných papírů, v systémech pro odškodnění investorů a systémech pojištění vkladů a na přístup k nim za předpokladu, že splňuje kritéria pro členství a účast pro účast v těchto systémech.

Bez ohledu na první pododstavec členské státy zajistí, aby:

a) přístup nemohl být odepřen z důvodu, že překlenovací instituce nemá rating od ratingové agentury nebo tento rating neodpovídá úrovní ratingu požadovaným pro udělení přístupu k systémům uvedeným v prvním pododstavci;

- b) pokud překlenovací instituce nesplňuje kritéria pro členství nebo účast v příslušném platebním a zúčtovacím systému nebo systému vypořádání, na burze cenných papírů, v systému pro odškodnění investorů nebo systému pojištění vkladů, byla práva uvedená v prvním pododstavci vykonávána po dobu, kterou může stanovit orgán příslušný k řešení krize, jež nepřesáhne 24 měsíců a již lze prodloužit na žádost překlenovací instituce podanou orgánu příslušnému k řešení krize.

11. Aniž je dotčena hlava IV kapitola VII, nemají akcionáři nebo věřitelé instituce v režimu řešení krize a ostatní třetí strany, jejichž aktiva, práva nebo závazky nejsou převedeny na překlenovací instituci, ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům převedeným na překlenovací instituci nebo k jejímu vedoucímu orgánu nebo vrcholnému vedení ani v souvislosti s nimi žádná práva.

12. Z cílů překlenovací instituce nevyplynou žádné povinnosti nebo odpovědnost vůči akcionářům nebo věřitelům instituce v režimu řešení krize a její vedoucí orgán nebo vrcholné vedení nenesou vůči těmto akcionářům nebo věřitelům žádnou odpovědnost za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností, ledaže toto jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle vnitrostátního práva a dotýká se přímo práv těchto akcionářů nebo věřitelů.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem dále omezit odpovědnost překlenovací instituce a jejího vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností.

Článek 41

Provoz překlenovací instituce

1. Členské státy zajistí, aby provoz překlenovací instituce splňoval tyto požadavky:
 - a) obsah zakládajících dokumentů překlenovací instituce schválil orgán příslušný k řešení krize;
 - b) s výhradou vlastnické struktury překlenovací instituce orgán příslušný k řešení krize buď jmenuje, nebo schvaluje vrcholné vedení překlenovací instituce;
 - c) orgán příslušný k řešení krize schvaluje odměny členů vrcholného vedení a určuje jejich příslušné odpovědnosti;
 - d) orgán příslušný k řešení krize schvaluje strategii a rizikový profil překlenovací instituce;
 - e) překlenovací instituce je povolena v souladu se směrnicí 2013/36/EU, případně směrnicí 2014/65/EU a má podle platného vnitrostátního práva nezbytná povolení provozovat činnosti nebo poskytovat služby, jež nabude na základě převodu provedeného podle článku 63 této směrnice;
 - f) překlenovací instituce splňuje požadavky nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnic 2013/36/EU a 2014/65/EU a podléhá příslušnému dohledu;
 - g) provoz překlenovací instituce je za všech okolností v souladu s rámcem Unie pro státní podporu a vedoucí orgán může odpovídajícím způsobem stanovit omezení jejího provozu.

Bez ohledu na ustanovení uvedená v prvním pododstavci písm. e) a f) a je-li to nutné pro dosažení účelu řešení krize, může být překlenovací instituce usazena nebo povolena, aniž by po krátkou dobu na začátku svého provozu byla v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo 2014/65/EU. Orgán příslušný k řešení krize předloží za tímto účelem příslušnému orgánu žádost v tomto smyslu. Pokud příslušný orgán rozhodne o udělení uvedeného povolení, uvede dobu, po kterou daná překlenovací instituce nemusí dodržovat požadavky uvedených směrnic.

2. S výhradou jakýchkoli omezení stanovených v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem v oblasti hospodářské soutěže provozují členové vedení překlenovací instituce tuto instituci s cílem udržet přístup k zásadním funkcím a prodat instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jejich aktiva, práva nebo závazky, jednomu nebo více kupujícím ze soukromého sektoru, až nastanou vhodné podmínky a ve lhůtě stanovené v odstavci 4 tohoto článku nebo případně odstavci 6 tohoto článku.

3. Orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že překlenovací instituce již není překlenovací institucí ve smyslu čl. 40 odst. 2, v kterémkoli z následujících případů podle toho, co nastane nejdříve:

- a) překlenovací instituce se sloučí s jiným subjektem;
- b) překlenovací instituce přestane splňovat požadavky čl. 40 odst. 2;
- c) veškerá nebo téměř veškerá aktiva, práva nebo závazky překlenovací instituce byla prodána třetí straně;
- d) uplynula lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku nebo případně v odstavci 6 tohoto článku;
- e) aktiva překlenovací instituce jsou zcela zlikvidována a její závazky zcela vypořádány.

4. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy orgán příslušný k řešení krize usiluje o prodej překlenovací instituce nebo jejích aktiv, práv nebo závazků, byly překlenovací instituce nebo příslušná aktiva nebo závazky otevřeně a transparentně uvedeny na trh a aby je prodej podstatně nezkrášloval ani nepřiměřeně neupřednostňoval nebo nediskriminoval konkrétní potenciální kupující.

Jakýkoli takový prodej se provede za obchodních podmínek, s ohledem na okolnosti a v souladu s rámcem Unie pro státní podporu.

5. Pokud nenastane žádná z událostí uvedených v odst. 3 písm. a), b), c) a e), ukončí orgán příslušný k řešení krize provoz překlenovací instituce co nejdříve, a v každém případě do dvou let ode dne, kdy byl proveden poslední převod z instituce v režimu řešení krize na základě nástroje překlenovací instituce.

6. Orgán příslušný k řešení krize může dobu uvedenou v odstavci 5 prodloužit o jedno nebo více dalších období jednoho roku, pokud:

- a) se takovým prodloužením podpoří výsledky uvedené v odst. 3 písm. a), b), c) nebo e); nebo
- b) je takové prodloužení nezbytné k zajištění kontinuity základních bankovních nebo finančních služeb.

7. Každé rozhodnutí orgánu příslušného pro řešení o prodloužení doby uvedené v odstavci 5 musí být odůvodněné a obsahovat podrobné posouzení situace, včetně podmínek a vyhlídek na trhu, jež prodloužení odůvodňují.

8. Je-li provoz překlenovací instituce ukončen za okolností uvedených v odst. 3 písm. c) nebo d), překlenovací instituce se zlikviduje v běžném úpadkovém řízení.

S výhradou čl. 37 odst. 7 se veškeré výnosy dosažené v důsledku ukončení provozu překlenovací instituce použijí ve prospěch akcionářů překlenovací instituce.

9. Je-li překlenovací instituce využita pro převod aktiv a závazků více než jedné instituce v režimu řešení krize, vztahuje se povinnost uvedená v odstavci 8 na aktiva a závazky převedené z každé z institucí v režimu řešení krize, a nikoli na samotnou překlenovací instituci.

Oddíl 4

Nástroj oddělení aktiv

Článek 42

Nástroj oddělení aktiv

1. Členské státy za účelem uplatňování nástroje oddělení aktiv zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převádět aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce na jednu nebo více společností pro správu aktiv.

S výhradou článku 85 může k převodu uvedenému v prvním pododstavci dojít bez získání souhlasu akcionářů institucí v režimu řešení krize nebo jakékoli třetí strany jiné než překlenovací instituce a bez dodržení jakýchkoli procesních požadavků podle práva obchodních společností nebo práva cenných papírů.

2. Pro účely nástroje oddělení aktiv je společnost pro správu aktiv právnická osoba, která splňuje veškeré tyto požadavky:

- a) je zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení krize nebo mechanismus financování k řešení krizí, a je ovládána orgánem příslušným k řešení krize;
- b) byla založena za účelem přijetí části nebo všech aktiv, práv a závazků jedné nebo více institucí v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce.

3. Společnost pro správu aktiv spravuje aktiva, která na ni byla převedena, s cílem maximalizovat jejich hodnotu následným prodejem nebo řádnou likvidací.

4. Členské státy zajistí, aby se provoz společnosti pro správu aktiv řídil těmito ustanoveními:

- a) obsah zakládajících dokumentů společnosti pro správu aktiv schválil orgán příslušný k řešení krize;
- b) s výhradou vlastnické struktury společnosti pro správu aktiv orgán příslušný k řešení krize buď jmenuje, nebo schvaluje vrcholné vedení společnosti pro správu aktiv;
- c) orgán příslušný k řešení krize schvaluje odměny členů vrcholného vedení a určuje jejich příslušné odpovědnosti;
- d) orgán příslušný k řešení krize schvaluje strategii a rizikový profil společnosti pro správu aktiv.

5. Orgány příslušné k řešení krize mohou vykonat pravomoc k převodu aktiv, práv nebo závazků podle odstavce 1, pokud:

- a) situace na konkrétním trhu je pro uvedená aktiva taková, že pokud by tato aktiva byla likvidována v běžném úpadečném řízení, mohlo by to mít nepříznivé důsledky pro jeden nebo více finančních trhů;
- b) takový převod je třeba pro zajištění řádného fungování instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce; nebo
- c) takový převod je třeba pro maximalizaci výnosů z likvidace.

6. Při použití nástroje oddělení aktiv orgány příslušné k řešení krize určí protiplnění, za něž jsou aktiva, práva a závazky převáděny na společnost pro správu aktiv, v souladu se zásadami stanovenými v článku 36 a v souladu s rámcem Unie pro státní podporu. Tento odstavec nebrání tomu, aby uvedené protiplnění mělo nominální nebo zápornou hodnotu.

7. S výhradou čl. 37 odst. 7 se jakékoli protiplnění uhrazené společností pro správu aktiv ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům přímo nabytým od instituce v režimu řešení krize použije ve prospěch této instituce. Protiplnění může být uhrazeno formou dluhopisů vydaných společností pro správu aktiv.

8. Byl-li použit nástroj překlenovací instituce, může společnost pro správu aktiv po použití nástroje překlenovací instituce nabýt aktiva, práva nebo závazky od překlenovací instituce.

9. Orgány příslušné k řešení krize mohou opakovaně převádět aktiva, práva nebo závazky z instituce v režimu řešení krize na jednu nebo více společností pro správu aktiv a převádět aktiva, práva nebo závazky zpět z jedné nebo více společností pro správu aktiv na instituci v režimu řešení krize, pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 10.

Instituce v režimu řešení krize je povinna veškerá taková aktiva, práva nebo závazky převzít zpět.

10. Orgány příslušné k řešení krize mohou převádět práva, aktiva nebo závazky ze společnosti pro správu aktiv zpět na instituci v režimu řešení krize pouze v jednom z těchto případů:

- a) možnost převést konkrétní práva, aktiva nebo závazky zpět je výslovně uvedena v nástroji, jímž byl převod proveden;
- b) konkrétní práva, aktiva nebo závazky ve skutečnosti nepatří do tříd práv, aktiv nebo závazků uvedených v nástroji, jímž byl převod proveden, nebo nesplňují podmínky pro převod uvedených práv, aktiv nebo závazků tímto nástrojem stanovené.

V obou případech uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) může být zpětný převod proveden v jakékoli lhůtě uvedené v tomto nástroji a musí splňovat veškeré další relevantní podmínky v něm uvedené.

11. Převody mezi institucí v režimu řešení krize a společností pro správu aktiv podléhají zárukám pro částečné převody majetku stanoveným v hlavě IV kapitole VII.

12. Aniž je dotčena hlava IV kapitola VII, nemají akcionáři nebo věřitelé instituce v režimu řešení krize a ostatní třetí strany, jejichž aktiva, práva nebo závazky nejsou převedeny na společnost pro správu aktiv, ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům převedeným na společnost pro správu aktiv nebo k jejímu vedoucímu orgánu nebo vrcholnému vedení ani v souvislosti s nimi žádná práva.

13. Z cílů společnosti pro správu aktiv nevyplývají žádné povinnosti nebo odpovědnost vůči akcionářům nebo věřitelům instituce v režimu řešení krize a její vedoucí orgán nebo vrcholné vedení nenesou vůči těmto akcionářům nebo věřitelům žádnou odpovědnost za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností, ledaže toto jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle vnitrostátního práva a dotýká se přímo práv těchto akcionářů nebo věřitelů.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem dále omezit odpovědnost společnosti pro správu aktiv a jejího vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností.

14. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 na podporu sbližování postupů v oblasti dohledu a řešení krize, pokud jde o zjišťování, kdy by v souladu s odstavcem 5 tohoto článku likvidace aktiv nebo závazků v běžném úpadkovém řízení mohla mít nepříznivé důsledky pro jeden nebo více finančních trhů.

Oddíl 5

Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů

Pododdíl 1

Cíl a oblast působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů

Článek 43

Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Členské státy za účelem uplatňování nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci k řešení krize uvedené v čl. 63 odst. 1.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly v zájmu dosažení účelu řešení krize stanoveného v článku 31, v souladu se zásadami řešení krize podle článku 34, použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro kterýkoli z těchto účelů:

a) rekapitalizaci instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice, jež splňují podmínky zahájení řešení krize, v rozsahu dostatečném k obnovení jejich schopnosti splnit podmínky pro povolení (v míře, v jaké se tyto podmínky na daný subjekt vztahují) a pokračovat v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU, je-li daný subjekt povolen podle uvedených směrnic, a k udržení dostatečné důvěry trhu v tuto instituci nebo subjekt;

b) konverzi na kapitál nebo snížení jistiny dluhů nebo dluhových nástrojů, které jsou převáděny:

i) na překlenovací instituci s cílem zajistit uvedené překlenovací instituci kapitál; nebo

ii) v rámci nástroje převodu činnosti nebo nástroje oddělení aktiv.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro účely uvedené v odst. 2 písm. a) tohoto článku, pouze pokud existuje přiměřená vyhlídka, že použitím tohoto nástroje společně s dalšími relevantními opatřeními, včetně opatření uskutečněných v souladu s plánem reorganizace podnikatelské činnosti podle článku 52, se vedle dosažení příslušných účelů řešení krize obnoví finanční zdraví a dlouhodobá životaschopnost instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít podle potřeby kterýkoli z nástrojů k řešení krize uvedený v čl. 37 odst. 3 písm. a), b) a c) a nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů uvedený v odst. 2 písm. b) tohoto článku v případě, že nejsou splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci.

4. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů na všechny instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), přičemž budou v každém případě respektovat právní formu dané instituce nebo subjektu, nebo aby mohly jejich právní formu změnit.

Článek 44

Oblast působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Členské státy zajistí, aby nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů mohl být používán na veškeré závazky instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které nejsou z oblasti působnosti tohoto nástroje vyloučeny podle odstavce 2 nebo 3 tohoto článku.

2. Orgány příslušné k řešení krize nesmějí vykonávat pravomoci k odpisu nebo konverzi ve vztahu k těmto závazkům, ať se řídí právem členského státu nebo třetí země:

- a) pojištěným vkladům;
- b) zajištěným závazkům včetně krytých dluhopisů a závazků v podobě finančních nástrojů používaných pro účely zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátního práva zajištěny podobným způsobem jako kryté dluhopisy;
- c) veškerým závazkům vzniklým v důsledku toho, že instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice má v držení aktiva nebo finanční prostředky klientů, včetně aktiv nebo finančních prostředků klientů držících jménem SKIPCP ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES nebo alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽¹⁾, pokud je tento klient chráněn příslušným insolvenčním právem;
- d) veškerým závazkům vzniklým v důsledku fiduciárního vztahu mezi institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) (jako fiduciárním zmocněncem) a jinou osobou (jako oprávněným), vztahuje-li se na takového oprávněného ochrana podle příslušného insolvenčního nebo občanského práva;
- e) závazkům s původní splatností kratší než sedm dní vůči institucím jiným než subjektům, které jsou součástí stejné skupiny;
- f) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní vůči systémům nebo provozovatelům systémů určeným podle směrnice 98/26/ES nebo jejich účastníkům vznikajícím z účasti v takovém systému;
- g) závazkům vůči kterémukoli z těchto subjektů:
 - i) zaměstnanci, ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována kolektivní smlouvou;
 - ii) obchodnímu věřiteli, vzniklým na základě poskytování zboží nebo služeb instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezbytných pro každodenní fungování jejich operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor;
 - iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného práva prioritní;
 - iv) systémům pojištění vkladů vzniklým z příspěvků splatných v souladu se směrnicí 2014/49/EU.

První pododstavec písm. g) bod i) se nepoužije na pohyblivou složku odměny osob podstupujících podstatné riziko, jak je uvedeno v čl. 92 odst. 2 směrnice 2013/36/EU.

Členské státy zajistí, aby všechna zajištěná aktiva související s krycím portfoliem krytých dluhopisů zůstala nedotčena, oddělena a s dostatečným financováním. Ani tento požadavek, ani první pododstavec písm. b) nebrání orgánům příslušným k řešení krize, aby tam, kde je to vhodné, uvedené pravomoci vykonaly ve vztahu k jakékoli části zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž bylo poskytnuto zajištění přesahující hodnotu aktiv, zástavy nebo zajištění, vůči nimž je zajištěn.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

První pododstavec písm. a) nebrání orgánům příslušným k řešení krize, aby ve vhodných případech vykonaly uvedené pravomoci ve vztahu k jakékoli výši vkladu, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU.

Aniž jsou dotčena pravidla pro velkou expozici v nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnici 2013/36/EU, zajistí členské státy, aby orgány příslušné k řešení krize s cílem zajistit způsobilost institucí a skupin k řešení krize v souladu s čl. 17 odst. 5 písm. b) této směrnice omezily rozsah, v jakém jiné instituce drží závazky způsobilé pro nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, s výjimkou závazků v držení subjektů, které jsou součástí stejné skupiny.

3. Za výjimečných okolností může orgán příslušný k řešení krize při používání nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučit nebo zčásti vyloučit z výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi některé závazky, jestliže:

- a) bez ohledu na úsilí, které v dobré víře vynaložil, není možné daný závazek rekapitalizovat z vnitřních zdrojů v přiměřené době;
- b) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené k zajištění kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání tak, aby zůstala zachována schopnost instituce v režimu řešení krize pokračovat v klíčových operacích, službách a transakcích;
- c) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené pro zabránění rozsáhlému šíření krize, zejména pokud jde o způsobilé vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, které by vážně narušilo fungování finančních trhů, včetně infrastruktur finančních trhů, způsobem, jenž by mohl těžce poškodit hospodářství členského státu nebo Unie; nebo
- d) použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na tyto závazky by vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky byly z rekapitalizace vyloučeny.

Rozhodne-li se orgán příslušný k řešení krize vyloučit nebo zčásti vyloučit způsobilý závazek nebo třídu způsobilých závazků podle tohoto odstavce, je možné s ohledem na takové vyloučení zvýšit úroveň odpisu nebo konverze jiných způsobilých závazků, pokud úroveň odpisu a konverze uplatněná u jiných způsobilých závazků dodržuje zásadu stanovenou v čl. 34 odst. 1 písm. g).

4. Rozhodne-li se orgán příslušný k řešení krize vyloučit nebo zčásti vyloučit způsobilý závazek nebo třídu způsobilých závazků podle tohoto článku a ztráty, které by byly těmito závazky nesený, nebyly plně přeneseny na jiné věřitele, může mechanismus financování k řešení krizí instituci v režimu řešení krize poskytnout příspěvek pro jeden nebo oba z těchto účelů:

- a) na krytí jakýchkoli ztrát, které nebyly absorbovány způsobilými závazky, a na obnovení čisté hodnoty aktiv instituce v režimu řešení krize na nulu v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. a);
- b) na nákup akcií či jiných nástrojů účasti nebo kapitálových nástrojů v instituci v režimu řešení krize za účelem její rekapitalizace v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. b).

5. Mechanismus financování k řešení krizí poskytne příspěvek podle odstavce 4 pouze tehdy, pokud:

- a) akcionáři, držitelé jiných nástrojů účasti, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných způsobilých závazků odpisem, konverzí nebo jinak přispěli k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize, přičemž se vychází z ocenění v souladu s článkem 36 provedeného k okamžiku přijetí opatření k řešení krize; a

b) příspěvek mechanismu financování k řešení krizí není vyšší než 5 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize na základě ocenění v souladu s článkem 36 provedeného k okamžiku přijetí opatření k řešení krize.

6. Příspěvek mechanismu financování k řešení krizí uvedený v odstavci 4 může být financován:

a) částkou, kterou má mechanismus financování k řešení krizí k dispozici a která byla získána z příspěvků institucí a poboček Unie v souladu s čl. 100 odst. 6 a článkem 103;

b) částkou, kterou lze získat z následných příspěvků v souladu s článkem 104 během období tří let; a

c) nejsou-li částky podle písmen a) a b) tohoto pododstavce dostačující, částkami získanými z alternativních zdrojů financování v souladu s článkem 105.

7. Za mimořádných okolností může orgán příslušný k řešení krize usilovat o další financování z alternativních zdrojů poté, co:

a) bylo dosaženo 5 % limitu stanoveného v odst. 5 písm. b); a

b) byly plně odepsány nebo konvertovány veškeré nezajištěné nepřednostní závazky jiné než způsobilé vklady.

Jsou-li splněny podmínky stanovené ve prvním pododstavci písm. a) a b), může mechanismus financování k řešení krizí poskytnout alternativně nebo navíc příspěvek ze zdrojů, které byly získány z příspěvků předem v souladu s čl. 100 odst. 6 a článkem 103, ale které nebyly dosud použity.

8. Odchylně od odst. 5 písm. a) může mechanismus financování k řešení krizí rovněž poskytnout příspěvek podle odstavce 4, jestliže:

a) příspěvek na absorpci ztrát a rekapitalizaci podle odst. 5 písm. a) se rovná nejméně 20 % rizikově vážených aktiv dotčené instituce;

b) mechanismus financování k řešení krizí v dotyčném členském státě má k dispozici, na základě příspěvků předem (bez zahrnutí příspěvků do systému pojištění vkladů) získaných v souladu s čl. 100 odst. 6 a článkem 103, částku rovnající se alespoň 3 % pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených na území daného členského státu; a

c) aktiva dotčené instituce činí na konsolidovaném základě méně než 900 miliard EUR.

9. Při využívání možnosti podle odstavce 3 orgány příslušné k řešení krize náležitě zohlední:

a) zásadu, že ztráty by měli nést v první řadě akcionáři a dále pak obecně věřitelé instituce v režimu řešení krize v pořadí podle jejich priority;

b) schopnost absorbovat ztráty, která by instituci v režimu řešení krize zůstala v případě, že by daný závazek nebo třída závazků byly vyloučeny; a

c) potřebu udržet přiměřené zdroje k financování řešení krize.

10. Vyloučení podle odstavce 3 lze uplatnit buď tak, že se určitý závazek z odpisu zcela vyloučí, nebo že se omezí rozsah, v jakém se u něj odpis použije.

11. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, jimiž dále upřesní okolnosti, za kterých je v zájmu dosažení cílů uvedených v odstavci 3 tohoto článku nezbytné vyloučení.

12. Využití možnosti vyloučit určitý závazek podle odstavce 3 oznámí orgán příslušný k řešení krize Komisi. Pokud by byl v důsledku tohoto vyloučení zapotřebí příspěvek z mechanismu financování k řešení krizí nebo alternativního zdroje financování podle odstavců 4 až 8, může Komise do 24 hodin od obdržení tohoto oznámení, nebo se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize v delší lhůtě, navržené vyloučení zakázat nebo vyžadovat jeho změnu, jestliže nejsou splněny požadavky stanovené v tomto článku a aktech v přenesené pravomoci, aby chránila integritu vnitřního trhu. Tímto není dotčeno uplatňování rámce Unie pro státní podporu Komisí.

Pododdíl 2

Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky

Článek 45

Uplatňování minimálního požadavku

1. Členské státy zajistí, aby instituce vždy splňovaly minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky. Minimální požadavek se stanoví jako výše kapitálu a způsobilých závazků vyjádřená jako procentní podíl celkových závazků a kapitálu instituce.

Pro účely prvního pododstavce se deriváty z použití nástroje zahrnují do celkových závazků na základě toho, že se plně uznávají nettingová práva protistrany.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem dále upřesňujících kritéria posouzení uvedená v odst. 3 písm. a) až f), na jejichž základě se pro každou instituci má určit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, včetně podřízených závazků a prioritních nezajištěných závazků s nejméně dvanáctiměsíční splatností, které podléhají pravomoci k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a těch, které se kvalifikují jako kapitál.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Členské státy mohou zajistit další kritéria, na jejichž základě budou určeny minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky.

3. Bez ohledu na odstavec 1 orgány příslušné k řešení krize osvobodí hypoteční úvěrové instituce financované krytými dluhopisy, které podle vnitrostátního práva nesmějí přijímat vklady, od povinnosti kdykoli plnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, pokud:

a) tyto instituce bude zlikvidovány ve vnitrostátním úpadkovém řízení nebo jiném postupu prováděném v souladu s článkem 38, 40 nebo 42 této směrnice stanoveném pro tyto instituce; a

b) tato vnitrostátní úpadková řízení nebo jiná řízení zajistí, aby věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesli ztráty způsobem, který dosahuje účelu řešení krize.

4. Způsobilé závazky se do výše kapitálu a způsobilých závazků uvedené v odstavci 1 zahrnou, pouze pokud splňují tyto podmínky:

- a) nástroj byl vydán a plně uhrazen;
- b) nejde o závazek vůči instituci samé, ani o závazek institucí zajištěný či zaručený;
- c) nákup nástroje nebyl přímo ani nepřímo financován institucí;
- d) zbývající splatnost závazku je nejméně jeden rok;
- e) závazek nevyplyvá z derivátu;
- f) závazek nevyplyvá z vkladu prioritního ve vnitrostátní hierarchii stanovené pro případy selhání v souladu s článkem 108.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) se závazek, který dává svému majiteli právo na předčasné splacení, považuje za splatný v první den, kdy toto právo nastává.

5. Jestliže se závazek řídí právem třetí země, mohou orgány příslušné k řešení krize od instituce vyžadovat, aby prokázala, že jakékoli rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize o odpisu či konverzi daného závazku nabude účinnosti podle práva uvedené třetí země, s ohledem na smluvní podmínky daného závazku, mezinárodní dohody o uznávání postupů k řešení krize a další relevantní záležitosti. Není-li orgán příslušný k řešení krize přesvědčen, že by jakékoli rozhodnutí nabylo účinnosti podle práva uvedené třetí země, nezapočítává se daný závazek do minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

6. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky každé instituce podle odstavce 1 stanoví orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem přinejmenším na základě těchto kritérií:

- a) potřeby zajistit, aby mohla být krize instituce řešena použitím nástrojů k řešení krize, případně včetně nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, způsobem, který dosahuje účelu řešení krize;
- b) potřeby zajistit ve vhodných případech, aby instituce měla dostatečné způsobilé závazky zajišťující, že pokud by se použil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, bylo by možné ztráty absorbovat a poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby instituce nadále splňovala podmínky pro povolení a pokračovala v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU, a k udržení dostatečné důvěry trhu v tuto instituci nebo subjekt;
- c) potřeby zajistit, aby v případě, že podle plánu řešení krize by určité třídy způsobilých závazků mohly být z rekapitalizace vyloučeny podle čl. 44 odst. 3 nebo by určité třídy způsobilých závazků mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, měla instituce dostatečné další způsobilé závazky zajišťující, že ztráty by bylo možné absorbovat a poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby instituce nadále splňovala podmínky pro povolení a pokračovala v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;
- d) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikového profilu instituce;
- e) rozsahu, v jakém by systém pojištění vkladů mohl přispět k financování řešení krize v souladu s článkem 109;

- f) rozsahu, v jakém by selhání instituce mělo nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu, včetně důsledků její propojenosti s ostatními institucemi nebo se zbytkem finančního systému prostřednictvím rozšíření krize na ostatní instituce.

7. Minimální požadavky stanovené v tomto článku musí instituce splňovat na individuálním základě.

Orgán příslušný k řešení krize se může po konzultaci s příslušným orgánem rozhodnout uplatňovat minimální požadavek stanovený v tomto článku na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

8. Mateřské podniky v Unii musí navíc k odstavci 7 minimální požadavky stanovené v tomto článku splňovat na konsolidovaném základě.

Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni mateřského podniku v Unii stanoví orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, v souladu s odstavcem 9, přinejmenším na základě kritérií stanovených v odstavci 6 a podle toho, zda se krize dceřiných podniků skupiny ve třetích zemích má podle plánu řešení krize řešit odděleně.

9. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků na individuálním základě učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o výši minimálního požadavku uplatňovaného na konsolidované úrovni.

Společné rozhodnutí musí být plně odůvodněno a orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny je poskytnout mateřskému podniku v Unii.

Není-li společného rozhodnutí dosaženo do čtyř měsíců, rozhodne o konsolidovaném minimálním požadavku orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, poté co náležitě uváží posouzení dceřiných podniků provedené relevantními orgány příslušnými k řešení krize. Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

Společné rozhodnutí a rozhodnutí přijaté orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny v případě neexistence společného rozhodnutí je pro orgány příslušné k řešení krize v dotčených členských státech závazné.

Společné rozhodnutí a jakékoli rozhodnutí přijaté v případě neexistence společného rozhodnutí je pravidelně přezkoumáváno a v případě potřeby aktualizováno.

10. Orgány příslušné k řešení krize stanoví minimální požadavek, který se na individuálním základě uplatní u dceřiných podniků skupiny. Minimální požadavky se stanoví ve výši přiměřené pro daný dceřiný podnik s ohledem na:

- a) kritéria uvedená v odstavci 6, zejména velikost, model podnikání a rizikový profil dceřiného podniku, včetně jeho kapitálu; a

- b) konsolidovaný požadavek stanovený pro skupinu podle odstavce 9.

Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků na individuálním základě učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o výši minimálního požadavku, který má být uplatňován na individuálním základě u každého jednotlivého dceřiného podniku.

Společné rozhodnutí musí být plně odůvodněno; orgán příslušný k řešení krize dceřiných podniků je poskytné dceřiným podnikům a orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny je poskytné mateřské instituci v Unii.

Není-li takového společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, rozhodnou jednotlivé orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, přičemž náležitě uváží názory a výhrady vyjádřené orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků na individuálním základě své rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodnou v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny nemusí věc předložit orgánu EBA k závaznému zprostředkování, pokud se úroveň stanovená orgánem příslušným k řešení krize dceřiného podniku nachází do jednoho procentního bodu od konsolidované výše stanovené podle odstavce 9 tohoto článku.

Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použijí se rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků.

Společná rozhodnutí a veškerá rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pro dotčené orgány příslušné k řešení krize závazná.

Společné rozhodnutí a jakákoli rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.

11. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny může u mateřské instituce v Unii zcela upustit od uplatňování individuálního minimálního požadavku, jestliže:

- a) mateřská instituce v Unii splňuje na konsolidovaném základě minimální požadavek stanovený podle odstavce 8; a
- b) příslušný orgán mateřské instituce v Unii v jejím případě zcela upustil od uplatňování individuálních kapitálových požadavků v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

12. Orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku může u daného dceřiného podniku zcela upustit od uplatňování odstavce 7, jestliže:

- a) dceřiný podnik i jeho mateřský podnik podléhají povolení a dohledu téhož členského státu;
- b) dceřiný podnik je zahrnut do dohledu nad institucí, která je mateřským podnikem, na konsolidovaném základě;
- c) nejvyšší instituce skupiny v členském státě dceřiného podniku, je-li odlišná od mateřské instituce v Unii, splňuje na subkonsolidovaném základě minimální požadavek stanovený podle odstavce 7;

- d) neexistuje ani se nepředpokládá žádná závažná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřským podnikem dceřinému podniku;
- e) buď mateřský podnik splňuje podmínky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a prohlásil se souhlasem příslušného orgánu, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;
- f) postupy hodnocení, měření a kontroly rizika používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik;
- g) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku; a
- h) příslušný orgán dceřiného podniku v jeho případě zcela upustil od uplatňování individuálních kapitálových požadavků podle čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

13. Rozhodnutí přijatá v souladu s tímto článkem mohou stanovit, že minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky je na konsolidované či individuální úrovni zčásti splněn prostřednictvím smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.

14. Aby byl nástroj považován za smluvní nástroj umožňující rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle odstavce 13, přesvědčí se orgán příslušný k řešení krize o tom, že tento nástroj:

- a) obsahuje smluvní podmínku, podle níž v případě, že orgán příslušný k řešení krize rozhodne o použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů u dané instituce, je dotyčný nástroj v požadovaném rozsahu odepsán nebo konvertován před odpisem či konverzí jiných způsobilých závazků; a
- b) podléhá závazné dohodě, slibu nebo ustanovení o podřízenosti, podle nichž v běžném úpadkovém řízení stojí až za jinými způsobilými závazky, a nemůže být splacen, dokud nejsou vyrovnány jiné v daný okamžik nesplacené způsobilé závazky.

15. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány vyžadují a ověřují plnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky stanovené v odstavci 1 a v příslušných případech požadavku podle odstavce 13 institucemi a jakékoli rozhodnutí podle tohoto článku přijmou souběžně s rozvojem a udržováním plánů řešení krize.

16. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány informují EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky a o případném požadavku podle odstavce 13, který byl stanoven pro každou instituci v jejich pravomoci.

17. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem určujících jednotné formáty, vzory a definice týkajících se toho, jak orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány zjišťují a předávají informace orgánu EBA pro účely odstavce 16.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

18. Na základě výsledků zprávy uvedené v odstavci 19 Komise případně předloží do 31. prosince 2016 Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na harmonizované uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Jeho součástí případně budou návrhy na zavedení náležitého počtu minimálních výší minimálního požadavku s ohledem na jednotlivé modely podnikání institucí a skupin. Návrh bude obsahovat veškeré vhodné úpravy parametrů minimálního požadavku a v případě potřeby vhodné změny jeho uplatňování u skupin.

19. EBA podá Komisi do 31. října 2016 zprávu alespoň o těchto otázkách:

- a) jak byl minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky proveden na vnitrostátní úrovni, a zejména zda se jeho výše stanovená pro srovnatelné instituce mezi členskými státy liší;
- b) jak je v členských státech vykonávána pravomoc vyžadovat od institucí splnění minimálního požadavku prostřednictvím smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a zda se přístupy členských států liší;
- c) o identifikaci modelů podnikání, které odrážejí celkové rizikové profily instituce;
- d) o vhodné výši minimálního požadavku pro každý z modelů podnikání identifikovaných podle písmene c);
- e) zda by mělo být u výše minimálního požadavku pro každý model podnikání zavedeno určité rozmezí;
- f) jaké je vhodné přechodné období, během něhož musí instituce dosáhnout souladu s jakýmkoli předepsanými harmonizovanými minimálními výšemi;
- g) zda požadavky stanovené v článku 45 stačí k zajištění toho, aby každá instituce měla přiměřenou schopnost absorbovat ztráty, a pokud ne, jaká další posílení jsou ke splnění tohoto cíle nezbytná;
- h) zda jsou nezbytné změny v metodice výpočtu stanovené v tomto článku, aby bylo zajištěno, že minimální požadavek lze použít jako vhodný ukazatel schopnosti instituce absorbovat ztráty;
- i) zda je vhodné u tohoto požadavku používat jako základ celkové závazky a kapitál, a zejména zda není vhodnější použít jako jmenovatele rizikově vážená aktiva instituce;
- j) zda je přístup k uplatňování minimálního požadavku u skupin stanovený v tomto článku vhodný, a zejména zda přiměřeně zajišťuje, že se schopnost absorbovat ztráty ve skupině nachází v subjektech, kde mohou ztráty vzniknout, nebo že k ní tyto subjekty mají přístup;
- k) zda jsou podmínky pro upuštění od uplatňování minimálního požadavku vhodné, a zejména zda by mělo být toto upuštění k dispozici pro dceřiné podniky na přeshraničním základě;
- l) zda je vhodné, že orgány příslušné k řešení krize mohou vyžadovat plnění minimálního požadavku prostřednictvím smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a zda je vhodné přístup ke smluvním nástrojům umožňujícím rekapitalizaci z vnitřních zdrojů dále harmonizovat;
- m) zda jsou požadavky pro smluvní nástroje umožňující rekapitalizaci z vnitřních zdrojů stanovené v odstavci 14 vhodné; a
- n) zda je vhodné od institucí a skupin vyžadovat zveřejnění jejich minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky nebo výše jejich kapitálu a způsobilých závazků, a pokud ano, četnost a formát takového zveřejňování.

20. Zpráva uvedená v odstavci 19 musí zahrnovat alespoň období od 2. července 2014 do 30. června 2016 a musí brát v úvahu alespoň:

- a) dopad minimálního požadavku a jakýchkoli jeho navržených harmonizovaných výší na:
 - i) finanční trhy obecně a trhy s nezajištěnými dluhopisy a deriváty zvlášť;
 - ii) modely podnikání a struktury rozvah institucí, zejména jejich profil a strategii financování, a právní a provozní strukturu skupin;
 - iii) ziskovost institucí, zejména jejich náklady na financování;
 - iv) migraci expozic vůči subjektům, které nejsou předmětem obezřetnostního dohledu;
 - v) finanční inovace;
 - vi) využívání smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a povahu a prodejnost takových nástrojů;
 - vii) rizikové chování institucí;
 - viii) míru zatížení aktiv institucí;
 - ix) opatření přijatá institucemi ke splnění minimálních požadavků, zejména rozsah, v jakém k plnění minimálního požadavku dochází snižováním aktiv, emisí dlouhodobých dluhopisů a získáváním kapitálu; a
 - x) výši úvěrů poskytovaných úvěrovými institucemi, se zvláštním zaměřením na úvěry pro mikropodniky a malé a střední podniky, místní orgány, regionální orgány a subjekty veřejného sektoru a na financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů;
- b) interakci minimálních požadavků s kapitálovými požadavky, poměrem cizího financování a požadavky na likviditu stanovenými v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU;
- c) schopnost institucí nezávisle získávat kapitál či financování na trzích za účelem plnění jakýchkoli navržených harmonizovaných minimálních požadavků.
- d) soulad s minimálními požadavky týkajícími se jakýchkoli mezinárodních norem vytvořených mezinárodními fóry.

Pododdíl 3

Provádění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů

Článek 46

Posouzení částky rekapitalizace

1. Členské státy zajistí, aby při používání nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů orgány příslušné k řešení krize posoudily na základě ocenění v souladu s článkem 36 celkovou částku:

- a) případných způsobilých závazků, která musí být odepsána, aby byla čistá hodnota aktiv instituce v režimu řešení krize rovna nule; a

b) případných způsobilých závazků, která musí být konvertována na akcie nebo jiné druhy kapitálových nástrojů, aby byl obnoven poměr kmenového kapitálu tier 1 buď:

i) instituce v režimu řešení krize; nebo

ii) překlenovací instituce.

2. Posouzením uvedeným v odstavci 1 tohoto článku se stanoví částka, v níž musí být způsobilé závazky odepsány nebo konvertovány, aby se obnovil poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce v režimu řešení krize nebo případně překlenovací instituce s ohledem na jakékoli vložení kapitálu mechanismem financování k řešení krizí podle čl. 101 odst. 1 písm. d) této směrnice a aby byla udržena dostatečná důvěra trhu v instituci v režimu řešení krize nebo překlenovací instituci, a ta mohla díky tomu po dobu alespoň jednoho roku nadále splňovat podmínky pro povolení a pokračovat v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2006/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU.

Pokud mají orgány příslušné k řešení krize v úmyslu použít nástroj oddělení aktiv podle článku 42, zohlední se při určení částky, o níž je třeba snížit způsobilé závazky, podle situace, obezřetný odhad kapitálových potřeb společnosti pro správu aktiv.

3. Pokud byl kapitál odepsán v souladu s články 59 až 62, nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů byl použit podle čl. 43 odst. 2 a při konečném ocenění podle čl. 36 odst. 10 se ukáže, že úroveň odpisu je na základě předběžného ocenění podle článku 36 vyšší než požadavky, použije se mechanismus připsování s cílem odškodnit v nezbytném rozsahu věřitele a poté akcionáře.

4. Orgány příslušné k řešení krize zavedou a udržují mechanismy zajišťující, že se posouzení a ocenění zakládá na informacích o aktivech a závazcích instituce v režimu řešení krize, jež jsou tak aktuální a komplexní, jak je přiměřeně možné.

Článek 47

Zacházení s akcionáři při rekapitalizaci z vnitřních zdrojů anebo odpisu nebo konverzi závazků či kapitálových nástrojů

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 43 odst. 2 nebo při odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů podle článku 59 přijaly ve vztahu k akcionářům a držitelům jiných nástrojů účasti jedno nebo obě z těchto opatření:

a) zrušení stávajících akcií nebo jiných nástrojů účasti nebo jejich převod na věřitele s rekapitalizovanými závazky;

b) jestliže má instituce v režimu řešení krize podle ocenění provedeného v souladu s článkem 36 kladnou čistou hodnotu, naředily podíly akcionářů a držitelů jiných nástrojů účasti v důsledku konverze na akcie nebo jiné nástroje účasti:

i) příslušných kapitálových nástrojů vydaných institucí, na základě pravomoci podle čl. 59 odst. 2; nebo

ii) způsobilých závazků vydaných institucí v režimu řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. f).

Pokud jde o první pododstavec písm. b), provede se konverze při konverzním koeficientu, který silně nařadí stávající podíly akcií a jiných nástrojů účasti.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 se rovněž přijmou ve vztahu k akcionářům a držitelům jiných nástrojů účasti, kterým byly dotčeny akcie či jiné nástroje účasti vydány nebo poskytnuty za těchto okolností:

a) na základě konverze dluhových nástrojů na akcie nebo jiné nástroje účasti v souladu se smluvními podmínkami původních dluhových nástrojů při vzniku události, která předcházela posouzení orgánu příslušného k řešení krize, jež došlo k závěru, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky zahájení řešení krize, nebo k níž došlo ve stejné době jako k tomuto posouzení;

b) na základě konverze příslušných kapitálových nástrojů na nástroje kmenového kapitálu tier 1 podle článku 60.

3. Při rozhodování o tom, jaké opatření v souladu s odstavcem 1 přijmout, orgány příslušné k řešení krize zohlední:

a) ocenění provedené v souladu s článkem 36;

b) částku, o níž musí být podle posouzení orgánu příslušného k řešení krize položky kmenového kapitálu tier 1 sníženy a příslušné kapitálové nástroje odepsány nebo konvertovány podle čl. 60 odst. 1;

c) celkovou částku posouzenou orgánem příslušným k řešení krize podle článku 46.

4. Odchylně od článků 22 až 25 směrnice 2013/36/EU, požadavku hlášení podle článku 26 směrnice 2013/36/EU, čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 1 a 2 a článků 12 a 13 směrnice 2014/65/EU a požadavku hlášení podle čl. 11 odst. 3 směrnice 2014/65/EU, pokud by použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo konverze kapitálových nástrojů mělo za následek nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti v instituci druhu uvedeného v čl. 22 odst. 1 směrnice 2006/36/EU nebo čl. 11 odst. 1 směrnice 2014/65/EU, provedou příslušné orgány posouzení požadované podle uvedených článků včas a způsobem, jenž nezdržuje použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo konverze kapitálových nástrojů ani nebrání tomu, aby opatření k řešení krize dosáhla relevantních účelů řešení krize.

5. Pokud příslušný orgán dané instituce nedokončil posouzení požadované podle článku 4 ke dni použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo konverze kapitálových nástrojů, použije se čl. 38 odst. 9 na jakékoli nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti nabyvatelem, které z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo konverze kapitálových nástrojů vyplývá.

6. EBA vydá do 3. července 2016 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 o okolnostech, za kterých by bylo na místě každé z opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku, s ohledem na faktory uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

Článek 48

Posloupnost odepisování a konverze

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo při odpisu či konverzi kapitálových nástrojů vykonávaly pravomoci k odpisu a konverzi s výhradou vyloučení podle čl. 44 odst. 2 a 3 a v souladu s těmito požadavky:

a) položky kmenového kapitálu tier 1 se sníží v souladu s čl. 60 odst. 1 písm. a);

b) pouze v případě, že je celkové snížení podle písmene a) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), sníží orgány jistinu nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 v požadovaném rozsahu až do výše jejich kapacity;

- c) pouze v případě, že je celkové snížení podle písmen a) a b) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), sníží orgány jistinu nástrojů kapitálu tier 2 v požadovaném rozsahu až do výše jejich kapacity;
- d) pouze v případě, že je celkové snížení akcií nebo jiných nástrojů účasti a příslušných kapitálových nástrojů podle písmen a), b) a c) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), sníží orgány v požadovaném rozsahu, aby dosáhly celkové částky, jistinu podřízeného dluhu, jenž není vedlejším kapitálem tier 1 nebo kapitálem tier 2, v souladu s hierarchií pohledávek v běžném úpadkovém řízení, ve spojení s odpisem podle písmen a), b) a c) tohoto odstavce, aby dosáhly součtu částek uvedených v písm. b) a c) čl. 47 odst. 3;
- e) pouze v případě, že je celkové snížení akcií nebo jiných nástrojů účasti, příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle písmen a) až d) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a d), sníží orgány v požadovaném rozsahu, aby dosáhly celkové částky, jistinu zbývajících způsobilých závazků podle článku 44 v souladu s hierarchií pohledávek v běžném úpadkovém řízení, včetně pořadí stanoveného pro vklady podle článku 108, nebo splatnou neuhrazenou částku v souvislosti s nimi, ve spojení s odpisem podle písmen a) až d) tohoto odstavce, aby dosáhly součtu částek uvedených v písm. b) a c) čl. 47 odst. 3.

2. Orgány příslušné k řešení krize při výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi rozdělí ztráty, které představuje součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), rovnoměrně mezi akcie nebo jiné nástroje účasti a způsobilé závazky stejného pořadí tak, že sníží jistinu uvedených akcií nebo jiných nástrojů účasti a způsobilých závazků nebo splatnou neuhrazenou částku v souvislosti s nimi ve stejném rozsahu poměrně k jejich hodnotě s výjimkou případů, kdy je odlišné rozdělení ztrát mezi závazky stejného pořadí povoleno za podmínek stanovených v čl. 44 odst. 3.

Tento odstavec nebrání tomu, aby se se závazky vyloučenými z rekapitalizace v souladu s čl. 44 odst. 2 a 3 zacházelo příznivěji než se způsobilými závazky, které nemají stejné pořadí v běžném úpadkovém řízení.

3. Před uplatněním odpisu či konverze uvedených v odst. 1 písm. d) orgány příslušné k řešení krize konvertují nástroje uvedené v odst. 1 písm. b), c) a d) nebo sníží jejich jistinu, pokud tyto nástroje ještě nebyly konvertovány a obsahují podmínky stanovící, že:

- a) se jistina nástroje sníží při vzniku jakékoli události související s finanční situací, platební schopností nebo úrovní kapitálu instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- b) při vzniku jakékoli takové události jsou uvedené nástroje konvertovány na akcie nebo jiné nástroje účasti.

4. Pokud byla jistina nástroje snížena, avšak nikoli na nulu, v souladu s podmínkami druhu uvedeného v odst. 3 písm. a) před rekapitalizací podle odstavce 1, vykonají orgány příslušné k řešení krize pravomocí k odpisu a konverzi ve vztahu ke zbytkové částce uvedené jistiny v souladu s odstavcem 1.

5. Orgány příslušné k řešení krize při rozhodování, zda mají být závazky odepsány nebo kapitalizovány, nesmějí konvertovat jednu třídu závazků, zatímco třída závazků, která je této třídě podřízena, zůstává výrazně nekapitalizována nebo neodepsána, pokud není v čl. 44 odst. 2 a 3 stanoveno jinak.

6. Pro účely tohoto článku vydá EBA do 3. ledna 2016 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pro jakýkoli výklad týkající se vzájemné provázanosti mezi ustanoveními této směrnice a ustanoveními nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU.

Článek 49

Deriváty

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při výkonu pravomoci k odpisu a konverzi ve vztahu k závazkům vzniklým z derivátů dodržovaly tento článek.

2. Orgány příslušné k řešení krize vykonají pravomoc k odpisu a konverzi ve vztahu k závazku z derivátu pouze při uzavření derivátů nebo po něm. Při zahájení řešení krize jsou orgány příslušné k řešení krize oprávněny za tímto účelem ukončit a závěrečně vypořádat jakýkoli derivát.

Pokud byl závazek z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučen podle čl. 44 odst. 3, nejsou orgány příslušné k řešení krize povinny daný derivát ukončit či závěrečně vypořádat.

3. Pokud derivátové transakce podléhají nettingové dohodě, určí orgán příslušný k řešení krize nebo nezávislý odhadce v rámci oceňování podle článku 36 závazek vzniklý z uvedených transakcí v čisté výši v souladu s podmínkami uvedené dohody.

4. Orgány příslušné k řešení krize určí hodnotu závazků vzniklých z derivátů v souladu:

- a) s vhodnou metodikou pro určování hodnoty tříd derivátů, včetně transakcí podléhajících nettingovým dohodám;
- b) se zásadami pro stanovení relevantního okamžiku, k němuž se má stanovit hodnota derivátové pozice; a
- c) s vhodnou metodikou pro srovnání snížení hodnoty, k němuž by došlo při závěrečném vypořádání a rekapitalizaci derivátů, a výše ztrát, jež by deriváty utrpěly v případě rekapitalizace.

5. EBA po konzultaci s Evropským orgánem dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“ nebo „orgán ESMA“), zřízeným nařízením (EU) č. 1095/2010, vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiky a zásady uvedené v odst. 3 písm. a), b) a c) týkající se ocenění závazků vzniklých z derivátů.

Pokud jde o derivátové transakce, které podléhají nettingové dohodě, zváží EBA metodiku pro závěrečné vypořádání stanovenou v nettingové dohodě.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 50

Konverzní koeficient pro konverzi dluhu na kapitál

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při výkonu pravomocí uvedených v čl. 59 odst. 3 a čl. 63 odst. 1 písm. f) mohly na různé třídy kapitálových nástrojů a závazků uplatnit různé konverzní koeficienty v souladu s jednou nebo oběma zásadami uvedenými v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.
2. Konverzní koeficient představuje přiměřenou náhradu dotčenému věřiteli za jakoukoli ztrátu vzniklou výkonem pravomocí k odpisu a konverzi.
3. Pokud se podle odstavce 1 uplatní různé konverzní koeficienty, musí být konverzní koeficient platný pro závazky, které se v rámci příslušného insolvenčního práva považují za prioritní, vyšší než konverzní koeficient platný pro podřízené závazky.
4. EBA vydá do 3. ledna 2016 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pro stanovení konverzních koeficientů.

V těchto obecných pokynech se zejména uvede, jak mohou být dotčení věřitelé pomocí konverzního koeficientu přiměřeně odškodněni, a relativní konverzní koeficienty, jež mohou být vhodné pro zohlednění přednosti prioritních závazků podle platného úpadkového práva.

Článek 51

Ozdravná a reorganizační opatření doprovázející rekapitalizaci z vnitřních zdrojů

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány příslušné k řešení krize používají nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů za účelem rekapitalizace instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s čl. 43 odst. 2 písm. a), byly přijaty mechanismy zajišťující, že je pro danou instituci nebo subjekt vypracován a proveden plán reorganizace podnikatelské činnosti v souladu s článkem 52.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou zahrnovat jmenování osoby či osob orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 72 odst. 1 s cílem vypracovat a provést plán reorganizace podnikatelské činnosti vyžadovaný článkem 52.

Článek 52

Plán reorganizace podnikatelské činnosti

1. Členské státy vyžadují, aby vedoucí orgán nebo osoba či osoby jmenované podle čl. 72 odst. 1 do jednoho měsíce po použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s čl. 43 odst. 2 písm. a) vypracovaly a předložily orgánu příslušnému k řešení krize plán reorganizace podnikatelské činnosti splňující požadavky odstavců 4 a 5 tohoto článku. Pokud se použije rámec Unie pro státní podporu, zajistí členské státy, aby byl tento plán slučitelný s plánem restrukturalizace, jež jsou instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) povinny podle uvedeného rámce předložit Komisi.
2. Je-li nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 43 odst. 2 písm. a) použit u dvou nebo více subjektů skupiny, je plán reorganizace podnikatelské činnosti vypracován mateřskou institucí v Unii, vztahuje se na všechny instituce ve skupině postupem stanoveným v čl. 7 a 8 a předkládá se orgánu příslušnému k řešení krizi na úrovni skupiny. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí tento plán dalším dotčeným orgánům příslušným k řešení krizi a orgánu EBA.
3. Za výjimečných okolností, a pokud je to nezbytné pro dosažení účelu řešení krize, může orgán příslušný k řešení krize prodloužit dobu uvedenou v odstavci 1 na nejvýše dva měsíce od použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

Pokud musí být plán reorganizace podnikatelské činnosti oznámen podle rámce Unie pro státní podporu, může orgán příslušný k řešení krize prodloužit dobu uvedenou v odstavci 1 na nejvýše dva měsíce od použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo do konce lhůty stanovené v rámci Unie pro státní podporu, podle toho, co nastane dříve.

4. Plán reorganizace podnikatelské činnosti stanoví opatření zaměřená na obnovu dlouhodobé životaschopnosti instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo částí jejich podnikání v přiměřené lhůtě. Uvedená opatření musí vycházet z realistických předpokladů o hospodářských podmínkách a podmínkách na finančních trzích, za nichž bude instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) působit.

Plán reorganizace podnikatelské činnosti musí mimo jiné zohledňovat současný stav a budoucí vyhlídky finančních trhů a brát v úvahu nejoptimističtější a nejpesimističtější předpoklady, včetně kombinace událostí, které umožňují identifikovat hlavní slabé stránky instituce. Předpoklady se porovnávají s vhodnými referenčními hodnotami pro celý sektor.

5. Plán reorganizace podnikatelské činnosti musí obsahovat alespoň tyto prvky:

- a) podrobnou analýzu faktorů a problémů, které způsobily, že se instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) ocitly v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a okolností, které vedly k jejich obtížím;
- b) popis opatření zaměřených na obnovení dlouhodobé životaschopnosti instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež mají být přijata;

c) harmonogram provádění uvedených opatření.

6. Mezi opatření zaměřená na obnovení dlouhodobé životaschopnosti instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) mohou patřit:

- a) reorganizace činností instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- b) změny provozních systémů a infrastruktury v instituci;
- c) opuštění ztrátových činností;
- d) restrukturalizace stávajících činností, u nichž může být dosaženo konkurenceschopnosti;
- e) prodej aktiv nebo linií podnikání.

7. Do jednoho měsíce ode dne předložení plánu reorganizace podnikatelské činnosti relevantní orgán příslušný k řešení krize posoudí pravděpodobnost toho, že plán v případě provedení obnoví dlouhodobou životaschopnost instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d). Toto posouzení provede ve shodě s relevantním příslušným orgánem.

Pokud orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán dojdou k závěru, že by plán uvedeného cíle dosáhl, orgán příslušný k řešení krize jej schválí.

8. Pokud orgán příslušný k řešení krize nedojde k závěru, že by plán uvedeného cíle uvedeného v odstavci 7 dosáhl, oznámí v dohodě s příslušným orgánem své výhrady vedoucímu orgánu nebo osobě či osobám jmenovaným podle čl. 72 odst. 1 a uloží jim, aby plán upravily způsobem, který tyto výhrady řeší.

9. Vedoucí orgán nebo osoba či osoby jmenované podle čl. 72 odst. 1 předloží upravený plán orgánu příslušnému k řešení krize ke schválení do dvou týdnů ode dne obdržení oznámení uvedeného v odstavci 8. Orgán příslušný k řešení krize upravený plán posoudí a vedoucímu orgánu nebo osobě či osobám jmenovaným podle čl. 72 odst. 1 do jednoho týdne oznámí, zda došel k závěru, že upravený plán řeší oznámené výhrady, nebo zda jsou nutné další úpravy.

10. Vedoucí orgán nebo osoba či osoby jmenované podle čl. 72 odst. 1 provedou plán reorganizace podnikatelské činnosti schválený orgánem příslušným k řešení krize a příslušným orgánem a přinejmenším každých šest měsíců orgánu příslušnému k řešení krize předkládají zprávu o pokroku při provádění plánu.

11. Vedoucí orgán nebo osoba či osoby jmenované podle čl. 72 odst. 1 plán revidují, je-li to podle názoru orgánu příslušného k řešení krize se souhlasem příslušného orgánu nezbytné k dosažení cíle uvedeného v odstavci 4, a každou takovou revizi předkládají orgánu příslušnému k řešení krize ke schválení.

12. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále upřesňují:

a) minimální prvky, jež by měl obsahovat plán reorganizace podnikatelské činnosti podle odstavce 5; a

b) minimální obsah zpráv podle odstavce 10.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

13. EBA vydá do 3. ledna 2016 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, jež dále upřesní minimální kritéria, která má plán reorganizace podnikatelské činnosti splňovat, aby jej orgán příslušný k řešení krize schválil podle odstavce 7.

14. EBA může, případně s ohledem na zkušenosti získané při uplatňování obecných pokynů uvedených v odstavci 13, vypracovat návrhy regulačních technických norem k dalšímu upřesnění minimálních kritérií, která musí plán reorganizace podnikatelské činnosti splňovat pro schválení orgánem příslušným k řešení krize podle odstavce 7.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Pododdíl 4

Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů: doplňková ustanovení

Článek 53

Účinnost rekapitalizace

1. Členské státy zajistí, aby tam, kde orgán příslušný k řešení krize vykonává pravomoc uvedenou v čl. 63 odst. 1 písm. e) až j) a v čl. 59 odst. 2, bylo snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení pro instituci v režimu řešení krize a dotčené věřitele a akcionáře účinné a ihned závazné.

2. Členské státy zajistí, aby měl orgán příslušný k řešení krize pravomoc provést veškeré administrativní a procesní úkoly nezbytné k zajištění účinnosti výkonu pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) až j) a v čl. 59 odst. 2 nebo měl pravomoc provedení těchto úkolů vyžadovat, a to včetně:

- a) změny ve všech příslušných registrech;
- b) vyjmutí z kotování nebo vyřazení akcií nebo jiných nástrojů účasti či dluhových nástrojů z obchodování;
- c) kotování nebo přijetí k obchodování nových akcií nebo jiných nástrojů účasti;
- d) znovuzařazení do kotování nebo znovupřijetí jakýchkoli dluhových nástrojů, které byly odepsány, bez požadavku na vydání prospektu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ⁽¹⁾.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) sníží jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku na nulu, považují se uvedený závazek a veškeré povinnosti nebo pohledávky vzniklé v souvislosti s ním, jež neexistovaly v době výkonu pravomoci, pro všechny účely za uhrazené a v žádném následujícím řízení v souvislosti s institucí v režimu řešení krize nebo jakýmkoli nástupnickým subjektem v jakékoli následné likvidaci nejsou přípustné.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) sníží částečně, avšak nikoli zcela, jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku:

- a) závazek je uhrazen v rozsahu snížené částky;
- b) příslušný nástroj nebo smlouva, které původní závazek vytvořily, se nadále použijí na zbytkovou jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku, s výhradou jakékoli změny výše splatných úroků odrážející snížení jistiny a jakékoli další změny příslušných podmínek, kterou může orgán příslušný k řešení krize provést na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. j).

Článek 54

Odstranění procesních překážek pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů

1. Aniž je dotčen čl. 63 odst. 1 písm. j), uloží členské státy v příslušných případech institucím a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), aby si trvale držely dostatečnou výši schváleného základního kapitálu nebo jiných nástrojů kmenového kapitálu tier 1, aby v případě, kdy by orgán příslušný k řešení krize ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo kterémukoli z jejich dceřiných podniků vykonával pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) a f), instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nic nebránilo vydat dostatečný objem nových akcií nebo jiných nástrojů účasti, aby bylo možné účinně provést konverzi závazků na akcie nebo jiné nástroje účasti.

2. Orgány příslušné k řešení krize posoudí, zda je v případě konkrétní instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vhodné uložit požadavek uvedený v odstavci 1 v souvislosti s vypracováním a aktualizací plánu řešení krize pro danou instituci nebo skupinu, zejména s ohledem na opatření k řešení krize zvažovaná v uvedeném plánu. Pokud plán řešení krize stanoví možné použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, orgány ověří, zda schválený základní kapitál nebo jiné položky kmenového kapitálu 1 stačí ke krytí součtu částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

3. Členské státy zajistí, aby konverzi závazků na akcie nebo jiné nástroje účasti nebránily žádné procesní překážky na základě jejich zakládacích dokumentů nebo stanov, včetně předkupních práv pro akcionáře nebo požadavků na souhlas akcionářů s navýšením kapitálu.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny změny směrnic 82/891/EHS, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU a 2012/30/EU stanovené v hlavě X této směrnice.

Článek 55

Smluvní uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Členské státy uloží institucím a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), aby do smluvních podmínek zahrnuly smluvní podmínku, podle něhož věřitel nebo smluvní strana smlouvy zřizující daný závazek uznávají, že tento závazek může podléhat pravomocem k odpisu či konverzi, a souhlasí, že pro ně bude závazné jakékoli snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení provedené výkonem uvedených pravomocí orgánem příslušným k řešení krize, za předpokladu, že tento závazek:

a) není vyloučen podle čl. 44 odst. 2;

b) není vkladem podle čl. 108 písm. a);

c) se řídí právem třetí země; a

d) byl vydán nebo uzavřen po dni, kdy nabudou účinnosti předpisy členského státu přijaté k provedení tohoto oddílu.

První pododstavec se nepoužije, pokud orgán členského státu příslušný k řešení krize zjistí, že závazky nebo nástroje uvedené v prvním pododstavci mohou podléhat pravomocem k odpisu a konverzi orgánem příslušným k řešení krize v členském státě podle práva třetí země nebo podle závazné dohody uzavřené s touto třetí zemí.

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly od institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) vyžadovat, aby orgánům poskytly právní stanovisko týkající se právní vymahatelnosti a účinnosti takové podmínky.

2. Skutečnost, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) do smluvních podmínek, jimiž se řídí příslušný závazek, podmínku podle odstavce 1 nezačlení, nebrání orgánu příslušnému k řešení krize ve výkonu pravomocí k odpisu a konverzi ve vztahu k uvedenému závazku.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k dalšímu určení seznamu závazků, na něž se vztahuje vyloučení podle odstavce 1, a obsahu smluvních podmínek uvedených v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání bank.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 56

Vládní nástroje finanční stabilizace

1. Členské státy mohou poskytnout mimořádnou veřejnou finanční podporu prostřednictvím dodatečných nástrojů finanční stabilizace v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, s čl. 37 odst. 10 písm. a) a s rámcem Unie pro státní podporu se záměrem podílet se na řešení krize instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), včetně možnosti zasáhnout přímo, aby zabránily jejich likvidaci, aby tím dosáhly účelu řešení krize uvedeného v čl. 31 odst. 2 ve vztahu k členskému státu nebo k Unii jako celku. Toto opatření uskutečňuje členský stát nebo je uskutečňováno pod vedením příslušného ministerstva nebo vlády v úzké spolupráci s orgánem příslušným k řešení krize.

2. Za účelem použití vládních nástrojů finanční stabilizace členské státy zajistí, aby jejich příslušná ministerstva nebo vlády měly příslušné pravomoci k řešení krize uvedené v článcích 63 až 72, a zajistí uplatňování článků 66, 68, 75 a 117.

3. Vládní nástroje finanční stabilizace se použijí jako poslední možnost, poté co byly zváženy a v maximální možné míře využity všechny ostatní nástroje k řešení krize, při současném zachování finanční stability, jak určí příslušné ministerstvo nebo vláda po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize.

4. Členské státy zajistí, aby ony samy nebo jejich příslušná ministerstva nebo vlády a orgán příslušný k řešení krize používaly vládní nástroje finanční stabilizace pouze tehdy, jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 a jedna z těchto podmínek:

- a) příslušné ministerstvo nebo vláda a orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s centrální bankou a příslušným orgánem shledají, že by použití nástrojů k řešení krize nestačilo k zabránění významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém;
- b) příslušné ministerstvo nebo vláda a orgán příslušný k řešení krize shledají, že by uplatnění nástrojů k řešení krize nestačilo k ochraně veřejného zájmu, jestliže již předtím centrální banka mimořádně poskytla instituci likviditu;
- c) ve vztahu k nástroji pro přechodné veřejné vlastnictví příslušné ministerstvo nebo vláda po konzultaci s příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešení krize shledají, že by uplatnění nástrojů k řešení krize nestačilo k ochraně veřejného zájmu, jestliže již předtím byla instituci poskytnuta veřejná kapitálová podpora prostřednictvím nástroje pro kapitálovou podporu.

5. Nástroje finanční stabilizace tvoří:

- a) nástroj pro veřejnou kapitálovou podporu uvedený v článku 57;
- b) nástroj pro přechodné veřejné vlastnictví uvedený v článku 58.

Článek 57

Nástroj pro veřejnou kapitálovou podporu

1. Členské státy se mohou při dodržení vnitrostátního práva obchodních společností a při splnění požadavků nařízení (EU) č. 575/2013 podílet na rekapitalizaci instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice tím, že jim poskytnou kapitál výměnou za tyto nástroje:

- a) nástroje kmenového kapitálu tier 1;
- b) nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje kapitálu tier 2.

2. Členské státy v mezích možností, které jim poskytuje jejich akciový podíl v instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), zajistí, aby instituce nebo subjekt, na něž se vztahuje nástroj pro veřejnou kapitálovou podporu podle tohoto článku, byl řízen komerčně a profesionálně.
3. Pokud určitý členský stát poskytne nástroj pro veřejnou kapitálovou podporu podle tohoto článku, zajistí, aby byl jeho podíl v dané instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) převeden na soukromý sektor, jakmile to umožní obchodní a finanční okolnosti.

Článek 58

Nástroj pro přechodné veřejné vlastnictví

1. Členské státy mohou instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) převzít do přechodného veřejného vlastnictví.
2. Za tímto účelem může členský stát provést jeden či více převodů akcií, kdy nabyvatelem je:
 - a) osoba jmenovaná členským státem; nebo
 - b) společnost v plném vlastnictví členského státu.
3. Členské státy zajistí, aby instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podléhající nástroji pro přechodné veřejné vlastnictví v souladu s tímto článkem byly řízeny komerčně a profesionálně a aby byly převedeny do soukromého sektoru, jakmile to umožní obchodní a finanční okolnosti.

KAPITOLA V

Odepisování kapitálových nástrojů

Článek 59

Požadavek na odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů

1. Pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů může být vykonána buď:
 - a) nezávisle na opatření k řešení krize; nebo
 - b) v kombinaci s opatřením k řešení krize, pokud jsou splněny podmínky zahájení řešení krize stanovené v člancích 32 a 33.
2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc k odpisu příslušných kapitálových nástrojů nebo k jejich konverzi na akcie nebo jiné nástroje účasti dané instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d).
3. Členské státy vyžadují, aby orgány příslušné k řešení krize vykonaly v souladu s článkem 60 neprodleně pravomoc k odpisu či konverzi ve vztahu k příslušným kapitálovým nástrojům vydaným institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), platí-li jedna nebo více z těchto okolností:
 - a) bylo zjištěno, že podmínky zahájení řešení krize stanovené v člancích 32 a 33 byly splněny předtím, než byla přijata jakákoli opatření k řešení krize;
 - b) odpovědný orgán shledá, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) již nebudou životaschopné, pokud tato pravomoc nebude ve vztahu k příslušným kapitálovým nástrojům vykonána;

c) v případě příslušných kapitálových nástrojů vydaných dceřiným podnikem, jestliže jsou tyto kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním a konsolidovaném základě, odpovědný orgán členského státu orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a odpovědný orgán členského státu orgánu dceřiného podniku společně shledají ve smyslu čl. 92 odst. 3 a 4, že pokud nebude ve vztahu k uvedeným nástrojům vykonána pravomoc k odpisu či konverzi, skupina již nebude životaschopná;

d) v případě příslušných kapitálových nástrojů vydaných na úrovni mateřského podniku, jestliže jsou tyto kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na jednotlivém základě na úrovni mateřského podniku nebo na konsolidovaném základě a odpovědný orgán členského státu orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě shledá, že pokud nebude ve vztahu k uvedeným nástrojům vykonána pravomoc k odpisu či konverzi, skupina již nebude životaschopná;

e) instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vyžaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případů, kdy nastane některá z okolností uvedených v čl. 32 odst. 4 písm. d) bodě iii).

4. Pro účely odstavce 3 se má za to, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo skupina již nejsou životaschopné pouze v případě, že jsou splněny obě tyto podmínky:

a) instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo skupina jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné;

b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo skupiny v přiměřené lhůtě zabránila, samostatně nebo společně s opatřeními k řešení krize, opatření jiná než opatření k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů, včetně alternativních opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu (včetně opatření včasného zásahu).

5. Pro účely odst. 4 písm. a) tohoto článku se má za to, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, nastane-li jedna nebo více okolností uvedených v čl. 32 odst. 4.

6. Pro účely odst. 4 písm. a) se má za to, že skupina je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, pokud porušuje konsolidované obezřetnostní požadavky způsobem, který by odůvodnil opatření příslušného orgánu, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že skupina uvedené požadavky poruší v blízké budoucnosti, a to mimo jiné z toho důvodu, že jí vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají celý její kapitál nebo jeho významnou část.

7. Příslušný kapitálový nástroj vydaný dceřiným podnikem se neodepíše podle odst. 3 písm. c) ve větším rozsahu ani nekonvertuje za horších podmínek, než tomu bylo v případě odpisu nebo konverze kapitálových nástrojů na úrovni mateřského podniku, které mají stejné pořadí.

8. Učiní-li odpovědný orgán zjištění podle odstavce 3 tohoto článku, okamžitě to oznámí orgánu příslušnému k řešení krize, který je za dotčenou instituci nebo dotčený subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) odpovědný, pokud se jedná o jiný orgán.

9. Než učiní zjištění podle odst. 3 písm. c) tohoto článku ve vztahu k dceřinému podniku, který vydává příslušné kapitálové nástroje uznávané pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním a konsolidovaném základě, splní odpovědný orgán požadavky na oznamování a konzultaci stanovené v článku 62.

10. Před výkonem pravomoci k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby bylo v souladu s článkem 36 provedeno ocenění aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d). Toto ocenění vytvoří základ pro výpočet odpisu, které se má použít na příslušné kapitálové nástroje v zájmu absorpce ztrát, a pro úroveň konverze, která se má uplatnit na příslušné kapitálové nástroje v zájmu rekaptalizace příslušné instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Článek 60

Ustanovení upravující odepisování nebo konverzi kapitálových nástrojů

1. Při plnění požadavku stanoveného v článku 59 vykonávají orgány příslušné k řešení krize pravomoc k odpisu či konverzi v souladu s pořadím pohledávek jako v běžném úpadečném řízení způsobem, který vede k těmto výsledkům:

- a) položky kmenového kapitálu tier 1 se snižují jako první úměrně ke ztrátám a až do své plné výše a orgán příslušný k řešení krize přijme ve vztahu k držitelům nástrojů kmenového kapitálu tier 1 jedno nebo obě z opatření uvedených v čl. 47 odst. 1;
- b) jistina nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 31 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší;
- c) jistina nástrojů kapitálu tier 2 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 31 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší.

2. Pokud se jistina příslušných kapitálových nástrojů odepíše:

- a) snížení této jistiny je trvalé, s výhradou odškodnění v souladu s mechanismem připsování uvedeným v čl. 46 odst. 3;
- b) vůči držiteli příslušného kapitálového nástroje nezůstává na základě částky nástroje, která byla odepsána, nebo v souvislosti s ní žádný závazek, s výjimkou jakéhokoli již vzniklého závazku a závazku k náhradě škody, jenž může vzniknout v důsledku napadení zákonnosti výkonu pravomoci k odpisu;
- c) žádnému držiteli příslušných kapitálových nástrojů není vyplacena jiná náhrada než v souladu s odstavcem 3.

První pododstavec písm. b) nebrání poskytnutí nástrojů kmenového kapitálu tier 1 držiteli příslušných kapitálových nástrojů v souladu s odstavcem 3.

3. V zájmu konverze příslušných kapitálových nástrojů podle odst. 1 písm. b) tohoto článku mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat, aby instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydaly nástroje kmenového kapitálu tier 1 držitelům příslušných kapitálových nástrojů. Příslušné kapitálové nástroje mohou být konvertovány pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) tyto nástroje kmenového kapitálu tier 1 vydala instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo mateřský podnik instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) se souhlasem orgánů příslušného k řešení krize instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo případně orgánů příslušného k řešení krize mateřského podniku;

- b) tyto nástroje kmenového kapitálu tier 1 byly vydány předtím, než uvedená instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydá jakékoli akcie nebo nástroje účasti pro účely poskytnutí kapitálu státem nebo vládním subjektem;
- c) uvedené nástroje kmenového kapitálu tier 1 jsou poskytnuty a převedeny neprodleně po výkonu pravomoci ke konverzi;
- d) konverzní koeficient, který určí počet nástrojů kmenového kapitálu tier 1 poskytovaných na každý příslušný kapitálový nástroj, je v souladu se zásadami stanovenými v článku 50 a veškerými obecnými pokyny vypracovanými orgánem EBA podle čl. 50 odst. 4.
4. Aby mohly být nástroje kmenového kapitálu tier 1 poskytnuty v souladu s odstavcem 3, mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vždy disponovaly nezbytným předběžným povolením k vydání příslušného počtu nástrojů kmenového kapitálu tier 1.
5. Pokud instituce splňuje podmínky zahájení řešení krize a orgán příslušný k řešení krize se rozhodne použít na ni nástroj k řešení krize, splní orgán příslušný k řešení krize před použitím nástroje k řešení krize požadavek stanovený v čl. 59 odst. 3.

Článek 61

Orgány odpovědné za zjištění

1. Členské státy zajistí, aby orgány odpovědnými za zjištění uvedená v čl. 59 odst. 3 byly orgány uvedené v tomto článku.
2. Každý členský stát určí ve svém vnitrostátním právu odpovědný orgán, který odpovídá za zjištění podle článku 59. Odpovědným orgánem může být v souladu s článkem 32 příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize.
3. Pokud jsou příslušné kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál v souladu s článkem 92 nařízení (EU) č. 575/2013 na individuálním základě, je orgánem odpovědným za zjištění uvedený v čl. 59 odst. 3 této směrnice odpovědný orgán členského státu, kde byly instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) povoleny podle hlavy III směrnice 2013/36/EU.
4. Pokud jsou příslušné kapitálové nástroje vydány institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které jsou dceřiným podnikem, a jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě a na konsolidovaném základě, jsou orgány odpovědnými za zjištění uvedené v čl. 59 odst. 1 tyto orgány:
- a) odpovědný orgán členského státu, v němž jsou instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice, které tyto nástroje vydaly, usazený v souladu s hlavou III směrnice 2013/36/EU, je odpovědný za zjištění uvedená v čl. 59 odst. 1 písm. b) této směrnice;

- b) odpovědný orgán členského státu orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a odpovědný orgán členského státu, v němž jsou v souladu s hlavou III směrnice 2013/36/EU usazeny instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice, které tyto nástroje vydaly, jsou odpovědné za společné zjištění uvedené v čl. 59 odst. 1 písm. c) této směrnice.

Článek 62

Uplatnění na konsolidovaném základě: postup zjišťování

1. Členské státy zajistí, aby odpovědné orgány předtím, než učiní zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e) ve vztahu k dceřinému podniku, který vydává příslušné kapitálové nástroje, jež jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě a na konsolidovaném základě, splňovaly tyto požadavky:

- a) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e), to neprodleně oznámí orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědnému orgánu v členském státě, kde se nachází orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě;

- b) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. c), to neprodleně oznámí příslušnému orgánu odpovědnému za každou instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež vydaly příslušné kapitálové nástroje, ve vztahu k nimž má být vykonána pravomoc k odpisu či konverzi, je-li toto zjištění učiněno, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědným orgánům v členském státě, kde se nacházejí tyto příslušné orgány a orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě.

2. Při učinění zjištění uvedeného v čl. 59 odst. 3 písm. c), d) nebo e) v případě instituce nebo skupiny s přeshraniční činností vezmou odpovědné orgány v úvahu potenciální dopad řešení krize ve všech členských státech, kde instituce nebo skupina působí.

3. Odpovědný orgán doplní oznámení provedené podle odstavce 1 o vysvětlení důvodů, proč zvažuje učinění dotčeného zjištění.

4. Bylo-li učiněno oznámení podle odstavce 1, posoudí odpovědný orgán po konzultaci s orgány, jež informoval, tyto záležitosti:

- a) zda je k dispozici alternativní opatření k výkonu pravomoci k odpisu či konverzi v souladu s čl. 59 odst. 3;

- b) pokud toto alternativní opatření k dispozici je, zda je lze skutečně použít;

- c) pokud by toto alternativní opatření bylo skutečně možné použít, zda existuje realistická vyhlídka, že by v přiměřené lhůtě vyřešilo okolnosti, které by jinak vyžadovaly zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3.

5. Pro účely odstavce 4 tohoto článku se alternativními opatřeními rozumějí opatření včasného zásahu uvedená v článku 27 této směrnice, opatření uvedená v čl. 104 odst. 1 směrnice 2013/36/EU nebo převod prostředků nebo kapitálu z mateřského podniku.

6. Jestliže odpovědný orgán po konzultaci s orgány, jimž učinil oznámení podle odstavce 4, usoudí, že je k dispozici jedno nebo více alternativních opatření, která mohou být skutečně použita a dosáhla by výsledku podle písmene c) uvedeného odstavce, zajistí použití těchto opatření.

7. Jestliže v případě uvedeném odst. 1 písm. a) odpovědný orgán po konzultaci s orgány, jimž učinil oznámení podle odstavce 4 tohoto článku, usoudí, že není k dispozici žádné alternativní opatření, jež by dosáhlo výsledku podle písmene c) uvedeného odstavce, rozhodne, zda je zvažované zjištění podle čl. 59 odst. 9 vhodné.

8. Pokud se odpovědný orgán rozhodne učinit zjištění podle čl. 59 odst. 3 písm. c), neprodleně to oznámí odpovědným orgánům členských států, v nichž se nacházejí dotčené dceřiné podniky, a toto zjištění má podobu společného rozhodnutí stanoveného v čl. 92 odst. 3 a 4. Není-li dosaženo společného rozhodnutí, zjištění podle čl. 59 odst. 3 se neučiní.

9. Orgány příslušné k řešení krize členských států, kde se nacházejí jednotlivé dotčené dceřiné podniky, neprodleně provedou rozhodnutí odepsat nebo konvertovat kapitálové nástroje, které bylo přijato v souladu s tímto článkem, s řádným ohledem na naléhavost okolností.

KAPITOLA VI

Pravomoci k řešení krize

Článek 63

Obecné pravomoci

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly veškeré pravomoci nezbytné k uplatňování nástrojů k řešení krize u institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), které splňují příslušné podmínky zahájení řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize musí mít zejména následující pravomoci k řešení krize, které mohou vykonávat jednotlivě nebo v jakékoli kombinaci:

- a) pravomoc vyžádat si od jakékoli osoby informace požadované k tomu, aby orgán příslušný k řešení krize rozhodl o opatření k řešení krize a jeho přípravě, včetně aktualizovaných a doplňkových informací obsažených v plánech řešení krize a včetně informací, jež mají být poskytnuty při kontrole na místě;
- b) pravomoc převzít kontrolu nad institucí v režimu řešení krize a vykonávat veškerá práva a pravomoci svěřené akcionářům, jiným vlastníkům a vedoucímu orgánu této instituce;
- c) pravomoc převádět akcie a jiné nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize;
- d) pravomoc převádět práva, aktiva nebo závazky instituce v režimu řešení krize na jiný subjekt s jeho souhlasem;
- e) pravomoc snížit, případně až na nulu, jistinu způsobilých závazků instituce v režimu řešení krize nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k nim;
- f) pravomoc konvertovat způsobilé závazky instituce v režimu řešení krize na kmenové akcie nebo jiné nástroje účasti uvedené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), relevantní mateřské instituce nebo překlenovací instituce, na niž jsou převedeny aktiva, práva nebo závazky instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- g) pravomoc zrušit dluhové nástroje vydané institucí v režimu řešení krize, s výjimkou zajištěných závazků, na něž se vztahuje čl. 44 odst. 2;
- h) pravomoc snížit, případně až na nulu, jmenovitou hodnotu akcií nebo jiných nástrojů účasti instituce v režimu řešení krize a tyto akcie a jiné nástroje účasti zrušit;
- i) pravomoc uložit instituci v režimu řešení krize nebo relevantní mateřské instituci, aby vydala nové akce nebo jiné nástroje účasti nebo jiné kapitálové nástroje, včetně prioritních akcií a podmíněných konvertibilních nástrojů;

- j) pravomoc změnit nebo upravit splatnost dluhových nástrojů a jiných způsobilých závazků vydaných institucí v režimu řešení krize nebo změnit výši úroků splatných na základě takových nástrojů a jiných způsobilých závazků nebo datum splatnosti těchto úroků, včetně dočasného pozastavení plateb, s výjimkou zajištěných závazků, na něž se vztahuje čl. 44 odst. 2;
- k) pravomoc závěrečně vypořádat a ukončit finanční smlouvy nebo deriváty pro účely použití článku 49;
- l) pravomoc odvolat nebo vyměnit vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce v režimu řešení krize;
- m) pravomoc požadovat po příslušném orgánu, aby včas posoudil kupujícího kvalifikované účasti, odchýlně od lhůt stanovených v článku 22 směrnice 2013/36/EU a v článku 12 směrnice 2014/65/EU.

2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize nepodléhaly žádnému z následujících požadavků, jež by se jinak použily na základě vnitrostátního práva, smlouvy, nebo jinak:

- a) s výhradou čl. 3 odst. 6 a čl. 85 odst. 1 požadavků na získání schválení nebo souhlasu jakékoli veřejné nebo soukromé osoby, včetně akcionářů nebo věřitelů instituce v režimu řešení krize;
- b) před výkonem pravomoci procesním požadavků na oznámení jakékoli osobě, včetně veškerých požadavků na zveřejnění jakéhokoli oznámení nebo prospektu nebo požadavků na podání či registraci jakéhokoli dokumentu u jakéhokoli jiného orgánu.

Členské státy zejména zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly vykonávat pravomoci podle tohoto článku bez ohledu na jakékoli omezení nebo jakýkoli požadavek na souhlas ohledně převodu dotčených finančních nástrojů, práv, aktiv nebo závazků, jež by se jinak použily.

Prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce nejsou dotčeny požadavky stanovené v člancích 81 a 83 ani jakékoli požadavky na oznámení podle rámce Unie pro státní podporu.

3. Členské státy zajistí, aby v rozsahu, v jakém kteroukoli z pravomocí uvedených v odstavci 1 tohoto článku nelze vykonat vůči některému ze subjektů v působnosti čl. 1 odst. 1 této směrnice kvůli jeho specifické právní formě, měly orgány příslušné k řešení krize pravomoci co nejpodobnější, mimo jiné i z hlediska účinků.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány příslušné k řešení krize vykonávají pravomoci podle odstavce 3, byly dotčeným osobám, včetně akcionářů, věřitelů a protistran, poskytnuty záruky stanovené v této směrnici nebo záruky, které mají stejný účinek.

Článek 64

Doplňkové pravomoci

- 1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly při výkonu pravomoci k řešení krize možnost:
 - a) s výhradou článku 78 stanovit, že k převodu dojde bez jakéhokoli závazku nebo zatížení pro převáděné finanční nástroje, práva, aktiva nebo závazky; pro tyto účely se za závazek nebo zatížení nepovažuje jakékoli právo na náhradu v souladu s touto směrnicí;

- b) odstranit práva k nabývání dalších akcií nebo jiných nástrojů účasti;
- c) požadovat po relevantním orgánu, aby ukončil nebo pozastavil přijetí finančních nástrojů k obchodování na regulovaném trhu nebo jejich kotování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ⁽¹⁾;
- d) stanovit, aby se s příjemcem pro účely veškerých práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize nebo opatření, která přijala, včetně veškerých práv nebo závazků souvisejících s účastí na infrastruktuře trhu s výhradou článků 38 a 40, zacházelo, jako by se jednalo o instituci v režimu řešení krize;
- e) požadovat po instituci v režimu řešení krize nebo příjemci, aby si vzájemně poskytovali informace a součinnost; a
- f) zrušit nebo změnit podmínky smlouvy, jejíž stranou je instituce v režimu řešení krize, nebo nahradit příjemce jakožto její strana.

2. Orgány příslušné k řešení krize vykonávají pravomoci uvedené v odstavci 1, pokud to orgán příslušný k řešení krize považuje za vhodné pro zajištění účinnosti opatření k řešení krize nebo dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly při výkonu pravomoci k řešení krize možnost stanovit opatření pro zachování kontinuity nezbytná k zajištění toho, aby opatření k řešení krize byla účinná a aby příjemce mohl tam, kde je to relevantní, provozovat převedenou činnost. Mezi tato opatření pro zachování kontinuity patří zejména:

- a) kontinuita smluv uzavřených institucí v režimu řešení krize tak, aby příjemce převzal práva a závazky této instituce v souvislosti s jakýmkoli převedeným finančním nástrojem, právem, aktivem nebo závazkem a aby tuto instituci výslovně nebo implicitně nahradil ve všech příslušných smluvních dokumentech;
- b) nahrazení instituce v režimu řešení krize příjemcem ve veškerých soudních řízeních týkajících se jakéhokoli převedeného finančního nástroje, práva, aktiva nebo závazku.

4. Pravomocemi uvedenými v odst. 1 písm. d) a v odst. 3 písm. b) není dotčeno:

- a) právo zaměstnance instituce v režimu řešení krize na ukončení pracovní smlouvy;
- b) s výhradou článků 69, 70 a 71 jakékoli právo smluvní strany vykonávat práva v rámci smlouvy, včetně práva na ukončení, k nimž je oprávněna v souladu s podmínkami smlouvy v důsledku jednání nebo opomenutí instituce v režimu řešení krize před příslušným převodem nebo příjemce po příslušném převodu.

Článek 65

Pravomoc vyžadovat poskytnutí služeb a zařízení

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc uložit instituci v režimu řešení krize nebo jakémukoli subjektu její skupiny, aby poskytovaly veškeré služby nebo zařízení nezbytné k tomu, aby příjemce mohl účinně provozovat podnik, jenž na něj byl převeden.

První pododstavec se použije i v případě, že instituce v režimu řešení krize nebo relevantní subjekt skupiny vstoupily do běžného úpadkového řízení.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny (Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1).

2. Členské státy zajistí, aby jejich orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci vynucovat plnění povinností, které podle odstavce 1 subjektům skupiny usazeným na jejich území uložily orgány příslušné k řešení krize v jiných členských státech.
3. Služby a zařízení uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou omezeny na provozní služby a zařízení a nesmějí zahrnovat žádnou formu finanční podpory.
4. Služby a zařízení poskytované v souladu s odstavci 1 a 2 se poskytují za těchto podmínek:
 - a) pokud byly služby a zařízení instituci v režimu řešení krize poskytovány na základě dohody bezprostředně před přijetím opatření k řešení krize, a po dobu platnosti této dohody, za stejných podmínek;
 - b) pokud dohoda neexistuje nebo doba její platnosti uplynula, za přiměřených podmínek.
5. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující minimální seznam služeb nebo zařízení nezbytných k tomu, aby příjemce mohl účinně provozovat podnik, jenž na něj byl převeden.

Článek 66

Pravomoc vynucovat opatření krizového řízení nebo opatření k předejití krizi ostatními členskými státy

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že převod akcií, jiných nástrojů účasti anebo aktiv, práv nebo závazků zahrnuje aktiva umístěná v jiném členském státě, než je stát orgánu příslušného k řešení krize, nebo práva nebo závazky řídicí se právem jiného členského státu, než je stát orgánu příslušného k řešení krize, byl tento převod účinný v tomto jiném členském státě nebo podle jeho práva.
2. Členské státy poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize, který provedl nebo má v úmyslu provést převod, veškerou přiměřenou součinnost k zajištění toho, aby byly akcie nebo jiné nástroje účasti anebo aktiva, práva nebo závazky převedeny na příjemce v souladu s veškerými platnými požadavky vnitrostátního práva.
3. Členské státy zajistí, aby akcionáři, věřitelé a třetí strany dotčení převodem akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 nebyli oprávnění převodu zabránit, napadnout jej nebo zrušit podle žádného ustanovení práva členského státu, kde jsou aktiva umístěna, nebo členského státu, jehož právem se akcie, jiné nástroje účasti, práva nebo závazky řídí.
4. Pokud orgán příslušný k řešení krize v členském státě (dále jen „členský stát A“) vykoná pravomoc k odpisu či konverzi, a to i ve vztahu ke kapitálovým nástrojům v souladu s článkem 59, a mezi způsobilé závazky nebo příslušné kapitálové nástroje instituce v režimu řešení krize patří:
 - a) nástroje nebo závazky, které se řídí právem jiného členského státu, než je stát orgánu příslušného k řešení krize, jenž vykonal pravomoc k odpisu či konverzi (dále jen „členský stát B“);
 - b) závazky dlužné věřitelům umístěným v členském státě B,

pak členský stát B zajistí, aby byla jistina uvedených závazků nebo nástrojů snížena nebo aby byla provedena konverze závazků nebo nástrojů v souladu s výkonem pravomoci k odpisu či konverzi orgánu příslušného k řešení krize v členském státě A.

5. Členské státy zajistí, aby věřitelé dotčení výkonem pravomoci k odpisu či konverzi uvedeným v odstavci 4 nebyli oprávněni napadnout snížení jistiny nástroje nebo závazku nebo případně jeho konverzi na základě žádného ustanovení práva členského státu B.

6. Každý členský stát zajistí, aby následující skutečnosti byly určovány v souladu s právem členského státu orgánu příslušného k řešení krize:

- a) právo akcionářů, věřitelů a třetích stran podat podle článku 85 podat návrh na soudní přezkum převodu akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 tohoto článku;
- b) právo věřitelů podat podle článku 85 návrh na soudní přezkum snížení jistiny nebo konverzi nástroje nebo závazku, na něž se vztahuje odst. 4 písm. a) nebo b) tohoto článku;
- c) záruky pro částečné převody podle kapitoly VII ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům uvedeným v odstavci 1.

Článek 67

Pravomoc ohledně aktiv, práv, závazků, akcií a jiných nástrojů účasti umístěných ve třetích zemích

1. Členské státy stanoví, aby v případech, kdy se opatření k řešení krize týká opatření přijatého ohledně aktiv umístěných ve třetí zemi nebo akcií, jiných nástrojů účasti, práv nebo závazků, které se řídí právem třetí země, orgány příslušné k řešení krize mohly požadovat, aby:

- a) správce, konkurzní správce nebo jiná osoba vykonávající kontrolu nad institucí v režimu řešení krize a příjemce podnikli veškeré nezbytné kroky k zajištění toho, aby převod, odpis, konverze nebo opatření nabyly účinnosti;
- b) správce, konkurzní správce nebo jiná osoba vykonávající kontrolu nad institucí v režimu řešení krize drželi akcie, jiné nástroje účasti, aktiva nebo práva nebo hradili závazky jménem příjemce, dokud převod, odpis, konverze nebo opatření nenabude účinnosti;
- c) přiměřené výdaje příjemce řádně vynaložené na provedení kteréhokoli opatření podle písmen a) a b) tohoto odstavce byly hrazeny některým ze způsobů uvedených v čl. 37 odst. 7.

2. Pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že přes veškeré nezbytné kroky podniknuté správcem, konkurzním správcem nebo jinou osobou v souladu s odst. 1 písm. a) je velmi nepravděpodobné, že převod, konverze nebo opatření nabude účinnosti ve vztahu k určitým aktivům umístěným ve třetí zemi nebo k určitým akciím, jiným nástrojům účasti, právům nebo závazkům, které se řídí právem třetí země, neprovede převod, odpis, konverzi nebo opatření. Pokud již převod, odpis, konverzi nebo opatření přikázal, neplatí tento příkaz ve vztahu k dotčeným aktivům, akciím, nástrojům účasti, právům nebo závazkům.

Článek 68

Vyloučení některých smluvních podmínek z včasného zásahu a řešení krize

1. Opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení přijaté ve vztahu k subjektu v souladu s touto směrnicí, případně včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, nesmí být v rámci smlouvy, kterou tento subjekt uzavřel, samo o sobě považováno za rozhodnou událost pro vymáhání ve smyslu směrnice 2002/47/ES nebo za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.

Navíc toto opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení samo o sobě nesmí být považováno za rozhodnou událost pro vymáhání nebo za úpadkové řízení v rámci smlouvy uzavřené:

a) dceřiným podnikem instituce, která zahrnuje závazky zaručené nebo jinak podpořené mateřským podnikem nebo jakýmkoli subjektem skupiny; nebo

b) jakýmkoli subjektem ze stejné skupiny jako instituce, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku.

2. Je-li postup třetí země k řešení krize uznán podle článku 91 nebo rozhodne-li tak orgán příslušný k řešení krize, představuje takový postup pro účely tohoto článku opatření krizového řízení.

3. Jsou-li nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění, pak opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení, včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, samo o sobě nikomu neumožňuje:

a) vykonávat práva na jakékoli ukončení, pozastavení, změnu, netting nebo vzájemné započtení, a to i ve vztahu ke smlouvě uzavřené:

i) dceřiným podnikem, v jejímž rámci jsou závazky zaručeny nebo jinak podpořeny subjektem skupiny;

ii) jakýmkoli subjektem ze stejné skupiny jako instituce, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku;

b) získat držení jakéhokoli majetku dotčené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo jakéhokoli subjektu ze stejné skupiny jako instituce, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku, vykonávat nad nimi kontrolu nebo vymáhat jakékoli zajištění s nimi související;

c) postihnout jakákoli smluvní práva dotčené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo jakéhokoli subjektu ze stejné skupiny jako instituce, která zahrnují křížová ujednání pro případ neplnění závazku.

4. Tento článek se nedotýká práva osoby přijmout opatření podle odstavce 3, pokud takové právo vzniká na základě události jiné, než je opatření k předejití krizi, opatření krizového řízení nebo událost přímo související s uplatněním takového opatření.

5. Pozastavení nebo omezení podle článků 69, 70 nebo 71 nepředstavuje neplnění smluvních povinností pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku.

6. Ustanovení tohoto článku se považují za imperativní ustanovení ve smyslu článku 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽¹⁾.

Článek 69

Pravomoc pozastavit některé povinnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit jakoukoli povinnost platby nebo plnění podle jakékoli smlouvy, již je instituce v režimu řešení krize stranou, od doby zveřejnění oznámení o pozastavení v souladu s čl. 83 odst. 4 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize dané instituce v režimu řešení krize.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. Pokud by jakákoli povinnost platby nebo plnění měla nastat v průběhu doby pozastavení, platba bude splatná nebo povinnost plnění nastane okamžitě po skončení doby pozastavení.
3. Pokud je povinnost některé instituce v režimu řešení krize týkající se platby nebo plnění podle smlouvy pozastavena podle odstavce 1, pozastaví se na stejnou dobu i povinnost protistran této instituce týkající se platby nebo plnění podle uvedené smlouvy.
4. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na:
 - a) způsobilé vklady;
 - b) povinnost platby nebo plnění vůči systémům nebo provozovatelům systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES, ústředním protistranám a centrálním bankám;
 - c) způsobilé pohledávky pro účely směrnice 97/9/ES.
5. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by to mohlo mít na řádné fungování finančních trhů.

Článek 70

Pravomoc omezit vymáhání práv ze zajištění

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc omezit zajištěné věřitele instituce v režimu řešení krize ve vymáhání práv ze zajištění ve vztahu k jakémukoli aktivu uvedené instituce od zveřejnění oznámení o omezení v souladu s čl. 83 odst. 4 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize dané instituce v režimu řešení krize.
2. Orgány příslušné k řešení krize nevykonají pravomoc uvedenou v odstavci 1 ve vztahu k jakýmkoli právům ze zajištění systémů nebo provozovatelů systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES, ústředních protistran a centrálních bank nad aktivy zastaveným nebo poskytnutým institucí v režimu řešení krize formou marže nebo zajištění.
3. Pokud se použije článek 80, zajistí orgány příslušné k řešení krize, aby veškerá omezení uložená na základě pravomoci podle odstavce 1 tohoto článku byla jednotná pro všechny subjekty skupiny, ve vztahu k nimž se přijímají opatření k řešení krize.
4. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by to mohlo mít na řádné fungování finančních trhů.

Článek 71

Pravomoc dočasně pozastavit práva na ukončení smlouvy

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s institucí v režimu řešení krize od zveřejnění oznámení v souladu s čl. 83 odst. 4 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize dané instituce, pokud jsou nadále plněny povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.
2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s dceřiným podnikem instituce v režimu řešení krize, pokud:
 - a) závazky z uvedené smlouvy jsou zaručeny nebo jinak podpořeny institucí v režimu řešení krize;

- b) práva na ukončení smlouvy podle uvedené smlouvy se zakládají výlučně na platební neschopnosti nebo finanční situaci instituce v režimu řešení krize; a
- c) v případě pravomoci k převodu, jež byla nebo může být vykonána ve vztahu k instituci v režimu řešení krize, buď:
 - i) veškerá aktiva a závazky dceřiného podniku týkající se uvedené smlouvy byly nebo mohou být převedeny na příjemce a převzaty příjemcem; nebo
 - ii) orgán příslušný k řešení krize takovým závazkům jiným způsobem zajistí náležitou ochranu.

Pozastavení nabývá účinku zveřejněním oznámení v souladu s čl. 83 odst. 4 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě, v němž je dceřiný podnik instituce v režimu řešení krize usazen.

3. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 nebo 2 se nevztahuje na systémy nebo provozovatele systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES, ústřední protistrany a centrální banky.

4. Osoba může vykonat právo na ukončení na základě finanční smlouvy před uplynutím doby uvedené v odstavci 1 nebo 2, pokud od orgánu příslušného k řešení krize obdrží oznámení o tom, že práva a závazky, na něž se smlouva vztahuje, nebudou:

- a) převedeny na jiný subjekt; ani
- b) podléhat odpisu nebo konverzi v rámci použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 43 odst. 2 písm. a).

5. Pokud orgán příslušný k řešení krize vykoná pravomoc uvedenou v odstavci 1 nebo 2 tohoto článku s cílem pozastavit práva na ukončení a pokud nebylo provedeno žádné oznámení podle odstavce 4 tohoto článku, lze tato práva po skončení období pozastavení vykonat, s výhradou článku 68, takto:

- a) jestliže práva a závazky uvedené v příslušné smlouvě byly převedeny na jiný subjekt, může protistrana vykonat práva na ukončení smlouvy v souladu s podmínkami uvedené smlouvy pouze za podmínky, že trvá nebo následně nastane jakákoli rozhodná událost pro vymáhání ze strany příjemce;
- b) jestliže práva a závazky uvedené v uvedené smlouvě zůstávají instituci v režimu řešení krize a orgán příslušný k řešení krize nepoužil u uvedené smlouvy nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 43 odst. 2 písm. a), může protistrana vykonat práva na ukončení smlouvy v souladu s podmínkami uvedené smlouvy ke dni ukončení pozastavení podle odstavce 1.

6. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by to mohlo mít na řádné fungování finančních trhů.

7. Příslušné orgány nebo orgány příslušné k řešení krize mohou od instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vyžadovat vedení podrobných záznamů o finančních smlouvách.

Na žádost příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize poskytne registr obchodních údajů těmto orgánům informace nezbytné k tomu, aby mohly plnit své povinnosti a mandáty v souladu s článkem 81 nařízení (EU) č. 648/2012.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které upřesní následující prvky pro účely odstavce 7:

- a) minimální soubor informací o finančních smlouvách, které by měly být obsaženy v podrobných záznamech; a
- b) okolnosti, za kterých by měl být požadavek uložen.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 72

Výkon pravomocí k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize v zájmu přijetí opatření k řešení krize mohly vykonávat kontrolu nad institucí v režimu řešení krize s cílem:

- a) provozovat činnosti a poskytovat služby instituce v režimu řešení krize se všemi pravomocemi jejích akcionářů a vedoucího orgánu; a
- b) spravovat aktiva a majetek instituce v režimu řešení krize a nakládat s nimi.

Kontrolu uvedenou v prvním pododstavci může vykonávat buď přímo orgán příslušný k řešení krize, nebo nepřímo osoba nebo osoby jmenované orgánem příslušným k řešení krize. Členské státy zajistí, aby hlasovací práva spojená s akciemi nebo jinými nástroji účasti instituce v režimu řešení krize nebylo možné v průběhu řešení krize vykonávat.

2. S výhradou čl. 85 odst. 1 členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize formou exekutivního nařízení v souladu s vnitrostátními správními pravomocemi a postupy, aniž by nad institucí v režimu řešení krize vykonávaly kontrolu.

3. Orgány příslušné k řešení krize v každém konkrétním případě rozhodnou, zda je vhodné provést opatření k řešení krize prostředky uvedenými v odstavci 1 nebo v odstavci 2, s ohledem na účel řešení krize a obecné zásady řešení krize, konkrétní situaci dotčené instituce v režimu řešení krize a potřebu usnadnit účinné řešení krize v případě přeshraničních skupin.

4. Orgány příslušné k řešení krize se nepovažují za stínové ředitele ani za skutečné ředitele podle vnitrostátního práva.

KAPITOLA VII

Záruky

Článek 73

Zacházení s akcionáři a věřiteli v případě částečných převodů a použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů

Členské státy zajistí, aby po použití jednoho nebo více nástrojů k řešení krize, a zejména pro účely článku 75:

- a) s výjimkou případů, kdy se použije písmeno b), pokud orgány příslušné k řešení krize převedou pouze část práv, aktiv a závazků instituce v režimu řešení krize, obdrželi akcionáři a ti věřitelé, jejichž pohledávky nebyly převedeny, na uspokojení svých pohledávek alespoň tolik, kolik by obdrželi, kdyby byla tato instituce likvidována v běžném úpadkovém řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82;

- b) pokud orgány příslušné k řešení krize použijí nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nevznikly akcionářům a věřitelům, jejichž pohledávky byly odepsány nebo konvertovány na kapitál, větší ztráty, než jaké by jim vznikly, kdyby byla instituce v režimu řešení krize likvidována v běžném úpadečkovém řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82.

Článek 74

Oceňování rozdílů v zacházení

1. Aby se vyhodnotilo, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by instituce v režimu řešení krize vstoupila do běžného úpadečkového řízení, mimo jiné pro účely článku 73, zajistí členské státy, aby po provedení jednoho nebo více opatření k řešení krize bylo co nejdříve provedeno ocenění nezávislou osobou. Toto ocenění se odlišuje od ocenění prováděného podle článku 36.

2. Ocenění uvedené v odstavci 1 určí:

- a) zacházení, jehož by se dostalo akcionářům a věřitelům nebo příslušným systémům pojištění vkladů, kdyby instituce v režimu řešení krize, ve vztahu k níž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupila do běžného úpadečkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82;
- b) skutečné zacházení, kterého se akcionářům a věřitelům dostalo v rámci řešení krize instituce v režimu řešení krize; a
- c) zda existuje rozdíl mezi zacházením podle písmene a) a zacházením podle písmene b).

3. Ocenění:

- a) předpokládá, že by instituce v režimu řešení krize, ve vztahu k níž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupila do běžného úpadečkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82;
- b) předpokládá, že nebyla provedena opatření k řešení krize;
- c) odhlédne od jakéhokoli poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory instituci v režimu řešení krize.

4. EBA může vypracovat návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiku oceňování uvedeného v tomto článku, zejména metodiku pro vyhodnocení zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům dostalo, pokud by instituce v režimu řešení krize vstoupila do úpadečkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 75

Záruky pro akcionáře a věřitele

Členské státy zajistí, aby každý akcionář nebo věřitel uvedený v článku 73 nebo systém pojištění vkladů v souladu s čl. 109 odst. 1 v případě, že ocenění provedené podle článku 74 určí, že mu vznikla větší ztráta, než by vznikla v případě likvidace v běžném úpadečkovém řízení, měl nárok na úhradu rozdílu z mechanismu financování k řešení krizí.

Článek 76

Záruky pro protistrany u částečných převodů

1. Členské státy zajistí, aby se ochrana uvedená v odstavci 2 uplatnila za těchto okolností:
 - a) orgán příslušný k řešení krize převede část aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize na jiný subjekt nebo, při použití nástroje k řešení krize, z překlennovací instituce nebo společnosti pro správu aktiv na jinou osobu;
 - b) orgán příslušný k řešení krize vykoná pravomoci uvedené v čl. 64 odst. 1 písm. f).
2. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu těchto ujednání a jejich protistran:
 - a) dohod o zajištění, v jejichž rámci má osoba zajištění v podobě skutečného nebo podmíněného podílu na aktivech nebo právech podléhajících převodu, bez ohledu na to, zda je uvedený podíl zajištěn konkrétními aktivy nebo právy, nebo pohyblivým zástavním právem nebo podobným mechanismem;
 - b) dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, v jejichž rámci je zajištěno nebo pokryto plnění konkrétních závazků převodem plného vlastnictví aktiv z poskytovatele zajištění na příjemce zajištění, za podmínek stanovujících, že příjemce zajištění aktiva převede, pokud budou uvedené konkrétní závazky splněny;
 - c) dohod o vzájemném započtení, podle nichž lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků mezi institucí v režimu řešení krize a protistranou;
 - d) nettingových dohod;
 - e) krytých dluhopisů;
 - f) mechanismů strukturovaného financování, včetně sekuritizace a nástrojů používaných pro účely zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátního práva zajištěny podobným způsobem jako kryté dluhopisy, jejichž součástí je poskytnutí a držení zajištění stranou uvedeného ujednání nebo svěřenským správcem, zmocněncem či jinou jmenovanou osobou.

Forma ochrany, jež je vhodná pro třídy ujednání uvedené v prvním pododstavci písm. a) až f) tohoto odstavce, je dále upřesněna v článcích 77 až 80 a podléhá omezením uvedeným v článcích 68 až 71.

3. Požadavek podle odstavce 2 platí bez ohledu na počet stran zúčastněných na uvedených ujednáních a na to, zda ujednání:
 - a) jsou vytvořena smlouvou, svěřenstvím nebo jinými prostředky, nebo vznikají automaticky ze zákona;
 - b) zcela nebo zčásti vznikají podle práva jiného členského státu nebo třetí země nebo se jím řídí.
4. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, jimiž upřesní třídy ujednání spadající do působnosti odst. 2 prvního pododstavce písm. a) až f) tohoto článku.

Článek 77

Ochrana dohod o finančním zajištění, vzájemném započtení a nettingových dohod

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohod o vzájemném započtení a nettingových dohod s cílem zabránit převodu některých, avšak nikoli všech práv a závazků, jež jsou chráněny na základě dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení nebo nettingové dohody mezi institucí v režimu řešení krize a jinou osobou, a změně nebo ukončení práv a závazků, jež jsou chráněny na základě takové dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení nebo nettingové dohody, využitím doplňkových pravomocí.

Pro účely prvního pododstavce se s právy a závazky zachází jako s požívajícími ochrany na základě takové dohody, pokud mají strany dohody nárok na vzájemné započtení nebo netting těchto práv a závazků.

2. Bez ohledu na odstavec 1 může orgán příslušný k řešení krize, je-li to nezbytné pro zajištění dostupnosti pojištěných vkladů:

- a) převést pojištěné vklady, které jsou součástí kteréhokoli z ujednání uvedených v odstavci 1, aniž by převedl jiná aktiva, práva nebo závazky, které jsou součástí stejného ujednání; a
- b) převést, změnit nebo ukončit tato aktiva, práva nebo závazky, aniž by převedl pojištěné vklady.

Článek 78

Ochrana dohod o zajištění

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu závazků zajištěných na základě dohody o zajištění s cílem zabránit jedné z těchto událostí:

- a) převodu aktiv, kterými je závazek zajištěn, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden uvedený závazek a výnos ze zajištění;
- b) převodu zajištěného závazku, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden výnos ze zajištění;
- c) převodu uvedeného výnosu ze zajištění, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden zajištěný závazek;
- d) změně nebo ukončení dohody o zajištění využitím doplňkových pravomocí, pokud by závazek v důsledku takové změny nebo ukončení přestal být zajištěn.

2. Bez ohledu na odstavec 1 může orgán příslušný k řešení krize, je-li to nezbytné pro zajištění dostupnosti pojištěných vkladů:

- a) převést pojištěné vklady, které jsou součástí kteréhokoli z ujednání uvedených v odstavci 1, aniž by převedl jiná aktiva, práva nebo závazky, které jsou součástí stejného ujednání; a
- b) převést, změnit nebo ukončit tato aktiva, práva nebo závazky, aniž by převedl pojištěné vklady.

Článek 79

Ochrana mechanismů strukturovaného financování a krytých dluhopisů

1. Členské státy zajistí náležitou ochranu mechanismů strukturovaného financování, včetně mechanismů uvedených v čl. 76 odst. 2 písm. e) a f), s cílem zabránit kterékoli z těchto událostí:

- a) převodu některých, avšak nikoli všech aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování, včetně mechanismů uvedených v čl. 76 odst. 2 písm. e) a f), jehož stranou je úvěrová instituce v režimu řešení krize;

- b) ukončení nebo změně aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování, včetně mechanismů uvedených v čl. 76 odst. 2 písm. e) a f), jehož stranou je instituce v režimu řešení krize, využitím doplňkových pravomocí.

2. Bez ohledu na odstavce 1 může orgán příslušný k řešení krize, je-li to nezbytné pro zajištění dostupnosti pojištěných vkladů:

- a) převést pojištěné vklady, které jsou součástí kteréhokoli z mechanismů uvedených v odstavci 1, aniž by převedl jiná aktiva, práva nebo závazky, které jsou součástí stejného mechanismu; a
- b) převést, změnit nebo ukončit tato aktiva, práva nebo závazky, aniž by převedl pojištěné vklady.

Článek 80

Částečné převody: ochrana systémů pro obchodování, zúčtování a vzájemné vypořádání

1. Členské státy zajistí, aby použitím nástroje k řešení krize nebylo dotčeno fungování systémů a pravidel systémů, na něž se vztahuje směrnice 98/26/ES, pokud orgán příslušný k řešení krize:

- a) převede část aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize na jiný subjekt; nebo
- b) použije pravomoci podle článku 64 ke zrušení nebo změně podmínek smlouvy, jejíž stranou je instituce v režimu řešení krize, nebo k nahrazení příjemce jakožto její strana.

2. Převod, zrušení nebo změna uvedené v odstavci 1 tohoto článku zejména nesmějí odvolat převodní příkaz v rozporu s článkem 5 směrnice 98/26/ES a nesmějí změnit nebo zrušit vymahatelnost převodních příkazů a vzájemného započtení (nettingu) podle článků 3 a 5 uvedené směrnice, použití peněžních prostředků, cenných papírů nebo úvěru podle článku 4 uvedené směrnice nebo ochranu zajištění podle článku 9 uvedené směrnice.

KAPITOLA VIII

Procesní povinnosti

Článek 81

Oznamovací povinnost

1. Členské státy požadují po vedoucím orgánu instituce nebo jakéhokoli subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), aby oznámil příslušnému orgánu, pokud se domnívá, že tato instituce nebo tento subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné ve smyslu čl. 32 odst. 4.

2. Příslušné orgány informují relevantní orgány příslušné k řešení krize o veškerých oznámeních obdržení podle odstavce 1 tohoto článku a o veškerých opatřeních k předejití krizi nebo veškerých opatřeních uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, jež instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice uloží přijmout.

3. Pokud příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize shledá, že podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b) jsou ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splněny, bezodkladně toto zjištění oznámí níže uvedeným orgánům, pokud se jedná o jiné orgány:

- a) orgánu příslušnému k řešení krize uvedené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- b) příslušnému orgánu pro uvedenou instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);

- c) příslušnému orgánu pro jakoukoli pobočku uvedené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- d) orgánu příslušnému k řešení krize jakékoli pobočky uvedené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- e) centrální bance;
- f) systému pojištění vkladů, k němuž je úvěrová instituce přidružena, pokud je to nezbytné k tomu, aby systém pojištění vkladů mohl plnit své funkce;
- g) subjektu příslušnému pro mechanismy financování k řešení krizí, pokud je to nezbytné k tomu, aby tyto mechanismy mohly plnit své funkce;
- h) pokud je to na místě, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;
- i) příslušnému ministerstvu;
- j) pokud instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle hlavy VII kapitoly 3 směrnice 2013/36/EU, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě; a
- k) ESRB a určenému vnitrostátnímu makrobezpečnostnímu orgánu.

4. Pokud předávání informací uvedené v odst. 3 písm. f) a g) nezaručuje náležitou úroveň důvěrnosti, zavede příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize alternativní postupy komunikace, jež dosahují stejných cílů při zajištění náležité úrovně důvěrnosti.

Článek 82

Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize

1. Po přijetí oznámení od příslušného orgánu podle čl. 81 odst. 3 nebo z vlastního podnětu zjistí orgán příslušný k řešení v souladu s čl. 32 odst. 1 a článkem 33, zda jsou ve vztahu k dotčené instituci nebo dotčenému subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splněny podmínky daného odstavce.
2. Rozhodnutí, zda má být ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijato opatření k řešení krize, musí uvádět tyto údaje:
 - a) důvody pro toto rozhodnutí, včetně zjištění, zda daná instituce splňuje podmínky zahájení řešení krize či nikoli;
 - b) opatření, které orgán příslušný k řešení krize hodlá podniknout, případně včetně rozhodnutí o podání žádosti o likvidaci, jmenování správce nebo jiného opatření v rámci platného běžného úpadkového řízení nebo, s výhradou čl. 37 odst. 9, podle vnitrostátního práva.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, jimiž upřesní postupy a obsah týkajících se těchto požadavků:
 - a) oznámení podle čl. 81 odst. 1, 2 a 3;

b) oznámení o pozastavení podle článku 83.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 83

Procesní povinnosti orgánů příslušných k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize po přijetí opatření k řešení krize splnily požadavky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4, jakmile to je přiměřeně proveditelné.

2. Orgán příslušný k řešení krize oznámí opatření k řešení krize instituci v režimu řešení krize a níže uvedeným orgánům, pokud se jedná o jiné orgány:

- a) příslušnému orgánu pro tuto instituci;
- b) příslušnému orgánu pro jakoukoli pobočku této instituce;
- c) centrální bance;
- d) systému pojištění vkladů, k němuž je daná instituce v režimu řešení krize přidružena;
- e) subjektu příslušnému pro mechanismy financování k řešení krizí;
- f) pokud je to na místě, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;
- g) příslušnému ministerstvu;
- h) pokud instituce v režimu řešení krize podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle hlavy VII kapitoly 3 směrnice 2013/36/EU, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě;
- i) určenému vnitrostátnímu makrobezpečnostnímu orgánu a ESRB;
- j) Komisi, Evropské centrální bance, orgánu ESMA, Evropskému orgánu dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“), zřízenému nařízením (EU) č. 1094/2010, a orgánu EBA;
- k) pokud je tato instituce institucí ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice 98/26/ES, provozovatelům systémů, do nichž je zapojena.

3. Oznámení podle odstavce 2 musí zahrnovat kopii jakéhokoli příkazu nebo nástroje, jimiž jsou vykonávány příslušné pravomoci, a uvádět datum nabytí účinnosti jednoho nebo více opatření k řešení krize.

4. Orgán příslušný k řešení krize zveřejní nebo zajistí zveřejnění buď kopie příkazu nebo nástroje, kterými se přijímá opatření k řešení krize, nebo oznámení shrnujícího účinky opatření k řešení krize, a zejména účinky na retailové zákazníky a případné podmínky a dobu pozastavení nebo omezení podle článků 69, 70 a 71, těmito prostředky:

- a) na svých úředních internetových stránkách;

- b) na internetových stránkách příslušného orgánu, pokud se liší od orgánu příslušného k řešení krize, a na internetových stránkách EBA;
- c) na internetových stránkách instituce v režimu řešení krize;
- d) pokud jsou akcie nebo jiné nástroje účasti nebo dluhové nástroje instituce v režimu řešení krize přijaty k obchodování na regulovaném trhu, prostředky užívanými ke zveřejnění regulovaných informací o uvedené instituci v souladu s čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽¹⁾.

5. Pokud akcie, nástroje účasti nebo dluhové nástroje nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, zajistí orgán příslušný k řešení krize, aby byly dokumenty dokládající nástroje uvedené v odstavci 4 zaslány známým akcionářům a těm věřitelům instituce v režimu řešení krize, kteří jsou známi na základě databází instituce v režimu řešení krize, jež jsou orgánu příslušnému k řešení krize dostupné.

Článek 84

Důvěrnost informací

1. Požadavky profesního tajemství jsou vázány následující osoby:
 - a) orgány příslušné k řešení krize;
 - b) příslušné orgány a EBA;
 - c) příslušná ministerstva;
 - d) zvláštní správci nebo dočasní správci jmenovaní podle této směrnice;
 - e) potenciální nabyvatelé oslovení příslušnými orgány nebo vyzvaní orgány příslušnými k řešení krize, bez ohledu na to, zda k uvedenému oslovení nebo výzvě došlo při přípravě použití nástroje převodu činnosti, a bez ohledu na to, zda oslovení vyústilo v nabytí;
 - f) auditori, účetní, právní a odborní poradci, odhadci a jiní odborníci, které si přímo či nepřímo najmou orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány, příslušná ministerstva nebo potenciální nabyvatelé uvedení v písmeni e);
 - g) subjekty spravující systémy pojištění vkladů;
 - h) subjekty spravující systémy pro odškodnění investorů;
 - i) subjekt příslušný pro mechanismy financování k řešení krizí;
 - j) centrální banky a ostatní orgány zapojené do procesu řešení krize;
 - k) překlennovací instituce nebo společnost pro správu aktiv;
 - l) jakékoli jiné osoby, které přímo či nepřímo, dlouhodobě nebo příležitostně poskytují nebo poskytovaly služby osobám uvedeným v písmenech a) až k);

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

m) vrcholné vedení, členové vedoucího orgánu a zaměstnanci orgánů nebo subjektů uvedených v písmenech a) až k) před, během a po jejich jmenování.

2. Aby se zajistilo dodržování požadavků na důvěrnost stanovených v odstavcích 1 a 3, osoby uvedené v odst. 1 písm. a), b), c), g), h), j) a k) zajistí, aby existovala interní pravidla, včetně pravidel o zabezpečení důvěrnosti informací mezi osobami přímo zapojenými do procesu řešení krize.

3. Aniž je dotčena obecnost požadavků podle odstavce 1, nesmějí osoby v něm uvedené důvěrné informace získané během své profesní činnosti nebo od příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize ve spojení s jeho úkoly podle této směrnice poskytnout žádné osobě ani orgánu, s výjimkou informací poskytovaných při výkonu jejich úkolů podle této směrnice buď v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat jednotlivé instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), nebo s výslovným a předchozím souhlasem orgánu nebo instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které informace poskytly.

Členské státy zajistí, aby osoby uvedené v odstavci 1 neposkytly žádné důvěrné informace a aby byly posouzeny možné dopady poskytnutí těchto informací na veřejný zájem, pokud jde o finanční, měnovou a hospodářskou politiku, na obchodní zájmy fyzických a právnických osob a na účel kontrol, na vyšetřování a na audity.

Postup kontroly dopadů poskytování informací zahrne konkrétní posouzení dopadů jakéhokoli sdělení obsahu a podrobností ozdravného plánu a plánu řešení krize podle článků 5, 7, 10, 11 a 12 a výsledku jakéhokoli posouzení provedeného podle článků 6, 8 a 15.

Pokud jakákoli osoba nebo subjekt uvedený v odstavci 1 poruší tento článek, nese občanskoprávní odpovědnost v souladu s vnitrostátním právem.

4. Tento článek nebrání:

a) zaměstnancům a odborníkům orgánů nebo subjektů uvedených v odst. 1 písm. a) až j), aby mezi sebou sdíleli informace v rámci orgánu nebo subjektu; ani

b) orgánům příslušným k řešení krize a příslušným orgánům, včetně jejich zaměstnanců a odborníků, ve sdílení informací mezi sebou a s ostatními orgány příslušnými k řešení krize v Unii, jinými příslušnými orgány v Unii, příslušnými ministerstvy, centrálními bankami, systémy pojištění vkladů, systémy pro odškodnění investorů, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makroobezřetnostních pravidel, osobami provádějícími povinný audit účtů, orgánem EBA nebo, s výhradou článku 98, s orgány třetích zemí vykonávajícími úkoly odpovídající úkolům orgánů příslušných k řešení krize, nebo, pod podmínkou přísných požadavků na důvěrnost, potenciálnímu nabyvateli pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize.

5. Bez ohledu na ostatní ustanovení tohoto článku mohou členské státy povolit výměnu informací:

a) za striktního dodržování požadavků na důvěrnost s jakoukoliv osobou, pokud je to nezbytné pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize;

b) s parlamentními vyšetřovacími výbory v jejich členském státě, účetními dvory v jejich členském státě a jinými subjekty pověřenými šetřením v jejich členském státě za vhodných podmínek; a

- c) s vnitrostátními orgány odpovědnými za dozor nad platebními systémy, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány příslušnými k dohledu nad jinými subjekty finančního sektoru, orgány odpovědnými za dohled nad finančními trhy a pojišťovnami a inspektory jednajícími jejich jménem, orgány členských států odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makroobezřetnostních pravidel, orgány odpovědnými za ochranu stability finančního systému a s osobami provádějícími povinný audit účtů.
6. Tímto článkem není dotčeno vnitrostátní právo upravující poskytování informací pro účely soudních řízení v trestních nebo občanskoprávních věcech.
7. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující, jak by informace měly být podávány v souhrnné nebo kolektivní formě pro účely odstavce 3.

KAPITOLA IX

Soudní přezkum a vyloučení jiných opatření

Článek 85

Soudní schválení předem a práva napadnout rozhodnutí

1. Členské státy mohou vyžadovat, aby rozhodnutí přijmout opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení bylo předem soudně schváleno, pokud v souvislosti s rozhodnutím přijmout opatření krizového řízení v souladu s vnitrostátním právem probíhá postup pro podání návrhu na schválení a soudní projednání tohoto návrhu urychleně.
2. Členské státy ve vnitrostátním právu stanoví právo podat návrh na soudní přezkum rozhodnutí přijmout opatření k předejití krizi nebo vykonat jakoukoli pravomoc, s výjimkou opatření krizového řízení, podle této směrnice.
3. Členské státy zajistí, aby veškeré osoby dotčené rozhodnutím přijmout opatření krizového řízení měly právo podat návrh na soudní přezkum uvedeného rozhodnutí. Členské státy zajistí, aby tento přezkum proběhl urychleně a aby vnitrostátní soudy použily komplexní ekonomická hodnocení skutečností provedená orgánem příslušným k řešení krize jako základ svého vlastního posouzení.
4. Právo podat návrh na soudní přezkum podle odstavce 3 podléhá těmto ustanovením:
 - a) podání návrhu na soudní přezkum nemá automatický odkladný účinek na napadené rozhodnutí;
 - b) rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize je okamžitě vymahatelné a vyplývá z něj vyvratitelná právní domněnka, že by odklad jeho výkonu byl proti veřejnému zájmu.

Pokud je to nezbytné za účelem ochrany zájmů třetích osob, které v důsledku použití nástrojů k řešení krize nebo výkonu pravomocí k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize nabyly v dobré víře akcie, jiné nástroje účasti, aktiva, práva či závazky instituce v režimu řešení krize, nedotýká se zrušení rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize žádných následných správních aktů nebo transakcí uzavřených dotčeným orgánem příslušným k řešení krize a založených na zrušeném rozhodnutí. V takovém případě se náprava protiprávního rozhodnutí nebo opatření orgánů příslušných k řešení krize omezuje na náhradu ztráty, kterou navrhovatel utrpěl v důsledku takového rozhodnutí nebo aktu.

Článek 86

Omezení jiných řízení

1. Aniž je dotčen čl. 82 odst. 2 písm. b), zajistí členské státy, aby běžné úpadkové řízení s institucí v režimu řešení krize nebo institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), o nichž bylo zjištěno, že splňují podmínky zahájení řešení krize, bylo možné zahájit pouze z podnětu orgánu příslušného k řešení krize a aby rozhodnutí zahajující běžné úpadkové řízení s institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bylo možné učinit pouze se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby:

- a) příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize byl neprodleně oznámen každý návrh na zahájení běžného úpadkového řízení s institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bez ohledu na to, zda je krize instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) řešena nebo zda bylo v souladu s čl. 83 odst. 4 a 5 zveřejněno rozhodnutí;
- b) o návrhu nebylo rozhodnuto, pokud nebyla učiněna oznámení podle písmene a) a nenastala jedna z těchto okolností:
 - i) orgán příslušný k řešení krize oznámil orgánům odpovědným za běžné úpadkové řízení, že nemá v úmyslu vůči instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijmout žádné opatření k řešení krize;
 - ii) uplynula lhůta sedmi dnů počínající dnem, kdy byla učiněna oznámení podle písmene a) tohoto odstavce.

3. Aniž je dotčeno jakékoli omezení vymáhání práv ze zajištění uložené podle článku 70, zajistí členské státy, aby orgány příslušné k řešení krize mohly v případě, že je to nezbytné pro účinné používání nástrojů a pravomocí k řešení krize, požádat soud o přerušení jakéhokoli soudního opatření nebo řízení, v němž instituce v režimu řešení krize je nebo se stane stranou, na přiměřenou dobu v souladu se sledovaným cílem.

HLAVA V

ŘEŠENÍ KRIZE NA ÚROVNI PŘEŠHRANIČNÍ SKUPINY

Článek 87

Obecné zásady přijímání rozhodnutí týkajících se více členských států

Členské státy zajistí, aby jejich orgány při přijímání rozhodnutí nebo opatření podle této směrnice, která mohou mít dopad na jeden nebo více jiných členských států, zohlednily tyto obecné zásady:

- a) při přijímání opatření k řešení krize je kladen důraz na efektivnost rozhodování a minimalizaci nákladů;
- b) rozhodnutí jsou přijímána a opatření prováděna včas a s příslušnou naléhavostí, je-li to zapotřebí;
- c) orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány a jiné orgány vzájemně spolupracují s cílem zajistit, aby rozhodnutí byla přijímána a opatření prováděna koordinovaně a efektivně;
- d) úlohy a odpovědnosti relevantních orgánů v jednotlivých členských státech jsou jasně vymezeny;
- e) řádně se zvaží zájmy členských států, v nichž jsou usazeny mateřské podniky v Unii, a zejména dopad jakéhokoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti na finanční stabilitu, fiskální zdroje, fond pro řešení krizí, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů v těchto členských státech;
- f) řádně se zvaží zájmy každého jednotlivého členského státu, v němž je usazen dceřiný podnik, a zejména dopad jakéhokoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti na finanční stabilitu, fiskální zdroje, fond pro řešení krizí, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů v těchto členských státech;
- g) řádně se zvaží zájmy každého jednotlivého členského státu, v němž se nacházejí významné pobočky, a zejména dopad jakéhokoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti na finanční stabilitu v těchto členských státech;

- h) řádně se zváží cíl dosáhnout rovnováhy mezi zájmy jednotlivých zúčastněných členských států a nepřipustit, aby byly nespravedlivě dotčeny nebo chráněny zájmy konkrétních členských států, včetně nespravedlivého rozložení zátěže mezi členské státy;
- i) jakákoli povinnost podle této směrnice konzultovat před rozhodnutím nebo provedením opatření s určitým orgánem znamená přinejmenším povinnost konzultovat s tímto orgánem ty prvky navrhovaného rozhodnutí nebo opatření, které mají nebo pravděpodobně budou mít:
 - i) vliv na mateřský podnik v Unii, dceřiný podnik nebo pobočku a
 - ii) vliv na stabilitu členského státu, v němž jsou mateřský podnik v Unii, dceřiný podnik nebo pobočka usazeny nebo v němž se nacházejí;
- j) při přijímání opatření k řešení krize vezmou orgány příslušné k řešení krize v úvahu plány řešení krize uvedené v článku 13 a postupují podle těchto opatření, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo přijetím opatření, která v plánech řešení krize uvedena nejsou.
- k) je nutná transparentnost ve všech případech, kdy navrhované rozhodnutí nebo opatření pravděpodobně bude mít dopad na finanční stabilitu, fiskální zdroje, fond pro řešení krizí, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů kteréhokoli relevantního členského státu; a
- l) uznává se, že výsledku snižujícího celkové náklady na řešení krize lze nejpravděpodobněji dosáhnout koordinací a spoluprací.

Článek 88

Kolegia k řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny zřídí kolegia k řešení krize určená k výkonu úkolů uvedených v článcích 12, 13, 16, 18, 45, 91 a 92 a případně k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích.

Kolegia k řešení krize zejména zajišťují rámec pro orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, ostatní orgány příslušné k řešení krize a případně dotčené příslušné orgány a dotčené orgány vykonávající dohled na konsolidovaném základě za účelem výkonu těchto úkolů:

- a) výměny informací relevantních pro vypracování skupinových plánů řešení krize, pro výkon přípravných a preventivních pravomocí vůči skupinám a pro řešení na úrovni skupiny;
- b) vypracování skupinových plánů řešení krize podle článků 12 a 13;
- c) posouzení způsobilosti skupin k řešení krize podle článku 16;
- d) výkonu pravomocí s cílem řešit nebo odstranit překážky způsobilosti skupin k řešení krize podle článku 18;
- e) rozhodnutí o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny podle článku 91 nebo 92;
- f) dosažení dohody o programu řešení krize na úrovni skupiny navrženého podle článku 91 nebo 92;
- g) koordinace zveřejňování strategií a programů řešení krize na úrovni skupiny;
- h) koordinace používání mechanismů financování zřízených podle hlavy VII;

- i) stanovení minimálních požadavků pro skupiny na konsolidované úrovni a na úrovni dceřiných podniků podle článku 45.

Kolegia k řešení krize mohou být dále využita jako fóra pro projednání jakýchkoli otázek souvisejících s řešením krize na úrovni přeshraniční skupiny.

2. Členy kolegia k řešení krize jsou:

- a) orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny;
- b) orgány příslušné k řešení krize v každém členském státě, v němž je usazen dceřiný podnik podléhající dohledu na konsolidovaném základě;
- c) orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž je usazen mateřský podnik jedné nebo více institucí skupiny, který je subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. d);
- d) orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž se nacházejí významné pobočky;
- e) orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány členských států, pokud je členem kolegia k řešení krize jejich orgán příslušný k řešení krize. Pokud příslušným orgánem členského státu není jeho centrální banka, může příslušný orgán rozhodnout, že jej bude doprovázet zástupce centrální banky daného členského státu;
- f) příslušná ministerstva, pokud těmito ministerstvy nejsou orgány příslušné k řešení krize, které jsou členy kolegia k řešení krize;
- g) orgán, který je odpovědný za systém pojištění vkladů členského státu, pokud je členem kolegia k řešení krize orgán příslušný k řešení krize v uvedeném členském státě;
- h) EBA, s výhradou odstavce 4.

3. Má-li mateřský podnik nebo instituce usazené v Unii dceřinou instituci nebo pobočku, která by byla považována za významnou, kdyby se nacházela v Unii, ve třetích zemích, mohou být orgány příslušné k řešení krize v těchto třetích zemích na vlastní žádost přizvány k účasti v kolegiu k řešení krize ve funkci pozorovatele, pokud podléhají požadavkům na důvěrnost, které jsou podle názoru orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 98.

4. EBA přispívá k podpoře a sledování účinného, účelného a jednotného fungování kolegií k řešení krize, přičemž zohledňuje mezinárodní normy. EBA je za tímto účelem přizván k účasti na zasedáních kolegia k řešení krize. EBA nemá žádná hlasovací práva potud, pokud se v kolegiích k řešení krize koná hlasování.

5. Kolegiu k řešení krize předsedá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny. V této funkci:

- a) po konzultaci s ostatními členy kolegia určuje písemná ujednání a postupy pro fungování kolegia k řešení krize;
- b) koordinuje veškeré činnosti kolegia k řešení krize;
- c) svolává všechna zasedání kolegia a předsedá jim a předem všechny členy kolegia plně informuje o organizaci zasedání kolegia k řešení krize, o hlavních projednávaných otázkách a o bodech pořadu jednání;
- d) oznamuje členům kolegia k řešení krize veškerá plánovaná zasedání tak, aby mohli požádat o účast na těchto zasedáních;

- e) rozhoduje, kteří členové a pozorovatelé budou pozváni k účasti na konkrétních zasedáních kolegia k řešení krize, na základě konkrétních potřeb a při zohlednění důležitosti projednávané otázky pro tyto členy a pozorovatele, zejména potenciálního dopadu na finanční stabilitu v dotčených členských státech;
- f) průběžně a včas všechny členy kolegia informuje o rozhodnutích a výsledcích těchto zasedání.

Členové účastníci se kolegia k řešení krize úzce spolupracují.

Bez ohledu na první pododstavec písm. e) jsou orgány příslušné k řešení krize oprávněny účastnit se zasedání kolegia k řešení krize, kdykoli jsou na pořadu jednání záležitosti podléhající společnému rozhodování nebo týkající se subjektu skupiny, který se nachází v jejich členském státě.

6. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny nejsou povinny zřizovat kolegium k řešení krize, pokud jiné skupiny nebo kolegia vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou ty, které uvádí tento článek, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 90, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na kolegia k řešení krize v této směrnici rovněž považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních norem k upřesnění běžného fungování kolegií k řešení krize za účelem plnění úkolů uvedených v odstavcích 1, přičemž zohlední mezinárodní normy.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 89

Evropská kolegia k řešení krize

1. Pokud má instituce třetí země nebo mateřský podnik třetí země dceřiné instituce v Unii usazené ve dvou nebo více členských státech nebo pokud jsou nejméně dvě pobočky v Unii považovány za významné dvěma nebo více členskými státy, zřídí orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž jsou tyto dceřiné instituce v Unii usazeny nebo, v nichž se nacházejí tyto významné pobočky, evropské kolegium k řešení krize.

2. Evropské kolegium k řešení krize vykonává funkce a plní úkoly uvedené v článku 88 ve vztahu k dceřiným institucím, a pokud jsou tyto úkoly relevantní, k pobočkám.

3. Pokud jsou dceřiné podniky v Unii v držení finanční holdingové společnosti usazené v Unii v souladu s čl. 127 odst. 3 třetím pododstavcem směrnice 2013/36/EU nebo pokud jsou zde významné pobočky takové finanční holdingové společnosti, předseda evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize v členském státě, v němž je umístěn orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě pro účely dohledu na konsolidovaném základě podle uvedené směrnice.

Pokud se první pododstavec nepoužije, předsedajícího nominují a dohodnou se na něm členové evropského kolegia k řešení krize.

4. Členské státy mohou po vzájemné dohodě všech příslušných stran upustit od požadavku zřídit evropské kolegium k řešení krize, pokud jiné skupiny nebo kolegia, včetně kolegia k řešení krize zřízeného podle článku 88, vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou ty, které uvádí tento článek, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 90, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v evropských kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na evropská kolegia k řešení krize v této směrnici rovněž považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

5. S výhradou odstavců 3 a 4 tohoto článku evropské kolegium k řešení krize v ostatních aspektech funguje v souladu s článkem 88.

Článek 90

Výměna informací

1. S výhradou článku 84 si orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány vzájemně na vyžádání poskytují veškeré informace relevantní pro plnění svých úkolů podle této směrnice.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny koordinuje tok veškerých příslušných informací mezi orgány příslušnými k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zejména orgánům příslušným k řešení krize v jiných členských státech včas poskytuje veškeré relevantní informace s cílem usnadnit plnění úkolů uvedených v čl. 88 odst. 1 druhém pododstavci písm. b) až i).

3. Na základě žádosti o informace poskytnuté orgánem třetí země příslušným k řešení krize si orgán příslušný k řešení krize vyžádá souhlas orgánu třetí země příslušného k řešení krize k dalšímu předání těchto informací, ledaže orgán třetí země příslušný k řešení krize již s dalším předáním těchto informací souhlasil.

Orgány příslušné k řešení krize nejsou povinny předávat informace poskytnuté orgánem třetí země příslušným k řešení krize, pokud tento orgán s jejich dalším předáním nesouhlasil.

4. Orgány příslušné k řešení krize sdílejí informace s příslušným ministerstvem, pokud se tyto informace týkají rozhodnutí nebo záležitosti, u kterých se vyžaduje, aby byly oznámeny příslušnému ministerstvu, konzultovány s ním nebo aby k nim toto ministerstvo dalo souhlas, nebo které mohou mít dopady na veřejné finance.

Článek 91

Řešení krize na úrovni skupiny zahrnující dceřiný podnik skupiny

1. Pokud orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že instituce nebo jakýkoli subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež jsou dceřiným podnikem skupiny, splňují podmínky uvedené v článku 32 nebo 33, oznámí tento orgán orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, pokud se jedná o jiný orgán, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě a členům kolegia k řešení krize pro dotčenou skupinu neprodleně tyto informace:

a) rozhodnutí, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky uvedené v článku 32 nebo 33;

b) opatření k řešení krize nebo jiná opatření v případě platební neschopnosti, která uvedený orgán příslušný k řešení krize považuje pro danou instituci nebo daný subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) za vhodná.

2. Po obdržení oznámení podle odstavce 1 orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními členy příslušného kolegia k řešení krize posoudí pravděpodobný dopad opatření k řešení krize nebo jiných opatření oznámených podle odst. 1 písm. b) na skupinu a subjekty skupiny v jiných členských státech, a zejména zda by opatření k řešení krize nebo jiná opatření pravděpodobně vedla ke splnění podmínek zahájení řešení krize ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními členy kolegia k řešení krize usoudí, že by opatření k řešení krize nebo jiná opatření oznámená podle odst. 1 písm. b) tohoto článku pravděpodobně nevedla ke splnění podmínek stanovených v článku 32 nebo 33 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě, může orgán příslušný k řešení krize dané instituce nebo daného subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijmout opatření k řešení krize nebo jiná opatření, která oznámil podle odst. 1 písm. b) tohoto článku.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními členy kolegia k řešení krize usoudí, že by opatření k řešení krize nebo jiná opatření oznámená podle odst. 1 písm. b) tohoto článku pravděpodobně vedla ke splnění podmínek stanovených v článku 32 nebo 33 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě, navrhne do 24 hodin po obdržení oznámení podle odstavce 1 program řešení krize na úrovni skupiny a předloží jej kolegiu k řešení krize. Tato lhůta 24 hodin může být prodloužena se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize, který učinil oznámení uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

5. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny k žádnému úsudku nedorazí, do 24 hodin od přijetí oznámení podle odstavce 1 nebo do uplynutí delší lhůty, která byla dohodnuta, může orgán příslušný k řešení krize, který učinil oznámení uvedené v odstavci 1, přijmout opatření k řešení krize nebo jiná opatření, která oznámil podle odst. 1 písm. b).

6. Program řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 4:

- a) vezme v úvahu plány řešení krize uvedené v článku 13 a postupuje podle nich, pokud orgány příslušné k řešení krize s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo přijetím opatření, která v plánech řešení krize uvedena nejsou;
- b) uvádí opatření k řešení krize, jež by měly přijmout relevantní orgány příslušné k řešení krize ve vztahu k mateřskému podniku v Unii nebo konkrétním subjektům skupiny s cílem dosáhnout účelu řešení krize stanoveného v článku 31 a dodržet zásady řešení krize uvedené v článku 34;
- c) specifikuje, jak by uvedená opatření k řešení krize měla být koordinována;
- d) vypracuje finanční plán, který zohlední skupinový plán řešení krize, zásady sdílení odpovědnosti stanovené v souladu s čl. 12 odst. 3 písm. f) a vzájemné využití uvedené v článku 107.

7. S výhradou odstavce 8 má program řešení krize na úrovni skupiny formu společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize, které jsou odpovědné za dceřiné podniky, na něž se daný program vztahuje.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. Jestliže kterýkoli orgán příslušný k řešení krize nesouhlasí s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny nebo se od tohoto programu odchýlí nebo usoudí, že z důvodů finanční stability musí ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijmout nezávislá opatření k řešení krize nebo jiná opatření než opatření navrhovaná v uvedeném programu, uvede podrobné důvody nesouhlasu nebo důvody odchýlení se od programu řešení krize na úrovni skupiny, oznámí tyto důvody orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje, a informuje je o opatřeních, jež přijme. Při uvádění důvodů svého nesouhlasu tento orgán zváží plány řešení krize uvedené v článku 13, možný dopad na finanční stabilitu v dotčených členských státech a možné účinky opatření na jiné části skupiny.

9. Orgány příslušné k řešení krize, které nevyjádřily nesouhlas podle odstavce 8, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně programu řešení krize na úrovni skupiny, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich členském státě.

10. Společné rozhodnutí podle odstavce 7 nebo 9 a rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavce 8, se považují za definitivní a musí být uplatňována orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

11. Orgány provedou veškerá opatření podle tohoto článku neprodleně a s patřičným ohledem na naléhavost situace.
12. Není-li zaveden program řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize přijmou ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny opatření k řešení krize, tyto orgány úzce spolupracují s kolegiem k řešení krize s cílem dosáhnout koordinované strategie řešení krize pro všechny subjekty skupiny, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné.
13. Orgány příslušné k řešení krize, které ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny přijmou jakákoli opatření k řešení krize, o uvedených opatřeních a jejich uplatňování pravidelně a úplně informují členy kolegia k řešení krize.

Článek 92

Řešení krize na úrovni skupiny

1. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny rozhodne, že mateřský podnik v Unii, za nějž je odpovědný, splňuje podmínky uvedené v článku 32 nebo 33, neprodleně oznámí orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, pokud se jedná o jiný orgán, a ostatním členům kolegia k řešení krize pro dotčenou skupinu informace uvedené v čl. 91 odst. 1 písm. a) a b).

Opatření k řešení krize nebo opatření v případě platební neschopnosti pro účely čl. 91 odst. 1 písm. b) mohou zahrnovat zavedení programu řešení krize na úrovni skupiny vypracovaného podle čl. 91 odst. 6 za jakékoli z těchto okolností:

- a) opatření k řešení krize nebo jiná opatření na úrovni mateřského podniku oznámená v souladu s čl. 91 odst. 1 písm. b) pravděpodobně povedou ke splnění podmínek stanovených v článku 32 nebo 33 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě;
- b) opatření k řešení krize nebo jiná opatření na úrovni mateřského podniku nestačí ke stabilizaci situace nebo pravděpodobně nezajistí optimální výsledek;
- c) jeden nebo více dceřiných podniků splňuje podmínky uvedené v článku 32 nebo 33 podle zjištění orgánů příslušných k řešení krize, které jsou za tyto dceřiné podniky odpovědné; nebo
- d) z opatření k řešení krize nebo jiných opatření na úrovni skupiny budou mít dceřiné podniky skupiny prospěch způsobem, který zajišťuje vhodnost programu řešení krize na úrovni skupiny.

2. Pokud opatření navrhovaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 1 nezahrnují program řešení krize na úrovni skupiny, přijme tento orgán své rozhodnutí po konzultaci s členy kolegia k řešení krize.

Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny zohlední:

- a) plány řešení krize uvedené v článku 13 a dodržuje je, pokud orgány příslušné k řešení krize s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo přijetím opatření, která v plánech řešení krize uvedena nejsou;
- b) finanční stabilitu v dotčených členských státech.

3. Pokud opatření navrhovaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 1 zahrnují program řešení krize na úrovni skupiny, musí mít tento program formu společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize, které jsou odpovědné za dceřiné podniky, na něž se daný program vztahuje.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Jestliže kterýkoli orgán příslušný k řešení krize nesouhlasí s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny nebo se od tohoto programu odchýlí nebo usoudí, že z důvodů finanční stability musí ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijmout nezávislá opatření k řešení krize nebo jiná opatření než opatření navrhovaná v uvedeném programu, uvede podrobné důvody nesouhlasu nebo důvody odchýlení se od programu řešení krize na úrovni skupiny, oznámí tyto důvody orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje, a informuje je o opatřeních, jež hodlá přijmout. Při uvádění důvodů svého nesouhlasu tento orgán zváží plány řešení krize uvedené v článku 13, možný dopad na finanční stabilitu v dotčených členských státech a možné účinky opatření na jiné části skupiny.

5. Orgány příslušné k řešení krize, které nevyjádřily nesouhlas s programem řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 4, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně programu řešení krize na úrovni skupiny, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich členském státě.

6. Společné rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 5 a rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavce 4, se považují za definitivní a musí být uplatňována orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

7. Orgány provedou veškerá opatření podle tohoto článku neprodleně a s patřičným ohledem na naléhavost situace.

Není-li zaveden program řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize přijmou ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny opatření k řešení krize, spolupracují tyto orgány úzce v kolegiu k řešení krize s cílem dosáhnout koordinované strategie řešení krize pro všechny dotčené subjekty skupiny.

Orgány příslušné k řešení krize, které ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny přijmou opatření k řešení krize, o uvedených opatřeních a jejich uplatňování pravidelně a úplně informují členy kolegia k řešení krize.

HLAVA VI

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 93

Dohody se třetími zeměmi

1. V souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování EU může Komise předložit Radě návrhy na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize a relevantními orgány třetích zemí mimo jiné za účelem sdílení informací souvisejících s plánováním ozdravných postupů a řešení krize ve vztahu k institucím, finančním institucím, mateřským podnikům a institucím třetích zemí v těchto situacích:

- a) v případech, kdy má mateřský podnik třetí země dceřiné instituce nebo pobočky, pokud jsou tyto pobočky považovány za významné, ve dvou nebo více členských státech;
- b) v případech, kdy má mateřský podnik usazený v členském státě, který má dceřiný podnik nebo významnou pobočku alespoň v jednom dalším členském státě, jednu nebo více dceřiných institucí ve třetích zemích;
- c) v případech, kdy má instituce usazená v členském státě, která má mateřský podnik, dceřiný podnik nebo významnou pobočku alespoň v jednom dalším členském státě, jednu nebo více poboček v jedné nebo více třetích zemích.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 usilují zejména o ustavení postupů a ujednání mezi orgány příslušnými k řešení krize a relevantními orgány třetích zemí za účelem spolupráce při provádění některých nebo všech úkolů a výkonu některých nebo všech pravomocí uvedených v článku 97.

3. Dohody uvedené v odstavci 1 nesmějí obsahovat ustanovení týkající se jednotlivých institucí, finančních institucí, mateřských podniků nebo institucí třetích zemí.

4. Členské státy mohou se třetí zemí uzavírat dvoustranné dohody o záležitostech uvedených v odstavcích 1 a 2 do doby, než vstoupí v platnost dohoda podle odstavce 1 s touto třetí zemí, pokud tyto dvoustranné dohody nejsou neslučitelné s touto hlavou.

Článek 94

Uznání a vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

1. Tento článek se použije na postupy třetích zemí k řešení krize, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda podle čl. 93 odst. 1 s dotyčnou třetí zemí. Použije se i poté, co mezinárodní dohoda podle čl. 93 odst. 1 s příslušnou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není uznávání a vymáhání postupů třetích zemí v uvedené dohodě upraveno.

2. Existuje-li evropské kolegium k řešení krize zřízené v souladu s článkem 89, přijme společné rozhodnutí, zda uzná, s výhradou článku 95, postupy třetích zemí k řešení krize týkající se instituce třetí země nebo mateřského podniku, které:

- a) mají dceřiné instituce v Unii usazené ve dvou nebo více členských státech nebo pobočky v Unii nacházející se ve dvou nebo více členských státech a považované těmito státy za významné;
- b) mají aktiva, práva nebo závazky ve dvou nebo více členských státech nebo se jejich aktiva, práva nebo závazky řídí právem těchto členských států.

Je-li dosaženo společného rozhodnutí o uznání postupů třetí země k řešení krize, usilují vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize o vymáhání těchto uznaných postupů třetí země k řešení krize v souladu s vnitrostátním právem.

3. Pokud orgány příslušné k řešení krize, které tvoří evropské kolegium k řešení krize, nedospějí ke společnému rozhodnutí nebo pokud evropské kolegium k řešení krize neexistuje, rozhodne každý dotčený orgán příslušný k řešení krize sám, zda uzná a bude vymáhat, s výhradou článku 95, postupy třetích zemí k řešení krize týkající se instituce třetí země nebo mateřského podniku třetí země.

Toto rozhodnutí náležitě zváží zájmy všech jednotlivých členských států, v nichž instituce nebo mateřský podnik třetí země působí, a zejména možný dopad uznání a vymáhání postupů třetí země k řešení krize na další části skupiny a na finanční stabilitu v těchto členských státech.

4. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize byly minimálně zmocněny:

a) vykonávat pravomoci k řešení krize, pokud jde o:

- i) aktiva instituce třetí země nebo mateřského podniku třetí země, jež se nacházejí v jejich členském státě nebo jež se řídí právem jejich členského státu;

- ii) práva nebo závazky instituce třetí země, pokud jsou zaúčtovány pobočkou v Unii v jejich členském státě, pokud se řídí právem jejich členského státu nebo pokud jsou nároky týkající se těchto práv a závazků vymahatelné v jejich členském státě;
 - b) provést – nebo požadovat po jiné osobě, aby provedla – převod akcií nebo nástrojů účasti v dceřiné instituci v Unii usazené v určujícím členském státě;
 - c) vykonat pravomoci uvedené v článcích 69, 70 nebo 71 ve vztahu k právům jakékoli strany smlouvy se subjektem podle odstavce 2 tohoto článku, pokud jsou tyto pravomoci nezbytné k vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize; a
 - d) učinit nevymahatelným jakékoli právo ukončit, likvidovat nebo urychlit smlouvy, které uzavřely, nebo postihnout smluvní práva, která mají subjekty uvedené v odstavci 2 a jiné subjekty skupiny, pokud toto právo vzniká na základě opatření k řešení krize přijatého ve vztahu k třetí instituci nebo mateřskému podniku těchto subjektů nebo jiným subjektům skupiny, ať už přímo orgánem třetí země příslušným k řešení krize, nebo jinak podle právních nebo regulačních požadavků týkajících se mechanismů k řešení krizí v uvedené zemi, za předpokladu, že jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.
5. Orgány příslušné k řešení krize mohou, je-li to nezbytné ve veřejném zájmu, přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k mateřskému podniku, pokud relevantní orgán třetí země shledá, že instituce se sídlem v uvedené třetí zemi splňuje podmínky zahájení řešení krize podle jejího práva. K tomuto účelu zajistí členské státy, aby byly orgány příslušné k řešení krize zmocněny využít jakoukoli pravomoc k řešení krize vůči tomuto mateřskému podniku, a použije se článek 68.
6. Uznáním a vymáháním postupů třetích zemí k řešení krize nejsou dotčena žádná běžná úpadková řízení podle použitelného vnitrostátního práva, případně v souladu s touto směrnicí.

Článek 95

Právo zamítnout uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

Orgán příslušný k řešení krize může, a to po konzultaci s jinými orgány příslušnými k řešení krize, pokud bylo ustaveno evropské kolegium k řešení krize, v souladu s článkem 89, odmítnout uznat nebo vymáhat postupy třetích zemí k řešení krize podle čl. 94 odst. 2, jestliže se domnívá, že:

- a) postupy třetích zemí k řešení krize by měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu členského státu, ve kterém se orgán příslušný k řešení krize nachází, nebo se domnívá, že by tyto postupy měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu v jiném členském státě;
- b) za účelem dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize ve vztahu k pobočce v Unii je nezbytné nezávislé opatření k řešení krize podle článku 96;
- c) věřitelům, včetně zejména vkladatelů nacházejících se nebo příslušných k výplatě v členském státě, by se podle vnitrostátních postupů třetích zemí k řešení krize nedostalo stejného zacházení jako věřitelům a vkladatelům z třetí země s podobnými zákonnými právy;
- d) uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize by mělo pro členský stát závažné fiskální důsledky; nebo
- e) účinky takového uznání nebo vymáhání by byly v rozporu s vnitrostátním právem.

Článek 96

Řešení krize poboček v Unii

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly nezbytné pravomoci jednat ve vztahu k pobočce v Unii, na kterou se buď nevztahují jakékoli postupy třetích zemí k řešení krize, nebo se na ni vztahují postupy třetích zemí a současně nastane jedna z okolností uvedených v článku 95.

Členské státy zajistí, aby se na výkon těchto pravomocí vztahoval článek 68.

2. Členské státy zajistí, aby pravomoci požadované v odstavci 1 mohly vykonávat orgány příslušné k řešení krize, pokud se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že opatření je nezbytné ve veřejném zájmu a je splněna jedna nebo více těchto podmínek:

- a) pobočka v Unii již neplní nebo pravděpodobně nesplní podmínky stanovené vnitrostátním právem pro povolení a působení v uvedeném členském státě a není pravděpodobné, že by jakékoli opatření soukromého sektoru, dohledu nebo příslušné třetí země v přiměřené lhůtě obnovilo plnění požadavků pobočkou nebo dokázalo zabránit selhání;
- b) instituce třetí země není podle názoru orgánu příslušného k řešení krize schopna či ochotna nebo pravděpodobně nebude schopna plnit své závazky vůči věřitelům v Unii nebo závazky, které vytvořila nebo zaúčtovala pobočka, v okamžiku jejich splatnosti a orgán příslušný k řešení krize je přesvědčen, že pokud jde o uvedenou instituci třetí země, nejsou nebo v přiměřené lhůtě nebudou zahájeny žádné postupy třetích zemí k řešení krize ani úpadkové řízení;
- c) relevantní orgán třetí země zahájil postupy třetí země k řešení krize ve vztahu k instituci třetí země nebo oznámil orgánu příslušnému k řešení krize svůj záměr takový postup zahájit.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize učiní nezávislé opatření ve vztahu k pobočce v Unii, přihlédne k účelu řešení krize a přijme opatření v souladu s těmito zásadami a požadavky, jestliže jsou relevantní:

- a) zásadami stanovenými v článku 34;
- b) požadavky na použití nástrojů k řešení krize podle hlavy IV kapitoly III.

Článek 97

Spolupráce s orgány třetích zemí

1. Tento článek se použije na spolupráci s třetí zemí, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda s ní uvedená v čl. 93 odst. 1. Použije se i poté, co mezinárodní dohoda podle čl. 93 odst. 1 s příslušnou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není předmět tohoto článku v uvedené dohodě upraven.

2. EBA může uzavřít nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s těmito relevantními orgány třetích zemí:

- a) v případech, kdy je dceřiná instituce v Unii usazená ve dvou nebo více členských státech, s relevantními orgány třetí země, kde je usazen mateřský podnik nebo společnost uvedená v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d);
- b) v případech, kdy má instituce třetí země pobočky v Unii ve dvou nebo více členských státech, s relevantním orgánem třetí země, ve které je uvedená instituce usazena;

- c) v případech, kdy má mateřský podnik nebo společnost podle čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) usazené v členském státě s dceřinou institucí nebo významnou pobočkou v jiném členském státě také jednu nebo více dceřiných institucí ve třetích zemích, s relevantními orgány třetích zemí, kde jsou uvedené dceřiné instituce usazený;
- d) v případech, kdy instituce s dceřinou institucí nebo významnou pobočkou v jiném členském státě zřídila jednu nebo více poboček v jedné nebo více třetích zemích, s relevantními orgány třetích zemí, v nichž se uvedené pobočky nacházejí.

Ujednání uvedená v tomto odstavci nesmějí obsahovat ustanovení týkající se konkrétních institucí. Uvedená ujednání nesmějí ukládat členským státům právní povinnosti.

3. Rámcová ujednání o spolupráci uvedená v odstavci 2 stanoví postupy a ujednání mezi zúčastněnými orgány pro sdílení informací nezbytných pro provádění některých nebo všech z následujících úkolů a pro výkon některých nebo všech z následujících pravomocí a pro jejich spolupráci při uvedených činnostech, pokud jde o instituce uvedené v odst. 2 písm. a) až d) nebo skupiny, jež takové instituce zahrnují:

- a) vypracování plánů řešení krize v souladu s články 10 až 13 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;
- b) posouzení způsobilosti takových institucí a skupin k řešení krize v souladu s články 15 a 16 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;
- c) použití pravomocí k řešení krize nebo odstranění překážek způsobilosti k řešení krize podle článků 17 a 18 a případných podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
- d) použití opatření včasného zásahu podle článku 27 a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
- e) použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize a podobných pravomocí, jež mohou vykonávat relevantní orgány třetí země.

4. Příslušné orgány nebo případně orgány příslušné k řešení krize uzavřou nezávazná ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí uvedenými v odstavci 2 v souladu s rámcovým ujednáním EBA.

Tento článek nebrání členským státům nebo jejich příslušným orgánům v uzavírání dvoustranných či mnohostranných ujednání s třetími zeměmi v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Ujednání o spolupráci uzavřená mezi orgány příslušnými k řešení krize v členských státech a třetích zemích podle tohoto článku mohou obsahovat ustanovení o těchto záležitostech:

- a) výměna informací nezbytných pro vypracování a vedení plánů řešení krize;
- b) konzultace a spolupráce při vypracování plánů řešení krize, včetně zásad pro výkon pravomocí podle článků 94 a 96 a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
- c) výměny informací nezbytných pro použití nástrojů k řešení krize a pro výkon pravomocí k řešení krize a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;

- d) včasné varování nebo včasná konzultace stran ujednání o spolupráci před přijetím jakéhokoli významného opatření podle této směrnice nebo relevantního práva třetí země, jímž by byla dotčena instituce nebo skupina, které se ujednání týká;
 - e) koordinace komunikace s veřejností v případě společných opatření k řešení krize;
 - f) postupy a ujednání pro výměnu informací a spolupráci podle písmen a) až e), případně včetně ustavení a fungování skupin krizového řízení.
6. Členské státy oznámí orgánu EBA veškerá ujednání o spolupráci, která podle tohoto článku uzavřely orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány.

Článek 98

Výměna důvěrných informací

1. Členské státy zajistí, aby si orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány a příslušná ministerstva vyměňovaly důvěrné informace, včetně ozdravných plánů, s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) uvedené orgány třetích zemí podléhají požadavkům na služební tajemství a souvisejícím normám, jež jsou podle názoru všech dotčených orgánů považovány alespoň za rovnocenné požadavkům uloženým podle článku 84.

Pokud se výměna informací týká osobních údajů, řídí se nakládání s těmito osobními údaji a jejich předávání orgánům třetích zemí platným právem Unie a vnitrostátním právem v oblasti ochrany údajů;

- b) tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby relevantní orgány třetích zemí plnily své funkce řešení krize podle vnitrostátního práva, jež jsou srovnatelné s funkcemi podle této směrnice, a s výhradou písmene a) tohoto odstavce nejsou používány pro jakékoli jiné účely.

2. Pokud důvěrné informace pocházejí z jiného členského státu, mohou orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány a příslušná ministerstva sdělit uvedené informace relevantním orgánům třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) relevantní orgán členského státu, odkud informace pocházejí (dále jen „orgán původu informací“), souhlasí s jejich sdělením;
- b) informace se sdělují pouze pro účely povolené orgánem původu informací.

3. Pro účely tohoto článku se za důvěrné informace považují informace, jež podléhají požadavkům na důvěrnost podle práva Unie.

HLAVA VII

MECHANISMY FINANCOVÁNÍ

Článek 99

Evropský systém mechanismů financování

Zřizuje se Evropský systém mechanismů financování, který se skládá z:

- a) vnitrostátních mechanismů financování ustavených podle článku 100;
- b) půjček mezi vnitrostátními mechanismy financování, jak je uvedeno v článku 106;

- c) vzájemného využívání vnitrostátních mechanismů financování v případě řešení krize na úrovni skupiny, jak je uvedeno v článku 107.

Článek 100

Požadavek ustavit mechanismus financování k řešení krizí

1. Členské státy ustaví jeden nebo více mechanismů financování pro zajištění účinného používání nástrojů a pravomocí k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize.

Členské státy zajistí, aby využití mechanismů financování mohl zahájit určený veřejný orgán nebo orgán, jemuž byly svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy.

Mechanismy financování se použijí pouze v souladu s účelem řešení krize a se zásadami řešení krize stanovenými v článcích 31 a 34.

2. Členské státy mohou stejnou správní strukturu, jakou mají jejich mechanismy financování, použít i pro účely svého systému pojištění vkladů.

3. Členské státy zajistí, aby v mechanismu financování byly k dispozici odpovídající finanční zdroje.

4. Pro účel uvedený v odstavci 3 by mechanismy financování měly zejména mít pravomoc:

- a) získávat příspěvky předem, jak je uvedeno v článku 103, aby dosáhly cílové úrovně stanovené v článku 102;
- b) získávat mimořádné následné příspěvky, jak je uvedeno v článku 104, pokud příspěvky uvedené v písmeni a) nejsou dostatečné; a
- c) uzavírat smlouvy o půjčce a jiných formách podpory, jak je uvedeno v článku 105.

5. S výjimkou případů povolených podle odstavce 6 ustaví každý členský stát vnitrostátní mechanismus financování prostřednictvím fondu, jehož použití pro účely stanovené v čl. 101 odst. 1 může zahájit orgán příslušný k řešení krize.

6. Bez ohledu na odstavce 5 tohoto článku může členský stát ke splnění svých povinností podle odstavce 1 tohoto článku ustavit vnitrostátní mechanismus financování prostřednictvím povinných příspěvků institucí povolených na jeho území; tyto příspěvky musí být založeny na kritériích stanovených v čl. 103 odst. 7 a nesmějí být drženy ve fondu ovládaném jeho orgánem příslušným k řešení krize a musí být splněny všechny tyto podmínky:

- a) částka získaná z příspěvků je alespoň rovna výši požadované podle článku 102;
- b) orgán příslušný k řešení krize v daném členském státě má nárok na částku, která je rovna výši těchto příspěvků, přičemž členský stát dá tuto částku orgánu příslušnému k řešení krize na jeho žádost okamžitě k dispozici a uvedený orgán ji použije výhradně pro účely stanovené v článku 101;
- c) členský stát oznámí Komisi své rozhodnutí využít možnosti strukturovat mechanismus financování v souladu s tímto odstavcem;
- d) členský stát oznámí Komisi částku uvedenou v písmeni b) přinejmenším jednou ročně; a
- e) není-li v tomto odstavci stanoveno jinak, dodržuje mechanismus financování články 99 až 102, čl. 103 odst. 1 až 4 a 6 a články 104 až 109.

Pro účely tohoto odstavce, jestliže členský stát dodržuje ustanovení této hlavy, mohou mezi disponibilní finanční prostředky, které lze započítat k dosažení cílové úrovně podle článku 102, patřit povinné příspěvky z jakéhokoli systému povinných příspěvků zřízeného daným členským státem kdykoli mezi 17. červnem 2010 a 2. červencem 2014, do něhož instituce na jeho území přispívají za účelem úhrady nákladů souvisejících se systémovým rizikem, selháním a řešením krize institucí. Příspěvky do systémů pojištění vkladů se pro účely cílové úrovně mechanismů financování k řešení krizí podle článku 102 nezapočítávají.

Článek 101

Použití mechanismu financování k řešení krizí

1. Mechanismus financování ustavený v souladu s článkem 100 může orgán příslušný k řešení krize použít pouze v rozsahu, který je nezbytný k zajištění účinného použití nástrojů k řešení krize, a k těmto účelům:

- a) aby se zaručil za aktiva nebo závazky instituce v režimu řešení krize, jejích dceřiných podniků, překlenovací instituce nebo společnosti pro správu aktiv;
- b) aby poskytl úvěr instituci v režimu řešení krize, jejím dceřiným podnikům, překlenovací instituci nebo společnosti pro správu aktiv;
- c) aby nakoupil aktiva instituce v režimu řešení krize;
- d) aby finančně přispěl překlenovací instituci a společnosti pro správu aktiv;
- e) aby vyplatil náhradu akcionářům nebo věřitelům v souladu s článkem 75;
- f) aby přispěl instituci v režimu řešení krize namísto odpisu nebo konverze závazků určitých věřitelů, pokud je použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů a orgán příslušný k řešení krize rozhodne o vyloučení některých věřitelů z rekapitalizace v souladu s čl. 44 odst. 3 až 8;
- g) aby dobrovolně půjčil jinému mechanismu financování v souladu s článkem 106;
- h) aby provedl jakoukoli kombinaci opatření uvedených v písmenech a) až g) tohoto pododstavce.

Mechanismy financování mohou být použity k přijetí opatření uvedených v prvním pododstavci vůči kupujícímu v souvislosti s nástrojem převodu činnosti.

2. Mechanismus financování k řešení krizí nelze použít přímo k absorpci ztrát instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) ani k rekapitalizaci této instituce nebo tohoto subjektu. Jestliže využití uvedeného mechanismu k účelům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku vede nepřímo k tomu, že část ztrát instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bude na uvedený mechanismus přenesena, použijí se zásady upravující použití mechanismu financování k řešení krizí stanovené v článku 44.

Článek 102

Cílová úroveň

1. Členské státy zajistí, aby nejpozději do 31. prosince 2024 dosáhly finanční prostředky v rámci jejich mechanismů financování výše nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech institucí povolených na jejich území. Členské státy mohou stanovit cílové úrovně, které tuto hodnotu překračují.

2. Během počátečního období uvedeného v odstavci 1 se příspěvky do mechanismů financování získané podle článku 103 rozdělí v čase co nejrovnoměrněji, dokud není dosaženo cílové úrovně, přitom se však náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční situaci přispívajících institucí.

Členské státy si mohou počáteční období prodloužit o maximálně čtyři roky, jestliže mechanismům financování vznikly kumulované výdaje překračující 0,5 % pojištěných vkladů všech institucí povolených na jejich území, které jsou pojištěny podle směrnice 2014/49/EU.

3. Jsou-li po skončení počátečního období uvedeného v odstavci 1 dostupné finanční prostředky nižší než cílová úroveň stanovená v uvedeném odstavci, pravidelné příspěvky získávané podle článku 103 se nadále vybírají, dokud není dosaženo cílové úrovně. Klesnou-li dostupné finanční prostředky na méně než dvě třetiny cílové úrovně poté, co jí bylo poprvé dosaženo, stanoví se výše těchto příspěvků tak, aby se cílové úrovně dosáhlo do šesti let.

Při stanovování ročních příspěvků v souvislosti s tímto odstavcem se u pravidelných příspěvků náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky.

4. EBA podá Komisi do 31. října 2016 zprávu s doporučeními ohledně vhodného referenčního bodu pro stanovení cílové úrovně mechanismu financování, a zejména zda jsou celkové závazky vhodnějším základem než pojištěné vklady.

5. Na základě výsledků zprávy uvedené v odstavci 4 Komise případně do 31. prosince 2016 předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se základu pro stanovení cílové úrovně mechanismu financování k řešení krizí.

Článek 103

Příspěvky předem

1. Za účelem dosažení cílové úrovně uvedené v článku 102 členské státy zajistí, aby od institucí povolených na jejich území, včetně poboček v Unii, byly příspěvky získány nejméně jednou ročně.

2. Příspěvek každé instituce je úměrný podílu celkové hodnoty jejích závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území daného členského státu po odečtení pojištěných vkladů.

Tyto příspěvky se upraví v poměru k rizikovému profilu institucí podle kritérií přijatých podle odstavce 7.

3. Dostupné finanční prostředky, které se mají započítat k dosažení cílové úrovně stanovené v článku 102, mohou zahrnovat neodvolatelné platební přísliby, které jsou v plné výši kryty zajištěním ve formě nízkorizikových aktiv nezatížených jakýmkoli právy třetích stran, s možností s nimi volně nakládat a vyčleněných k výlučnému užití orgány příslušnými k řešení krize k účelům uvedeným v čl. 101 odst. 1. Podíl neodvolatelných platebních příslibů nesmí překročit 30 % celkové výše příspěvků získaných v souladu s tímto článkem.

4. Členské státy zajistí, aby povinnost platit příspěvky uvedená v tomto článku byla vynutitelná podle vnitrostátního práva a splatné příspěvky byly uhrazeny v plné výši.

Členské státy stanoví vhodné povinnosti v oblasti regulace, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti, aby zajistily, že splatné příspěvky jsou uhrazeny v plné výši. Členské státy přijmou opatření, která řádně prověří, zda byly příspěvky zaplacený správně. Členské státy přijmou opatření s cílem předcházet úniku, vyhýbání se a zneužití.

5. Prostředky získané podle tohoto článku se použijí výhradně na účely uvedené v čl. 101 odst. 1.

6. S výhradou článků 37, 38, 40, 41 a 42 se prostředky získané od instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce, úroky nebo jiné výnosy z investic a veškeré jiné výnosy mohou připisovat ve prospěch mechanismů financování.

7. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 115, jimiž upřesní pojem příspěvků upravených v poměru k rizikovému profilu institucí, jak je uvedeno v odstavci 2 tohoto článku, s přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem:

- a) rizikové expozici instituce, včetně významu jejích obchodních činností, podrozkahových expozic a míry cizího financování;
- b) stabilitě a různorodosti finančních zdrojů podniku a nezátížených vysoce likvidních aktiv;
- c) finanční situaci instituce;
- d) pravděpodobnosti, že instituce vstoupí do procesu řešení krize;
- e) rozsahu, v jakém instituce v minulosti čerpala mimořádnou veřejnou finanční podporu;
- f) složitosti struktury instituce a její způsobilosti k řešení krize;
- g) významu instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství jednoho nebo více členských států nebo Unie;
- h) skutečnosti, že daná instituce je součástí institucionálního systému ochrany.

8. Komise je v souladu s článkem 115 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci, jimiž upřesní:

- a) povinnosti v oblasti registrace, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti uvedené v odstavci 4, jejichž smyslem je zajistit řádné zaplacení příspěvků;
- b) opatření uvedená v odstavci 4, jejichž cílem je řádně ověřit, zda byly příspěvky zaplacený správně.

Článek 104

Mimořádné následné příspěvky

1. Pokud dostupné finanční prostředky nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s užitím mechanismů financování, členské státy zajistí, aby od institucí povolených na jejich území byly vybrány mimořádné následné příspěvky k pokrytí doplňkových částek. Mimořádné následné příspěvky se mezi instituce rozdělí podle pravidel stanovených v čl. 103 odst. 2.

Mimořádné následné příspěvky nepřesáhnou trojnásobek roční výše příspěvků stanovených v souladu s článkem 103.

2. Na příspěvky získané podle tohoto článku se použije čl. 103 odst. 4 až 8.

3. Orgán příslušný k řešení krize může úplně nebo částečně odložit úhradu mimořádných následných příspěvků instituce do mechanismu financování k řešení krizí, pokud by úhrada těchto příspěvků ohrozila její likviditu nebo solventnost. Toto odložení lze udělit nejvýše na dobu šesti měsíců, která však může být na žádost instituce prodloužena. Příspěvky, jejichž uhrazení bylo odloženo podle tohoto odstavce, musí být uhrazeny, jakmile jejich úhrada likviditu nebo solventnost instituce již neohrožuje.

4. Komise je v souladu s článkem 115 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci, jimiž upřesní okolnosti a podmínky, za nichž lze dočasně odložit úhradu příspěvků institucí podle odstavce 3 tohoto článku.

Článek 105

Alternativní finanční prostředky

Členské státy zajistí, aby mechanismy financování v jejich pravomoci mohly sjednávat půjčky nebo jiné formy podpory u institucí, finančních institucí nebo jiných třetích stran v případě, že částky získané podle článku 103 nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s užitím mechanismu financování a mimořádné následné příspěvky uvedené v článku 104 nejsou ihned k dispozici nebo nejsou dostatečné.

Článek 106

Půjčky mezi mechanismy financování

1. Členské státy zajistí, aby mechanismy financování v jejich pravomoci mohly požádat o půjčku u všech jiných mechanismů financování v Unii v případě, že:

a) částky získané podle článku 103 nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s užitím mechanismů financování;

b) mimořádné následné příspěvky uvedené v článku 104 nejsou okamžitě k dispozici; a

c) alternativní finanční prostředky uvedené v článku 105 nejsou okamžitě k dispozici za přiměřených podmínek.

2. Členské státy zajistí, aby mechanismy financování v jejich pravomoci měly pravomoc půjčovat jiným mechanismům financování v Unii v případě, že nastanou okolnosti uvedené v odstavci 1.

3. Na základě žádosti podle odstavce 1 každý z ostatních mechanismů financování v Unii rozhodne, zda poskytnout úvěr mechanismu financování, který žádost podal. Členské státy mohou požadovat, aby bylo toto rozhodnutí přijato po konzultaci s příslušným ministerstvem nebo vládou nebo s jejich souhlasem. Rozhodnutí musí být přijato s příslušnou naléhavostí.

4. Mechanismus financování, který je příjemcem úvěrů, a ostatní mechanismy financování, které se rozhodly na úvěrování podílet, se dohodnou na úrokové sazbě, době splácení a dalších podmínkách úvěrů. Úroková sazba, doba splácení a další podmínky úvěrů poskytnutých jednotlivými zúčastněnými mechanismy financování jsou stejné, nedohodnou-li se všechny zúčastněné mechanismy financování jinak.

5. Výše úvěru poskytnutého každým zúčastněným mechanismem financování k řešení krizí je úměrná podílu výše pojištěných vkladů v členském státě daného mechanismu na celkové výši pojištěných vkladů v členských státech zúčastněných mechanismů financování k řešení krizí. Tyto výše příspěvku mohou být na základě dohody všech zúčastněných mechanismů financování stanoveny odlišně.

6. Nesplacený úvěr poskytnutý mechanismu financování k řešení krizí v jiném členském státě podle tohoto článku se považuje za aktivum mechanismu financování k řešení krizí, který daný úvěr poskytl, a je možné jej započítat do cílové úrovně uvedeného mechanismu financování.

Článek 107

Vzájemné využití vnitrostátních mechanismů financování v případě řešení krize na úrovni skupiny

1. Členské státy zajistí, aby v případě řešení krize na úrovni skupiny, jak je uvedeno v článku 91 nebo v článku 92, vnitrostátní mechanismy financování každé instituce, která je součástí skupiny, přispěly k financování řešení krize na úrovni skupiny podle tohoto článku.

2. Pro účely odstavce 1 orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize institucí, které jsou součástí skupiny, navrhne – a to pokud je to nezbytné, před přijetím jakéhokoli opatření k řešení krize – plán financování jako součást programu řešení krize na úrovni skupiny uvedeného v člancích 91 a 92.

Plán financování se dohodne rozhodovacím postupem uvedeným v člancích 91 a 92.

3. Plán financování zahrnuje:

- a) ocenění v souladu s článkem 36 ve vztahu k dotčeným subjektům skupiny;
- b) ztráty, které má každý dotčený subjekt skupiny uznat v okamžiku použití nástrojů k řešení krize;
- c) u každého dotčeného subjektu skupiny ztráty, které by utrpěly jednotlivé třídy akcionářů a věřitelů;
- d) případný příspěvek, který by byl požadován od systémů pojištění vkladů v souladu s čl. 109 odst. 1;
- e) celkový příspěvek mechanismů financování k řešení krizí a účel a forma tohoto příspěvku;
- f) základ pro výpočet částky, kterou musí jednotlivé vnitrostátní mechanismy financování ustavené členskými státy, v nichž se dotčené subjekty skupiny nacházejí, přispět k financování řešení krize na úrovni skupiny, aby byl pokryt celkový příspěvek uvedený v písmeni e);
- g) částka, kterou musí vnitrostátní mechanismus financování každého dotčeného subjektu skupiny přispět k financování řešení krize na úrovni skupiny, a forma těchto příspěvků;
- h) výše půjček, jež mechanismy financování ustavené členskými státy, v nichž se dotčené subjekty skupiny nacházejí, sjednají u institucí, finančních institucí a jiných třetích stran podle článku 105;
- i) časový rámec pro použití mechanismů financování ustavených členskými státy, v nichž se dotčené subjekty skupiny nacházejí, který by mělo být případně možné prodloužit.

4. Základ pro rozdělení příspěvku podle odst. 3 písm. f) musí být v souladu s odstavcem 5 tohoto článku a se všemi zásadami uvedenými ve skupinovém plánu řešení krize v souladu s čl. 12 odst. 3 písm. f), není-li v plánu financování dohodnuto jinak.

5. Není-li v plánu financování dohodnuto jinak, přihlédne se při stanovení základu pro výpočet příspěvku jednotlivých vnitrostátních mechanismů financování zejména k:

- a) podílu rizikově vážených aktiv skupiny drženému institucemi a subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), které jsou usazeny v členském státě uvedeného mechanismu financování k řešení krizí;
- b) podílu aktiv skupiny drženému institucemi a subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), které jsou usazeny v členském státě uvedeného mechanismu financování k řešení krizí;
- c) podílu ztrát, které vyvolaly potřebu řešení krize na úrovni skupiny a které vznikly v rámci subjektů skupiny podléhajících dohledu příslušných orgánů v členském státě uvedeného mechanismu financování k řešení krizí; a
- d) podílu zdrojů mechanismů financování na úrovni skupiny, které mají být podle plánu financování použity k tomu, aby z nich měly přímý prospěch subjekty skupiny usazené v členském státě uvedeného mechanismu financování k řešení krizí.

6. Členské státy předem zavedou pravidla a postupy, aby bylo zajištěno, že každý vnitrostátní mechanismus financování může ihned odvést svůj příspěvek k financování řešení krize na úrovni skupiny, aniž je dotčen odstavec 2.

7. Pro účely tohoto článku členské státy zajistí, aby mechanismy financování na úrovni skupiny směly v souladu s podmínkami uvedenými v článku 105 sjednávat půjčky nebo jiné formy podpory u institucí, finančních institucí nebo třetích stran.

8. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní mechanismy financování v jejich pravomoci mohly poskytnout záruky za jakékoli půjčky sjednané mechanismy financování na úrovni skupiny v souladu s odstavcem 7.

9. Členské státy zajistí, aby veškeré výnosy nebo výhody, které vzniknou užitím mechanismů financování na úrovni skupiny, byly přiděleny vnitrostátním mechanismům financování podle jejich příspěvků k financování řešení krize, jak je stanoveno v odstavci 2.

Článek 108

Postavení vkladů v hierarchii stanovené pro případy úpadku

Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátním právu upravujícím běžná úpadková řízení:

- a) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority pohledávek běžných, nezajištěných věřitelů bez přednostních práv:
 - i) část způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU;
 - ii) vklady, které by byly způsobilými vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, kdyby nebyly provedeny prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii;

b) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority stanovený v písmeni a):

i) pojištěné vklady;

ii) systémy pojištění vkladů přebírající práva a závazky pojištěných vkladatelů v případě platební neschopnosti.

Článek 109

Použití systémů pojištění vkladů k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy orgány příslušné k řešení krize přijmou opatření k řešení krize, a za předpokladu, že je tímto opatřením zajištěno, že vkladatelé budou mít i nadále přístup ke svým vkladům, systém pojištění vkladů, k němuž instituce náleží, ručil:

- a) je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, za částku pojištěných vkladů, která by byla odepsána za účelem absorpce ztrát v instituci v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. a), pokud by pojištěné vklady byly zahrnuty do oblasti působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů a odepsány ve stejném rozsahu jako v případě závazků za věřiteli se stejnou úrovní priority podle vnitrostátního práva, jímž se řídí běžné úpadkové řízení; nebo
- b) je-li použit jeden nebo více nástrojů k řešení krize jiných než nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, za výši ztrát, které by utrpěli pojištění vkladatelé, kdyby utrpěli ztráty úměrné ztrátám, které postihly věřitele se stejnou úrovní priority podle vnitrostátního práva, jímž se řídí běžné úpadkové řízení.

Ve všech případech platí, že závazek systému pojištění vkladů nesmí být vyšší než výše ztrát, které by musel nést, kdyby instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení.

Je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nepožaduje se, aby systém pojištění vkladů přispěl na náklady na rekapitalizaci instituce nebo překlenovací instituce podle čl. 46 odst. 1 písm. b).

Je-li na základě ocenění podle článku 74 zjištěno, že příspěvek ze systému pojištění vkladů na řešení krize byl vyšší než čisté ztráty, které by mu vznikly při likvidaci v běžném úpadkovém řízení, má systém pojištění vkladů nárok na uhrazení tohoto rozdílu z mechanismu financování k řešení krizí v souladu s článkem 75.

2. Členské státy zajistí, aby určení výše, do které systém pojištění vkladů ručí podle odstavce 1 tohoto článku, splňovalo podmínky uvedené v článku 36.

3. Příspěvek ze systému pojištění vkladů pro účely odstavce 1 se hradí v hotovosti.

4. Jestliže jsou způsobilé vklady v instituci v režimu řešení krize převedeny na jiný subjekt v rámci nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce, nemají vkladatelé vůči systému pojištění vkladů žádné nároky podle směrnice 2014/49/EU, pokud jde o jakoukoli část jejich nepřevedených vkladů v instituci v režimu řešení krize, pokud se výše převedených finančních prostředků nejméně rovná souhrnnému limitu pojištění stanovenému v článku 6 směrnice 2014/49/EU.

5. Bez ohledu na odstavce 1 až 4, pokud jsou dostupné finanční prostředky ze systémů pojištění vkladů použity v souladu s nimi a následně klesnou na méně než dvě třetiny cílové úrovně systémů pojištění vkladů, stanoví se výše pravidelného příspěvku do systémů pojištění vkladů tak, aby se této cílové úrovni dosáhlo do šesti let.

Ve všech případech platí, že závazky systémů pojištění vkladů nesmějí být vyšší než částka rovnající se 50 % cílové úrovně podle článku 10 směrnice 2014/49/EU. Členské státy mohou s ohledem na specifika svého vnitrostátního bankovního sektoru stanovit procentní podíl, který je vyšší než 50 %.

Účast systému pojištění vkladů podle této směrnice nesmí za žádných okolností překročit ztráty, které by mu vznikly v případě likvidace v běžném úpadkovém řízení.

HLAVA VIII

SANKCE

Článek 110

Správní sankce a jiná správní opatření

1. Aniž je dotčeno právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a jiná správní opatření, která se použijí v případě neplnění vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice, a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Pokud se členské státy rozhodnou, že nestanoví pravidla pro správní sankce v případě porušení předpisů, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo, sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení. Správní sankce a jiná správní opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy institucím, finančním institucím a mateřským podnikům v Unii vznikají povinnosti uvedené v odstavci 1, mohly být v případě jejich porušení předpisů, s výhradou podmínek stanovených vnitrostátním právem, uloženy správní sankce členům vedoucího orgánu a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení.

3. Pravomoc ukládat správní sankce stanovené v této směrnici má být v závislosti na druhu porušení předpisů svěřena orgánům příslušným k řešení krize nebo, nejde-li o tentýž orgán, příslušným orgánům. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány musí mít veškeré pravomoci ke shromažďování informací a k šetření, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů. Při výkonu pravomoci ukládat sankce orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce či jiná správní opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

4. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány vykonávají své správní pravomoci ukládat sankce v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterýmkoli z těchto způsobů:

- a) přímo;
- b) ve spolupráci s jinými orgány;
- c) na svou odpovědnost přenesením pravomocí na takové orgány;
- d) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.

Článek 111

Zvláštní ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby jejich právní a správní předpisy stanovily sankce a jiná správní opatření přinejmenším pro tyto situace:

- a) nejsou sestaveny, dodrženy nebo aktualizovány ozdravné plány a skupinové ozdravné plány, čímž je porušen článek 5 nebo 7;

- b) příslušnému orgánu nebyl oznámen úmysl poskytnout vnitroskupinovou finanční podporu, čímž byl porušen článek 25;
- c) nebyly poskytnuty všechny informace nezbytné pro vypracování plánů řešení krize, čímž byl porušen článek 11;
- d) vedoucí orgán instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) neoznámil příslušnému orgánu, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, čímž porušil čl. 81 odst. 1.

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovaly správní sankce a jiná správní opatření, jež lze uložit, přinejmenším:

- a) veřejné oznámení, které uvádí odpovědnou fyzickou osobu, instituci, finanční instituci, mateřský podnik v Unii nebo jinou právnickou osobu a povahu daného porušení předpisů;
- b) příkaz, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba upustila od daného chování a vyvarovala se jeho opakování;
- c) dočasný zákaz výkonu funkcí v institucích nebo subjektech uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) pro kteréhokoliv člena vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo kteroukoliv jinou fyzickou osobu, kteří byli shledáni odpovědnými;
- d) v případě právnických osob správní pokuty až do výše 10 % celkového ročního čistého obrátu této právnické osoby v předchozím hospodářském roce. Je-li právnická osoba dceřiným podnikem mateřského podniku, je příslušným obrátem obrát vyplývající z konsolidované účetní závěrky daného mateřského podniku v předchozím hospodářském roce;
- e) v případě fyzické osoby správní pokuty ve výši až do 5 000 000 EUR nebo v členských státech, kde euro není úřední měnou, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně k 2. červenci 2014;
- f) správní pokuty ve výši až dvojnásobku výše výhody získané z porušení předpisů, lze-li výši této výhody zjistit.

Článek 112

Zveřejňování správních sankcí

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány na svých úředních internetových stránkách zveřejnily alespoň veškeré správní sankce, proti nimž nebylo podáno odvolání nebo proti nimž bylo právo na odvolání vyčerpáno a které uložily za porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice. Tyto sankce se zveřejní bez zbytečného odkladu poté, co byla fyzická nebo právnická osoba o těchto sankcích informována, včetně informací o typu a povaze porušení předpisů a totožnosti fyzických nebo právnických osob, jimž byly sankce uloženy.

Pokud členské státy povolí zveřejnění sankcí, proti nimž bylo podáno odvolání, zveřejní orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány bez zbytečného odkladu na svých úředních internetových stránkách informace o stavu odvolacího řízení a jeho výsledku.

2. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány zveřejní jimi uložené sankce bez uvedení totožnosti a způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, v každém z těchto případů:

- a) je-li sankce uložena fyzické osobě a povinné předchozí posouzení přiměřenosti zveřejnění osobních údajů ukázalo, že takové zveřejnění je nepřiměřené;

- b) pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování;
- c) pokud by zveřejnění, lze-li to zjistit, způsobilo zúčastněným fyzickým osobám, institucím nebo subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nepřiměřenou škodu.

Alternativně může být v těchto případech zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud lze předpokládat, že důvody pro anonymní zveřejnění po jejím uplynutí pominou.

3. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich úředních internetových stránkách po dobu nejméně pěti let. Osobní údaje uvedené v rámci zveřejnění se ponechají na úředních internetových stránkách orgánu příslušného k řešení krize nebo příslušného orgánu pouze po dobu, která je nezbytná v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů.

4. EBA předloží do 3. července 2016 Komisi zprávu o zveřejňování sankcí členskými státy bez uvedení totožnosti, jak je stanoveno v odstavci 2, a zejména o tom, zda v tomto směru existují mezi členskými státy významné rozdíly. Zpráva se bude také zabývat veškerými významnými rozdíly mezi dobami, po niž jsou sankce zveřejňovány podle vnitrostátního práva členských států v oblasti zveřejňování sankcí.

Článek 113

Centrální databáze vedená orgánem EBA

1. S výhradou požadavků profesního tajemství uvedených v článku 84 informují orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány orgán EBA o všech správních sankcích, které uložily podle článku 111, jakož i o odvolacím řízení proti těmto sankcím a jeho výsledku. EBA vede centrální databázi sankcí, které mu byly nahlášeny, výhradně pro účely výměny informací mezi orgány příslušnými k řešení krize a tato databáze je přístupná pouze orgánům příslušným k řešení krize a je aktualizována na základě informací jimi poskytnutých. Orgán EBA vede centrální databázi sankcí, které mu byly nahlášeny, výhradně pro účely výměny informací mezi příslušnými orgány a tato databáze je přístupná pouze příslušným orgánům a je aktualizována na základě informací jimi poskytnutých.

2. EBA provozuje internetové stránky s odkazy na sankce zveřejněné jednotlivými orgány příslušnými k řešení krize a jednotlivými příslušnými orgány podle článku 112 a uvede, po jakou dobu jednotlivé členské státy sankce zveřejňují.

Článek 114

Účinné uplatňování sankcí a výkon pravomoci příslušných orgánů a orgánů příslušných k řešení krize ukládat sankce

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize zohlednily při určování druhu správních sankcí a jiných správních opatření a úrovně správních pokut všechny relevantní okolnosti, včetně, je-li to vhodné:

- a) závažnosti a délky trvání porušení předpisů;
- b) míry odpovědnosti dotčené fyzické nebo právnické osoby;
- c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby, kterou například udává celkový obrat odpovědné právnické osoby nebo roční příjem odpovědné fyzické osoby;
- d) výše zisků nebo ztrát, které odpovědná fyzická nebo právnická osoba získala nebo kterým předešla, pokud je možné je stanovit;

- e) ztrát třetích stran způsobených porušením předpisů, pokud je možné je stanovit;
- f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem a s orgánem příslušným k řešení krize;
- g) předchozích porušení předpisů odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobou;
- h) všech případných systémových důsledků porušení předpisů.

HLAVA IX

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

Článek 115

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených tímto článkem.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 druhém pododstavci, čl. 44 odst. 11, čl. 76 odst. 4, čl. 103 odst. 7 a 8 a čl. 104 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje 2. červencem 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 druhém pododstavci, čl. 44 odst. 11, čl. 76 odst. 4, čl. 103 odst. 7 a 8 a čl. 104 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 druhého pododstavce, čl. 44 odst. 11, čl. 76 odst. 4, čl. 103 odst. 7 a 8 a čl. 104 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.
6. Komise nepřijme akty v přenesené pravomoci v případě, že lhůta Evropského parlamentu pro přezkum je kvůli parlamentním prázdninám zkrácena na méně než pět měsíců včetně prodloužení.

HLAVA X

ZMĚNY SMĚRNIC 82/891/EHS, 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU A 2013/36/EU A NAŘÍZENÍ (EU) č. 1093/2010 A (EU) č. 648/2012

Článek 116

Změna směrnice 82/891/EHS

V článku 1 směrnice 82/891/EHS se odstavec 4 nahrazuje tímto:

- „4. Použije se čl. 1 odst. 2, 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzích akciových společností (Úř. věst. L 110, 29.4.2011, s. 1).“

Článek 117

Změny směrnice 2001/24/ES

Směrnice 2001/24/ES se mění takto:

1) V článku 1 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„3. Tato směrnice se vztahuje rovněž na investiční podniky ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*) a jejich pobočky nacházející se v jiných členských státech, než jsou členské státy, v nichž mají sídlo.

4. V případě použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (**) se tato směrnice vztahuje rovněž na finanční instituce, podniky a mateřské podniky spadající do působnosti směrnice 2014/59/EU.

5. Pokud se použije článek 83 směrnice 2014/59/EU, články 4 a 7 této směrnice se nepoužijí.

6. Pokud se použije článek 84 směrnice 2014/59/EU, článek 33 této směrnice se nepoužije.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

2) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2**Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

— „domovským členským státem“ domovský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 43 nařízení (EU) č. 575/2013;

— „hostitelským členským státem“ hostitelský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 nařízení (EU) č. 575/2013;

— „pobočkou“ pobočka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 575/2013;

— „příslušným orgánem“ příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/59/EU, pokud jde o reorganizační opatření podle uvedené směrnice;

- „správcem“ osoba nebo orgán jmenovaný správními nebo soudními orgány, jehož úkolem je řídit reorganizační opatření;
- „správními nebo soudními orgány“ správní nebo soudní orgány členských států příslušné pro účely reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení;
- „reorganizačními opatřeními“ opatření, jejichž účelem je zachovat nebo obnovit finanční situaci úvěrové instituce nebo investičního podniku ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a která by mohla ovlivnit již existující práva třetích osob, včetně opatření zahrnujících možnost pozastavení plateb, pozastavení donucovacích opatření nebo snížení pohledávek; mezi tato opatření patří rovněž použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize podle směrnice 2014/59/EU;
- „likvidátorem“ osoba nebo orgán jmenovaný správními nebo soudními orgány, jehož úkolem je řídit likvidační řízení;
- „likvidačním řízením“ kolektivní řízení zahájené a sledované správními nebo soudními orgány členského státu, jehož cílem je prodej majetku pod dozorem těchto orgánů, včetně případů, kdy jsou řízení ukončena vyrovnáním nebo jiným obdobným opatřením;
- „regulovaným trhem“ regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*);
- „nástrojem“ finanční nástroj ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 50 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).“

3) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Ujednání o nettingu

Aniž jsou dotčeny články 68 a 71 směrnice 2014/59/EU, řídí se ujednání o nettingu výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.“

4) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Ujednání o repo operacích

Aniž jsou dotčeny články 68 a 71 směrnice 2014/59/EU a článek 24 této směrnice, řídí se ujednání o repo operacích výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.“

Článek 118

Změna směrnice 2002/47/ES

Směrnice 2002/47/ES se mění takto:

- 1) V článku 1 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Články 4 až 7 této směrnice se nevztahují na jakékoli omezení vymáhání dohod o finančním zajištění nebo jakékoli omezení účinnosti dohody o finančním zajištění s poskytnutím jistoty, doložky o závěrečném vypořádání nebo ustanovení o vzájemném započtení, které je uloženo podle hlavy IV kapitoly V nebo VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*), nebo na jakékoli omezení, které je uloženo na základě podobných pravomocí v právu členského státu, za účelem usnadnit řádné řešení krize jakéhokoli subjektu uvedeného v odst. 2 písm. c) bodě iv) a písm. d), který podléhá zárukám přinejmenším rovnocenným těm, jež jsou uvedeny v hlavě IV kapitole VII směrnice 2014/59/EU.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

- 2) Článek 9a se nahrazuje tímto:

„Článek 9a

Směrnice 2008/48/ES a 2014/59/EU

Touto směrnici nejsou dotčeny směrnice 2008/48/ES a 2014/59/EU.“

Článek 119

Změna směrnice 2004/25/ES

V čl. 4 odst. 5 směrnice 2004/25/ES se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy zajistí, aby se čl. 5 odst. 1 této směrnice nepoužil v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

Článek 120

Změna směrnice 2005/56/ES

V článku 3 směrnice 2005/56/ES se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila na společnost nebo společnosti, na které se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

Článek 121

Změny směrnice 2007/36/ES

Směrnice 2007/36/ES se mění takto:

- 1) V článku 1 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).“

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

- 2) V článku 5 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„5. Členské státy zajistí, aby pro účely směrnice 2014/59/EU mohla valná hromada většinou dvou třetin platných hlasů rozhodnout – nebo změnit stanovy tak, aby předepisovaly –, aby se valná hromada, která rozhodne o navýšení kapitálu, svolávala v kratší oznamovací lhůtě než podle odstavce 1 tohoto článku za předpokladu, že se tato valná hromada koná nejdříve po uplynutí deseti kalendářních dní od svolání a že jsou splněny podmínky uvedené v článku 27 nebo 29 směrnice 2014/59/EU a navýšení kapitálu je nezbytné k odvrácení podmínek zahájení řešení krize stanovených v člancích 32 a 33 uvedené směrnice.“

6. Pro účely odstavce 5 neplatí povinnost, aby každý členský stát vymezil jednotnou lhůtu podle čl. 6 odst. 3, povinnost zajistit včasnou dostupnost pozměněného pořadí jednání podle čl. 6 odst. 4 a povinnost, aby každý členský stát stanovil jednotný rozhodný den podle čl. 7 odst. 3.“

Článek 122

Změna směrnice 2011/35/EU

V článku 1 směrnice 2011/35/EU se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila na společnost nebo společnosti, na které se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).“

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

Článek 123

Změna směrnice 2012/30/EU

V článku 45 směrnice 2012/30/EU se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy zajistí, aby se článek 10, čl. 19 odst. 1, čl. 29 odst. 1, 2 a 3, čl. 31 odst. 2 první pododstavec, články 33 až 36 a články 40, 41 a 42 této směrnice nepoužily v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

Článek 124

Změna směrnice 2013/36/EU

V článku 74 směrnice 2013/36/EU se zrušuje odstavec 4.

Článek 125

Změna nařízení (EU) č. 1093/2010

Nařízení (EU) č. 1093/2010 se mění takto:

1) V článku 4 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2) „příslušným orgánem“ rozumí:

- i) příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013 a ve smyslu směrnic 2007/64/ES a 2009/110/ES;
- ii) pokud jde o směrnice 2002/65/ES a 2005/60/ES, orgány příslušné pro zajištění plnění požadavků uvedených směrnic úvěrovými a finančními institucemi;
- iii) pokud jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU (*), určený orgán, jak je definován v čl. 2 odst. 1 bodě 18 uvedené směrnice; a
- iv) pokud jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (**), orgán příslušný k řešení krize, jak je definován v čl. 2 odst. 1 bodě 18 uvedené směrnice.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

2) V čl. 40 odst. 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely postupu v oblasti působnosti směrnice 2014/59/EU může člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) případně doprovázet zástupce orgánu příslušného k řešení krize z každého členského státu; tento zástupce nemá hlasovací právo.“

Článek 126

Změna nařízení (EU) č. 648/2012

V čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„k) orgánům příslušným k řešení krize určeným podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

HLAVA XI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 127

Výbor EBA pro řešení krize

V souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 1093/2010 vytvoří EBA stálý vnitřní výbor pro účely přípravy rozhodnutí EBA, která mají být přijata v souladu s článkem 44 uvedeného nařízení, včetně rozhodnutí o návrzích regulačních technických norem a návrzích prováděcích technických norem, a která souvisejí s úkoly, jež byly svěřeny orgánům příslušným k řešení krize podle této směrnice. Zejména v souladu s čl. 38 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 EBA zajistí, aby žádné rozhodnutí podle uvedeného článku nijak nezasahovalo do fiskální odpovědnosti členských států. Uvedený vnitřní výbor se bude skládat z orgánů příslušných k řešení krize uvedených v článku 3 této směrnice.

Pro účely této směrnice EBA spolupracuje s EIOPA a ESMA v rámci Společného výboru evropských orgánů dohledu, zřízeného článkem 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pro účely této směrnice zajistí EBA strukturální oddělení výboru pro řešení krize od dalších funkcí uvedených v nařízení (EU) č. 1093/2010. Výbor pro řešení krize podporuje vypracovávání a koordinaci plánů řešení krize a vypracovává metody řešení krize finančních institucí v selhání.

Článek 128

Spolupráce s EBA

Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize spolupracují pro účely této směrnice s EBA v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010.

Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize neprodleně poskytnou orgánu EBA veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti podle článku 35 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 129**Přezkum**

Komise do 1. června 2018 přezkoumá provádění této směrnice a podá o něm zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Posoudí zejména:

- a) na základě zprávy orgánu EBA podle čl. 4 odst. 3 potřebu změn s ohledem na minimalizaci odchylek na vnitrostátní úrovni;
- b) na základě zprávy orgánu EBA podle čl. 45 odst. 16 potřebu změn s ohledem na minimalizaci odchylek na vnitrostátní úrovni;
- c) fungování a účinnost úlohy svěřené orgánu EBA v této směrnici, včetně provádění zprostředkování.

K této zprávě v případě potřeby připojí legislativní návrh.

Bez ohledu na přezkum stanovený v prvním pododstavci Komise do 3. července 2017 zvláště přezkoumá uplatňování článků 13, 18 a 45, pokud jde o pravomoci orgánu EBA provádět závazné zprostředkování, s cílem zohlednit budoucí vývoj práva v oblasti finančních služeb. Tuto zprávu a případně veškeré související návrhy předloží Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 130**Provedení**

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2014. Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.

Členské státy tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2015.

Avšak předpisy přijaté pro splnění požadavků uvedených v hlavě IV kapitole IV oddíle 5 použijí členské státy nejpozději ode dne 1. ledna 2016.

2. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi a orgánu EBA znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 131**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 124 vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2015.

Článek 132

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA

ODDÍL A

Informace, které mají být uvedeny v ozdravných plánech

Ozdravný plán obsahuje tyto informace:

- 1) souhrn hlavních částí plánu a souhrn celkové schopnosti ozdravení;
- 2) souhrn podstatných změn v instituci od posledního předložení ozdravného plánu;
- 3) plán komunikace a zveřejňování, který stanoví, jak hodlá podnik zvládnout jakékoli potenciálně negativní reakce trhu;
- 4) souhrn opatření v oblasti kapitálu a likvidity nutných k zachování nebo obnovení životaschopnosti a finanční situace instituce;
- 5) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
- 6) podrobný popis jakékoli podstatné překážky, která by bránila účinnému a včasnému provedení plánu, včetně zohlednění dopadu na zbytek skupiny, zákazníky a protistrany;
- 7) určení zásadních funkcí;
- 8) podrobný popis postupů určení hodnoty a prodejnosti hlavních linií podnikání, operací a aktiv instituce;
- 9) podrobný popis toho, jak je plánování ozdravných postupů začleněno do struktury správy a řízení instituce, jakož i politik a postupů, jimiž se řídí schválení ozdravného plánu, a stanovení osob, které jsou v rámci organizace odpovědné za přípravu a provádění plánu;
- 10) mechanismy a opatření k udržení nebo obnově kapitálu instituce;
- 11) mechanismy a opatření k zajištění toho, aby instituce měla přiměřený přístup k pohotovostním zdrojům financování, včetně možných zdrojů likvidity, posouzení dostupného zajištění a posouzení možnosti převádět likviditu mezi jednotlivými subjekty skupiny a liniemi podnikání, aby bylo zajištěno, že instituce je nadále schopna vykonávat své operace a plnit své závazky v okamžiku jejich splatnosti;
- 12) mechanismy a opatření ke zmírnění rizika a podílu cizího investování;
- 13) mechanismy a opatření k restrukturalizaci závazků;
- 14) mechanismy a opatření k restrukturalizaci linií podnikání;
- 15) mechanismy a opatření nezbytné k zachování nepřetržitého přístupu k infrastruktuře finančních trhů;
- 16) mechanismy a postupy nezbytné k udržení nepřetržitého fungování provozních postupů instituce, včetně infrastruktury a IT služeb;
- 17) přípravná opatření k usnadnění prodeje aktiv nebo linií podnikání ve lhůtě odpovídající obnově finančního zdraví;
- 18) další opatření v oblasti řízení či strategií k obnově finančního zdraví a předpokládaný finanční dopad těchto opatření či strategií;

- 19) přípravná opatření, která instituce přijala či plánuje přijmout ve snaze usnadnit provádění ozdravného plánu, včetně těch, která jsou nezbytná k tomu, aby mohlo dojít k včasné rekapitalizaci instituce;
- 20) rámec ukazatelů, který stanoví, v jakém okamžiku lze přijmout příslušná opatření v plánu uvedená.

ODDÍL B

Informace, jejichž poskytnutí mohou orgány příslušné k řešení krize po institucích požadovat za účelem vypracování a aktualizace plánů řešení krize

Za účelem vypracování a aktualizace plánů řešení krize mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat po institucích přinejmenším tyto informace:

- 1) podrobný popis organizační struktury instituce včetně seznamu všech právnických osob;
- 2) označení přímého držitele a procentní podíl práv spojených s hlasovacím právem a bez hlasovacího práva každé právnické osoby;
- 3) umístění, jurisdikce založení, licence a vrcholné vedení každé právnické osoby;
- 4) zmapování zásadních operací a hlavních linií podnikání instituce, včetně významné držby aktiv a závazků v souvislosti s těmito operacemi a liniemi podnikání, formou odkazu na jednotlivé právnické osoby;
- 5) podrobný popis skladby závazků instituce a veškerých jejích právních subjektů, v rozdělení minimálně podle druhu a objemu krátkodobých a dlouhodobých dluhů a dále na závazky zajištěné, nezajištěné a podřízené;
- 6) podrobnosti o těch závazcích instituce, které jsou způsobilými závazky;
- 7) identifikace postupů nezbytných ke stanovení toho, komu instituce zastavila zajištění, osoby, která zajištění drží, a jurisdikce, v níž se zajištění nachází;
- 8) popis podrozvahových expozic instituce a jejích právních subjektů, včetně zmapování ve vazbě na její zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 9) podstatná zajištění (hedges) instituce včetně zmapování ve vazbě na právnické osoby;
- 10) označení hlavních či nejzásadnějších protistran instituce a analýza dopadu selhání hlavních protistran na finanční situaci instituce;
- 11) všechny systémy, v nichž instituce realizuje z pohledu četnosti či hodnoty podstatný objem obchodu, včetně zmapování ve vazbě na její právnické osoby, zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 12) veškeré platební a zúčtovací systémy nebo systémy vypořádání, jichž je instituce přímým či nepřímým členem, včetně zmapování ve vazbě na její právnické osoby, zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 13) podrobný výčet a popis klíčových řídicích informačních systémů, včetně systémů pro řízení rizik a účetní, finanční a regulační výkaznictví, které instituce využívá, včetně zmapování ve vazbě na právnické osoby instituce, její zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 14) označení vlastníků systémů uvedených v bodě 13, s nimi souvisejících dohod o úrovni služeb a veškerého softwaru a systémů nebo licencí, včetně zmapování ve vazbě na její právnické osoby, zásadní operace a hlavní linie podnikání;

- 15) označení a popis právnických osob a propojení mezi nimi a vzájemné závislosti jednotlivých právnických osob, například:
- společní či sdílení zaměstnanci, zařízení a systémy;
 - ujednání týkající se kapitálu, financování či likvidity;
 - stávající či podmíněné úvěrové expozice;
 - dohody o vzájemných zárukách, ujednání o vzájemném zajištění, krízová ujednání pro případ neplnění závazku a dohody o vzájemném započtení mezi spřízněnými subjekty;
 - převody rizik a obchodní ujednání ‚back-to-back‘; smlouvy o úrovni služeb;
- 16) příslušný orgán a orgán příslušný k řešení krize jednotlivých právnických osob;
- 17) člen vedoucího orgánu odpovědný za poskytnutí informací nutných pro přípravu plánu řešení krize instituce, a pokud se jedná o jiné osoby, osoby odpovědné za jednotlivé právnické osoby, zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 18) popis opatření, která instituce zavedla s cílem zajistit, aby v případě řešení krize měl orgán příslušný k řešení krize k dispozici veškeré potřebné informace, v rozsahu jím stanoveném, k používání nástrojů a pravomocí k řešení krize;
- 19) veškeré smlouvy, které instituce a její právní subjekty uzavřely se třetími stranami, jejichž ukončení může být vyvoláno rozhodnutím orgánů použít nástroj k řešení krize, a zda mohou mít důsledky ukončení dopad na použití nástroje k řešení krize;
- 20) popis možných zdrojů likvidity, které pomohou při řešení krize;
- 21) informace o zatížení aktiv, likvidních aktivech, podrozvahových činnostech, strategiích zajištění (hedging) a účetních postupech.

ODDÍL C

Skutečnosti, které má orgán příslušný k řešení krize posoudit při posuzování způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize

Při posuzování způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize orgán příslušný k řešení krize zohlední tyto skutečnosti:

Při posuzování způsobilosti skupiny k řešení krize zahrnují odkazy na instituci jakoukoli instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) v rámci skupiny:

- 1) do jaké míry je instituce schopna zmapovat hlavní linie podnikání a zásadní operace právnických osob;
- 2) do jaké míry jsou právní a podnikové struktury sladěny s hlavními linie podnikání a zásadními operacemi;
- 3) do jaké míry jsou zavedeny mechanismy zajišťující zásadní personální zdroje, infrastrukturu, financování, likviditu a kapitál na podporu a udržení hlavních linií podnikání a zásadních operací;
- 4) do jaké míry jsou dohody o poskytování služeb, které instituce má, plně vymahatelné v případě řešení krize instituce;
- 5) do jaké míry je struktura správy a řízení instituce vhodná k řízení a zajištění souladu s vnitřními opatřeními instituce s ohledem na její dohody o úrovni služeb;

- 6) do jaké míry má instituce zaveden postup pro přenesení služeb v rámci dohod o úrovni služeb na třetí strany v případě oddělení zásadních funkcí či hlavních linií podnikání;
- 7) do jaké míry existují pohotovostní plány a opatření pro zajištění kontinuity přístupu k platebním systémům a systémům vypořádání;
- 8) adekvátnost řídicích informačních systémů pro zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize mohly dostávat přesné a úplné informace o hlavních liniích podnikání a zásadních operacích s cílem usnadnit rychlé rozhodování;
- 9) schopnost řídicích informačních systémů vždy poskytovat informace nezbytné pro účinné řešení krize instituce, a to i za rychle se měnících podmínek;
- 10) do jaké míry instituce otestovala své řídicí informační systémy v zátěžových podmínkách definovaných orgánem příslušným k řešení krize;
- 11) do jaké míry může instituce zajistit kontinuitu svých řídicích informačních systémů pro dotčenou instituci i pro novou instituci v případě, že zásadní operace a hlavní linie podnikání budou odděleny od ostatních operací a linií podnikání;
- 12) do jaké míry má instituce zavedené vhodné procesy k zajištění toho, aby orgánům příslušným k řešení krize poskytla nezbytné informace k identifikaci vkladatelů a částek pojištěných v rámci systémů pojištění vkladů;
- 13) v případě, že skupina využívá vnitroskupinové záruky, do jaké míry jsou poskytovány za tržních podmínek a jak jsou systémy řízení rizik související s těmito zárukami spolehlivé;
- 14) v případě, že skupina využívá transakce ‚back-to-back‘, do jaké míry probíhají za tržních podmínek a jak jsou systémy řízení rizik týkající se těchto transakcí spolehlivé;
- 15) do jaké míry zvyšuje využívání vnitroskupinových záruk či účetních transakcí ‚back-to-back‘ míru šíření krize v rámci skupiny;
- 16) do jaké míry právní struktura skupiny brání použití nástrojů k řešení krize v důsledku počtu právnických osob, složitosti struktury skupiny či obtíží z hlediska uspořádání linií podnikání ve vazbě na jednotlivé subjekty skupiny;
- 17) výši a druh způsobilých závazků instituce;
- 18) v případě, že se posouzení týká holdingové společnosti se smíšenou činností, do jaké míry může mít řešení krize subjektů skupiny, které jsou institucemi či finančními institucemi, nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny;
- 19) existenci a spolehlivost dohod o úrovni služeb;
- 20) zda orgány třetích zemí mají nástroje k řešení krize, které jsou zapotřebí k tomu, aby podpořily opatření k řešení krize přijatá unijními orgány příslušnými k řešení krize, a prostor pro koordinaci opatření mezi orgány Unie a třetích zemí;
- 21) snadnost použití nástrojů k řešení krize tak, aby bylo dosaženo účelu řešení krize s ohledem na dostupnost nástrojů a strukturu instituce;
- 22) do jaké míry struktura skupiny umožňuje orgánu příslušnému k řešení krize řešit krizi skupiny jako celku nebo jednoho nebo více jejích subjektů, aniž by to mělo významný přímý nebo nepřímý nepříznivý důsledek pro finanční systém, důvěru v trh nebo ekonomiku a s ohledem na maximalizaci hodnoty skupiny jako celku;

- 23) ujednání a prostředky, které by mohly řešení krize usnadnit v případech, kdy skupiny mají dceřiné podniky usazené v různých jurisdikcích;
 - 24) důvěryhodnost použití nástrojů k řešení krize tak, aby bylo dosaženo účelu řešení krize s ohledem na možný dopad na věřitele, protistrany, zákazníky a zaměstnance a možná opatření, která mohou učinit orgány třetích zemí;
 - 25) do jaké míry může být adekvátně vyhodnocen dopad instituce v režimu řešení krize na finanční systém a na důvěru ve finanční trh;
 - 26) do jaké míry by řešení krize instituce mohlo mít významný přímý nebo nepřímý nepříznivý důsledek pro finanční systém, důvěru v trh nebo ekonomiku;
 - 27) do jaké míry by rozšíření krize na jiné instituce nebo finanční trhy mohlo být potlačeno použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize;
 - 28) do jaké míry by řešení krize instituce mohlo mít významný vliv na fungování platebních systémů a systémů vypořádání.
-